

Số 156 - Tháng 11/2014

Nguyệt San

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

**Dien Dan Giao Dan, Inc.
Non-Profit Organization #2455155**

14916 Dillow Street
Westminster, CA 92683
USA

714-894-5826

Website: www.DienDanGiaoDan.com
Email: toabaoddgd@yahoo.com

Linh Hương

Lm. Cao Phương Kỷ

Cổ Văn Pháp Luật

L.S. Nguyễn Đình Khương

Nhóm Chủ Trương

Nguyễn Xuân Hân, Lê Tinh Thông, Nguyễn Văn Huệ, Trần Ngọc Vân, Nguyễn Đức Tuyên, Nguyễn Trường Khoan, Kim Loan, Trần Tấn Toan, Hoàng Quý, Lê Văn Trang, Trần Quang Tuyền, Nguyễn Khoa Khương, Nguyễn Văn Bách, Đinh Lưu Nhã, Lê Thiên, Nguyễn Mạnh Thường, Phạm Tất Hanh, Nguyễn Đức Chuyên, Laura Trần, Phạm Đình Đài, Trần Văn Cảo, Nguyễn Văn Quát

Tòa Soạn

Chủ Nhiệm:

Trần Văn Cảo,

Trần Nguyên Thao, Phụ tá

Chủ Bút:

Mặc Giao

Nguyễn Mạnh Chí, Phụ Tá

Tổng Thư Ký:

Nguyễn Văn Quát

Nguyễn Xuân, Phụ tá

Trị Sự

Nguyễn Khoa Khương, Nguyễn Mạnh Thường, Phạm Bá Cát, Nguyễn Đức Chuyên, Nguyễn Thị Thêu, Đỗ Trí Tuệ, Nguyễn Văn Quát

Ban Biên Tập

Trần Phong Vũ, Nguyễn Đức Tuyên, Trần Hữu Khắc, Nguyễn Tiến Ích, Lê Tinh Thông, Lê Thiên, Nguyễn Chính Kết, Thanh Hiền, Phạm Minh Tâm, Đỗ Mạnh Trí, Nguyễn Tiến Cảnh, Minh Võ, Phạm Hồng Lam

Trình Bày

Việt-Linh & Thanh-Trúc

Trong Số Này

Thường Xuyên

Thư Tòa Soạn..... ĐĐGD 3
Hộp Thư Độc Giả ĐĐGD 5

Chủ Đề

Hàng Chục Ngàn Người Trẻ Hồng Kông Xuống Đường Đòi Dân Chủ 6
Lãnh Đạo Hồng Kông Khẳng Định *Trọng Giáp* 8
Viết Từ Canada: Tuổi Trẻ Hồng Kông Dám Nổi Loạn *Mặc Giao* 9
Nhiều Ngàn Người Biểu Tình Vãn Tập Trung ở Hồng Kông *Đào Nguyên* 12
Người Làm Rung Chuyển Bắc Kinh: Hoàng Chí Phong *Quỳnh Thi* 13
Thơ Xuân Hồng: Chuyển Lửa Cho Việt Nam 16
Sứ Điệp Của Thượng Hội Đồng *Hoàng Minh* 20
Thượng Hội Đồng Giám Mục: Mục Vụ Gia Đình *Lê Thiên* 23
Thượng Hội Đồng Giám Mục Với Chủ Đề *Nguyễn Đức Tuyên* 29
Tường Trình Đức Kết Các Bài Phát Biểu *G. Trần Đức Anh, OP* 32
Thơ Gió Chướng: Lời Tàu Của Dừng *Cuồng Phong* 35
Tường Niệm Biên Cố 01-11-63 *Trần Phong Vũ* 36
Nền Giáo Dục Học Đường Dưới Thời Đệ I Cộng Hoà *Phạm Hồng Lam* 43
Mạn Đàm Giữa Nguyễn Văn Lục Và Vĩnh Phúc 47

Tôn Giáo

Lễ Phong Chân Phước Cho Đức Giáo Hoàng Phao-Lô 17
Tin Mừng Giữa Dòng Đời: Người Phụ Nữ Ngoại Tình *Trần Việt Cường* 90
Giải Đáp Giáo Lý: Buồn Bán Súng Đạn..... *Lm. Fx Ngô Tôn Huân* 84
Sống Đạo Giữa Đời: Đại Hội Gia Đình 2015 *Lê Thiên & Lê Tinh Thông* 87

Thông Tin, Văn Hoá, Xã Hội, Linh Tinh

Đức Giáo Hoàng Phanxicô Tiếp TT Nguyễn Tấn Dũng..... 34
Giáo Dân Thái Hà Biểu Tình Giữ Đất 58
Giáo Xứ Thái Hà: "Một Tấc Đất Là Một Giọt Máu Của Tổ Tiên Để Lại" 59
Trang Kinh Tế: Hà Nội Chạy Khấp Nới *Trần Nguyên Thao* 64
Sổ Tay Thường Dân: Tác Phong Của Bác *Tường Năng Tiến* 67
Lượm Lặt Đó Đây:..... *Trần Phong Vũ* 73
Tình Thương Tâm Việt: SAP-VN..... *Trangđài Glassey-Trànguyễn* 75
Nhớ Hà Nội Xưa Thuở Thiếu Thời *Đoàn Thanh Liêm* 81
Trang Gia Chánh: Bí Ngô Nhật Bản *Bà Hương Bình* 93
Trang Y Tế: Bệnh Chickungunya *BS Vũ Thế Truyền* 94
Lá Thư Canada: Kinh Hòa Bình *Trà Lũ* 96
Blogger Điều Cày Nguyễn Văn Hải Bị Trục Xuất 101
Phòng Vấn Bà Vợ Blogger Điều Cày 102
Điều Cày Nguyễn Văn Hải Đã Đến Nước Mỹ An Toàn 104
Không Có Đột Phá Trong Đối Thoại Ở Hồng Kông *Như Tâm* 105
Lãnh Đạo Biểu Tình Hồng Kông Phủ Nhận Cáo Buộc 106
Nobel Hòa Bình 2014 Cho Hai Nhà Tranh Đấu Vì Trẻ Em 107
Khôi 8406: Thông Cáo Về Nhân Sự Ban Điều Hành 110
Sinh Viên Hồng Kông Leo Thang Tranh Đấu: Joshua Wong Bị Bắt..... 112
Húy Nhật Năm Thứ Hai Có Thi Sĩ Nguyễn Chí Thiện 113

Giá Biểu Một Năm

- Hoa Kỳ
Đọc giả thường: 50MK
Đọc giả ân nhân: 60MK
trở lên
- Canada: 70MK
- Âu Châu: 80MK
- Á và Úc Châu: 80MK

■
Các Đại Diện
La Puente, CA:
Nguyễn Đức
(626) 917-7487

Los Angeles, CA:
Nguyễn Ngọc Chánh
(626) 810-6346

Milpitas, CA:
Phạm Văn Tường
(408) 946-4027

Riverside, CA:
Đỗ Tâm
(909) 272-3446

Trần Huy Thống
(929) 788-4637

San Diego, CA:
Phạm Văn Hội

(619) 516-3573 (619) 261-1250

San Jose, CA:
Chu Quang Định
(408) 972-5445

Nguyễn Đình Sang
(408) 230-6418

San Francisco/ Oaland, CA:

Nguyễn Văn Hiệp
(510) 363-8964

Stockton, CA:
Nguyễn Anh Quý
(209) 952-3914

Colorado:

Trần Công Huấn
(719) 574-9818

Denver, CO:

Lê Văn Giáo
(303) 761-0072

Florida:

Lê Ngọc Thanh
(561) 249-4201

Georgia:

Bùi Mai Quốc Tuấn
(770) 507-3247

Indiana:

Mt. Nguyễn Đình Cận
(260) 755-0774

Chicago, IL:

Nguyễn Thọ Khải
(773) 478-1128

Louisville, KY:

Nguyễn Văn Đang
(502) 375-0284

Wichita, KS:

Lê Văn Thành
(316) 655-7118

Trong tháng 10 vừa qua, thế giới đặc biệt quan tâm tới cuộc nổi dậy của giới trẻ Hồng Kông đề đòi tự do dân chủ. Quốc Hội Trung Quốc, ngày 31-8-2014, đã biểu quyết thể thức bầu đặc khu trưởng (chief executive) Hồng Kông, tức người cầm đầu guồng máy cai trị đặc khu hành chánh này. Theo nghị quyết mới, kể từ 2017, đặc khu trưởng sẽ được bầu theo phổ thông đầu phiếu, nhưng người dân chỉ được chọn bầu một trong số 3 ứng cử viên được một ủy ban tuyển chọn chỉ định. Ủy ban tuyển chọn chắc chắn phải gồm toàn những người của Bắc Kinh hay thân Bắc Kinh. Như vậy là “đăng chọn dân bầu”, dân không có quyền tự do ứng cử và bầu cử.

Chúng ta đã biết Hồng Kông được chính phủ Anh trả lại cho Trung Quốc năm 1997 sau khi hết hạn thuê 99 năm. Trước khi trả lại, Anh Quốc đã điều đình ráo riết với Trung Quốc về việc tôn trọng những quyền tự do căn bản của dân Hồng Kông. Cuối cùng hai bên đã thỏa thuận cho Hồng Kông được hưởng quy chế “*một quốc gia, hai hệ thống*” (one country, two systems). Điều này có nghĩa tuy Hồng Kông là một phần của Trung Quốc nhưng được giữ một hệ thống chính trị tự do trong 50 năm, tới 2047. Nay Trung Quốc can thiệp vào nội tình Hồng Kông quá lộ liễu, lại tìm những biện pháp chạy vòng quanh nguyên tắc tự do bầu cử với mục đích nắm trong tay những người cai trị Hồng Kông, tước đoạt quyền tự do ứng cử và bầu cử của người dân ở đây. Đó là lý do trực tiếp khiến sinh viên, học sinh, nói chung là giới trẻ, đã phát động một cuộc bãi khóa, biểu tình phản đối và chiếm một số khu phố với ý định đấu tranh lâu dài cho tới khi thắng lợi.

Giới trẻ Hồng Kông đã can đảm dẫn đầu cuộc đấu tranh. Họ có rất nhiều hậu thuẫn, nhưng cũng gặp phản đối từ một số thương gia nơi họ chiếm đường dài ngày và phải đương đầu với những phá phách của những tên côn đồ, băng đảng do nhà cầm quyền thuê mướn. Cảnh sát cũng can thiệp trong việc giải tán những cuộc tụ tập và tháo gỡ những vật cản. Những cuộc xô sát đã xảy ra, gây thương tích cho một số người, trong đó có cả cảnh sát. Tuy nhiên, mức độ xung đột không quá lớn và không gây thiệt hại nào về nhân mạng. Sở dĩ vậy là vì những người trẻ biết tự chế, không gây bạo động, nhà cầm quyền Bắc Kinh và Hồng Kông cũng không dám gây ra một Thiên An Môn mới. Bắc Kinh vừa không muốn nhượng bộ, không muốn tinh thần và hành động đấu tranh của những người trẻ Hồng Kông sẽ lan lây sang Hoa lục, vừa không muốn làm mất danh tiếng của Hồng Kông, một cửa ngõ kinh tế và tài chánh hàng đầu của Hoa lục. Vì vậy họ phải tìm cách câu giờ, vuốt ve, hòa giải. Sau khi thất hứa trong việc hẹn nói chuyện với sinh viên biểu tình, họ lại hứa sẽ mở đàm phán vào ngày

Marrero, LA:
Trần Văn Bình
(504) 348-1346
Ngô Tám
(504) 368-0055
Kenneer, LA:
Nguyễn Đình Nghiêm
(504) 254-1150
Boston, MA:
Phạm Duy Lý
(617) 265-7934
Brooklyn, MN:
Trần Ngọc Bái
(763) 315-3942
Kansas City, MO:
Nguyễn Lưu
(816) 231-2413
Durham, NC:
Nguyễn Sương
(919) 361-5472
Lincoln, NE:
Trần Văn Trị
(402) 438-4415
Las Vegas, NV:
Phan Văn Sỹ
(702) 221-1688
Cincinnati, OH:
Francis Đình Khải
(513) 227-4711
Oklahoma:
Lê Minh Khôi
(405) 759-3645
Tulsa, OK:
Ngô Thiện Tích
(918) 437-6253
Nguyễn Minh Tuấn
(918) 627-2046
Portland, OR:
Ngô Trường James
(503) 591-0871
Đoàn Trọng Thu
(714) 642-8365
Philadelphia, PA:
Nguyễn Đức Phong
(215) 329-0538
Arlington, TX:
Trần Văn Minh
1-866-246-3702
Arkansas:
Lê Thiên Hoàng
(479) 471-7238
Austin, TX:
Phạm Trí Thức
(512) 832-6408
Irving, TX:
Đoàn Thanh Hùng
(972) 790-2216 / 3500

Thứ Ba 21-10. Chúng ta hãy chờ xem. Chúng tôi không nghĩ rằng Bắc Kinh sẽ nhượng bộ trên những vấn đề căn bản, nhưng sẽ tìm giải pháp để hai bên cùng rút ra khỏi cuộc tranh chấp một cách êm thấm và không bên nào bị mất mặt.

Điều đáng nói là tinh thần quật khởi, dám nhận trách nhiệm của giới trẻ Hồng Kông. Họ can đảm tranh đấu cho quyền lợi của đồng bào và cho tương lai của chính họ. Họ kiên trì đấu tranh và sẵn sàng chấp nhận những khó khăn, nguy hiểm cho bản thân và những thiệt thòi cho việc học hành và làm ăn của họ. Nghĩa lớn phải đặt trên lợi riêng. Những người trẻ không đi tiên phong, ai sẽ làm? Nhìn qua nhiều quốc gia từ Đông sang Tây, từ Bắc xuống Nam, đâu đâu giới trẻ cũng đóng vai trò khởi động các cuộc đấu tranh đòi công bằng, công lý, chống áp bức và bất công. Người trẻ có nhiều nhiệt huyết, nhiều lý tưởng, nhiều ước vọng. Ở đâu giới trẻ ù lì, hèn nhát, ích kỷ, chỉ biết tìm lợi và thú riêng, ở đó dân sẽ lầm than, đất nước sẽ không có tương lai.

Một biến cố quan trọng khác đối với Giáo Hội Cộng Giáo trong tháng 10 là Thượng Hội Đồng Giám Mục bàn về Gia Đình đã nhóm họp ở Vatican từ ngày 5 tới 19-10-2014. Hội Đồng đã có nhiều tranh cãi sôi nổi về các vấn đề gia đình có tính cách rất thời sự: ly thân, ly dị, tái hôn, việc nhận các phép bí tích và tham gia đời sống cộng đoàn tín hữu của những người này, đơn giản hóa việc tuyên bố hôn nhân vô hiệu và trao thêm quyền và trách nhiệm cho các giám mục địa phương trong việc giải quyết những trường hợp này, vấn đề những người đồng tính luyện ái và chỗ đứng của họ trong Giáo Hội cũng như quan tâm tới năng khiếu và giá trị của họ trong việc sống chung và đóng góp cho xã hội và Giáo Hội. Một bản đúc kết thảo luận đã được Hội Đồng thông qua và trình Đức Giáo Hoàng. Trong thánh lễ bế mạc Thượng Hội Đồng, Đức Giáo Hoàng Phanxicô đã ca ngợi nỗ lực làm việc và việc phát biểu thẳng thắn, xây dựng của các vị tham dự Thượng Hội Đồng. Ngài cho biết bản đúc kết và những đề nghị sẽ được nghiên cứu trong vòng một năm trước khi công bố những quyết định chính thức.

Tháng 11 cũng là dịp để chúng ta tưởng nhớ cố Tổng Thống Ngô Đình Diệm, bị sát hại cùng với bào huynh Ngô Đình Nhu ngày 2-11-1963. Tổng Thống Ngô Đình Diệm đã có công củng cố và xây dựng miền Nam, thành lập chế độ Cộng Hòa, phát triển kinh tế, giáo dục, định cư gần một triệu đồng bào di cư trốn chạy cộng sản. Cố Tổng Thống đã thực hiện được những việc lớn lao giữa hoàn cảnh thù trong giặc ngoài. Trong khi ghi ơn cố Tổng Thống Ngô Đình Diệm, chúng ta không khơi lại mối hận thù, chỉ muốn tìm hòa giải và rút kinh nghiệm cho hiện tại và tương lai trong nỗ lực giải thể chế độ cộng sản và xây dựng một nước Việt Nam Mới. Xin người quá cố cầu bầu cho quê hương và xin Thiên Chúa giúp chúng ta. ■

Ý CẦU NGUYỆN

1. Cầu xin theo ý Đức Thánh Cha Phanxicô
2. Cầu cho các Linh Hồn còn đang Thanh Luyện được sớm hưởng Nhan Thánh Chúa
3. Cầu cho Linh hồn cố Tổng Thống Ngô Đình Diệm và các Quân Dân Cán Chính Việt Nam Cộng Hòa đã hy sinh vì chính nghĩa Tự Do.
4. Cầu cho đồng bào đã hy sinh trên đường trốn chạy Cộng Sản Việt Nam đi tìm Tự Do.

Houston, TX:

Kim Mai
(281) 970-4903

Palacio, TX:

Phạm Đức Thành
(361) 972-6404

Round Rock, TX:

Nguyễn Thái Long
(504) 254-2660

San Antonio, TX:

Nguyễn Văn Nghiên
(210) 614-3753

Lê Hào

(713) 661-5537

Washington:

Lâm Phát Giang
(509) 928-3178

Renton, WA:

Phạm Niên
(425) 277-8641

Vũ Nam Hải

(425) 228-8023

Úc Châu:

Phạm Minh Tâm
0421600100

Bà BS Trần Văn Thịnh
618-9276-3146

Pháp Quốc:

Trần Ngọc Lan
0143403114

Đức Quốc:

Phạm Hồng Lam
(+49) 821 455 06 09

Phan Đức Thông
0821-593-522

Giá Biểu Quảng Cáo

Diễn Đàn Giáo Dân nhận quảng cáo từ khắp các quốc gia và các tiểu bang. Kính mong Quý Cơ Sở Kinh Doanh và các Dịch Vụ tiếp tay nuôi dưỡng và phát triển tờ báo của ngân lớp giáo dân bằng cách gửi đăng quảng cáo trên Nguyệt San Diễn Đàn Giáo Dân. Đây là giá biểu quảng cáo cho mỗi kỳ:

■ **Giá Thường:**

1 trang bìa màu: \$300 MK

1 trang trong: \$100 MK

1/2 trang trong: \$50 MK

■ **Giá Ủng Hộ:**

1 trang trong: \$120 MK

1/2 trang trong: \$60 MK

■ **Giá Ân Nhân:** không giới hạn trên giá ủng hộ.

Hộp Thư Độc Giả

Giả. Xin ông tiếp tay chúng tôi bằng cách quảng bá và giới thiệu thêm Độc giả mới ngõ hầu tiếng nói của Diễn Đàn mỗi ngày một lan rộng thêm.

■ **Bà Phạm Thu Hương, CA**

Cám ơn Bà đã đồng hành với Diễn Đàn. Vì khuôn khổ của Hộp Thư nên chỉ xin trích một tiểu đoạn trong bài thơ Mẹ LaVang dài hai trang của Bà:

... Ôi lạy Mẹ từ nhân!

Đã từng hai thế kỷ

Phép lạ Mẹ làm nhiều vô kể

Chúng con khắp chốn nay tràn về ...

■ **Ông Ngô Jame Tường, LA**

... Tôi xin lỗi vì chậm trễ thanh toán tiền báo. Nay tôi xin thanh toán năm 2014 và xin gia hạn thêm 2 năm nữa...

Cầu chúc Quý vị trong Ban Điều hành luôn được bình an, khỏe mạnh, khôn ngoan, thánh thiện để phục vụ Chúa qua ngành Truyền Thông ...
Nguyễn xin Chúa qua lời chuyển cầu của Mẹ la Vang và các Thánh Tử Đạo Việt Nam ban muôn vàn Hồng ân cho Quý vị và gia đình ...

Tôi luôn nhớ cầu nguyện cho Quý vị trong Thánh Lễ hàng ngày để Quý vị luôn can đảm, trung tín trong ơn gọi phục vụ Chúa qua ngòi viết ...

Thưa ông Tường

Chân thành cảm ơn những lời cầu chúc cùng những lời kinh nguyện hàng ngày của ông dành cho Diễn Đàn. Đó là những đóng góp và nâng đỡ cao quý nhất mà Diễn Đàn mong nhận được từ Quý Độc Giả để sứ vụ Truyền Thông của chúng ta được “thể hiện dưới đất cũng như trên trời”. Cảm ơn ông đã tin cậy Diễn Đàn mà gửi một lần 3 năm tiền lệ phí. Tòa soạn luôn gửi báo đều đặn

■ **Ông Nguyễn Thành, UT**

... Kính chúc toàn thể Ban Biên Tập bình an, mạnh khỏe trong ơn Chúa. ...Góp nhiều công sức, thông tin giúp cho công việc lật đổ Việt cộng buôn dân bán nước càng sớm càng tốt.

Thưa ông Thành,

Công việc chống lại cái ác, cái xấu quyết, đối trá của chế độ CSVN, tội buôn dân bán nước cùng thái độ hèn với giặc, ác với dân của nhà cầm quyền độc tài toàn trị, là bổn phận chung của mỗi con dân Việt dù ở trong nước hay đang lưu lạc khắp bốn phương trời. Lòng khao khát cho Quê hương Việt Nam có sớm thoát ách CS tham tàn cũng là ước vọng chung của chúng ta.

■ **Ông Nguyễn Ngọc Lập, PA**

... Xin chân thành cảm ơn Nhóm Chủ Trương, Ban Biên Tập, luôn kiên trì và vững vàng trong Chủ trương và Mục đích đã đề ra để giúp cho tờ Báo mỗi ngày một đặc sắc từ Hình thức đến Nội dung.

Nguyện chúc Quý vị luôn an lành và luôn kiên trì nói lên tiếng nói trung thực của người Giáo dân trong môi trường xã hội đầy hỗn loạn và biến động hôm nay...

Thưa ông Lập

Cám ơn những chia sẻ và những lời cầu chúc của ông đến từ Pensilvania. Diễn Đàn đã kiên vững trong chủ trương và lập trường trong suốt 15 năm qua. Được như vậy cũng nhờ vào lòng thương yêu, tin cậy của Quý Độc

cho Độc Giả, dù có những trường hợp chận trễ đóng lệ phí, để quý vị có các số báo liên tục hàng tháng.

■ **Ông Nguyễn Văn, CA**

... Xin có lời thăm hỏi đến quý Nguyệt San và lời kính chúc an mạnh và thăng tiến ... Mong sao quý báo ngày càng phát triển và vững mạnh. Đó cũng là điều cầu chúc chân thành gửi đến quý báo... Nhân tiện xin gửi quý báo vài vần thơ để quý vị túy tiện.

Thưa ông Văn

Chân thành cảm ơn những chia sẻ chân tình của ông. Diễn Đàn chỉ vững mạnh và phát triển nếu được Độc giả thương mến, nhiệt tình ủng hộ bằng cách mỗi người quảng bá và giới thiệu thêm Độc giả mới. Về phần Tòa báo, chúng tôi nguyện dốc toàn lực để không phụ lòng tin cậy của Quý Độc giả. Xin đăng mấy vần thơ của ông tặng Chú Thím Út. Hy vọng ông bà Nguyễn Trọng Tư cũng được đọc:

Mừng Hôn Phối 40 Năm

- *Kính tặng Chú Thím Út*

Bốn chục năm qua đã chung đường

Sánh vai xây đắp tình mến thương

Hương thơm cao ngát đời nhân ngãi

Tỏa sáng rạng ngời ân nghĩa chương

Trần Thị Vũ

NHÂN TIN

■ **Ông Michael Trần, CA**

Cảm ơn những lời cầu chúc của ông. Xin ông giới thiệu cho Độc giả mới.

■ **BS. Lê Minh Tiến, Canada**

Tòa Soạn đã gửi thư riêng đến ông bà.

■ **Ông Nguyễn Tuật, OH**

Mong nhận được thư nhắc nhở của ông vào tháng 2 sang năm

BS. Trần Việt Cường, CA

Cảm ơn lòng quảng đại của ông bà luôn nhớ hỗ trợ cho Diễn Đàn.

■ **Ông Nguyễn Văn Sửu, MD**

Tòa Soạn đã nhận hai năm lệ phí và đã đổi địa chỉ mới cho ông

■ **Ông Lê Tiến, CO**

Cảm ơn ông đã giới thiệu và mua tặng độc giả mới.

■ **Ông Nguyễn Trung Chính, CA**

Cảm ơn ông đã thông báo tin tức về bà Hồng.

■ **Ông Vũ Thiện Chí, NE**

Tòa Soạn đã nhận hai năm lệ phí. Xin ông an tâm Tòa Soạn gửi báo đều đặn cho ông

■ **Ông Trần Cung, KS**

Cảm ơn những lời cầu chúc của Ông. Mong ông tiếp tục giới thiệu cho nhiều người biết và đọc Diễn Đàn Giáo Dân.

■ **Ông Trần Công Hoan, NE**

Cảm ơn ông đã trả trước hai năm lệ phí cùng những lời cầu chúc tốt lành.

■ **Ông Đỗ Xuân Triều, CA**

Tòa soạn bắt đầu gửi báo đến địa chỉ mới cho ông.

■ **Ông Phan Khánh Phương, Calgary, Canada**

Chúng tôi đã nhận được lệ phí mua báo 3 năm của ông. Xin cảm ơn sự tín nhiệm và rộng rãi của ông.■

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

Tiếng Nói Trung Thực Của Những Công Dân Tín Hữu Công Giáo Việt Nam

Chúng Tôi Chủ Trương:

- Tôn trọng Sự Thật như Chúa Giêsu đã dạy: “Sự Thật sẽ giải thoát anh em.”
- Tuyệt đối trung thành với giáo huấn của Hội Thánh Công Giáo.
- Không chỉ trích cá nhân khi những hành vi ngôn ngữ của cá nhân không phương hại tới quyền lợi chung của Giáo Hội, Xã hội và Dân Tộc.
- Nói thay cho những đồng bào, đồng đạo không có tiếng nói trên Quê Hương trong nỗ lực tranh đấu cho tự do tôn giáo, nhân quyền và nhân phẩm Việt Nam.
- Góp phần xây dựng một xã hội công bằng, nhân ái dưới ánh sáng soi dẫn của Tin Mừng Chúa Kitô.
- Diễn Đàn Giáo Dân góp phần trình bày các sự kiện và dành quyền xem xét, phán đoán và phản ánh cho độc giả.

Do Chủ Trương Trên Đây:

- Chúng tôi dành quyền tối hậu trong việc hiệu đính, rút gọn hay từ chối không đăng tải những bài vở không phù hợp với chủ trương trên đây gửi cho Diễn Đàn Giáo Dân. Mong quý vị thông cảm.
- Tất cả những thiếu sót, có thể có, đều ra ngoài ý muốn của nhóm Chủ Trương.

đòi dân chủ

gọi dỡ bỏ các chương ngại vật.

Hàng chục ngàn người Hồng Kông tiếp tục tập hợp tại trung tâm đặc khu hành chính Hong Kong nhằm thúc đẩy yêu cầu dân chủ, một ngày sau khi chính quyền hủy đàm phán với sinh viên.

Người Hong Kong hôm Thứ Bảy 10-10, vây điện thoại di động khi chặn con đường chính ngoài trụ sở chính quyền, trong cuộc biểu tình đòi dân chủ. Chỉ trong vài giờ, số người biểu tình đã tăng lên hơn 10.000 người.

Cuộc biểu tình đường phố bước sang ngày thứ 13, và lãnh đạo biểu tình kêu gọi người ủng hộ bắt đầu đổ ra đường từ 19h30 nhằm phản đối việc chính quyền hủy cuộc đàm phán đáng lẽ sẽ diễn ra chiều hôm trước.

Joshua Wong, lãnh đạo phong trào, phát biểu khi người biểu tình chặn con phố chính dẫn tới quận tài chính Central, ngoài trụ sở chính quyền.

Một cô gái chấp tay trong đám đông người biểu tình đòi dân chủ. Những cuộc đàm phán bị chính

quyền Hong Kong hủy với lý do người biểu tình đang phá hoại đối thoại, lấy việc phong tỏa thành phố để mặc cả, bà Carrie Lam, Chánh Văn phòng đại diện cho chính quyền trong cuộc đối thoại, cho biết.

Đồ chống hơi cay từng được người biểu tình sử dụng nằm trên chiếc ô vàng, một biểu tượng của phong trào, khi người biểu tình tiếp tục chặn các con phố xung quanh tòa nhà chính quyền. “Nếu chính quyền tiếp tục từ chối gặp mặt, một trong những lựa chọn là chặn tòa nhà chính quyền một lần nữa”, Alex Chow, Tổng thư ký Liên đoàn Sinh viên Hong Kong, chiều qua nói tại một cuộc họp báo.

Người biểu tình trong phong trào “Occupy Central” sau đó dựng lều bạt ngủ qua đêm giữa đường, chứng tỏ họ sẵn sàng biểu tình lâu dài, bất chấp việc cảnh sát kêu

Người biểu tình từng ngăn các công chức đi làm vào ngày 3/10 bằng cách chặn đường tới tòa nhà chính quyền, nhưng tuần này đã mở đường trở lại.

Người biểu tình được trang bị đầy đủ với những trạm cung cấp các nhu yếu phẩm. Họ cũng có cả nhà tắm cơ động và lều để ngủ.

Cô gái đắp chăn ngủ ngay bên lề đường. Các lãnh đạo biểu tình hy vọng đám đông sẽ lại tăng lên hàng chục nghìn vào cuối tuần này để buộc chính quyền ngồi vào bàn đàm phán. ■

■ *Trọng Giáp* (Ảnh: Reuters)

"Đức Cựu Hồng Y Tổng Giám Mục Hồng Kông Trần Nhật Quân xuống đường biểu tình với giới trẻ".

Lãnh đạo Hongkong khẳng định Bắc Kinh sẽ không rút lại lập trường về bầu cử

VRNs (18.10.2014)–

Từ South China Morning Post cho biết, Đặc khu trưởng Hồng Kông hôm 16/10 đã bày tỏ hy vọng rằng, các cuộc đàm phán giữa các quan chức cấp cao và lãnh đạo sinh viên có thể bắt đầu vào tuần tới, trong một nỗ lực nhằm giải quyết bế tắc chính trị đã làm tê liệt nhiều phần của Hồng Kông và gây chia rẽ cộng đồng.

Tuy nhiên ông Lương Chấn Anh một lần nữa bác bỏ khả năng Bắc Kinh sẽ rút lại lập trường về hình thức cuộc bầu cử Đặc khu trưởng sẽ diễn ra tại Hồng Kông vào năm 2017.

Trước đó, Trung Quốc nói họ sẽ cho phép người dân Hồng Kông bầu cử trực tiếp vào năm 2017, tuy nhiên các cử tri chỉ có thể lựa chọn lãnh đạo từ một danh sách các ứng cử viên được duyệt trước, mà theo Reuters các ứng cử viên này phải là những người ‘yêu nước’.

Cuộc biểu tình đòi tự do bầu cử đã gần bước sang tuần thứ ba, với hàng chục nghìn người đã xuống đường vào giai đoạn đầu tuy nhiên con số giảm đi trong những ngày gần đây.

Ông Lương Chấn Anh cho biết, các cuộc đàm phán với các sinh viên “phải dựa trên Luật cơ bản và

bảy cảnh sát bị cáo buộc đã đánh thành viên Đảng Civic tên Ken Tsang Kin-chiu hồi đầu ngày thứ Tư, đã bị thôi việc.

Hãng tin BBC cho biết, khoảng 800 cảnh sát chống bạo động hôm thứ Sáu đã đến Mong Kok để tháo dỡ các rào chắn và lều của người biểu tình đã chặn con đường trong hơn hai tuần.

Alex Chow Yon - k a n g , thuộc Liên đoàn sinh viên, cho biết nhóm đã sẵn sàng để tiếp tục đối thoại.

Tuy nhiên Chow nói rằng, thật ‘vô lý’ nếu yêu cầu người biểu tình trở về nhà trước khi các cuộc đàm phán kết thúc. “Nếu

ông [Lương] vừa đề nghị đàm phán vừa đồng thời ra lệnh cho cảnh sát không sử dụng bạo lực như những ngày gần đây, người dân mới biết ông ta chân thành thế nào.”

Ngân hàng Mỹ Merrill Lynch ước tính, các cuộc biểu tình đã gây thiệt hại 105 triệu đô la Hồng Kông mỗi ngày cho nền kinh tế.■

quyết định của Ủy ban thường vụ Quốc hội nhân dân toàn quốc.”

Ông nói thêm: “Không phải là vấn đề thỏa hiệp hay không. Chúng tôi không thể biến một cái gì đó bất hợp pháp thành hợp pháp.”

Lời bình luận của ông Lương Chấn Anh được đưa ra, giữa lúc

ĐỌC VÀ CỔ ĐỘNG
NGUYỆT SAN DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

Viết Từ CANADA

Mặc Giao

TUỔI TRẺ HỒNG KÔNG DÁM NỔI LOẠN VÌ TƯƠNG LAI

*Đ*ất nước nào không có tuổi trẻ dám nổi loạn thì đất nước đó sẽ không có tương lai. Tôi đã đọc câu này lâu lắm từ một bài bình luận trên một tờ báo Pháp. Lúc đó vào năm 1968, sinh viên Pháp ào ạt xuống đường để chống đối một xã hội với những trật tự cũ, tranh đấu cho một cái gì rất mơ hồ và cho một mục tiêu không rõ rệt. Thế nhưng biến cố

“Mai 1968” đã làm rung động chính giới Pháp, thay đổi phần nào xã hội Pháp. Tổng Thống Charles De Gaulle, một anh hùng của Pháp trong thế chiến thứ hai, phải kiểm chứng lại uy tín của mình trước quốc dân bằng cách tổ chức một cuộc trưng cầu dân ý về cải tổ hành chánh địa phương, với lời hứa trước sẽ rút lui nếu đề nghị của ông không được đa số cử tri Pháp đồng

ý. Ông đã giữ lời hứa, đã từ chức tổng thống và rút ngay về căn nhà riêng ở một vùng quê khi kết quả cuộc trưng cầu dân ý bất lợi cho ông được công bố. Từ cuộc nổi loạn 1968 này, tiếng nói của tuổi trẻ Pháp được quan tâm nhiều hơn, các nghiệp đoàn lao động đòi được nhiều quyền lợi hơn cho công nhân. Chúng ta thấy những cuộc xuống đường tranh đấu của tuổi trẻ xảy ra ở khắp nơi, Hoa Kỳ với phong trào chống chiến tranh Việt Nam, Trung Quốc với vụ Thiên An Môn, Đại Hàn và các nước Đông Âu với việc đòi tự do dân chủ, Tunisia, Libya, Ai Cập... với cách mạng Hoa Nhài. Bây giờ tới Hồng Kông.

Những cuộc đấu tranh của người trẻ có khi nhắm mục tiêu không chính xác, và thường bị than phiền là gây xáo trộn đời sống bình thường của người dân, nhưng những cuộc nổi loạn đấu tranh này luôn biểu lộ một lý tưởng, một khát vọng muốn thay đổi, muốn cải tiến xã hội cho tốt đẹp hơn. Tuổi trẻ nhiều mộng tưởng, không chấp nhận bất công, dối trá, nhiều máu nóng, lại chưa có nhiều sở hữu để sợ mất, nên khi thấy chuyện bất bằng là phản ứng ngay. Họ không có tham vọng quyền hành cá nhân. Họ chỉ muốn phá vỡ cái cũ và để những người có trách nhiệm phải dựng cái mới hay sửa chữa những sai lầm. Chỉ những chế độ độc tài hay cộng sản mới nỗ lực đoàn ngũ hóa và uốn nắn giới trẻ trở thành “những cháu ngoan quảng khăn đỏ”, không biết phản đối, không nghĩ đến tương lai, không màng đến quyền lợi của đất nước, chỉ biết có lãnh tụ, đảng, tiền và ăn chơi sa đọa. May thay, tuổi trẻ Hồng Kông không đi theo con đường ấy. Họ phải xóa

Tuổi trẻ Hồng Kông xuống đường đòi tự do dân chủ, tháng 10-2014

bỏ bóng ma của Bác Mao luôn lớn vồn trong cuộc sống của họ.

Sinh viên, học sinh Hồng Kông bắt đầu bãi khóa và tham gia các cuộc biểu tình từ ngày 22-9-2014. Hàng chục ngàn, nếu không nói hàng trăm ngàn người chiếm cứ mặt đường ở ba địa điểm, quan trọng nhất là khu hành chánh và thương mại. Họ biểu tình, hô khẩu hiệu, trưng biển ngữ đòi dân chủ, đòi tôn trọng quyền tự do ứng cử và bầu cử. Họ dựng lều, ăn nằm tại chỗ với ý định tranh đấu lâu dài. Họ dùng dù cá nhân để che mưa nắng. Vì thế cuộc nổi dậy này được báo chí mệnh danh là “cuộc các mạng dù” (Umbrella Revolution). Không có một đảng chính trị hay một lãnh tụ chính trị nào đứng sau lưng cuộc đấu tranh. Nhưng dĩ nhiên phải có hậu thuẫn. Hậu thuẫn trước tiên là các tổ chức sinh viên thuộc các trường đại học và cao đẳng Hồng Kông. Hậu thuẫn thứ nhì là những người cung cấp hậu cần. Họ đã cấp ngân khoản mua thức ăn, thức uống, phương tiện liên lạc, giúp sinh viên lập những trạm nghỉ, thông tin, sạc điện máy điện thoại và laptops. Đứng đầu danh sách những người hậu thuẫn này là một nhà tài phiệt nổi tiếng trong ngành báo chí và truyền thông ở Hồng Kông. Hậu thuẫn thứ ba ít ai ngờ là hàng ngũ Công Giáo địa phương. Đức cựu Hồng Y Trần Nhật Quân đã vác thánh giá đi biểu tình với sinh viên. Linh Mục Châu Diệu Minh, một nhà tranh đấu nổi tiếng cho nhân quyền, cũng luôn luôn có mặt với sinh viên. Người ta nói rằng chính những thành phần Công Giáo đã lo việc tiếp tế, phân phối thực phẩm cho những người biểu tình và lo cấp cứu, di chuyển những người bị thương.

Đứng đầu cuộc xuống đường tranh đấu là một sinh viên trẻ, Hoàng Chí Phong (Joshua Wong Chi-Fong), mới 17 tuổi khi cuộc biểu tình bùng nổ hôm 22 tháng 9, trước ngày sinh nhật 18 tuổi của anh 21 ngày. Anh sinh ngày 13-10-1996, một năm trước khi Hồng Kông được Anh quốc trao trả cho Bắc Kinh. Hoàng Chí Phong đáng người non trẻ, mặt mũi trông còn ngây thơ như một học sinh trung học, nhưng nói năng mạch lạc, có lý sự, dễ lời kéo đám đông. Đúng là tài không đợi tuổi và tác phong lãnh đạo đã xuất hiện rất sớm nơi người trẻ này. Khi còn học trung học, anh đã phát động phong trào phản đối việc bắt học sinh Hồng Kông phải dùng sách giáo khoa về lịch sử do Trung Quốc cung cấp. Cuộc tranh đấu đầu đời của anh đã thành công.

Nguyên nhân nào đã đưa đến cuộc tranh đấu của giới trẻ Hồng Kông? Hồng Kông được Trung Hoa thỏa thuận cho Anh Quốc thuê trong thời hạn 99 năm, chấm dứt vào năm 1997. Dưới sự cai trị của người Anh, những quyền tự do dân chủ không được quan tâm, nhưng dân Hồng Kông đã quen sống với nguyên tắc thượng tôn luật pháp và không bị ức hiếp bắt công. Trước khi Hồng Kông được giao lại cho Trung Quốc ngày 1-7-1997, Anh Quốc đã phải điều đình gay go với Trung Quốc để bảo đảm những quyền căn bản cho dân Hồng Kông, trong đó có quyền phổ thông đầu phiếu. Cuối cùng hai bên đã thỏa thuận nguyên tắc “*một quốc gia, hai hệ thống*” (one country, two systems), có nghĩa Hồng Kông sẽ được hưởng một chế độ tự do và dân chủ khác với Hoa lục trong vòng 50 năm, ít nhất tới năm 2047.

Tuy nhiên việc bầu cử các đại diện hành pháp và lập pháp chỉ được nói tới một cách tổng quát, tức tôn trọng sự chọn lựa của người dân, không ấn định những chi tiết về cách thức bầu cử. Sau khi việc cai trị của người Anh chấm dứt, dân Hồng Kông chỉ được bầu một phần đại diện trong viện lập pháp, phần lớn còn lại do Bắc Kinh chỉ định. Đặc Khu Trưởng (Chief Executive), tức người đứng đầu cơ quan hành pháp, được bầu lên do một cử tri đoàn 1,200 người. Đã có 3 người kế tiếp nhau được bầu theo thể thức này. Người thứ ba đương nhiệm là ông Lương Chấn Anh (Leung Chun-Yin).

Nguyên nhân gần là Quốc Hội Trung Quốc đã biểu quyết ngày 31-8-2014 một quyết định về việc bầu đặc khu trưởng và viện lập pháp Hồng Kông, theo đó, từ năm 2017, thời điểm chấm dứt nhiệm kỳ của đương kim Đặc Khu Trưởng Lâm Chấn Anh, việc bầu đặc khu trưởng sẽ theo thể thức phổ thông đầu phiếu, nhưng dân chỉ được bầu một trong số 3 ứng cử viên do một ủy ban đề cử chọn trước. Ủy ban đề cử lại gồm những người do Bắc Kinh chỉ định. Như vậy đúng là thể thức “đảng cử dân bầu” của các chế độ cộng sản. Vì thế giới trẻ mới phần nộ và mở cuộc đấu tranh đòi dân chủ và quyền tự do ứng cử và bầu cử.

Tính cho tới khi chúng tôi viết những giòng này, ngày 21-10-2014, cuộc đấu tranh của giới trẻ Hồng Kông đã kéo dài 29 ngày (hơn 4 tuần lễ). Phải nhận là những người trẻ rất kiên trì và đấu tranh bất bạo động, không phá phách, không nhục mạ. Chính quyền Hồng Kông cũng kiên nhẫn, tự chế, không đàn áp một cách dã man. Những cuộc

đụng độ có xảy ra, có máu đổ nhưng không có thịt rơi và không làm chết người. Chính quyền hy vọng rằng những người tham gia biểu tình sẽ “hát lâu châu mối”, lửa hăng say sẽ tàn dần và phong trào sẽ tự xẹp. Họ cũng chơi đòn cân não bằng cách xúi dục những nhà buôn và những tài xế taxi gây sự với những người biểu tình, tố cáo cuộc xuống đường lâu ngày làm thiệt hại cho việc buôn bán và làm mất khách của họ. Chính quyền cũng thuê côn đồ và các băng đảng đến phá rối và gây sự. Để đáp lại, sinh viên đã phản ứng một cách lịch sự bằng những lời giải thích và không đáp trả bằng bạo động. Trung Quốc có một đơn vị quân đội đóng ở ngoài thành phố Hồng Kông, mục đích là để bảo vệ lãnh thổ. Bắc Kinh không dám dùng đơn vị này để đàn áp giới trẻ biểu tình, vì không muốn tạo ra một Thiên An Môn thứ hai. Cảnh sát Hồng Kông cũng là những người Hồng Kông, nhiều người được huấn luyện từ thời người Anh cai trị. Họ không giống như những công an cộng sản. Vì vậy người ta tin rằng sẽ không có những cuộc xô sát đẫm máu.

Chính quyền Hồng Kông đã

hứa sẽ gặp các đại diện sinh viên để đàm phán. Nhưng đến giờ chốt, họ tuyên bố hủy bỏ cuộc gặp gỡ dự trù. Sinh viên lại gia tăng việc xuống đường, và những cuộc đụng độ với cảnh sát lại xảy ra ở khu buôn bán Mong Kok ngày 18-10, khiến một số người bị thương, trong đó có cả cảnh sát. Trước phản ứng mạnh mẽ của những người trẻ biểu tình, Đặc Khu Trưởng Lương Chấn Anh phải hứa mở lại cuộc điều đình với sinh viên vào ngày Thứ Ba 21-10. Chúng ta chờ xem kết quả ra sao.

Có điều chắc chắn là ông Lương Chấn Anh phải hành động theo chỉ thị của Bắc Kinh. Dù không muốn thẳng tay đàn áp trong lúc này, Bắc Kinh cũng không thể nhượng bộ trước những yêu sách của giới trẻ biểu tình. Những người lãnh đạo già, đầy tự ái và kiêu căng ở Chung Nam Hải không chịu “mất mặt” vì những đòi hỏi của đám trẻ, dù những đòi hỏi đó hợp lý. Điều quan trọng hơn là Bắc Kinh e sợ những gì xảy ra ở Hồng Kông có thể lan lây sang Hoa lục, và những gì họ nhượng bộ ở Hồng Kông sẽ tạo cơ và nguồn cảm hứng đấu tranh cho giới trẻ Hoa Lục. Một mặt phải giữ

cửa vào và một cửa ra quan trọng bậc nhất cho nền kinh tế Trung Quốc. Chính phủ trung ương ở Bắc Kinh cũng rơi vào cảnh tiến thoái lưỡng nan.

Về phần Đặc Khu Trưởng Lương Chấn Anh, ông là một đại thương gia 60 tuổi, có thái độ thần phục Bắc Kinh một cách trung thành. Ông đã áp dụng những biện pháp xiết chặt hàng ngũ đối lập và đấu tranh cho dân chủ. Giới tài phiệt cũng không ưa ông vì ông có dính vào một vụ tai tiếng liên quan đến việc nâng cấp những đơn vị gia cư. Họ cũng chê ông không biết cách giải quyết cuộc khủng hoảng hiện tại, khiến cho danh tiếng của Hồng Kông bị thiệt hại. Chính quyền trung ương Trung Quốc tuy bên ông nhưng cũng phải nghĩ tới việc kiếm người thay thế ông vào năm 2017. Mong tiếp tục giữ ghế đặc khu trưởng của ông khó thành vì ông không được nhiều người ủng hộ. Một trong những đòi hỏi của sinh viên là Lương Chấn Anh phải từ chức.

Lập trường của Bắc Kinh và ông Lương Chấn Anh so với lập trường của giới trẻ tranh đấu khác nhau như nước với lửa, khó có thể dung hòa. Những cuộc đàm phán chỉ là một hình thức hạ nhiệt và tìm cách giải quyết cuộc khủng hoảng trong danh dự để không bên nào bị mất mặt. Phe cầm quyền có thể chấp nhận một số nhượng bộ về hình thức. Còn về những đòi hỏi căn bản, họ sẽ hứa hẹn cứu xét sau. Phía những người trẻ, mục tiêu đương nhiên của họ là đấu tranh đến thắng lợi, nghĩa là những đòi hỏi của họ phải được thỏa mãn. Nhưng họ cũng phải hiểu rằng khi

Đương đầu giữa cảnh sát và sinh viên

lập trường như thế, nhưng mặt khác, Bắc Kinh cũng muốn giữ một Hồng Kông với danh tiếng tốt để được thế giới nhìn nơi này là một trung tâm thương mại và tài chính tự do, tuân thủ luật chơi quốc tế, để Hồng Kông luôn luôn là một

(xem tiếp trang 12)

Nhiều ngàn người biểu tình vẫn tập trung ở Hong Kong sau khi không có đàm phán

Nhiều ngàn người biểu tình tranh đấu đòi dân chủ ở Hong Kong hôm thứ sáu 10/10 đã tụ tập trở lại ở trung tâm thành phố, sau khi nhà cầm quyền từ chối đối thoại với đại diện các sinh viên.

Người biểu tình ủng hộ dân chủ tranh luận với một người đàn ông (giữa) khi người này đi ra từ văn phòng trụ sở chính phủ ở Hồng Kông. Photo Courtesy: REUTERS / Carlos Barria

Cali Today News - Sau 2 tuần tranh đấu không có kết quả, nhiều sinh viên đã vác lều quay lại hiện trường biểu tình, cho thấy quyết tâm kéo dài đối đầu từ phía sinh viên, mặc dù cảnh sát Hong Kong

đã kêu gọi phải giải tỏa các thông lộ chính của thành phố.

Cảnh sát loan báo họ sẽ ‘có hành động thích hợp’ để đối phó với tình hình, nhưng không cho biết khi nào và bằng cách nào. Wong Lai-wa, 23 tuổi, cho hay: “Tôi sẽ tham gia tranh đấu, dù lẽ ra tôi phải quay lại trường học”

Lần này các sinh viên đã dự trữ đầy đủ lương thực và nước uống như mì khô, bánh ngọt cho cuộc biểu tình có thể kéo dài. Dù cuộc tranh đấu có vẻ bị khựng lại, song nhiều sinh viên cho biết họ quyết tâm không bỏ cuộc.

Đại diện chính quyền Hong

Kong, bà Carrie Lam cho hay sở dĩ cuộc đối thoại bị hủy bỏ vì ‘yêu cầu phổ thông đầu phiếu đã phản lại các nguyên tắc luật pháp của Hong Kong’ và lời lên tiếng kích động làm mất trật tự thành phố của sinh viên.

Trung Quốc đã lên tiếng kết án Quốc Hội Hoa Kỳ đã ra tuyên bố ‘sai trái’ khi bày tỏ lập trường ủng hộ cuộc đấu tranh vì dân chủ của dân chúng Hong Kong. Bắc Kinh xem đây là ‘hành động tấn công’ Trung Quốc từ Washington. ■

■ **Đào Nguyên** (Reuters)

Viết từ Canada

(tiếp theo trang 11)

chưa thể đạt chiến thắng trong một khoảng thời gian nào đó, họ phải tạm rút lui để bảo toàn lực lượng, bảo toàn danh tiếng và giữ cho ngọn lửa đấu tranh tiếp tục cháy, chờ một cơ hội khác.

Dù chưa thành công, cuộc đấu

tranh của giới trẻ Hồng Kông đã làm chế độ cộng sản Trung Hoa rung động và mất uy tín với thế giới. Đối với những người trẻ, cuộc tranh đấu chưa chấm dứt. Andrew Leung, 25 tuổi, chuyên viên phòng thí nghiệm, đã tham gia cuộc biểu tình 5 ngày đêm tại khu Caseway District, được chủ cho phép nghỉ làm để đi biểu tình, đã phát biểu: “Chúng tôi không chỉ nói về tự do và dân chủ, nhưng chúng tôi đang

hành động để đòi tự do dân chủ. Mỗi đêm, khi nghĩ đến điều này, tôi gần như muốn khóc”. (Tuần báo Maclean’s, Canada, 20-10-2014).

Có bao nhiêu người trẻ Việt Nam biết nghĩ và làm như Andrew Leung? ■

**Người làm rung chuyển
Bắc Kinh:**

Hoàng Chí Phong
(Joshua Wong Chi-Fong)

Trong 2 ngày cuối tháng 9 và những ngày đầu tháng 10-2014 một biến cố lớn làm lu mờ những tin tức nóng bỏng nhất thế giới. Đó là cuộc xuống đường rầm rộ của Liên Đoàn Sinh viên, Phong trào Chiếm Lẽnh Trung Hoàn và Phong trào Học Dân Tư Triều (Scholarism) do hai người sinh viên còn rất trẻ Hoàng Chí Phong và một người nữa là Linh Mục Chu lãnh đạo.

Hoàng Chí Phong (Joshua Wong Chi-Fong) sanh ngày 13 – 10 –1996 trong một gia đình trung lưu ở Hồng Kông, lúc còn nhỏ chừng 6, 7 tuổi, anh thường được cha dắt đi thăm những người nghèo khó thiếu ăn theo lời răn dạy trong kinh thánh, vì gia đình anh theo đạo Công giáo.

Chỉ một năm sau (1997) ngày Phong sanh ra, là ngày ký kết có hiệu lực giao trả Hồng Kông, thành phố cảng nổi tiếng và là trung tâm tài chánh thương mại quan trọng vào hàng đầu thế giới này cho Trung Quốc.

Theo bản tuyên bố chung giữa bà Thủ tướng Margaret Thatcher của Vương quốc Anh đã thuê mượn

Hồng Kông và Thủ tướng Triệu Tử Dương của Trung Hoa vào ngày 19-12-1984, hai nước đã thỏa thuận sau 50 năm, dân chúng Hồng Kông được theo chế độ Tư bản, được tự do làm ăn và hưởng các quyền tự do dân chủ pháp trị. Trung Quốc cũng hứa hẹn thành phố này sẽ được áp dụng phương châm “Nhất quốc lưỡng chế” (một nước hai thể chế) do Chủ tịch Đặng Tiểu Bình lúc đó khởi xướng. Hồng Kông mà họ gọi là Đặc Khu hành chánh do một Đặc Khu Trưởng được dân chúng bầu lên, theo lối phổ thông đầu phiếu điều hành.

Đặc Khu Trưởng Hồng Kông hiện nay là Lương Chấn Anh mà Phong trào “Cách mạng Dù” đòi hỏi ông phải từ chức, vì Lương Chấn Anh là người do đảng Cộng sản Trung Quốc ủng hộ.

Theo bản qui định giữa Thủ tướng Thatcher và Triệu Tử Dương thì đến năm 2017 Hồng Kông sẽ bầu lại Đặc Khu Trưởng.

Vào tháng 8-2014 vừa qua, chính quyền Trung cộng ra thông báo, dân Hồng Kông được tự do phổ thông đầu phiếu, nhưng chỉ được bầu những ứng cử viên do

chính quyền trung ương đề cử, nghĩa là “đảng cử dân bầu” như kiểu ở lục địa Trung Hoa hay kiểu bầu cử “dân chủ” đang được áp dụng ở Việt Nam hiện nay (cái thứ dân chủ trá hình ‘chó chết’ theo kiểu Cộng sản như nhiều người vẫn gọi!). Do đó mà có cuộc cách mạng xuống đường của Phong trào Sinh viên học sinh, đòi chính quyền Hoa Lục phải tôn trọng quyền tự do bầu cử thực sự như họ đã ký kết trước khi được Anh Quốc trao trả.

Phong trào “Cách mạng Dù” đẩy lên với một khí thế dũng mãnh, bất khuất nhưng không bạo động, làm cả Thế giới Tự do ngạc nhiên, khâm phục. Làn sóng người ùn ùn mỗi ngày tham gia một đông đã làm tê liệt sinh hoạt cả thành phố trong mấy ngày cuối tháng 9 như chúng ta đều biết.

Bắt đầu từ ngày 28 , 29 – 9 cả hàng ngàn người xuống đường biểu tình làm tắc nghẽn lưu thông. Theo tin tức từ internet và các phương tiện thông tin thì các trạm xe buýt, xe điện ngầm, các máy rút tiền của các ngân hàng đều ngưng hoạt động, các nhà hàng đóng cửa, các trường học bãi khóa các công sở cũng không thể hoạt động bình

thường. Vào ngày 1 – 10 cả rừng người biểu tình giơ cao tay vẫy điện thoại di động của mình đòi hỏi nhà cầm quyền thực thi quyền dân chủ của người dân. Kể từ đêm Chủ nhật 29 – 9 khi cuộc ‘cách mạng lên cơn sốt’, những hình ảnh đàn áp của cảnh sát Hồng Kông đang xít hơi cay đã được truyền tải trên internet phát tán đi khắp thế giới, đã đánh động hàng ngàn sinh viên học sinh và dân chúng còn ở nhà chưa tham gia phong trào cách mạng, như được tiếp thêm bầu máu nóng họ đã nô nức xuống đường đến tập trung trong khu vực tòa hành chánh để ủng hộ và tham gia phong trào.

Thái độ quyết liệt và dũng cảm của người dân Hồng Kông đã làm chấn động đến nhà cầm quyền Bắc Kinh qua mạng internet mỗi giờ mỗi phút, người ta thấy cảnh sát Hồng Kông dường như đã chùn tay đàn áp vì một mệnh lệnh bí mật nào, vì họ e rằng nếu hàng ngũ biểu tình bị ép đến đường cùng thì sự nguy hiểm cho chế độ không sao lường hết. Vì hình ảnh đàn áp sẽ được hàng trăm, hàng ngàn chiếc điện thoại di động truyền đi khắp nơi trên thế giới.

Phong trào đấu tranh mỗi lúc một tăng cao ngùn ngụt làm rung động cả Hoa Lục, Hồng Kông nóng như một hỏa diệm sơn, các cuộc xuống đường tập trung ngồi lỳ ở khu trung tâm thành phố, những chướng ngại vật cản trở làm trở ngại ách tắc lưu thông ngày một nghiêm trọng.

Sau ngày 1 – 10 dân chúng tiếp tục xuống đường ủng hộ ngày một kiên cường, gia tăng, sau mấy ngày đêm va chạm với cảnh sát, làm chính quyền Hồng Kông

rúng động lo sợ. Để chống lại cuộc đàn áp của cảnh sát bằng lựu đạn cay, dùi cui, sinh viên học sinh và dân chúng chỉ có một thứ vũ khí duy nhất là chiếc dù che mưa! Do vậy mà cuộc biểu tình xuống đường được Phong trào Sinh viên Học sinh tranh đấu mệnh danh là “Cuộc Cách Mạng Dù”. Trong mấy ngày xuống đường, theo số liệu thông báo trên báo chí, đã có gần 50 người bị thương, gần trăm người bị bắt, hầu hết các phương tiện giao thông công cộng ngưng hoạt động, các tiệm buôn, nhà hàng tiếp tục đóng cửa ở khu trung tâm hành chánh. Sự tê liệt sinh hoạt các ngành làm đa số người dân bất mãn vì cuộc xuống đường làm trì trệ và gián đoạn việc làm ăn sinh sống của họ. Không rõ chính quyền thành phố có thỏa mãn yêu sách mà Liên Đoàn Sinh viên Học sinh đưa ra?

Ngày 3-10 –2014 đoàn biểu tình đã tiến tới chiếm lĩnh tòa nhà hành chánh đặc khu Hành chánh đặc khu trưởng Lương Chấn Anh từ chức, đoàn người đông đảo đã bị cảnh sát đàn áp đẩy lui ra ngoài. Đến chiều thứ sáu chánh quyền ra thông báo muốn đối thoại với lãnh đạo cuộc biểu tình, nhưng Đặc khu Trưởng Lương Chấn Anh vẫn ngoan cố không chịu từ chức. Phong trào Cách mạng chiếm lĩnh Trung Hoàn (Occupy Central) và các thủ lĩnh Tổng Liên Đoàn Sinh viên và Phong trào Học Dân Tự Triều đã đưa ra những yêu sách: Đòi Bắc Kinh phải thu hồi lại quyết định phản dân chủ “Đảng cử dân bầu”, đòi chánh quyền Hoa Lục phải có quyết định cải cách chánh trị, đáp ứng đầy đủ nguyện vọng dân chủ của dân chúng. Tin tức loan ra từ Hồng Kông đã được

mọi người yêu dân chủ trên khắp thế giới đón chờ, nôn nóng từng giây phút, hết lòng ủng hộ và chờ đợi kết quả từ phía nhà cầm quyền Trung Quốc và Hồng Kông.

Chính quyền Hồng Kông đồng ý sẽ họp với Đại diện Liên Đoàn Sinh viên, nhưng cuối cùng cuộc gặp gỡ không được diễn ra vì Đại diện Chính quyền nói: Quốc hội Hồng Kông không hợp được để thỏa mãn yêu sách của Sinh viên Học sinh.

Nhưng những mong đợi chính đáng của mọi người cũng không được quan thầy Hoa Lục đếm xỉa. Bên phía Bắc Kinh vẫn im lặng và bưng bít các tin tức đối với người dân ở trong chính quốc. Nhưng mạng lưới truyền thông qua Internet, liệu Trung Quốc có bưng bít nổi những gì đã xảy ra tại Hồng Kông hay không? Câu trả lời dành cho quý vị!

Mặt khác Chủ tịch Tập Cận Bình còn tuyên bố nhắc lại lập trường của Đảng khi tiếp các nhà kinh doanh có thể lực, các tỷ phú ở Hồng Kông đến Bắc Kinh rằng: Ai muốn ra tranh cử chức Trưởng Đặc khu hành chánh, phải có sự chuẩn y của chánh phủ Hoa Lục. Cho đến ngày 11 – 10, cuộc biểu tình đã giảm đi phần nào, việc buôn bán ở các đường phố tương đối bình thường.

Theo Phóng viên của đài truyền hình Little Saigon TV cho biết: Trong đám đông biểu tình ngoài đường phố có một nhóm người chống lại cuộc biểu tình đã cãi lộn với những người ủng hộ biểu tình đây đó, có lẽ đó là những thành phần do Chính quyền cài vào để làm lũng đoạn, phá rối cuộc xuống đường của dân chúng.

Hoàng Chí Phong (Tên tiếng Anh là Joshua Wong Chi-Fong) là ai mà có thể làm rung động tập đoàn lãnh đạo Bắc Kinh? Thưa đó là một sinh viên mới rời ghế trường trung học được ít lâu, nay anh đang là sinh viên năm thứ nhất đại học, mới được hai tháng!

ngày 29 – 5 – 2011 Hoàng chí Phong và một học sinh khác có tên là Lâm Lương Ngạn (Ivan Lam tên tiếng Anh) thành lập phong trào lấy tên là Học Dân Tự Triều. Phong trào này tập hợp một số học sinh trung học, khởi xướng phản đối chống lại đường lối giáo dục Cộng sản do Trung Quốc áp đặt, mệnh danh là “chương trình giáo dục ái quốc“, lúc đó Hoàng Chí Phong mới 15 tuổi đầu. Phong trào này lúc đó có khoảng 50 học sinh liên tục đấu tranh kéo dài cả tháng, kể cả các cuộc tuyệt thực, sau đó họ lôi cuốn được sự tham gia của Liên đoàn Phụ huynh và Liên Đoàn giáo viên chuyên nghiệp, huy động được khoảng 120 ngàn người xuống đường biểu tình vào tháng 7 – 2012 và cắm trại tại khu công viên bên dưới trụ sở Hành chánh

Hồng Kông. Kết quả đạt được là Trưởng Quan Hành chánh Lương Chấn Anh phải hủy bỏ cái gọi là “Chương Trình giáo Dục Ái quốc” kiểu Cộng sản, phát xuất từ Trung Quốc.

Mới đây Hoàng Chí Phong đã bị cảnh sát Hồng Kông bắt giữ khi anh dẫn 30 học sinh khác leo qua hàng rào khu Hành chánh để tham dự lễ Quốc Khánh Trung Quốc ngày 1 -10 -2014. Cảnh sát đã đàn áp thô bạo trước khi bắt giữ Phong. Nhưng sau khi bị bắt giam 40 giờ thì Hoàng Chí Phong được cảnh sát thả ra vô điều kiện. Có lẽ chính quyền Hồng Kông lo sợ phong trào Cách mạng sẽ càng phần nộ sẽ dâng cao hơn chăng?

Hoàng Chí Phong được báo chí Hồng Kông mô tả là người nhỏ con, khuôn mặt còn non choẹt, trông hình chỉ đoán chừng 15, 16 tuổi, nhưng nói năng chững chạc, mạch lạc, lưu loát khi được báo chí phỏng vấn. Anh là người luôn quan tâm đến quyền Tự do Dân chủ ngay khi còn là học sinh cấp 2. Cũng theo báo chí tường thuật, anh có học bổng để đi du học nhưng

anh đã từ chối, vì theo anh, hiện tại Phong trào đòi hỏi Tự do Dân chủ cần có anh lãnh đạo.

Như mọi người quan tâm đến cuộc “Cách mạng Dù” e ngại, cuộc xuống đường biểu tình đã gần hai tuần lễ, vẫn chưa đạt được kết quả. Lý do vì Chính quyền Hồng Kông cố ý kéo dài để gây bất lợi cho những người lãnh đạo, ai cũng biết Hồng Kông là một đảo quốc thương mại, lại là Trung tâm tài chánh của thế giới. Liệu dân chúng Hồng Kông có ủng hộ khi con em họ còn đang tuổi cấp sách đến trường? Điều quan trọng nữa là việc làm ăn sinh sống của những người dân đang sống ổn định nơi đây.

Cuộc xuống đường biểu tình rầm rộ lần này thiết nghĩ đầu kết quả thế nào, cũng là một thắng lợi và kinh nghiệm cho những người đấu tranh dân chủ ở Hồng Kông nói riêng và trên toàn thế giới nói chung, nhất là ở những nước còn sùng bái thứ chủ nghĩa độc tài đảng trị là Cộng sản như tại Việt Nam thân yêu của chúng ta. ■

■ *Quỳnh Thư* (Đàn Chim Việt)

Lưu Ý:

Xin quý độc giả coi ngày đáo hạn lệ phí trên góc phải label của bao thư gửi báo. Nếu đã đáo hạn, xin gửi check đề Diễn Đàn Giáo Dân kèm theo tên họ và số ký danh ID của độc giả, in trên góc trái của label để khỏi lầm lẫn; hoặc cắt miếng label kèm vào thư. Đa tạ.

**ĐỌC VÀ CỔ ĐỘNG
NGUYỆT SAN DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN**

Chuyện Lửa Cho Việt Nam

■ Xuân Hồng

◀ JOSHUA WONG

Truyền lửa JOSHUA WONG

■ TUNISIA rực gương

Hoa Nhài triệu sóng vỗ

Ben Ali sụp đổ

Chuyện lửa JOSHUA WONG

Cao tay thề tiến bước

Gian nguy không từ khước

Tiếp nối Đông Âu xưa

Theo dây chuyện nổi lửa

Tiếng thét gầm chuyển rung

Đập tan hoang khối cộng

Tiến lên JOSHUA WONG !

Hãy chuyển lửa đấu tranh

Cho Việt Nam tuổi trẻ

Cùng nắm tay PHƯƠNG UYÊN

Cất tiếng cười ngạo nghễ

TRẦN QUỐC TOÀN danh truyền

Cam sành tay rướm máu

Hận Mông hại nước nhà

Đâu hỡi ĐINH NGUYỄN KHA

Vùng lên đòi quyền sống

Chúng tôi,

Lớp đàn anh xấu hổ

Xin cúi đầu nhận tội

Lời khẳng khái sục sôi

“Là trách nhiệm chúng tôi

Không để đàn em gánh” (1)

Này hỡi!

Những JOSHUA VIET NAM

Đèn Hồng Kông rực sáng

Tiếng gào thét TỰ DO

JOSHUA WONG hiện ngang

Vẫy tay chào các bạn

Cúi đầu xin Quốc Tổ

Vạn xá lay Anh Hùng...

Độ trì cho con cháu

Lòng quả cảm nấu nung

Thề nhận cây Gươm báu

Viết nên trang sử hùng

Diệt giặc cộng tàn hung

Phất phới Cờ DÂN CHỦ

VIỆT NAM mãi oai hùng ■

(1) Lời tuyên bố của Joshua Wong

“Tôi không muốn cuộc đấu tranh cho Dân chủ phải truyền lại cho con cháu đời sau. Đây là trách nhiệm của chính chúng tôi”

Tân gầy em ngạo nghễ
Giữa rừng người Hồng Kông
Vạn vạn cánh dù bung
Gào thét thềm TỰ DO
Đòi thực quyền DÂN CHỦ
Bùng nổ “CÁCH MẠNG DÙ”
Khắp thế giới truyền tin
Trong hàng triệu con tim
Tên JOSHUA ngời sáng
Tuổi hoa niên mười bảy
Đã ngày nào rực cháy
Thiên An Môn hờn căm
Giữa gầm thét xe tăng
Sinh viên không chùn bước
Máu đào ngời trang sử
BUDAPEST một thưở
Sinh Viên từng hiện ngang
Nổi bão bùng cách mạng
Khối Liên Xô tan hàng

VATICAN.

Sáng chúa nhật 19-10-2014, ĐTC Phan-xi-cô đã chủ sự thánh lễ trước sự hiện diện của 80 ngàn tín hữu tại Quảng trường Thánh Phêrô để tôn phong ĐGH Phao-lô 6 lên bậc chân phước đồng thời bế mạc Thượng Hội đồng Giám Mục khóa đặc biệt thứ 3 sau 2 tuần tiến hành với chủ đề “Những thách đố về việc mục vụ gia đình trong bối cảnh loan báo Tin Mừng”.

Đồng tế với ĐTC trong thánh lễ tại Quảng trường Thánh Phêrô dưới bầu trời nắng thu thật đẹp, có gần 200 nghị phụ, hàng trăm Hồng Y và GM Italia và các nước khác về dự lễ phong chân phước, và gần 1 ngàn linh mục ngồi trong khu vực riêng trước thềm Đền thờ. Đặc biệt lúc 10 giờ sáng, Đức nguyên Giáo Hoàng Biển Đức 16, trong phẩm phục đồng tế, tiến ra lễ đài và ngồi nơi hàng ghế cạnh các Hồng y đồng tế. Các tín hữu đã vỗ tay nồng nhiệt chào đón ngài. Khi tiến ra bàn thờ,

LỄ PHONG CHÂN PHƯỚC CHO ĐỨC GIÁO HOÀNG PHAO-LÔ ĐỆ LỤC và bế mạc Thượng HĐGM thế giới

ĐTC Phan-xi-cô đã đến chào vị Giáo Hoàng tiền nhiệm của ngài.

Đứng cạnh ĐTC trên bàn thờ là 6 chức sắc của Thượng HĐGM và có thêm 4 vị GM, Hồng Y có liên hệ đặc biệt với vị tân chân phước, đó là ĐGM giáo phận Brescia nguyên quản của Đức Phao-lô 6, ĐHY Scola kế nhiệm Người trong chức vụ TGM Milano, ĐHY

Re cùng thuộc giáo phận Brescia và sau dùng là ĐHY Vallini giám quản Roma.

Áo lễ ĐTC Phan-xi-cô mặc cũng là áo lễ ĐGH Phao-lô 6 nhận được trong dịp ngài mừng sinh nhật thứ 80 và chén lễ cũng là chén mà Đức Phao-lô 6 đã dùng.

Trong số các tín hữu hiện diện trong thánh lễ, đặc biệt có 3 ngàn tín hữu từ giáo phận Milano và 5.300 người khác từ giáo phận Brescia của Đức chân phước Giáo Hoàng, trong khi các chủng sinh của hai giáo phận này đảm nhận việc giúp lễ.

Đầu thánh lễ, sau kinh thương xót, Đức Cha Monari, GM giáo phận Brescia, cùng với Cha Antonio Marrazzo, dòng Chúa Cứu Thế là thỉnh nguyện viên án phong, đã tiến lên trước ĐTC xin ngài tiến hành việc phong chân phước cho Vị Tới Tớ Chúa Phao-lô 6, Giáo Hoàng. Trong dịp này, tiểu sử của Đức

Phao-lô 6 cũng được trình bày.

Tóm lược tiểu sử vị tân chân phước Đức Giáo Hoàng Phao-lô 6 tên là Giovanni Battista Montini, sinh cách đây 117 năm (26-9 năm 1897) tại làng concesio, giáo phận Brescia, bắc Italia. Thân phụ ngài vốn là một luật sư, làm chủ báo “Công dân Brescia” (Il Cittadino di Brescia) và sau này làm đại biểu của 3 khóa quốc hội thuộc đảng nhân dân Italia.

Thầy Montini thụ phong linh mục năm 1920, lúc mới 23 tuổi, tốt nghiệp triết học và dân luật ở Roma, và giáo luật ở Milano. Gia nhập trường ngoại giao Tòa Thánh rồi năm 1923 được gửi đi làm tùy viên ở Tòa Sứ Thần Tòa Thánh ở Varsava, thủ đô Ba Lan. Nhưng chẳng bao lâu vì sức khỏe yếu, cha trở về Roma và phục vụ tại Phủ quốc vụ khanh và dần dần được giao phó nhiều trách nhiệm hơn. Đồng thời cha cũng làm tuyên úy cho liên hiệp các sinh viên đại học Công Giáo Italia. Cha cố gắng giúp các sinh viên Công Giáo thấm nhuần các giá trị để có thể kháng cự lại ảnh hưởng của phong trào sinh viên phát xít. Cha cũng dạy về lịch sử ngành ngoại giao Tòa Thánh tại Giáo Hoàng đại học Laterano ở Roma.

Sau 28 năm phục vụ tại Vatican, cuối tháng 11 năm 1952, cha Montini được Đức Giáo Hoàng Piô 12 bổ làm Quyền Quốc vụ khanh

Tòa Thánh đặc trách thường vụ, và 2 năm sau ngài được bổ nhiệm làm TGM giáo phận Milano là giáo phận lớn nhất tại Âu Châu.

Đức TGM Montini dành trọn 8 năm để tái thiết và tổ chức lại giáo phận Milano bấy giờ đang ở trong tình trạng rất khó khăn và bấp bênh về kinh tế cũng như do hiện tượng di cư từ miền nam Italia, sự lan tràn chủ nghĩa vô thần và mác xít nơi giới lao động. Đức Montini tìm kiếm sự đối thoại và hòa giải với mọi lực lượng xã hội và khởi sự công trình Kitô hóa thực sự nơi giới công nhân, nhất là qua hiệp hội công nhân Công giáo Italia, gọi tắt là Acli. Sau khi ĐGH Gioan 23 qua đời hồi tháng 6 năm 1963, ĐHY Montini được bầu làm Giáo Hoàng. Ngài là vị giáo hoàng cuối cùng đội triều thiên 3 tầng; và 5 tháng sau, ngài long trọng đặt triều thiên này trên bàn thờ ở Đền thờ Thánh Phêrô như một dấu chỉ từ bỏ “vinh quang và quyền lực phàm nhân”.

Đứng trước một thực tại xã hội ngày càng có xu hướng tách rời khỏi linh đạo, và bị tục hóa, đứng trước một quan hệ khó khăn giữa Giáo Hội và thế giới, Đức Giáo Hoàng Phao-lô 6 đã luôn biết chứng tỏ đâu là những con đường đức tin và nhân đạo, qua đó có thể tiến tới một sự cộng tác liên đới với nhau để mưu công ích.

Ngài cố gắng duy trì sự hiệp nhất của Giáo Hội Công Giáo, trước sự kiện một đảng phe siêu bảo thủ tổ giác ngài là cội mở thái quá, nếu không muốn nói là theo phe duy tân, và đảng khác có những phe giáo sĩ gần gũi với các chủ trương xã hội chủ nghĩa, thì phê bình ĐGH là bất động.

Đức Phao-lô 6 đã mở đầu thói

quen viếng thăm mục vụ tại các đại lục từ Thánh Địa với cuộc gặp gỡ Đức Thượng Phụ Chính Thống Athenagoras, cho tới Ấn độ, LHQ, Fatima, Thổ Nhĩ Kỳ, Colombia, Genève và Uganda, Viễn Đông, Australia và Đại dương châu, và rất nhiều cuộc viếng thăm khác ở Italia.

Ngài công bố 7 thông điệp, bắt đầu là thông điệp Ecclesiam Suam cách đây đúng 50 năm, và sau cùng là thông điệp Humanae vitae, Sự sống con người, và hôn nhân và điều hòa sinh sản.

Đức Phao-lô 6 đã áp dụng các giáo huấn của Công đồng và tiếp tục công trình canh tân Giáo Hội, thiết lập Ngày Hòa Bình thế giới. Ngài cũng chịu đau khổ nhiều vì cuộc khủng hoảng nơi các chi thể của thân mình Giáo hội và đáp lại bằng sự can đảm thông truyền đức tin, bảo đảm đạo lý chắc chắn trong một thời kỳ có nhiều đảo lộn ý thức hệ.

Đức Giáo Hoàng Phao-lô 6 qua đời ngày 6-8-1978 tại Castel Gandolfo, sau một cơn bệnh ngắn, hưởng thọ 81 tuổi.

Sau khi ĐTC đọc công thức phong chân phước, thánh tích của Đức Phao-lô 6 được nữ tu Giacomina Padriani, cùng với nước người cầm hoa nên tháp tùng rước lên bàn thờ. Thánh tích này là một mảnh áo của Đức Phao-lô 6 bị thấm máu vì ngài bị mưu sát ngày 28-11 năm 1970 trong chuyến viếng thăm mục vụ tại Manila, Philippines.

Bài giảng của ĐTC “Chúng ta vừa nghe một trong những câu thời danh nhất trong toàn Tin Mừng: “Vậy hãy trả lại cho Cesar điều gì thuộc về Cesar, và trả lại cho Thiên

Chúa điều thuộc về Thiên Chúa” (Mt 22,21). Trước sự khiêu khích của những người Biệt Phái, là những người có thể nói là muốn khảo hạch Chúa Giêsu về đạo và kéo vào chỗ sai lầm, Ngài trả lời bằng một câu nói mĩa mai và khéo léo ấy. Đó là một câu trả lời hiệu nghiệm mà Chúa gửi cho tất cả những người đặt vấn đề lương tâm, nhất là khi có liên quan tới lợi lộc, của cải và uy tín, quyền hành và danh tiếng của họ. Và điều này vẫn luôn xảy ra trong mọi thời đại.

Chắc chắn điều mà Chúa Giêsu nhấn mạnh là phần hai trong câu nói: “Và hãy trả lại cho Thiên Chúa điều thuộc về Thiên Chúa”. Điều này có nghĩa là - đứng trước bất kỳ loại quyền bính nào - cần nhìn nhận và tuyên xưng rằng chỉ một mình Thiên Chúa là chúa tể của loài người, và không có ai khác. Đây là một sự mới mẻ ngàn đời cần phải tái khám phá mỗi ngày, vượt thắng sự sợ hãi mà nhiều khi chúng ta cảm thấy trước những điều ngạc nhiên về Thiên Chúa.

Chúa không sợ những điều mới mẻ! Vì thế, Ngài liên tục làm cho chúng ta ngạc nhiên, mở ra và dẫn đưa chúng ta vào những con đường chưa được nghĩ tới. Chúa đổi mới chúng ta, nghĩa là liên tục làm cho chúng ta ‘trở nên mới’. Một Kitô hữu sống Tin Mừng là “một sự mới mẻ của Thiên Chúa” trong Giáo Hội và trong thế giới. Và Thiên Chúa yêu mến “sự mới mẻ ấy” dường nào! “Hãy trả cho Thiên Chúa điều thuộc về Thiên Chúa” có nghĩa là cởi mở đối với Thánh Ý Chúa và tận hiến cuộc sống của chúng ta cho Chúa, và cộng tác vào Nước từ bi, yêu thương và an bình của Ngài.

Đây chính là sức mạnh đích

thực của chúng ta, là men khơi dậy sức mạnh và là muối mang lại hương vị cho mỗi cố gắng của con người chống lại thái độ bị quan thính hành mà thế giới đang đề nghị cho chúng ta. Đây chính là niềm hy vọng của chúng ta vì niềm hy vọng nơi Thiên Chúa không phải là một sự trốn chạy thực tại, không phải là một cơ thoái thác: đó là hoạt động trả lại cho Thiên Chúa điều thuộc về Ngài. Chính vì điều này mà Kitô hữu nhìn thực tại tương lai, thực tại của Thiên Chúa, để sống trọn vẹn cuộc sống - với đôi chân đặt vững trên mặt đất - và can đảm đáp lại vô số những thách đố mới.

Chúng ta đã thấy điều này trong những ngày Thượng HĐGM khóa đặc biệt - Sinodo có nghĩa là đồng hành. Thực vậy, các vị chủ chăn và giáo dân từ các nơi trên thế giới đã mang đến Roma này tiếng nói các Giáo hội địa phương của họ để giúp các gia đình ngày nay tiến bước trên con đường Tin Mừng, với cái nhìn chăm chú vào Chúa Giêsu. Đó là một kinh nghiệm lớn trong đó chúng ta đã sống công nghị tính và cộng đoàn tính và chúng ta đã cảm thấy sức mạnh của Chúa Thánh Linh hướng dẫn và luôn canh tân Giáo Hội, Giáo Hội không ngừng được kêu gọi mau mắn chữa trị các vết thương rướm máu và khơi lên niềm hy vọng cho bao nhiêu người không có hy vọng.

Vì hồng ân Thượng HĐGM này và vì tinh thần xây dựng mà mọi người mang lại, cùng với thánh Phao-lô Tông Đồ: “chúng ta hãy luôn cảm tạ Thiên Chúa cho tất cả anh chị em, nhắc nhớ anh chị em trong kinh nguyện của chúng tôi” (1 Ts 1,2). Và Chúa Thánh Linh, trong những ngày làm việc này, đã ban cho chúng ta quảng đại hoạt động

với tinh thần tự do đích thực và với tinh thần sáng tạo khiêm tốn, xin Chúa tháp tùng hành trình, trong các Giáo Hội trên toàn trái đất, chuẩn bị chúng ta tiến hành Thượng HĐGM thế giới khóa thường lệ vào tháng 10 năm 2015. Chúng ta đã gieo vãi và chúng ta sẽ còn tiếp tục gieo vãi trong kiên nhẫn và kiên trì, chắc chắn rằng Chúa sẽ làm tăng trưởng điều mà chúng ta đã gieo vãi (1 Cr 3,6).

Chân phước Phao-lô 6

Trong ngày phong chân phước cho Đức Giáo Hoàng Phao-lô 6 hôm nay, tôi nhớ đến những lời của Người, khi thành lập Thượng HĐGM: “Khi chú ý xem xét những dấu chỉ thời đại, chúng ta tìm cách thích ứng cuộc sống và các phương pháp .. với những nhu cầu gia tăng ngày nay và với những hoàn cảnh biến đổi của xã hội” (Tông thư Tự Sắc Apostolica sollicitudo).

Đối với vị Đại Giáo Hoàng, là Kitô hữu can đảm và là tông đồ không biết mệt mỏi này, trước Thiên Chúa ngày hôm nay, chúng ta chỉ có thể nói một lời rất đơn sơ cũng như lời chân thành và quan trọng này: cảm ơn Người! Xin cảm ơn Đức Giáo Hoàng Phao-lô 6 yêu quý và được yêu mến của chúng con! Cảm ơn vì chúng ta khiêm tốn và ngôn sứ của Người về lòng yêu mến Chúa Kitô và Giáo Hội!

Trong nhật ký riêng, Vị Đại Hoa Tiêu của Công đồng này, sau khi bế mạc Công đồng đã ghi chú: “Có lẽ Chúa đã gọi tôi và ủy cho tôi công tác phục vụ này không phải vì tôi có tài năng nào đó, hoặc để tôi cai quản và cứu vãn Giáo Hội khỏi những khó khăn hiện nay, nhưng để tôi chịu đau khổ cách nào đó vì Giáo Hội, và để rõ ràng là Chúa, chứ không ai

khác, là vị đang hướng dẫn và cứu vãn Giáo Hội” (P. Macchi, Paolo VI nella sua Parola, Brescia 2001, pp. 120-121). Trong sự khiêm tốn sáng ngời này, sự cao cả của Chân Phước Phao-lô 6 đã biết hướng dẫn một cách khôn ngoan và sáng suốt tay lái con thuyền Phêrô mà không bao giờ đánh mất niềm vui và tín thác nơi Chúa, giữa lúc một xã hội tục hóa và thù nghịch đang xuất hiện ở chân trời.

Đức Phao-lô 6 thực sự đã biết trả lại cho Thiên Chúa những gì là của Thiên Chúa khi dành trọn cuộc đời của Người cho “sự dẫn thân thánh thiêng, trọng đại và rất quan trọng: đó là tiếp tục trong thời gian và mở rộng sứ mạng của Chúa Kitô trên trái đất” (Bài Giảng lễ đăng quang: Insegnamenti I, 1963, p.26), bằng cách yêu mến Giáo Hội và hướng dẫn Giáo Hội để “Giáo Hội đồng thời là người mẹ yêu thương của tất cả mọi người và là người ban phát ơn cứu độ” (Thông điệp Ecclesiam Suam, Lời Tựa).

Ý nguyện và kinh Truyền Tin

Trong các ý nguyện được xướng lên trong phần lời nguyện giáo dân có lời cầu xin Chúa thánh hóa sự kết hiệp của các đôi vợ chồng Kitô bằng ơn thánh sự hiện diện của Chúa và xin Chúa cho phẩm giá của các trẻ em và người già được bảo vệ trong mỗi gia đình; xin Chúa làm cho mọi người được biết sự khôn ngoan của thập giá Chúa nhờ chứng từ của các vị tử đạo và những người bị bách hại; xin cho các nhà lãnh đạo chính trị và tất cả những kẻ cường quyền từ bỏ con đường oán hận và chiến tranh.

(xem tiếp trang 22)

SỨ ĐIỆP CỦA THƯỢNG HỘI ĐỒNG GIÁM MỤC

về những thách đố mục vụ đối với gia đình trong bối cảnh Phúc âm hóa

VRNs (19.10.2014) -

Theo news.va- Sáng thứ 7, 18 tháng 10, một cuộc họp báo đã được tổ chức tại phòng báo chí Tòa Thánh để trình bày sứ điệp của Thượng Hội Đồng Ngoại Thường Kỳ thứ III với chủ đề: “thách đố mục vụ đối với gia đình trong bối cảnh Phúc âm hóa”(5-19 tháng 10). Phát biểu trong họp báo có Đức Hồng Y Raymundo Damasceno Assis, Tổng Giám Mục Aparecida, Brazil, Đức Hồng Y Gianfranco Ravasi, chủ tịch Hội đồng Tòa Thánh về Văn hóa và Đức Hồng Y Oswald Gracias, Tổng Giám Mục Bombay, Ấn Độ.

Sau đây là toàn văn sứ điệp::

“Chúng tôi, các nghị phụ của Thượng Hội Đồng, nhóm họp tại Rô-ma quy tụ bên Đức Thánh Cha Phanxicô trong Thượng Hội Đồng Ngoại Thường, gửi lời chào đến tất cả các gia đình ở các châu lục khác nhau và đặc biệt là tất cả những ai bước theo Chúa Ki-tô, Đấng là Đường, là Sự Thật, và là Sự Sống. Chúng tôi ngưỡng mộ và biết ơn về những chứng tá hàng ngày mà anh chị em đã trình bày cho chúng tôi và cho thế giới với sự trung thực, đức tin, hy vọng và tình yêu.

Mỗi người chúng tôi, các vị mục tử của Giáo Hội, lớn lên trong một gia đình, và có những lịch sử, kinh nghiệm đời mình khác nhau. Là những linh mục và giám mục, chúng tôi đã từng sống trong gia đình, được kể cho nghe những

câu chuyện saga (truyện dân gian về các dân tộc ở Bắc-Âu), những câu chuyện ấy nói lên niềm vui và những khó khăn nơi các dân tộc của mỗi người.

Việc chuẩn bị cho kỳ họp Thượng Hội Đồng này, được bắt đầu với bản câu hỏi được gửi đến các Giáo Hội trên toàn thế giới, đã cho chúng tôi cơ hội để lắng nghe những kinh nghiệm của nhiều gia đình. Những cuộc đối thoại trong suốt THĐ giúp chúng tôi tài bồi lẫn nhau, giúp chúng tôi nhìn vào những cảnh huống phức tạp mà các gia đình ngày nay phải đối mặt.

Chúng tôi muốn gửi đến anh chị

Ta.” Trên hành trình của Ngài qua các nẻo đường Thánh Địa, Chúa Giêsu thường vào những ngôi nhà trong các làng mạc. Ngay cả ngày nay, Ngài vẫn tiếp tục đi qua những đường phố của chúng ta. Trong ngôi nhà của anh chị em có ánh sáng và bóng tối. Những thách đố thường hiện diện nơi chính nội tại của nó và đôi khi gây ra những thử thách lớn lao cho chúng ta. Bóng tối có thể bủa vây đến mức trở thành một màn đêm dày đặc khi xấu xa và tội lỗi len vào vào trung tâm của gia đình.

Chúng tôi nhìn nhận có những thách đố lớn lao để duy trì lòng trung thành trong tình yêu vợ chồng. Đức

em những lời này của Chúa Ki-tô: “Này đây, Ta đứng ngoài cửa mà gõ. Nếu ai nghe tiếng Ta mà mở cửa, Ta sẽ vào nhà và dùng bữa tối với người ấy, và người ấy sẽ ở cùng

tin yếu đuối và sự thờ ơ với những giá trị đích thực, chủ nghĩa cá nhân, các mối liên hệ nghèo nàn, và những căng thẳng khiến con người không còn có thể suy tư chín chắn, để lại những tổn thương trong cuộc

sống gia đình. Những khủng hoảng trong hôn nhân thường được giải quyết một cách vội vàng và người ta không có can đảm, kiên nhẫn và suy tư hầu có thể hy sinh và tha thứ cho nhau. Những thất bại làm gia tăng các mối liên hệ mới, các cặp vợ chồng mới, các kết hợp dân sự mới, và những cuộc hôn nhân mới, tạo ra những hoàn cảnh gia đình rất phức tạp và khó giải quyết, nơi đó người Ki-tô hữu không có sự lựa chọn rõ ràng, minh bạch.

Chúng tôi cũng nghĩ đến những gánh nặng áp lực bởi cuộc sống khổ đau có thể nảy sinh khi con cái cần phải được chăm sóc đặc biệt, khi bệnh tật nghiêm trọng ập đến, trong sự suy thoái của tuổi già, hoặc trong cái chết của một người thân yêu. Chúng tôi ngưỡng mộ lòng trung thành của rất nhiều gia đình đã phải chịu đựng những thử thách với lòng dũng cảm, đức tin và tình yêu. Họ thấy đó không phải là một gánh nặng giáng xuống trên họ, nhưng là một cái gì đó mà chính qua đó họ nhìn thấy Chúa Ki-tô đang đau khổ trong thân xác yếu nhược.

Chúng tôi nhớ đến những khó khăn gây ra bởi hệ thống kinh tế bị thống trị bởi “sự sùng bái ngẫu tượng tiền bạc và tính chất độc tài của một nền kinh tế phi nhân, thiếu vắng một mục đích nhân bản thực sự” đang làm suy yếu phẩm giá con người. Chúng tôi nghĩ đến những người làm cha làm mẹ bị thất nghiệp, là những người bất lực trong việc cung cấp những nhu cầu cơ bản cho gia đình mình, và những thanh niên đang thấy trước những ngày tới một tương lai trống rỗng, những người là miếng mồi ngon cho ma túy và tội phạm.

Chúng tôi nghĩ đến rất nhiều

những gia đình nghèo, những người bám víu vào những con thuyền để đến được một bến bờ sống sót, những người tị nạn lang thang vô vọng trong sa mạc, những người bị bách hại vì đức tin và nhân bản và những giá trị tinh thần mà họ đề cao. Những người bị ảnh hưởng bởi sự tàn bạo của chiến tranh và áp bức. Chúng tôi nhớ đến những người phụ nữ đau khổ vì bị bạo hành và khai thác, là nạn nhân của tệ buôn người, trẻ em bị lạm dụng mà đáng lẽ ra phải được bảo vệ và phát triển. Những thành viên của rất nhiều gia đình đã bị suy thoái lại còn phải đương đầu với những gánh nặng khó khăn chồng chất. “Nền văn hóa thịnh vượng đang làm mê mẩn chúng ta tất cả những người sống còi cọc vì thiếu cơ hội dường như không còn làm chúng ta mùi lòng”. Chúng tôi kêu gọi các chính phủ và tổ chức quốc tế hãy thúc đẩy các quyền của gia đình vì thiện ích chung.

Chúa Ki-tô muốn Giáo Hội của Người là một ngôi nhà luôn mở rộng cửa chào đón tất cả mọi người. Chúng tôi nhiệt liệt cảm ơn các vị mục tử của chúng ta, những anh chị em giáo dân, và các cộng đoàn đang đồng hành với các cặp vợ chồng và các gia đình, và đang chăm sóc các thương tích của họ.

Cũng có ánh đèn đêm đăng sau những ô kính cửa sổ trong những ngôi nhà thành phố, trong những mái nhà khiêm tốn ở vùng ngoại ô và trong các làng mạc, và thậm chí trong các túp lều vẫn ấm áp và tỏa sáng. Ánh sáng này – ánh sáng của câu chuyện tình – tỏa sáng từ cuộc gặp gỡ giữa vợ chồng: đó là một ân sủng, một hồng ân được thể hiện như trong Sách Sáng Thế khi hai người “mặt đối mặt” như

những người bổ sung cho nhau và bình đẳng. Tình yêu của người nam và người nữ dạy chúng ta rằng mỗi người cần đến người khác để mình được thực sự là mình. Mỗi người vẫn khác với người kia nhưng tự mở lòng ra và hiểu mình hơn trong ân sủng hỗ tương này. Chính vì thế mà cô dâu trong Diễm Tình Ca đã hát bài ca vịnh của mình: “Người tôi yêu thuộc trọn về tôi và tôi trọn vẹn thuộc về chàng.”

Cuộc gặp gỡ đích thực này bắt đầu với sự theo đuổi nhau, với một thời gian chờ đợi và chuẩn bị. Nó được hiện thực hóa trong bí tích mà Thiên Chúa đóng ấn với sự hiện diện của Ngài, và ân sủng. Con đường này cũng bao gồm các mối quan hệ tình dục, sự dịu dàng, thân mật, và vẻ đẹp có khả năng kéo dài sức sống và sự tươi mát của tuổi trẻ. Tình yêu như thế, tự bản chất của nó, cố gắng kéo dài mãi mãi đến độ dám hy sinh mạng sống vì người mình yêu. Trong ánh sáng này tình yêu vợ chồng, là duy nhất và bất khả phân ly, mới được bền vững dù gặp bao gian nan thử thách. Tình yêu ấy là một trong những mẫu nhiệm đẹp nhất và phổ biến nhất.

Tình yêu này đưa đến khả năng sinh sản và thông truyền cho thế hệ trẻ, không chỉ việc đón nhận con cái nhưng còn là trao ban món quà của sự sống thiêng liêng cho chúng qua việc rửa tội, dạy giáo lý, và giáo dục. Nó bao gồm khả năng trao ban cuộc sống, tình cảm, và các giá trị – những điều này thể hiện ngay cả nơi những người không thể sinh con. Các gia đình sống tràn ngập trong ánh sáng này trở thành một dấu chỉ cho tất cả, đặc biệt là cho những người trẻ.

Cuộc hành trình này đôi khi

là một chuyến đi hiểm hóc, chậm chạp đầy những khó khăn và vấp ngã. Thiên Chúa luôn luôn ở đó để đi cùng với chúng ta. Các gia đình cảm nghiệm được sự hiện diện của Ngài trong tình cảm và trong cuộc đối thoại giữa vợ chồng, cha mẹ và con cái, anh chị em. Họ ôm lấy Ngài trong lời cầu nguyện gia đình và trong việc lắng nghe Lời Chúa – như thể là một ốc đảo để nương tựa tinh thần hàng ngày. Họ nhận ra Ngài mỗi ngày khi họ giáo dục con cái trong đức tin và trong vẻ đẹp của một đời sống theo Tin Mừng, một cuộc sống thánh thiện. Ông bà cũng chia sẻ nhiệm vụ này với tình cảm tuyệt vời và sự tận tụy. Như thế, gia đình là một Giáo Hội tại gia mở rộng ra với các gia đình khác. Các cặp vợ chồng Ki-tô hữu cũng được mời gọi để trở thành những thầy dạy về đức tin và tình yêu cho những cặp vợ chồng trẻ khác.

Một biểu hiện khác của sự hiệp thông huynh đệ là tình bác ái, là sự cho đi, là sự gần gũi với những người ở tận cùng của xã hội, những người chịu thiệt thòi, người nghèo, người cô đơn, người bệnh tật, những người xa lạ và các gia đình đang trong cuộc khủng hoảng, với nhận

thức từ lời Chúa “Cho thì có phúc hơn là nhận”. Đó là ân sủng của những điều thiện, của tình bạn, của tình yêu và lòng thương xót và cũng là một chứng tá cho sự thật, ánh sáng, và ý nghĩa của cuộc sống.

Đỉnh cao mà tổng hợp tất cả những mối dây hiệp thông với Thiên Chúa và tha nhân là việc cử hành Thánh Thể Chúa Nhật khi gia đình và toàn thể Giáo Hội ngồi cùng bàn với Chúa. Ngài ban chính mình cho tất cả chúng ta, những người lữ hành qua dòng lịch sử hướng tới mục đích là cuộc gặp gỡ cuối cùng khi “Chúa Ki-tô là tất cả và trong tất cả”. Do đó, trong giai đoạn đầu tiên của chương trình nghị sự tại Thượng Hội Đồng này, chúng tôi đã suy tư về những cách thế để đi cùng với những người đã ly dị và rồi tái hôn; và về sự tham dự của họ trong các bí tích.

Chúng tôi, các nghị phụ tại Thượng Hội Đồng xin anh chị em đồng hành với chúng tôi tại Thượng Hội Đồng tiếp theo. Sự hiện diện của Chúa Giêsu, Mẹ Maria và Thánh Giuse dưới mái nhà khiêm tốn của các Ngài ấp ủ anh chị em. Hiệp với Thánh Gia Nazareth, chúng ta dâng lên Chúa Cha lời thỉnh cầu của các

gia đình trên thế giới:

Lạy Cha, xin ban cho tất cả các gia đình sự hiện diện mạnh mẽ và khôn ngoan để những đôi vợ chồng có thể là nguồn mạch cho một gia đình tự do và hiệp nhất.

Lạy Cha, xin ban cho những bậc cha mẹ có thể có một mái nhà, để sống trong an bình với gia đình họ.

Lạy Cha, xin cho những trẻ em trở nên là một dấu chỉ của sự tin cậy và hy vọng và cho những người trẻ có can đảm để chấp nhận những cam kết bền vững và trung tín.

Lạy Cha, xin cho tất cả mọi người có thể kiếm được lương thực hàng ngày bằng đôi tay của họ, xin cho họ có thể tận hưởng sự thanh thản tinh thần và có thể giữ cho ngọn đuốc đức tin bùng cháy ngay cả trong những lúc đêm tối.

Lạy Cha, xin ban cho tất cả chúng con được thấy một Giáo Hội phát triển mạnh mẽ, trung thành và khả tín hơn bao giờ hết để trở thành một thành phố công lý và nhân văn, một thế giới yêu mến sự thật, công lý và lòng thương xót”.■

■ *Hoàng Minh dịch*

LỄ Phong Chân Phước

(tiếp theo trang 19)

Cuối thánh lễ, ĐTC đã chủ sự buổi đọc kinh Truyền Tin. Ngài chào thăm các tín hữu hành hương từ Italia và nhiều nước, cũng như các phái đoàn chính thức, và đặc biệt là các tín hữu từ các giáo phận Brescia, Milano và Roma có liên hệ đặc biệt tới cuộc sống và sứ vụ của ĐGH Montini.

ĐTC cũng nói rằng “Đức tân Chân Phước là người hăng say nâng đỡ sứ vụ truyền giáo cho dân ngoại, bằng chứng đặc biệt là Tông Huấn Evangelii nuntiandi của Người, qua đó Người muốn thúc tỉnh đà tiến và sự dấn thân cho sứ mạng truyền giáo của Giáo Hội. Cần đặc biệt để ý đến khía cạnh này trong triều đại Giáo Hoàng của Đức Phao-lô 6, nhất là hôm nay chúng ta cử hành Ngày Thế Giới Truyền giáo.

ĐTC không quên đề cao lòng sùng kính sâu xa của Đức Chân Phước Phao-lô 6 đối với Đức Mẹ. Dân Kitô giáo luôn biết ơn vị Giáo Hoàng này vì Tông Huấn Marialis cultus về lòng tôn sùng Đức Mẹ và vì đã tuyên xưng Đức Maria là Mẹ Giáo Hội nhân dịp bế mạc khóa III của Công đồng chung Vatican 2.■

■ *G. Trần Đức Anh OP*

(Radio Vatican)

THƯỢNG HỘI ĐỒNG GIÁM MỤC:

Mục vụ Gia Đình

(Tổng hợp tin tức)

■ *Lê Thiên*

Thay vì trình bày nội dung suy tư và phát biểu đôi khi mang sắc thái thần học từ các phiên thảo luận của Thượng Hội Đồng Giám mục, bản tóm lược này chỉ cô đọng những phần mang tính dân dã để mọi tầng lớp người đọc có thể nắm được vài nét chính yếu của chủ đề “*Những thách thức mục vụ của gia đình trong bối cảnh của Phúc Âm Hóa*” với bốn phân đoạn: (1) ĐTC Phanxicô đặc biệt quan tâm tới Thượng Hội Đồng; (2) Hướng nhắm của THĐ; (3) Tiếng nói của giáo dân trong THĐ; (4) Phúc Trình Sau Thảo Luận và phản ứng.

Dĩ nhiên không tránh khỏi thiếu sót, phiến diện hoặc bất cập, mong nhận được tôn ý từ mọi tầng lớp độc giả.

Truyền thông Công Giáo theo dõi sát sao diễn tiến các cuộc họp của Thượng Hội đồng Giám Mục (THĐGM) tại Vatican từ ngày 05/10/2014, dự trù kéo dài trong hai tuần lễ. Mạn phép ghi nhận ở đây một số nét quan trọng trích dẫn từ các truyền thông Công giáo, trong đó có VietCatholic News và VRNs của Việt Nam.

(1) Đức Thánh Cha Phanxicô đặc biệt quan tâm tới Thượng Hội Đồng.

Từ đêm 04 rạng 05/10/2014 trước khi diễn ra kỳ họp đặc biệt của Thượng Hội Đồng Giám Mục Thế Giới về Gia đình, ĐTC Phanxicô đã chủ sự buổi canh thức tại quảng trường Thánh Phêrô để

cầu nguyện cho Thượng Hội Đồng (THĐ).

Đức Thánh Cha kêu gọi mọi người “*hãy nài xin Chúa Thánh Thần ban cho tất cả các nghị phụ ơn biết lắng nghe: lắng nghe tiếng nói của Thiên Chúa, làm theo Thánh ý của Thiên Chúa.*”

Trong các ý cầu nguyện, ĐTC nhấn mạnh đến ý cầu xin cho các

nghị phụ “*chuẩn bị thật tốt cho cuộc thảo luận chân thành, nhờ đó mới có thể hướng dẫn chúng ta cách đầy trách nhiệm trong việc mục vụ về những vấn đề chúng ta đang mang lấy tại thời điểm hôm nay.*”

Xác tín vào “*gió của Lễ Hiện Xuống thổi trên công việc của THĐ, trên Giáo Hội và trên toàn thể nhân loại,*” ĐTC phó thác mọi sự vào Chúa Thánh Thần. Ngài khẩn thiết “*xin ơn Thánh Thần chữa lành các vết thương và thổi lên niềm hy vọng.*”

ĐTC mời gọi các Giám Mục trong THĐ hãy lắng nghe tiếng nói của Chúa hầu có thể “*chăm sóc cho các gia đình,*” vì “*các gia đình là một phần kế hoạch yêu thương của Thiên Chúa cho nhân loại.*” ĐTC nhắc nhở các Nghị phụ: “*Kỳ họp của THĐ không phải là thảo luận về các ý tưởng đẹp và khôn ngoan, nhưng để chăm sóc tốt hơn cho vườn nho của Chúa.*”

Ngài cảnh báo: “*Khi chúng ta không để Chúa Thánh Thần hướng dẫn mình, chúng ta sẽ ngăn chặn giấc mơ của Thiên Chúa. Chúa ban cho chúng ta sự khôn ngoan để chúng ta có khả năng làm việc với lòng quảng đại, với sự tự do đích thực và khiêm tốn sáng tạo.*”

(2) Hướng nhắm của THĐ.

Trong cuộc họp báo ngày 03/10/2014 tại Phòng Báo Chí Tòa

Thánh, ĐHY Lorenzo Baldisseri cho biết THĐGM sắp tới là độc đáo so với các THĐGM trước đó về sự tham dự đông đảo các vị Giám Mục để đối đầu với những thách thức của các gia đình Công Giáo. Ngoài 191 Nghị Phụ gồm các Hồng Y, Tổng Giám Mục và Giám Mục, còn có sự hiện diện cả một số các chuyên gia và nhà lãnh đạo tinh thần các Giáo Hội Kitô Giáo khác như Chính Thống và Tin Lành. Bên cạnh đó còn có sự góp mặt của những cặp vợ chồng từ một số quốc gia, như Úc, Phi Luật Tân, Hoa Kỳ, Côte d'Ivoire (Bờ Biển Ngà) Phi Châu...

Cũng trong ngày 03/10/2014, ĐHY Velasio De Paolis, cựu Chủ tịch HĐGH về Kinh Tế và cũng là đương kim thành viên Tòa Ân Giải Tối Cao đã nói lên tầm quan trọng của THĐGM về gia đình với chủ đề “*Những thách thức mục vụ của gia đình trong bối cảnh của Phúc Âm Hóa.*” Ngài nói: “*Hôn nhân và gia đình là hạt nhân của xã hội. Nếu hôn nhân bị khủng hoảng, thì xã hội bị khủng hoảng theo. Và nếu xã hội bị khủng hoảng, thì gia đình cũng bị khủng hoảng...*”

ĐHY lưu ý: “*Đức Giáo Hoàng không triệu tập các THĐ để thay đổi hay thiết lập các học thuyết về hôn nhân, nhưng để tìm những cách thức mới hầu giải quyết những vấn đề vì lợi ích của các gia đình.*”

Đức Hồng Y De Paolis xác quyết: “*Tín lý của Giáo Hội không phải là những thứ có thể thay đổi tùy tiện. Không! Ngay cả Đức Giáo Hoàng cũng không thể thay đổi các tín lý của Giáo Hội. THĐ là để xét xem có thể có những ngộ nhận nào về tín lý cần phải làm rõ hơn hay việc áp dụng tín lý ấy trong Giáo*

Hội cần phải được chấn hưng.”

Cũng vậy, vào ngày 06/10/2014, nghĩa là chỉ sau một ngày THĐ khai mạc, ĐHY Brandmuller, Chủ tịch danh dự Ủy Ban Giáo Hoàng về Khoa Học Lịch Sử, đã nhận định rằng, “*tại THĐ, các Giám Mục từ khắp nơi trên thế giới sẽ cùng ngồi với nhau, cùng thảo luận về các giải pháp mục vụ cho những thách đố xung quanh đời sống gia đình.*” Tuy nhiên, theo ngài, “*các giải pháp ấy không thể đi ngược lại với Giáo Huấn của Giáo Hội.*”

ĐHY Brandmuller quả quyết: “*Dù dưới bất cứ hình thức mục vụ nào, không ai được làm trái với giáo lý của Giáo Hội.*”

Ngài còn nhấn mạnh: “*Nếu anh là một người Công Giáo thì mọi hoạt động của anh đều phải phù hợp với đức tin và Huấn Quyền của Giáo Hội.*”

Ngoài ra, ngài còn lưu ý: “*Chúng ta phải nhớ rằng THĐ ngoại thường này sẽ chưa có một đức kết cụ thể nào. Chỉ có THĐ thường niên diễn ra vào năm tới mới có thể làm điều đó.*”

(3) Tiếng nói của giáo dân trong THĐ.

Tuy là Thượng Hội Đồng Giám Mục, song một số giáo dân đã được hân hạnh góp mặt và đóng góp tiếng nói như là chứng từ thiết thực từ cuộc sống của họ trong tư cách là vợ, là chồng, là cha, là mẹ giữa cái thời mà vấn đề hôn nhân rơi vào tình trạng khủng hoảng trầm trọng. Bởi lẽ “*lắng nghe và tin tưởng giáo dân được chứng tỏ là việc chủ yếu, vì nơi họ và với họ, Giáo Hội có thể tìm thấy các giải đáp cho các vấn nạn của gia đình*” theo nhận định của THĐ.

Có cặp vợ chồng đến từ Úc như ông bà Pirola. Có cặp đến từ Hoa Kỳ như ông bà Jeffrey Heinzen, hay từ Phi Luật Tân như ông bà George và Cynthia Campos, hay bà Jeannette Toure từ Côte d'Ivoire (Bờ Biển Ngà) Phi Châu.

*** Ông bà George và Cynthia Campos**

Trong phát biểu của mình, bà Cynthia Campos (Phi Luật Tân) đưa ra những chứng từ bản thân trong đó “*lân mang thai thứ 4, con (Cynthia) bị chẩn đoán mang chứng tiểu đường và nhiễm độc máu lúc có thai. Chúng con được cho hay mạng sống con có thể nguy hiểm nếu con tiếp tục mang thai và đứa con có xác suất cao sinh ra bất thường. Chúng con được khuyên nên chọn lựa giữa phá thai và chấp nhận nguy hiểm. Đây quả là một thử thách đối với đức tin và đầu hàng. Chúng con quyết định sinh cháu và tuân theo ý Chúa. Nhờ ơn Chúa, chúng con được mẹ tròn con vuông và con gái Christen của con hiện nay mạnh khỏe, đầy sức sống.*”

*** Ông bà Jeffrey Heinzen**

Ông bà Jeffrey Heinzen (Hoa Kỳ) đưa ra một loạt hình ảnh bản thân trong trách nhiệm sinh con và giáo dục con. Ông bà cho biết “*Cha mẹ chúng con là chứng nhân trung thành của niềm vui và vẻ đẹp trong kế hoạch Thiên Chúa dành cho tình yêu và sự sống.*” Nhưng chứng kiến thực tại xã hội hôm nay, ông bà cũng đã phải thốt lên: “*Bất hạnh thay, không những trong các lượng giá của chúng con về nền văn hóa đương đại, nhưng còn do các kinh nghiệm mục vụ của chúng con, chúng con biết: nhiều người trẻ không gặp được chứng tá của*

tình yêu vợ chồng như chúng con đã được gặp. Do đó, quá nhiều giới trẻ đã lớn lên trong những gia đình bị đổ vỡ vì lý dị hay không có cảm nghiệm gì về cha mẹ kết hôn do những vụ thai nghén ngoài hôn nhân.” Rồi ông bà đưa ra kết luận: “Như một số nhà khoa học xã hội từng mô tả, chúng con đã bước vào một thời đại trong đó cấu trúc gia đình bị thu nhỏ. Điều này trầm trọng hơn một cuộc khủng hoảng.”

Từ suy tư trên, ông bà Heinzen nói lên trần trở của mình: “Chúng con thấy người trẻ trở thành môi cho nền văn hóa hưởng lạc đầy mù mờ. Chúng con biết con số đếm không xuê những người trưởng thành ly dị tham gia các cộng đồng đức tin khác vì họ cảm thấy họ không được Giáo Hội Công Giáo chào đón. Và lòng chúng con nhói đau đối với những cha mẹ đơn lẻ đang lao đao trong việc chăm sóc con cái. Giống như quý vị, chúng con cố gắng tìm ra những cách thể đơn giản hơn, hữu hiệu hơn để chia sẻ tốt hơn các ơn phúc trong kế hoạch của Thiên Chúa dành cho hôn nhân và gia đình.”

*** Bà Jeannette Toure**

Bà Jeannette Toure từ Bờ Biển Ngà, Phi Châu, chỉ mỗi một mình đến với THĐ, vì chồng bà là một tín đồ Hồi Giáo, họ kết hôn với phép chuẩn của Tòa Thánh về hôn nhân dị giáo, đạo ai nấy giữ. Bà tâm sự: “Đối với chúng con, trong những cuộc hôn nhân hỗn hợp, chủ đề này ‘Các Thách Thức Mục Vụ của Gia Đình trong Bối Cảnh Phúc Âm Hóa’ lại càng quan trọng hơn nhiều khi áp dụng vào thực tế của chúng con: làm thế nào để một người đàn ông, theo Hồi Giáo, và một người đàn bà, theo Công Giáo, trong hơn

52 năm qua đã yêu nhau, và tiếp tục yêu nhau cho tới ngày nay, trở thành chứng tá của Tin Mừng cho con cái họ, cho khu xóm họ, cho bằng hữu của họ, cho các cộng đồng tôn giáo khác?”

Bà Jeanne nêu rõ: “Chúng con muốn chứng tá đời sống của chúng con trở thành một đóng góp cho chủ đề trên: 52 năm chung sống trong khoan dung, tôn trọng hỗ tương các niềm tin của nhau, nâng đỡ nhau, giáo dục con cái theo Kitô Giáo (tất cả đều chịu phép rửa trong Giáo Hội Công Giáo với sự thỏa thuận của chồng con), tất cả những điều này trong khi tiếp nhận được nhiều niềm vui do Chúa ban và trong khi giữ vững hy vọng trước nhiều nỗi khó khăn. Từ cuộc phối hợp này, chúng con được 5 đứa con và 6 đứa cháu: với tất cả, chúng con vun xới lòng kính trọng người khác dù dị biệt và đem lại niềm tin cho chúng.”

Bà Jeanne lại một lần nữa triền dương lòng biết ơn đối với chồng mình cũng như xác lập quyết tâm dẫn thân của bà trong trách nhiệm đem Tin Mừng đến những người xung quanh. Bà phát biểu: “Con cảm ơn chồng con, người đã chấp nhận việc đó, tức việc tất cả các con của chúng con đều là người Công Giáo. Đến lượt chúng, chúng cũng cố gắng trở thành những người đem Tin Mừng tới những người xung quanh. Gia đình, nhất là gia đình Phi Châu, có nhiệm vụ làm chứng cho đức tin của mình ở giữa đời và ở khu vực xung quanh. Cũng là một thách thức khi ta ý thức được sức mạnh của truyền thống. Các chọn lựa và quyết định của ta phải giúp người xung quanh hiểu biết hơn, chấp nhận và yêu mến Thiên Chúa hơn.”

*** Ông bà Ron và Mavis Pirola và những phản ứng**

Riêng phát biểu của cặp vợ chồng người Úc là ông bà Ron và Mavis Pirola đã gây nên một luồng phản ứng không thuận lợi khi ông bà đặt lên câu hỏi: “Chúng con sẽ làm gì khi đứa con đồng tính muốn đem bạn tình về nhà trong dịp lễ họp mặt gia đình?” Ông bà ấy nêu lên rằng: “Gia đình phải đối mặt với sự căng thẳng trong việc bảo tồn chân lý đức tin trong khi vẫn phải thể hiện lòng từ bi và thương xót”. Họ kể lại việc có một số bạn bè của họ phải làm như thế nào khi người con đồng tính của họ muốn đem bạn tình về nhà trong dịp lễ Giáng sinh: “Nó là con của con mà!”

Cụ thể là thế này: “Những người bạn của chúng con đã lên chương trình họp mặt gia đình vào lễ Giáng sinh, khi đó người con trai đồng tính của họ nói rằng anh ta cũng muốn mang bạn tình của mình về nhà họp mặt. Các bậc phụ huynh này hoàn toàn tin tưởng vào giáo lý của Giáo Hội và họ biết rằng con cháu của họ sẽ chứng kiến việc tiếp đón của người con trai này với bạn tình của anh ta trong đại gia đình. Phản ứng của họ có thể được tóm gọn trong câu này: ‘Nó là con của chúng con mà!’”

Theo ông bà Pirola, “Giáo Hội liên tục phải đối mặt với sự căng thẳng để bảo tồn chân lý trong khi vẫn phải thể hiện lòng từ bi và thương xót. Các gia đình phải đối mặt với sự căng thẳng này trong mọi lúc.” Từ đó, ước mong của ông bà Pirola đối với THĐ là: “Một mô hình truyền giáo cho các giáo xứ phải trả lời được với các

tình huống tương tự như vậy!”

Ông bà còn nêu lên một tình huống khác, một kinh nghiệm thực tế về “*một người bạn đã ly dị của chúng con nói rằng đôi khi cô ấy cảm thấy mình không hoàn toàn được đón nhận trong giáo xứ của mình. Tuy vậy cô vẫn tham dự thánh lễ thường xuyên và giáo dục con cái rất tốt. Đối lại giáo xứ không có thiện cảm với cô và việc cô ly dị là một chướng mắt cho họ. Từ những người như cô, chúng con ngộ ra rằng tất cả chúng con còn giữ những yếu tố khiếm khuyết trong cuộc sống. Nhận ra sự khiếm khuyết, chúng con sẽ bớt phán xét người khác, phán xét sẽ làm cản trở việc loan báo Tin Mừng.*”

Phát biểu của ông bà Pirola về đứa con đồng tính được truyền thông Công giáo Việt Nam, cụ thể là VietCatholic News (Vũ Văn An, ngày/10/2014) cho là “**phát súng khá điếc tai**”. Đặng Tự Do trên VietCatholic News ngày 11/10/2014 nói rõ hơn: “Cách đặt vấn đề và cách giải quyết [về người con trai đồng tính] của ông Ron và Mavis Pirola đã **gây ra xao xuyến và bất mãn** cho nhiều người Hoa Kỳ.”

Tác giả Đặng Tự Do trích dẫn câu trả lời của ĐHY Raymond Burke (Mỹ) cho chương trình truyền hình LifeSite News: “*Nếu những mối quan hệ đồng tính luyến ái là những mối quan hệ rối loạn về bản chất, mà thực sự cũng là như vậy – thì việc chào đón một thành viên gia đình cùng với một người khác đang trong quan hệ rối loạn ấy trong một cuộc gặp gỡ gia đình có ý nghĩa gì với con cháu chúng ta?*”

Cũng theo Đặng Tự Do, Đức

Hồng Y [Burke] nói rằng cha mẹ trong trường hợp này có thể gây ngộ nhận cho con cháu của họ, và gây hại cho họ “*bởi thái độ dường như tán đồng một hành vi phạm tội nghiêm trọng của một thành viên trong gia đình.*”

(4) Phúc Trình Sau Thảo Luận và phản ứng.

Từ ngày khởi sự làm việc (05/10/2014) cho đến cuối tuần lễ đầu, THĐ đã trải qua 10 phiên họp với nhiều ý kiến và đề nghị sôi nổi, nhiều khi không phải là không có những cuộc tranh cãi khá gay gắt, đến nỗi, tại phiên họp thứ 10, sau khi bản phúc trình sau thảo luận giữa kỳ được công bố đã xảy sinh “**các nghị định không thuận lợi cho phúc trình**” (như nhan đề bản tin của Vũ Văn An ngày 14/10/2014 trên VietCatholic News đã chỉ ra). Hoặc “**Âu lo của các nghị phụ với bản Phúc Trình Sau Thảo Luận**” (theo như Đặng Tự Do cũng ngày 14/10/2014 trên VietCatholic News). Hay “**Thượng Hội Đồng về Gia Đình gây chấn động với Phúc Trình Sau Thảo Luận**” (Vũ Văn An, VietCatholic News 13/10/2014)...

Lý do: “*Các nghị phụ phản nản rằng bản Phúc Trình Sau Thảo Luận đưa ra hôm Thứ hai đã không phản ánh đúng những suy nghĩ của Thượng Hội Đồng*” (Đặng Tự Do – Âu lo...14/10/2014).

Bài viết của Đặng Tự Do nêu rõ ĐHY Raymond Burke (Mỹ) “**cáo buộc** rằng bản Phúc Trình không phản ánh chính xác các cuộc thảo luận tại THĐ, nhưng ‘trên thực tế lại đề xuất những quan điểm mà nhiều nghị phụ không thể chấp nhận, và tôi có thể nói những mục

tử trung thành với đoàn chiên không thể chấp nhận.” Cũng theo tiết lộ của bài báo, “*vì Hồng Y Mỹ cho biết rằng ‘một số lượng lớn những nghị phụ của THĐ phản đối Phúc Trình này.*”

Ngày 16/10/2014, các tham dự viên của Thượng Hội Đồng bước vào giai đoạn II của cuộc thảo luận. Cha Lombardi kể lại rằng: “*Những gì tôi chứng kiến sáng nay là rất đáng ghi nhận ... Mọi người thảo luận rất cởi mở và đó là một phần quan trọng của việc đổi mới từ cuộc họp của Thượng Hội Đồng...*”

Các tham dự viên sẽ tiếp tục nghiên cứu các văn bản từ tài liệu làm việc để bàn về những thách đố nơi gia đình trong bối cảnh Tân Phúc Âm hóa. Cha Federico Lombardi, Giám đốc phòng báo chí cùng các trợ lý đã tường thuật lại những gì Đức Hồng Y Christoph Schonborn người Áo trình bày về giai đoạn tiếp theo này trong tiến trình thảo luận.

Cha Lombardi trình bày “điểm chính” cuộc thảo luận vào sáng thứ Năm và những kết quả từ cuộc thảo luận đang được cánh báo chí trên thế giới lưu tâm cách đặc biệt. Mỗi nhóm đều làm việc chăm chỉ để đề xuất những cải tiến, sửa đổi trong tài liệu làm việc của Thượng Hội Đồng và sẽ đi đến biểu quyết vào ngày thứ Bảy 18.10 tới đây.

Trong khi **một số các phương tiện truyền thông đòi đã mô tả cuộc thảo luận đang xảy ra những căng thẳng, xung đột** từ các giám mục có đầu óc cải tiến thì Cha Tom Rosica người Canada cho biết các cuộc thảo luận hết sức chân thành và trung thực và đó cũng là mong muốn của Đức Thánh Cha. Đồng

thời từ những thảo luận chân thành và trung thực này sẽ đưa ra quyết định trong Giáo Hội.

Một số những thắc mắc từ các cuộc hội thảo trước, nay cũng đang có những giải thích nhận được nhiều sự đồng thuận, như Hoàng Minh của VRNs (Tin DCCT Việt Nam) ghi nhận ngày 16/10/2014 như sau:

“Phải chăng những thay đổi này dẫn đến việc thay đổi bản chất của Giáo huấn Giáo hội về đời sống hôn nhân và gia đình? Đức Hồng Y Schonborn khẳng định rằng: ‘Không hề có chuyện đó. Việc đổi mới là nhằm để phát triển giáo huấn của Giáo hội để đối phó với những thách đố trong đời sống ngày nay. Đức Thánh Cha mời gọi chúng ta ‘chuyển đổi mục vụ’ trong Giáo Hội nơi nhiều nước châu Âu, là một thành phần của thế giới. Điều đó đòi hỏi sự can đảm nơi các Giáo hội tại Châu Âu là ‘đi ra các đường phố’, gặp tất cả mọi người, tôn trọng và tiếp đón họ, chứ không phải phán xét tình trạng của gia đình hay định hướng về khuynh hướng tính dục nơi gia đình

“Trường hợp về những người có khuynh hướng đồng tính thì giáo lý và các tài liệu nói rằng phải tiếp đón họ như những nhân vị và có cách cư xử mang tính Kitô giáo. Nhưng việc tôn trọng họ không có nghĩa là tôn trọng hành vi của họ.

“Đức Hồng Y Schonborn cũng nói đến kinh nghiệm đau khổ nơi những người con khi cha mẹ chúng ly dị, cũng như sự ngưỡng mộ của mình khi ngài làm việc mục vụ ở Vienna về tình yêu và sự quan tâm của một đôi đồng tính. ĐHY nhắc

lại với cánh nhà báo rằng: Nhiệm vụ của Giáo Hội là tìm kiếm hạt giống tích cực của sự thật trong mọi tình cảnh, để nhận ra tình yêu nơi mỗi gia đình.”

Ngoài ra, trên truyền thông internet, người ta cũng đọc thấy quan điểm của ĐHY Kasper về một số vấn đề trong khủng hoảng gia đình hiện nay và những phản ứng đối với quan điểm ấy.

Theo tác giả Vũ Văn An, VietCatholic News ngày 16/10/2014 (**Thượng Hội Đồng về gia đình, quan điểm gây tranh cãi của Đức HY Kasper về Phi và Á Châu**), “trong cuộc phỏng vấn mới đây của hãng tin Zenit, ngài phát biểu hết sức một chiều, phiến diện về quan điểm của các Giáo Hội Công Giáo Phi Châu, trong khi lại dựa các luận điểm của mình vào những Giáo Hội không phải là Công Giáo để bênh vực chủ trương của mình là cho phép người Công Giáo ly dị và tái hôn dân sự được rước lễ (hình như không cần xưng tội!), theo một mô thức mà ngài gọi là “được khoan dung dù không được chấp nhận”.

Trong khi đó, khi được báo Vatican Insider phỏng vấn, nêu lên hỏi “Các người bảo thủ nói giáo điều đang bị lâm nguy”, Bề trên Tổng quyền Dòng Tên, linh mục Adolfo Nicolas, người sẽ từ nhiệm vào năm 2016, đang tham dự Thượng Hội đồng Giám mục thế giới về gia đình đang diễn ra tại Rôma, đã trả lời: “Tuyệt đối hóa là sai lầm. Chúng ta lấy ví dụ của những cặp sống chung với nhau. Không phải vì có khiếm khuyết mà mọi sự đều xấu. Cũng như, có một cái gì đó tốt khi người ta không làm điều xấu cho người

anh em. Đức Phanxicô đã nhắc lại chuyện này: “Tất cả chúng ta đều là kẻ phạm tội”. Phải nuôi dưỡng sự sống trong mọi lãnh vực. Công việc của chúng ta là đưa giáo dân về với ơn sung chứ không phải vì các nguyên tắc mà loại bỏ họ. Đó là công việc hàng ngày của các tu sĩ Dòng Tên chúng tôi. Tòa Thẩm Tra biết chuyện này rất rõ.”

Vị linh mục kết luận: “Thần Khí vẫn là trước hết, vì Thần Khí đến từ Thiên Chúa, còn luật lệ và nguyên tắc là của con người. Đối với luân lý về tình dục và gia đình, phải dịu dàng và có tình anh em. Không phải chia rẽ nhưng là hòa hợp. Người ta không thể rao giảng Phúc Âm mà đi ngược với Phúc Âm. Chỉ có lựa chọn tập trung vào Chúa Kitô mới là lựa chọn thoát được các tranh chấp cần cỗi, các tranh cãi ý thức trừu tượng. Các lỗ hổng và các bất toàn không vô hiệu hóa sự tiến triển của gia đình trong xã hội từ mấy mươi năm nay. Nếu có gì tiêu cực thì không phải tất cả mọi chuyện đều tiêu cực” (VietCatholic News, **Cha Bề trên Tổng quyền Dòng Tên trả lời phỏng vấn về Thượng HĐGM thế giới**, Nguyễn Tùng Lâm dịch, 10/13/2014).

Chúng tôi thực hiện bản tóm lược này đang khi THĐGM đi vào giai đoạn cuối của tuần lễ thứ hai, chúng tôi chưa rõ THĐ kết thúc như thế nào cuộc hội ngộ kéo dài hai tuần lễ này, nên xin ghi nhận lại một lần nữa lời của ĐHY Brandmuller: “Chúng ta phải nhớ rằng THĐ ngoại thường này sẽ chưa có một đức kết cụ thể nào. Chỉ có THĐ thường kỳ diễn ra vào năm tới mới có thể làm điều đó.”

Chúng ta tiếp tục hiệp thông

cùng ĐTC Phanxicô và toàn thể Giáo Hội khẩn thiết cầu xin Chúa Thánh Thần ban ơn soi sáng cho các Đấng bậc tìm ra và thực hiện viên mãn các điều tốt đẹp Chúa muốn cho Giáo Hội và cho sự thăng tiến của mọi gia đình, nhất là gia đình con cái Chúa nơi trần gian này đang rơi vào khủng hoảng. ■

(ngày 17/10/2014).

Tin giờ chót: Bản Tường trình kết thúc THĐ

Vào đêm 18 rạng 19/10/2014, chúng tôi đọc được những bản tin kết thúc THĐGM thế giới. Xin mạn phép ghi lại những điểm then chốt mà bản tin ngày 18/10/2014 của Vũ Văn An, VietCatholic News đưa ra dưới nhan đề **“Thượng Hội Đồng về Gia Đình: tường trình sau cùng”**.

Theo bản tin này, đêm thứ Bảy, THĐ về Gia Đình phiên đặc biệt đã kết thúc với bản tường trình sau cùng, hay bản tường trình của THĐ (Relatio Synodi), được công bố chi tiết. Theo đó, đã có sự sửa đổi lớn đối với cả hai vấn đề đồng tính và ly dị tái hôn so với bản tường

trình giữa khoá hay còn gọi là bản tường trình sau thảo luận (relatio post deceptationem).

Bản tin nêu rõ: Các đoạn nói về hai vấn đề trên là những đề mục không hội đủ 2 phần 3 số phiếu để được thông qua, mặc dù đã được sửa lại với những lời nói thận trọng hơn. Có giám mục sẵn sàng thay đổi thì cũng có giám mục lo ngại trước việc xâm hại tới truyền thống Công Giáo.

Đức HY Raymundo Damasceno Assis, TGM Aparecida, Ba Tây, cho rằng đây là một *“tài liệu thỏa hiệp”* nghĩa là phản ánh cố gắng dung hoà khuynh hướng muốn có sự cởi mở lớn hơn và khuynh hướng bảo thủ lo lắng trước viễn ảnh giáo huấn GH bị lu mờ.

Điều này xem ra cũng phản ánh viễn kiến của Đức Phanxicô. Trong bài diễn văn dài 10 phút, Đức GH nói rằng Giáo Hội Công Giáo cần mở ra con đường trung dung giữa *“cứng cỏi chống đối”* và *“thương xót sai lầm”*. Ngài nói thêm: Giáo Hội không nên *“ném đá người tội lỗi, người yếu đuối và người bệnh hoạn”* mà cũng không nên *“xuống khỏi thập giá”* bằng cách tự thỏa hiệp với *“tinh thần thế gian”*.

Bản tin cho biết Đức Giáo Hoàng vừa dứt lời, THĐ đứng lên hoan hô trong 5 phút đồng hồ.

Bản tường trình của THĐ được dùng để hướng dẫn các cuộc thảo luận trong suốt năm tới, chuẩn bị cho THĐ thông thường về gia đình dự trù được tổ chức vào tháng Mười, 2015.

Bản tường trình kết thúc rằng: Người đồng tính phải được *“chào đón một cách tôn trọng và tế nhị”* không nên *“bị kỳ thị một cách bất công”*; nhưng đồng thời cũng quả quyết rằng *“không có căn bản nào”* để so sánh *“dù là xa xôi”* các mối liên hệ đồng tính này với cuộc hôn nhân giữa 1 người đàn ông và 1 người đàn bà.

Về những người CG ly dị và tái hôn dân sự, tường trình sau cùng cho hay: việc cho phép họ rước lễ được cả hai phe nhiệt tình tranh luận và kết cục, THĐ đã quyết định để nó lại cho một cuộc nghiên cứu thấu đáo hơn.

Riêng thủ tục tuyên bố hôn nhân vô hiệu, đại đa số các nghị phụ THĐ ủng hộ một hệ thống nhanh hơn, đơn giản hơn và lý tưởng nhất là miễn phí. Tuyên bố vô hiệu là tuyên bố rằng một cuộc phối hợp *chưa bao giờ là hôn nhân cả vì thiếu một trong những điều làm nó thành sự*. Trên thực tế, lời tuyên bố này cho phép người ta kết hôn lần thứ hai trong GH. ■

KÍNH MỜI ĐỘC GIẢ VÀ THÂN HỮU ĐÓN COI CHƯƠNG TRÌNH TRUYỀN HÌNH DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN TRÊN ĐÀI SBTN VÀO LÚC 1:30PM (giờ miền Tây HK) MỖI THỨ BẢY ĐẦU THÁNG. CHƯƠNG TRÌNH NÀY CŨNG ĐƯỢC LƯU TRỮ TRÊN TRANG NHÀ WWW.DIENDANGIAODAN.US

Thượng Hội Đồng Giám mục về Gia Đình vừa mới diễn ra tại Vatican từ ngày 5 đến 19 tháng 10 năm 2014. Xin được tóm tắt mấy điểm căn bản.

Thượng Hội Đồng Giám mục (THDGM) là một thể chế định kỳ được Đức Giáo hoàng Phaolô VI có sáng kiến thiết lập qua Tựa sắc Apostolica Sollicitudo, ngày 15-9-1965. Thượng Hội Đồng Giám mục có thể nhóm họp thành hội nghị chung thường lệ hay ngoại thường.

I.. Ngày 8-10-2013, Đức Thánh Cha Phanxicô đã quyết định triệu tập một Đại hội Ngoại thường Thượng Hội Đồng Giám mục (THD) với chủ đề: **Những Thách đố Mục vụ về Gia đình trong Bối cảnh của công cuộc Phúc-âm-hóa.** Văn Phòng Tổng Thư Ký THD đã thực hiện bước chuẩn bị với việc gửi đi Tài Liệu Chuẩn Bị, tài liệu đã khơi dậy nhiều suy tư rất ý nghĩa trong toàn thể Dân Chúa. Kết quả của việc tham khảo ý kiến đó được thu thập và trình bày trong Tài Liệu Làm Việc (Instrumentum Laboris).

Vì tầm mức rộng lớn và phức tạp của chủ đề, Đức Thánh Cha đã quyết định một lộ trình làm việc gồm hai giai đoạn. Trong Đại hội Ngoại thường năm 2014, các nghị phụ đã lượng giá và phân tích sâu xa hơn các dữ liệu, chứng từ và những ý kiến của các Giáo Hội địa phương, nhằm để trả lời cho các thách đố mới về gia đình. Đại hội thường lệ năm 2015, gồm phần lớn các đại biểu thuộc hàng giám mục và

THƯỢNG HỘI ĐỒNG GIÁM MỤC

VỚI CHỦ ĐỀ NHỮNG THÁCH ĐỐ MỤC VỤ VỀ GIA ĐÌNH

■ *Nguyễn Đức Tuyên*

tiếp tục công việc của Thượng Hội Đồng họp năm 2014, sẽ suy tư bàn thảo sâu xa hơn các đề tài được đề ra nhằm tìm ra chỉ dẫn mục vụ thích hợp.

Tài liệu làm việc khai sinh từ các bản trả lời các câu hỏi của Tài liệu chuẩn bị, được phát hành tháng 11 năm 2013, được bố cục theo tám nhóm câu hỏi liên hệ tới hôn nhân

gồm cả những khó khăn trong đó có sự hiểu biết về Luật tự nhiên. Phần thứ hai nói về những đề nghị, các thách đố và những hoàn cảnh khó khăn hiện tại liên quan tới mục vụ gia đình. Phần thứ ba nói về sự cởi mở đón nhận sự sống và trách nhiệm giáo dục của bậc cha mẹ, vốn là đặc tính của hôn nhân giữa một người nam và

và gia đình, và đã được gửi đi khắp các nơi để tham khảo.

Bản văn gồm ba phần và lấy lại tám đề tài chính của bản câu hỏi đề ra.

Phần thứ nhất dành cho Tin Mừng về Gia đình, giữa kế hoạch của Thiên Chúa và ơn gọi của con người trong Đức Kitô,

một người nữ, có tham chiếu đặc biệt đến những hoàn cảnh mục vụ hiện tại.

II. Sau Thánh Lễ khai mạc tại Nhà Thờ Thánh Phêrô ngày 5, THD đã bước vào buổi họp khoáng đại đầu tiên ngày 6-10-2014. Nhân dịp này, Đức Giáo hoàng Phanxicô thúc giục các vị giám mục và các

tham dự viên khác “mạnh dạn lên tiếng”, tuy nhiên vị diễn giả chính lại thận trọng, khi nhấn mạnh rằng chủ điểm tranh luận không phải là tín lý mà là việc thực hành tín lý. Hội nghị giai đoạn I đã thảo luận trong 10 phiên họp trong đó có những tham luận của giáo dân.

Người Việt Nam duy nhất tham dự Thượng Hội Đồng Giám mục là Đức Cha Phaolô Bùi Văn Đọc, Tổng Giám Mục Sài Gòn, trong tư cách là Chủ tịch Hội Đồng Giám mục Việt Nam.

III. Hôm thứ Sáu, 10 tháng 10, các nghị phụ đã bước vào giai đoạn thứ hai có tính chất quyết định, với sự hình thành các nhóm nhỏ để đạt đến những quyết định được tổng hợp vào bản kết luận của Thượng Hội Đồng tức là trong tài liệu “Relatio post disceptationem” là Bản Tường Trình Sau Thảo Luận. Lúc 9 giờ sáng thứ hai 13-10-2014, Thượng HĐGM đã nhóm phiên khoáng đại thứ 11 để nghe bản Tường trình đúc kết ý kiến của 180 nghị phụ trong tuần đầu của Công nghị Giám mục thế giới. Văn bản này gồm 58 đoạn được dùng làm căn bản cho cho việc soạn Văn kiện chung kết của Thượng HĐGM này.

Bản tường trình đề ra 3 đường hướng chỉ đạo, đó là lắng nghe bối cảnh xã hội và văn hóa trong đó các gia đình ngày nay đang sống; sau đó là đối chiếu với những viễn tượng mục vụ cần đề ra và nhất là nhìn lên Chúa Kitô, lắng nghe Tin Mừng của Chúa về gia đình.

Bản tường trình đã đề cập đến:

- **những trường hợp mục vụ khẩn cấp nhất**, cần ủy thác

việc cụ thể hóa trong các Giáo Hội địa phương, luôn luôn ở trong tình hiệp thông với Đức Thánh Cha.

- việc **chuẩn bị hôn nhân Kitô** là điều thiết yếu, vì hôn nhân này không phải chỉ là một truyền thống văn hóa hoặc một đòi hỏi xã hội, nhưng là một quyết định theo ơn gọi.

- **những người ly thân, ly dị và ly dị tái hôn**, ‘không phải là điều khôn ngoan khi nghĩ đến những giải pháp độc nhất, theo tiêu chuẩn ‘hoặc phải có tất cả hoặc không được gì hết’.

- việc cứu xét nhanh chóng các **đơn xin tuyên bố hôn nhân vô hiệu**, đặc biệt chú ý đến đức tin của những người kết hôn để nhận xét xem bí tích hôn phối của họ có thành sự hay không.

- việc cho những **tín hữu ly dị tái hôn được rước lễ**, thực hiện một sự cởi mở nhiều hơn đối với những trường hợp đặc biệt, bất khả phân ly mà không gây ra những bất công hoặc đau khổ mới.

- vấn đề **rước lễ thiêng liêng** vẫn còn bị bỏ ngỏ.

- cần suy tư sâu hơn về các cuộc hôn nhân hỗn hợp và những vấn đề hệ trọng liên quan tới kỷ luật khác của các Giáo Hội Chính Thống về hôn phối.

- những **người đồng tính luyến ái**, Giáo Hội phải trở thành căn nhà đón tiếp họ; nhưng Giáo Hội vẫn quyết liệt không chấp nhận sự kết hiệp đồng tính luyến ái và những sức ép của các tổ chức quốc tế. Giáo Hội cũng đặc biệt chú ý đến các trẻ em sống với các cặp đồng phái, và tái khẳng định rằng cần đặt lên hàng đầu những yêu sách và quyền lợi của các trẻ em.

- các đề tài của **thông điệp Humanae vitae** (Sự sống con người) do Đức Phaolô VI ban hành năm 1968, và tập trung vào vấn đề cởi mở đối với sự sống, và định nghĩa sự cởi mở này như một “đòi hỏi nội tại của tình yêu vợ chồng”.

Tuy nhiên, tất cả 10 nhóm trong 6 phiên họp đã đưa ra nhiều nhận xét và đưa ra 500 yêu cầu sửa chữa bản phúc trình giữa khóa, trong đó nổi bật về những điểm sau:

- Thượng Hội Đồng nên đặt trọng tâm nhiều hơn về sự bất khả phân ly của hôn nhân Công Giáo, hơn là tập trung quá nhiều vào “những tình huống bất toàn của các gia đình”.

- Cần thiết phải làm rõ nghĩa của từ ngữ “thuyết tiệm tiến” (gradualism).¹

- Có nguy cơ là kỷ luật bí tích càng ngày càng sa sút khi ban cấp những ngoại lệ liên quan việc rước lễ của những người ly dị và tái hôn.

- Từ ngữ “tội lỗi” hầu như vắng mặt trong suốt bản phúc trình.

- Thượng Hội Đồng không nên chiều theo nỗi trạng của thế gian.

- Khi cung cấp việc chăm sóc mục vụ cho những người đồng tính, Giáo Hội không nên “tạo ra một ấn tượng đánh giá tích cực khuynh hướng này”.

- Thượng Hội Đồng nên thảo luận về những vấn đề thời sự như việc mướn người để thuê và những phim ảnh khiêu dâm.

- Thánh Gia phải được trình bày như là một mô hình của cuộc sống gia đình.

- Thượng Hội Đồng nên khuyến khích và cảm ơn các gia đình Công Giáo trung tín với giáo huấn của Giáo Hội.

Nói tóm lại, “Liên quan tới các hoàn cảnh gia đình khó khăn, các nhóm nhỏ làm nổi bật điều này: Giáo Hội nên là tổ ấm chào đón mọi người, ngõ hầu không ai cảm thấy bị từ khước”. Nói chung, các nhóm nhỏ trình bày cả việc đánh giá “Bản Tường Trình Sau Thảo Luận” (RPD), tức tài liệu tạm thời công bố vào giữa khóa họp của THĐ, lẫn các đề nghị để tổng hợp vào trong “Bản Tường Trình của THĐ” (RS), tức văn kiện dứt khoát và có tính kết luận của THĐ. Cuối cùng, có yêu cầu phải nhấn mạnh rằng bản RS dù sao cũng chỉ là tài liệu chuẩn bị cho THĐ bình thường dự tính cho tháng Mười năm 2015.

Thực ra, các điều đó được đề nghị cho cuộc thảo luận trong các nhóm nhỏ, như qui luật của Thượng HĐGM qui định. Những tu chính của 10 nhóm làm việc của công nghị đã được đệ trình để tổng hợp tài liệu “Relatio synodi” (phúc trình của công nghị) mà Thượng Hội Đồng thảo luận vào sáng thứ bảy, 18-10-2014. Đến chiều thứ bảy, có phiên khoáng đại thứ 15

và là phiên cuối cùng. Các nghị phụ đã bỏ phiếu thông qua Bản tường trình Thượng HĐGM để đệ lên ĐTC và đó sẽ là cơ sở cho tài liệu làm việc - Instrumentum Laboris- của Thượng Hội Đồng Giám mục Thường Lệ XIV với chủ đề của Đại hội chung thường lệ lần

thứ XIV Thượng Hội Đồng Giám mục đã được công bố: **“*Ôn gọi và sứ vụ của gia đình trong Giáo Hội và trong thế giới hiện nay*”**. Thượng Hội đồng này do Đức Thánh Cha Phanxicô triệu tập, sẽ diễn ra tại Vatican từ ngày 04 đến ngày 25 tháng Mười 2015.

IV. Bản tường trình chung kết của Thượng Hội Đồng Giám Mục đặc biệt về gia đình đã được thông qua và công bố chiều tối thứ bảy, 18-10-2014. Bản tường trình này gồm 62 đoạn được đánh số theo thứ tự và được các nghị phụ bỏ phiếu từng đoạn.

Trước tình trạng một số đoạn không có sự đồng thuận của Thượng HĐGM, tuy được đa số phiếu quá bán, nhưng không được đa số 2 phần 3, như thế, ĐTC Phanxicô quyết định văn đề cho toàn bộ bản tường trình thuộc văn kiện tạm thời và gửi đến các Giáo Hội địa phương để chuẩn bị cho Thượng HĐGM thế giới khóa thường lệ thứ 14 vào tháng 10 năm tới. Ngài cũng cho phép để công chúng, qua các ký giả, được biết mỗi đoạn được bao nhiêu phiếu, để hiểu mức độ đồng thuận của các nghị phụ về từng điểm.

Trong diễn văn bế mạc, ĐTC

nói về các cảm dỗ như những ẩn dụ rất có ý nghĩa về THĐGM vừa qua:

- Thứ nhất là cảm dỗ cứng nhắc đổ kỵ, nghĩa là muốn khép kín trong chữ viết chứ không để cho mình được Thiên Chúa làm ngạc nhiên,

- Cảm dỗ của những người xuề xòa hủy hoại, nhân danh lòng từ bi, đánh lừa, băng bó các vết thương trước khi chữa trị,

- Cảm dỗ muốn biến đá thành bánh, để chấm dứt cuộc ăn chay lâu dài, nặng nề và đau thương,

- Cảm dỗ xuống khỏi thập giá, để làm hài lòng dân, chứ không ở lại trên thập giá để thi hành thánh ý Chúa Cha; khuất phục tinh thần trần thế thay vì thanh tẩy nó và làm cho nó từng phục Thánh Linh của Thiên Chúa.

- Cảm dỗ lơ là đối với kho tàng đức tin, coi mình không phải là người bảo quản nhưng là sở hữu chủ và là chủ nhân,

- Cảm dỗ lơ là thực tại, dùng một ngôn ngữ tỷ mỉ, và một ngôn ngữ chà nhám để nói bao nhiêu sự mà chẳng nói gì cả!

V. Ghi nhớ văn tắt:

1. Có 3 điểm chính yếu của Thượng Hội Đồng: Thứ nhất, sự quan trọng của tình yêu hy sinh trong hôn nhân và gia đình, thứ hai, mọi ngôn từ phải xuất phát từ tận đáy lòng, và thứ ba, mọi vuron tay có tính mục vụ phải diễn ra trong ngữ cảnh giáo huấn của Giáo Hội và của Thánh Kinh.

2. Thần Khí vẫn là trước hết, vì Thần Khí đến từ Thiên Chúa,

(xem tiếp trang 34)

VATICAN.

Lúc 9 giờ sáng thứ hai 13-10-2014, Thượng HĐGM thế giới khóa đặc biệt về gia đình đã nhóm phiên khoáng đại thứ 11 để nghe bản Tường trình đúc kết ý kiến của các nghị phụ phát biểu trong tuần qua.

Trước sự hiện diện của ĐTC và các nghị phụ, ĐHY Peter Erdoe, người Hungari, Tổng tường trình viên, đã đọc bản tường trình đúc kết các ý kiến chính trong các bài phát biểu và suy tư của 180 nghị phụ trong tuần đầu của Công nghị GM thế giới. Văn bản này được dùng làm căn bản cho cho việc soạn Văn kiện chung kết của Thượng HĐGM này.

Bản tường trình đề ra 3 đường hướng chỉ đạo, đó là lắng nghe bối cảnh xã hội và văn hóa trong đó các gia đình ngày nay đang sống; sau đó là đối chiếu với những viễn tượng mục vụ cần đề ra và nhất là nhìn lên Chúa Ki-tô, lắng nghe Tin Mừng của Chúa về gia đình.

- Gia đình là thực tại "quan

Tường trình đúc kết các bài phát biểu tại Thượng Hội đồng Giám Mục thế giới về gia đình

■ G. Trần Đức Anh OP

(Radio Vatican)

trọng và quý giá", "là nguồn vui mừng và cũng là nơi có thử thách, những tình cảm sâu và và những quan hệ nhiều khi bị thương tổn, là trường dạy về lòng nhân đạo. Trước tiên cần lắng nghe gia đình trong toàn bộ phức tạp của thực tại này. Chủ nghĩa cá nhân thái quá, thử thách lớn về cô đơn, tình cảm tự kỷ gắn liền với những tình cảm mong manh, "ác mộng" vì công ăn việc làm bấp bênh, cùng với chiến tranh, nạn khủng bố, di cư, ngày càng làm cho tình trạng nhiều gia đình bị suy thoái. Chính trong bối cảnh đó, Giáo Hội phải mang lại hy vọng và ý nghĩa cho đời sống con người ngày nay, giúp họ ngày càng hiểu biết giáo lý đức tin nhưng đồng thời cũng đề nghị với họ lòng từ bi Chúa."

Tiếp đến là hướng nhìn lên Chúa Ki-tô, Đấng tái khẳng định sự kết hiệp bất khả phân ly giữa một người nam và một người nữ, nhưng cũng cho phép đọc giao ước hôn phối trong sự liên tục và mới mẻ. Nguyên tắc ở đây phải là nguyên tắc tiệm tiến đối với các đôi vợ chồng bị thất bại trong hôn nhân, trong một viễn tượng bao gồm đối với những hình thức bất toàn của thực tại hôn phối."

- Bản tường trình được ĐHY Erdoe tuyên đọc cũng đề cập đến

những trường hợp mục vụ khẩn cấp nhất, cần ủy thác việc cụ thể hóa trong các Giáo Hội địa phương, luôn luôn ở trong tình hiệp thông với ĐTC. Trước hết có việc loan báo Tin Mừng gia đình cần thực hiện, không phải để lên án, nhưng là chữa lành sự dòn mỏng của con người. "Loan báo Tin Mừng là trách nhiệm chung của toàn thể Dân Chúa, mỗi người theo sứ vụ và đoàn sủng riêng. Nếu không có chứng tá vui mừng của các đôi vợ chồng và của các gia đình, thì việc loan báo, cho dù là đúng đắn, cũng có nguy cơ không được hiểu hoặc bị chìm đắm trong biển cả những lời nói vốn là đặc tính của xã hội chúng ta. Các gia đình Công Giáo được kêu gọi trở thành những chủ thể tích cực trong việc mục vụ gia đình."

- Bản tường trình nhấn mạnh rằng việc **chuẩn bị hôn nhân Ki-tô** là điều thiết yếu, vì hôn nhân này không phải chỉ là một truyền thống văn hóa hoặc một đòi hỏi xã hội, nhưng là một quyết định theo ơn gọi. Không nhắm làm cho chu kỳ huấn luyện trở nên phức tạp, mục đích nhắm tới ở đây là đi vào chiều sâu, chứ không giới hạn vào những đường hướng tổng quát, trái lại cũng cần canh tân việc đào tạo linh mục về vấn đề gia đình, nhờ sự

can dự của chính các gia đình. Các nghị phụ cùng đề nghị phải tháo tung các gia đình sau khi hết hôn, là thời kỳ sinh tử và tế nhị, trong đó các đôi vợ chồng chín mùi sự ý thức về bí tích, ý nghĩa và những thách đố về bí tích này.

Đồng thời Giáo Hội cũng phải khích lệ và nâng đỡ các giáo dân dân thân trong lãnh vực văn hóa, chính trị và trong xã hội, để không quên tổ giác những yếu tố ngăn cản đời sống gia đình chân thực, vạch rõ nhưng kỳ thị, nghèo đói, loại trừ và bạo lực.

- Về **những người ly thân, ly dị và ly dị tái hôn**, ĐHY Erdoe nhấn mạnh rằng ‘không phải là điều khôn ngoan khi nghĩ đến những giải pháp độc nhất, theo tiêu chuẩn ‘hoặc phải có tất cả hoặc không được gì hết’; vì thế phải tiếp tục cuộc đối thoại trong các Giáo Hội địa phương, trong niềm tôn trọng và yêu mến đối với mỗi gia đình bị thương tổn, nghĩ ngay đến người vợ hoặc chồng bị bỏ rơi một cách bất công, tránh những thái độ kỳ thị và phải bảo vệ các trẻ em. ”Điều quan trọng là chấp nhận một cách lương thiện và xây dựng những hậu quả của việc ly thân hoặc ly dị đối với con cái: con cái không thể trở thành một ”đồ vật” để tranh giành, và cần phải tìm kiếm những hình thức tốt đẹp nhất để con cái có thể vượt thắng chấn thương do sự phân rẽ gia đình và có thể tăng trưởng bao nhiêu có thể trong thanh thân.”

- Về việc cứu xét nhanh chóng các **đơn xin tuyên bố hôn nhân vô hiệu**, ĐHY Erdoe nhắc lại những đề nghị đã được các nghị phụ đề ra trong khóa họp: nghĩa là không cần phải có 2 phán quyết đồng thuận

với nhau, xác định thể thức hành chánh ở cấp giáo phận để tuyên bố hôn nhân vô hiệu, khởi sự việc xét xử đơn giản trong trong những vụ hôn phối vô hiệu tỏ tường, đặc biệt chú ý đến đức tin của những người kết hôn để nhận xét xem bí tích hôn phối của họ có thành sự hay không. Tất cả những điều đó đòi nhân viên giáo sĩ và giáo dân tại tòa án hôn phối được chuẩn bị thích hợp, và các GM địa phương có trách nhiệm nhiều hơn.”

- Về việc cho những **tín hữu ly dị tái hôn được rước lễ**, vị Tổng tường trình viên liệt kê những đề nghị chính được trình bày trong Thượng HĐGM như: duy trì kỷ luật hiện hành, thực hiện một sự cởi mở nhiều hơn đối với những trường hợp đặc biệt, bất khả phân ly mà không gây ra những bất công hoặc đau khổ mới; hoặc chọn con đường thống hối: cần thực hiện hành trình này dưới trách nhiệm của GM giáo phận, trước khi được lãnh nhận các bí tích.

Vấn đề **rước lễ thiêng liêng** vẫn còn bị bỏ ngỏ, và các nghị phụ kêu gọi đào sâu hơn về thần học, cũng vậy cần suy tư sâu hơn về các cuộc hôn nhân hỗn hợp và những vấn đề hệ trọng liên quan tới kỷ luật khác của các Giáo Hội Chính Thống về hôn phối.

- Về những **người đồng tính luyến ái**, trong Thượng HĐGM, có các nghị phụ nhấn mạnh rằng những người đồng tính luyến ái là những người có năng khiếu và chất lượng có thể cống hiến cho cộng đoàn Ki-tô: Giáo Hội phải trở thành căn nhà đón tiếp họ; nhưng Giáo Hội vẫn quyết liệt không chấp nhận sự kết hiệp đồng tính luyến ái và những sức ép của các tổ chức

quốc tế đặt điều kiện một quốc gia phải ban hành các qui luật chịu ảnh hưởng của ý thức hệ gender, giới tính, thì mới được nhận viện trợ tài chánh... Giáo Hội cũng đặc biệt chú ý đến các trẻ em sống với các cặp đồng phái, và tái khẳng định rằng cần đặt lên hàng đầu những yêu sách và quyền lợi của các trẻ em.

- Phần cuối của bản tường trình có đề cập đến các đề tài của **thông điệp Humanae vitae** (Sự sống con người) do Đức Phaolô 6 ban hành năm 1968, và tập trung vào vấn đề cởi mở đối với sự sống, và định nghĩa sự cởi mở này như một ”đòi hỏi nội tại của tình yêu vợ chồng.”

- Nhiều nghị phụ nhấn mạnh sự cần thiết phải có một **ngôn ngữ thực tế cụ thể**, biết giải thích về đẹp và chân lý cởi mở đón nhận hồng ân con cái, và nhờ sự giáo dục thích hợp về các phương pháp điều hòa sinh sản tự nhiên, và sự đa thông hài hòa và ý thức giữa đôi vợ chồng trong mọi chiều kích.

ĐHY Erdoe không quên ghi nhận rằng cuộc đối thoại trong Thượng HĐGM diễn ra trong bầu không khí tự do và lắng nghe nhau. Ngài cho biết những suy tư trình bày trên đây chưa phải là quyết định, vì hành trình của Thượng HĐGM sẽ được tiếp nối trong khóa họp thường lệ nhóm vào tháng 10 năm tới, 2015, cũng về đề tài gia đình.

Sau bài tường trình của ĐHY Erdoe, các nghị phụ được 10 phút giải lao trước khi trao đổi ý kiến về bài này. Rồi ban chiều, từ lúc 4 giờ rưỡi, các nghị phụ nhóm họp và thảo luận trong các nhóm nhỏ theo các sinh ngữ khác nhau (SD 13-10-2014) ■

Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng hội kiến Đức giáo hoàng Phanxicô

- Ảnh: Đức TGM/TTXVN

VRNs (19.10.2014)

Radio Vatican cho biết hôm qua, 18.10, ĐTC Phanxicô đã tiếp kiến Thủ Tướng Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam, ông Nguyễn Tấn Dũng. Sau đó Thủ tướng đã gặp ĐHY Pietro Parolin, Quốc vụ khanh Tòa Thánh, có Đức TGM ngoại trưởng Dominique Mamberti tháp tùng.

Đài này cho biết thêm: “Trong các cuộc hội kiến thân mật, các vị bày tỏ sự hài lòng về cuộc gặp gỡ hôm nay, đánh dấu một giai đoạn quan trọng trong tiến trình củng cố những quan hệ giữa Tòa Thánh và Việt Nam, vì đây là lần thứ hai, Thủ Tướng Dũng thực hiện cuộc viếng thăm tại Vatican sau cuộc viếng thăm

ĐỨC GIÁO HOÀNG PHANXICÔ

tiếp TT Nguyễn Tấn Dũng

hồi năm 2007. Trong cuộc hội kiến có nêu bật sự gắn thân của Giáo Hội đóng góp vào việc phát triển đất nước, nhờ sự hiện diện của Giáo Hội trong nhiều lãnh vực để mưu ích cho toàn thể xã hội. Trong bối cảnh đó có tái khẳng định sự đánh giá cao đối với sự

nâng đỡ của Chính Quyền dành cho Cộng đồng Công Giáo trong khuôn khổ những phát triển được Hiến Pháp năm 2013 khẳng định liên quan đến chính sách tôn giáo, cũng như về sự trợ giúp cho Vị Đại Diện Tòa Thánh không thường trú ở Việt Nam trong việc thi hành sứ mạng của Ngài, nhằm tăng tiến quan hệ giữa Giáo Hội và Nhà Nước, hướng tới mục tiêu chung là các quan hệ ngoại giao. Rồi cũng đề cập tới một vài vấn đề mà hai bên đều mong sẽ được đào sâu và giải quyết qua các kênh đối thoại hiện có”.

Báo điện tử của Chính phủ VN cho biết: “Thủ tướng Nguyễn Tấn

Dũng khẳng định Việt Nam luôn coi trọng quan hệ với Tòa thánh, đồng thời thực hiện nhất quán và không ngừng hoàn thiện chính sách tôn trọng và bảo đảm quyền tự do tín ngưỡng, tôn giáo chính đáng của người dân; ủng hộ Giáo hội và đồng bào Công giáo Việt Nam tiếp tục đóng góp tích cực vào công cuộc xây dựng, phát triển và bảo vệ đất nước”.

Khác với các lần viếng thăm của các quan chức khác, lần này không thấy TT Dũng xin Tòa thánh khuyên Giáo hội tại Việt Nam tôn trọng pháp luật, mà đã cho biết luật về tự do tôn giáo chưa hoàn thiện, hiện nay đang “không ngừng hoàn thiện chính sách tôn trọng và bảo đảm quyền tự do tín ngưỡng, tôn giáo chính đáng của người dân”.

Báo chính phủ cũng cho biết Đức giáo hoàng “bày tỏ quan ngại về tình hình căng thẳng ở Biển Đông và khẳng định mong muốn đóng góp vào việc duy trì hòa bình, ổn định, an ninh tại khu vực và trên thế giới”. ▀

Thượng HĐGM...

(tiếp theo trang 31)

còn luật lệ và nguyên tắc là của con người. Đối với luân lý về tình dục và gia đình, phải dịu dàng và có tình anh em.

3. Có vẻ như có hai quan niệm khác nhau trong các cuộc thảo luận tại Thượng HĐGM. Một quan niệm cho rằng không nên do dự gì khi dùng những từ như “tội lỗi”, ngoại tình và hoán cải, khi nói về

những tình trạng trái ngược với Tin Mừng. Trong khi một lối tiếp cận khác phải nhìn nhận rằng ước muốn có một gia đình đã được Thiên Chúa đặt để trong tâm hồn mỗi người, cả những tín hữu vì những lý do khác nhau không sống hoàn toàn phù hợp với Lời Chúa Kitô”.

4. Mọi chuyện chỉ là những suy tư. Nếu có những chung quyết quan trọng phải chờ năm tới. ▀

1. Thuyết tiem tiến là một nguyên tắc

trong nền thần học luân lý và mục vụ Công Giáo, theo đó, nên khuyến khích người ta mỗi ngày mỗi bước gần gũi hơn với Thiên Chúa và kế hoạch của Người dành cho đời ta, chứ không nên mong họ nhảy vọt từ bước đầu hồi tâm tới chỗ hoàn thiện ngay một lúc. Nguyên tắc trên hợp với bản chất con người. Họ không thể một sớm một chiều trở nên hoàn thiện, và cần có thời gian để họ tiếp tục chiến đấu với tội lỗi.

Tuy nhiên, Đức Gioan Phaolô II, trong Familiaris consortio, cho rằng tiem tiến là tiem tiến trên đường thánh thiện, chứ không tiem tiến trên đường từ bỏ tội lỗi.

THƠ GIÓ CHUÔNG

CUÔNG PHONG

LỜI TÂM CỦA DỪNG

(Viết giùm TT Nguyễn Tấn Dũng lời thưa với Đức Giáo Hoàng Phanxicô khi Dũng được ngài tiếp kiến tại Vatican ngày 18-10-2014)

Kính thưa Giáo Chủ Phan- Sinh
Tôi là Tế Tướng Ba Đình, Thăng Long
Nhân khi chạy nhảy lông nhông
Trời Âu ủng oảng để mong kiếm mồi
Được ngài ưu ái tiếp tôi
Tôi xin đa tạ, thịt xôi chẳng (dám) màng!
Vài câu thăm hỏi làng nhàng
Vài hình tay bắt, nhe hàng răng hô
Là tôi le lói tha hồ
Dân phục xát đất, hoan hô hết mình
Mấy anh thế giới văn minh
Biết đâu lại có cảm tình, giúp thêm.
Nhờ ngài thân tôi bớt rêm
Ngài là dầu nóng làm mềm mặt mo
Chẳng vậy mà mấy anh to
Anh Sang, anh Trọng cũng mò đến đây.
Các ngài luôn mở vòng tay
Hiền từ, nhân ái, giải bày trắng đen
Tội tôi nghe chửi đã quen
Xin ngài cứ phán, kẻ hèn xin ghi
Ghi rồi trịnh trọng mang về
(Cất vào ngăn kéo, quên đi mấy hồi)
Nhân quyền, dân chủ lỗi thời
Xin ngài tạm gác cho tôi yên lòng
Tự do tôn giáo lòng thông
Ngài đi mà hỏi mấy ông “vít vồ”
Tự do áo mũ se sua
Tha hồ rước xách, tranh đua diễn tuồng

Lâu lâu có vụ Con Cuông
Công an, bộ đội sai đường tí thôi
Lỡ làm máu đổ thịt rơi
Tội nó xin lỗi quá trời, thấy không?
Sứ Thần Tòa Thánh lông bông
Lang thang như kẻ sang sông lỡ dò
Tội tôi cũng rất dẫn đo
Cho ông ấy trụ thêm lo cả bầu
Sợ rằng ông ấy ra tay
Xiết bù loong lại, cha thầy hết chơi!
Ngài rằng nhà đất của người
Sao không chịu trả còn đòi lấy thêm?
Đất tôn giáo ở Thủ Thiêm
Chỉ bằng lỗ mũi, bạc tiền đáng chi.
Thưa rằng nguyên tắc thực thi
Toàn dân chẳng có thứ gì của riêng.
Ngài lo những chuyện thiêng liêng
Quan tâm lọ mắt, củ riêng làm chi?
Khi nào thiên hạ im re
Không còn chỉ trích, răn đe tội này
Tôi sẽ đạt giấy mời ngay
Để ngài thăm viếng vài ngày Việt Nam.
Đôi lời thăm hỏi văn an
Xin ngài cầu nguyện và ban phước lành
Cho tôi danh toại công thành
Không còn địch thủ, tung hoành muôn
năm...☐

Tưởng niệm biến cố 01-11-63, đọc tác phẩm

“La République du Việt-Nam et les Ngô-Đình” của Ngô Đình Quỳnh, Ngô Đình Lệ Quyên & bà Jacqueline Willemetz

■ *Trần Phong Vũ*

Tác phẩm *La République du Việt-Nam et les Ngô Đình* – *Nền Cộng Hòa Việt-Nam và dòng họ Ngô-Đình* do hai người con của ông bà cố vấn Ngô Đình Nhu là Ngô Đình Quỳnh, Ngô Đình Lệ Quyên (cô Lệ Quyên qua đời do một tai nạn xe năm 2012) và bà Jacqueline Willemetz¹ đứng tên đồng tác giả. Nguyên tác viết bằng Pháp ngữ do nhà xuất bản L'Harmattan ở Paris, Pháp ấn hành năm 2013. Cho đến nay chưa thấy có bản dịch Việt ngữ. Tác phẩm chính thức ra mắt độc giả hải ngoại nhân lễ tưởng niệm 50 năm cố Tổng Thống Ngô Đình Diệm và bào đệ Ngô Đình Nhu bị thảm sát kéo theo sự sụp đổ của nền Đệ Nhất Cộng Hòa Việt Nam. Buổi ra mắt được tổ chức ở Giáo Xứ Việt Nam, Paris Pháp quốc hôm 02-11 năm 2013.

Một cách tổng quát, tác phẩm có 246 trang, chia làm ba phần chính.

* Phần đầu hơn 70 trang gồm 4 chương:

Chương I.- trình bày về thân thế giòng họ Ngô Đình, bao gồm cả gia tộc bà Ngô Đình Nhu, như

¹ Bà Jacqueline Willemetz là một trong những đồng môn của ông Ngô Đình Nhu trong suốt thời gian theo học Ecole des Chartes.

đanh Trần Lệ Xuân.

Chương II.- Thuật lại cách tóm tắt sự ra đời của nền Đệ Nhất Cộng Hòa Việt Nam. Hai mốc điểm quan trọng là cuộc trưng cầu dân ý, truất phế Bảo Đại ngày 23-10-1955 và một năm sau, ngày 26-10-1956 công bố nền CHVN. Trong chương này, tác giả đưa nguyên văn lá thư thứ nhất viết ngày 20-4-1956 và lá thư thứ hai không đề ngày, nhưng qua nội dung cho thấy viết vào khoảng sau Tết năm 1962 của ông Ngô Đình Nhu gửi người bạn đồng môn của ông là bà Jacqueline Willemetz tại Ecole des Chartes, Paris.

Chương III.- Cuộc chính biến ngày 01-11-1963 dẫn tới cái chết thảm khốc của TT Ngô Đình Diệm, ông cố vấn Ngô Đình Nhu, và sự cáo chung của nền Đệ Nhất CHVN.

Chương IV.- Trình bày một số những sự kiện quan trọng liên quan tới biến cố cần được nhìn lại. Lá thư thứ ba của ông cố vấn Ngô Đình Nhu viết ngày 02-9-1963 (chấn hai tháng trước khi hai anh em Tổng Thống bị thảm sát) gửi bà Jacqueline Willemetz được đưa vào chương này. Trong một chú thích nơi trang 65 cho biết nguyên

văn cả ba lá thư viết tay của ông Nhu hiện được lưu trữ tại văn khố École des Chartes. Nội dung mỗi lá thư chứa đựng những suy tư của vị cố vấn TT đầu tiên của Việt Nam ứng vào những vấn đề thời sự trong từng giai đoạn với những tình huống khác nhau.

* Phần thứ hai 29 trang là những hình ảnh mô tả dòng họ Ngô Đình. Trước hết là chân dung cụ Ngô Đình Khả, hình ghép cụ bà và sáu người con trai, từ ông Ngô Đình Khôi, Giám mục Ngô Đình Thục, Ngô Đình Diệm, Ngô Đình Nhu, Ngô Đình Luyện, Ngô Đình Cẩn, một số ảnh chân dung cố Tổng Thống, ông bà Ngô Đình Nhu và mấy tấm hình ghi lại những hoạt động của bà Nhu.

* Phần thứ ba là một đoạn Hồi Ký của bà Ngô Đình Nhu chiếm phân nửa tác phẩm với tiêu đề “Le Caillou Blanc” – tạm dịch là “Viên Sỏi Trắng”.

Ngoài ra là những trang cuối in lại bút tích của chính ông Ngô Đình Nhu trong ba lá thư ông viết cho đồng môn của ông ở Ecole des Chartes, Paris..

Xuyên qua nội dung tác phẩm “La République du Việt Nam et les Ngô Đình”, người đọc ghi nhận một vài nét đặc biệt, đáng chú ý sau đây.

Hẳn không phải ngẫu nhiên khi trình bày về thân thế giòng họ Ngô Đình, tác giả đã bắt đầu chương này với mốc lịch sử nước nhà ở thời điểm 939, năm chấm dứt thời Bắc thuộc để bước vào thời tự chủ với Ngô Quyền, vị vua đầu tiên của dân tộc Việt Nam.

Phải chăng các đồng tác giả muốn nhấn mạnh tới sự kiện Ngô

Vương Quyền, người đánh đuổi quân Nam Hán, khai mở đế chế, đặt nền móng cho nền độc lập nước nhà sau 1000 năm bị người Tàu đô hộ? Từ đây gọi cho người đọc nhớ tới hơn một nghìn năm sau –năm 1956- một người cũng thuộc giòng họ Ngô –Chí sĩ Ngô Đình Diệm- có công loại bỏ mọi tàn tích của thời phong kiến và 100 năm dưới ách đô hộ của thực dân Pháp cùng với mưu toan nhuộm đỏ toàn cõi Việt Nam của cộng sản để mở đường cho dân tộc đi vào một kỷ nguyên mới? (Tiếc rằng, lịch sử đã diễn ra theo hướng khác, khiến cho tác giả Trung tá Nguyễn Văn Minh, nguyên chánh văn phòng của ông Ngô Đình Cẩn viết tác phẩm “Dòng họ Ngô Đình, Ước Mơ chưa đạt”!)

Ngoài những nét lớn ghi dấu sự ra đời và cáo chung của nền Đế Nhất Cộng Hòa Việt Nam, trong chương thứ tư phần thứ nhất, tác giả đã nêu bật lên một số sự kiện cụ thể nhằm phản bác những luận cứ của phe chống đối chế độ, bao gồm nhóm Phật Giáo Án Quang. Về điểm cho rằng cố TT Ngô Đình Diệm vì là tín đồ Công giáo nên có tinh thần kỳ thị Phật giáo, tác giả đã đưa ra nhiều chứng minh đầy tính thuyết phục để phản biện lại luận cứ này. Thí dụ như ở trang 63, tác giả cho hay: trong số 18 tổng bộ trưởng trong nội các thời ấy chỉ có 5 vị có tín ngưỡng Công giáo. Trong khi ấy, tỉ lệ số tướng lãnh trong quân lực Việt Nam Cộng Hòa lúc bấy giờ có cùng niềm tin với vị lãnh đạo quốc gia cũng chỉ là thiểu số so với những vị có tín ngưỡng khác, bao gồm Phật giáo.

Trả lời luận cứ cho rằng chế độ Đế Nhất Cộng Hòa kìm hãm sự phát triển của Phật Giáo, tác

giả đã chứng minh: chỉ dưới thời Tổng Thống Ngô Đình Diệm, có tới 1275 ngôi chùa mới được xây dựng. Riêng với chùa Xá Lợi, một ngôi chùa danh tiếng của Giáo hội Phật giáo Việt Nam ở thủ đô Sài Gòn thời ấy, Ngô Tổng Thống đã tự mình quyết định trích ra 600 ngàn đồng giúp vào việc kiến thiết. Đây là chưa kể hàng ngàn ngôi chùa khác đã được chính quyền giúp đỡ phương tiện trùng tu.

(Về điểm này, có lẽ cũng cần phải nói tới bài viết mới đây của nhà văn Trần Trung Đạo được đăng trên mạng Đàn Chim Việt Info.

Đại cương nhà văn họ Trần cho biết, mới đây ông đọc được trên mạng một bài viết thuật lại lời Đức Đạt Lai Lạt Ma cho hay đầu thập niên 60 thế kỷ trước, hàng chục ngàn tín đồ Phật giáo Tây Tạng theo chân ngài tị nạn qua Ấn Độ đã phải trải qua những năm tháng gian nan khổ ải, thiếu ăn thiếu mặc. Giữa cảnh ngộ khó khăn ấy, ngài đã được Tổng Thống VNCH Ngô Đình Diệm gửi hàng trăm tấn gạo qua cứu trợ. Sau bản tin này, tác giả Nguyễn Kha² trong nhóm Giao Điểm đã viết một bài phản bác với tiêu đề mang nặng tư tưởng mặt sát: “Đức Dalai Lama, ông Ngô Đình Diệm và mặc cảm tội lỗi của nhóm ‘hoài Ngô’”.

Nhưng may thay, nhờ những tài liệu còn lưu trữ trong văn khố của chính quyền New Dehli do Hoà Thượng Thích Như Điển viện chủ chùa Viên Giác ở Đức cung

2 Nguyễn Kha là một trong số 18 tác giả thuộc Nhóm Giao Điểm từng là đồng tác giả trong một cuốn sách có nội dung bác bác tác phẩm “Crossing the Threshold of Hope – Bước Qua Ngưỡng Cửa Hy Vọng” của Thánh Giáo Hoàng Gioan Phaolô II

cấp, nhà văn Trần Trung Đạo đã trích dẫn lời của thủ tướng Ấn, ông Shri Jawaharlal Nehru, trong cuộc phỏng vấn ngày 19-12-1960, cho hay: “Các chính phủ Úc, Mỹ và Tân Tây Lan đã viện trợ 10 lakhs Rupees, 4,75,000 Rupees, 2,63,920 Rupees theo thứ tự để chính phủ Ấn chi dùng cho các chương trình tị nạn Tây Tạng. Riêng chính phủ Việt Nam Cộng Hòa tặng 1300 tấn gạo”. Ngoài ra, tài liệu còn cho hay, Bộ Trưởng Ngoại Giao Ấn Shrimati Lakshmi Menon cũng xác nhận, trong lần thứ hai chính quyền của Tổng Thống Ngô Đình Diệm còn gửi thêm 200 tấn gạo để giúp đỡ dân tị nạn Tây Tạng.

Nhà văn Trần Trung Đạo nhấn mạnh:

“Như vậy, việc chính phủ Việt Nam Cộng Hòa giúp đỡ tín đồ của Đức Đạt Lai Lạt Ma không chỉ một lần mà hai lần và cũng không chỉ vài ngàn mà hàng trăm ngàn tấn gạo là chuyện thật”.

Ngoài ra, cũng trong chương này, ba đồng tác giả Ngô Đình Quỳnh, Ngô Đình Lệ Quyên và Jacqueline Willemetz còn nhắc lại việc phái đoàn Liên Hiệp Quốc tới Việt Nam từ ngày 24-10 đến 03-11-1963 để điều tra về lời tố cáo của Ủy Ban Liên Phái Phật giáo là chính quyền Đế Nhất Cộng Hòa kỳ thị và đàn áp Phật giáo. Điều đáng tiếc là bản báo cáo của phái đoàn phi bác hầu hết những lời tố cáo chỉ được đưa ra sau cuộc chính biến 01-11-63 và đã bị người ta cố tình quên lãng.

Sau hết, chúng tôi nghĩ rằng việc các tác giả đưa hồi ký của bà Ngô Đình Nhu vào tác phẩm có những ưu điểm rất đáng chú ý.

Tập hồi ký có tên là Le Caillou Blanc – Viên Sỏi Trắng, chiếm phân nửa tác phẩm, chính xác là 122 trang, không kể nguyên bản ba lá thư với bút tự của ông Cố Vấn Ngô Đình Nhu gửi bạn đồng môn của ông ở École des Chartes. Như trong lời mở đầu buổi giới thiệu tác phẩm ở Paris hôm 02 tháng 11 năm 2013 của đồng tác giả Ngô Đình Quỳnh, nội dung cuốn hồi ký của thân mẫu ông mang nhiều tư tưởng thần bí. Trang đầu hồi ký ghi lại lời Kinh Thánh sau đây:

“Ai có tai, thì hãy nghe Lời Thánh Thần Thiên Chúa nói với các Giáo Hội: Kẻ thắng, Ta sẽ ban cho man-na được giấu kín; Ta cũng sẽ ban cho nó một viên sỏi trắng, trên đó khắc một tên mới; chẳng ai biết được tên ấy, ngoài kẻ lãnh nhận” (Apocalypse 2, 17). Và thêm lời Thánh sử Luca : *“Ai là người nhỏ nhất trong anh em, thì kẻ ấy là người lớn nhất”* (Luc 9, 48).

Ngoài phần mở đầu, nội dung hồi ký thuật lại những kỷ niệm thời thơ ấu của bà Ngô Đình Nhu, nữ danh Trần Lệ Xuân. Bà sinh năm 1924 trong một gia đình quyền quý, theo học trường Pháp. Năm 17 tuổi gặp ông Nhu, hai người yêu nhau và được chính ông Ngô Đình Diệm, vị Tổng Thống tương lai của Việt Nam Cộng Hòa, với vai trò quyền huynh thế phụ, tác thành đôi lứa cho hai người vào năm 1943.

Đọc trang cuối, người ta biết bà kết thúc hồi ký “Viên Sỏi Trắng” ngày 22-8-2010 tại nơi cư ngụ mang tên Tịnh Quang Lâu ở ngoại ô kinh thành Rôma, Ý.

Xuyên suốt nội dung hồi ký, người đọc bị hút vào những tư tưởng bí nhiệm với những trích

dẫn trong Thánh Kinh, nhất là ở phần cuối. Tuy vậy, với tư cách là phu nhân của ông Cố vấn Chính trị Ngô Đình Nhu, em dâu vị Tổng Thống VNCH trong suốt 9 năm, bà đã hé mở cho người đọc thấy được nhiều góc cạnh khuất lấp về tình hình chính trị đương thời, bao gồm cuộc sống riêng tư của bà sau khi kết hôn với ông Nhu, mà chỉ những người trong cuộc mới biết rõ.

Bà kể lại những tháng ngày cô đơn, lo lắng vì chồng thường vắng nhà, hai người anh, một bị giết (ông Ngô Đình Khôi) cùng với con trai, một bị Hồ Chí Minh bắt giữ, sau đó được thả (ông Ngô Đình Diệm) trong khi ông Nhu phải trốn tránh, cho đến ngày ông Diệm về nước chấp chánh tháng 7 năm 1954. Tác giả hồi ký đã thuật lại những biến cố quan trọng trước khi nền Đệ Nhất CHVN ra đời, trong đó có bóng dáng sự can thiệp của bà. Hơn một lần bà công khai lên án bàn tay nhám của thực dân (được hiểu là người Pháp) và đế quốc (ám chỉ người Mỹ) nhúng vào nội tình chính trị miền Nam trong những cuộc đảo chánh dẫn tới cái chết của Tổng Thống Ngô Đình Diệm, ông cố vấn Ngô Đình Nhu. Chính bà là tác nhân khiến không chỉ tướng Hinh, con trai nguyên thủ tướng Nguyễn Văn Tâm, vốn được người Pháp đỡ đầu bị truất quyền, mà cả phó thủ tướng Nguyễn Văn Xuân cũng phải từ chức, thời gian ông Diệm mới về nước chấp chánh.

Theo nhận định của tác giả hồi ký thì sau cuộc trưng cầu dân ý thành công ngày 23-10-1955 và sự khai sinh nền CHVN một năm sau, người Pháp vẫn nuôi ý định trở lại Việt Nam bằng cách tạm thời lánh qua Căm Bốt. Vẫn theo bà nhu, vụ TT Diệm bị ám sát hụt tại Ban Mê

Thuột năm 1957 có vai trò của Lê Văn Kim vốn là một tay sai của Pháp khi trước. Trong những cuộc đảo chính bất thành đầu thập niên 60, bà đã công khai nói thẳng với CIA rằng “chúng tôi không trông chờ được coi là đồng minh (là bạn) của Mỹ mà chỉ mong Hoa Thịnh Đốn đừng can thiệp vào nội tình Việt Nam”. Lời tuyên bố thẳng thừng này của người được coi là Đệ Nhất Phu Nhân VN khi ấy, đã khiến Nhà Trắng quan tâm. Sau đó, do áp lực của cả Pháp và Mỹ bà phải phải rời Sài Gòn qua Hoa Kỳ trong ba tháng với lý do được hiểu ngầm là để tránh sự can thiệp của bà vào việc ổn định nội các của Thủ Tướng Ngô Đình Diệm. Thời gian này bà có dịp học thêm Anh ngữ.

Sau khi trở thành dân biểu, năm 1958 bà trình lên Quốc Hội Dự Luật về Gia-Đình với mục tiêu tối hậu là giải phóng phụ nữ về mặt pháp lý -một vợ một chồng, nam nữ bình quyền trong mọi lãnh vực, bao gồm cả việc quản trị, sử-dụng và phân chia gia sản, thừa kế di sản...-. Vì trước đó bà kể lại việc chồng bà –ông cố vấn Ngô Đình Nhu- đề ra thuyết Nhân Vị đề cao tính siêu việt của con người, cho nên có thể hiểu việc đệ trình Dự Luật Gia Đình như một hình thức đưa thuyết Nhân Vị vào thực tế sinh hoạt xã hội lúc bấy giờ. Có điều sau này những người am hiểu hoàn cảnh Việt Nam cho rằng: những việc làm của ông bà Nhu tuy xuất phát từ một viễn kiến đáng trân trọng nhưng nó được đưa ra công khai quá sớm nên đã bị dư luận đương thời phê phán.

Hồi ký cũng nhắc tới việc bà thành lập Phong Trào Phụ Nữ Liên Đới (PT/PNLĐ) với mục tiêu

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

*Chân dung bà Ngô Đình Nhu
(Bìa báo Life, 9 tháng Tám, 1963)*

khích lệ và trợ giúp nữ giới bước ra khỏi ngưỡng cửa gia đình, tham gia vào những công tác xã-hội, từ thiện, kể cả chính trị. Với tư cách người sáng lập Phong Trào, bà tích cực khơi gợi lòng yêu nước của chị em phụ nữ. Một trong những hoạt động nổi của PT/PNLĐ là thành lập lực lượng Phụ nữ bán quân sự vào khoảng tháng 10 năm 1961. Việc gia nhập được tiến hành theo tinh thần tự nguyện. Chị em được huấn luyện sử-dụng vũ khí và thực hành tác vụ y tế, cứu thương thường thức. Để làm gương, bà cho trưởng nữ Lê Đình Lệ Thủy gia nhập lực lượng này ngay từ khi cô mới 16 tuổi.

Nếu việc khai sinh thuyết Nhân Vị của ông Cố Vấn Chính Trị được bà gán cho một sứ mạng thiên sai theo Phúc âm Thánh Mát Thêu, thì tính cách linh thiêng của sự ra đời PT/PNLĐ khi ấy cũng được nhìn thấy qua sáng kiến gói ghém trong huy hiệu cây đèn dầu của các Trinh

Nữ trong Thánh Kinh.

Trong vụ Phật giáo, bà Nhu đưa ý kiến là cần có đại diện các đảng phái và các tổ chức xã-hội dân sự trong Ủy Ban Liên Phái, nhưng TT Ngô Đình Diệm không thuận vì không muốn có sự hiện diện của bà. Nhưng trước khi công bố Thông báo, trong đó Phật giáo đã ký thuận, ông Nhu trao cho bà đọc để hỏi ý kiến. Bà thấy lạ vì hầu hết những đòi hỏi của Phật giáo đều chưa bao giờ bị cấm, do đó bà đề nghị phía chính phủ ký nhưng ghi thêm mấy chữ là những đòi hỏi trong Thông báo chung chưa hề bị cấm. Ông Cố vấn trình bày lại nhận định của bà khi đem Thông cáo chung đến buổi họp nội các, ngoại trưởng Vũ Văn Mẫu làm thỉnh trong khi Phó Tổng thống Nguyễn Ngọc Thơ mỉa mai: "Họ uống trà có sâm còn mình uống trà thường khiến mình trở thành kẻ ngu". Theo nhận định của bà, câu nói của ông Thơ đã khiến ông Mẫu cạo đầu từ chức để bày tỏ thái độ chống đối.

Ngày 12-9-1963, bà Nhu và trưởng nữ Ngô-Đình Lệ-Thủy lên đường đi "giải độc" ở Âu châu và Hoa-Kỳ. Trong thời gian ở Mỹ, trước khi anh em Tổng thống bị sát hại, bà và con gái được bảo vệ cẩn mật, nhưng sau đó gần như bị bỏ rơi khiến một Linh mục phải nhờ một gia đình người địa phương giúp đỡ mẹ con bà cho đến khi qua Rome.

Ở trong nước, trước ngày xảy ra đảo chánh, ông Nhu lo liệu cho ba người con lên Đà-Lạt và dặn dò trưởng nam là cậu Ngô Đình Trác nếu có chuyện gì xảy ra phải đưa 2 em trốn vào rừng sau nhà. Nhờ thế các con bà đã được trực thăng tiếp

cứu khi có biến và ít ngày sau tới Rome an toàn.

Ngày 15-11-1963, bà và con gái rời Los Angeles để đi Rome sinh sống. Bị *đế quốc* bỏ rơi, nhưng ở phi trường đầy phóng viên báo-chí và truyền hình. Trong hồi ký, bà ghi lại tình cảnh bà bị *đế quốc* bỏ rơi và hầu như bất cứ ai, kể cả những ký giả có ý bênh vực bà sau đó đều bị ám hại.

(Nhân đây, người đọc xin mở đầu ngoặc để nêu lên một thắc mắc: tại sao khi viết hồi ký có rất nhiều điều tôi cho là rất quan trọng bà từng trả lời cuộc phỏng vấn của chương trình "Vietnam: A Television History – lịch sử Việt Nam bằng truyền hình" tại Roma ngày 02-11-1982 đã không được đề cập tới. Thí dụ như những câu hỏi liên quan tới cố Tổng Thống Ngô Đình Diệm, những luận điệu xuyên tạc về nhân cách ông cố vấn Ngô Đình Nhu khi họ nêu lên những đồn đại là ông nghiện thuốc phiện và về chính bà, khi người Mỹ mệnh danh bà là "Dragon Lady – Rồng Cái, Bà Chằng", nhất là chuyện Đệ Nhất CHVN toan tính "nói chuyện" với Hà-nội.

Xin ghi lại vài chi tiết sau đây:

"Thưa bà Nhu, bà 'tham chính' giữa thời kỳ 1954 đến 1963. Bà có thể nói cho chúng tôi biết một chút về con người TT Diệm không? Bà có thể phác họa tính cách của ông, và cho biết ông có thay đổi trong suốt giai đoạn chín năm đó không?"

Bà Nhu trả lời: Tuyệt đối, ông không bao giờ thay đổi. Để mô tả tính cách của Tổng Thống, tôi có thể nói rằng ông là người công chính – Công chính như trong

Thánh Kinh-. Điều ấy có nghĩa là ông có thể phạm sai lầm, nhưng lúc nào cũng sẵn sàng phục thiện. Cho nên đó là lý do tại sao tôi cho rằng phương tây đã phạm tội ác khi lên án ông, thậm chí giết ông mà không cho ông cơ hội để trả lời....

Khi người phỏng vấn nêu câu hỏi về chính vai trò của bà khi ấy, và về điều người Mỹ mệnh danh bà là “Rồng Cái”, bà Nhu nói: “Vai trò của tôi ư? Nói chính xác điều ấy thật là khó. Tôi chỉ có thể nói rằng tôi được Thiên Chúa tùm cổ như con mèo nhỏ, rồi quăng vào một đấu trường có những con sư tử. Nhưng tôi tin rằng chỉ vì tôi cảm tình sư tử nên tôi tin mình có thể giao hòa hoặc đương đầu với chúng.... Riêng họ gọi tôi là “Rồng Cái”, vì họ thấy rằng tôi có vẻ không tỏ ra khiếp nhược. Chồng tôi, ông rất không hài lòng với một đảng là người anh Tổng Thống của ông, đảng khác là vợ ông. Ông xem cả hai chúng tôi là ngây thơ! Vâng, trong vô thức, chúng tôi không biết được thực tế rằng muốn nhảy vào trận đấu mà lại không hoặc chẳng biết rằng mình đang chiến đấu với những con thú hung dữ. Nên ông từng nói với ông anh TT của mình: “Anh à, anh chỉ nên làm thầy tu, và em nữa (nói với tôi), em nên ở nhà làm người nội trợ thâm lặng là hơn.” Nhưng tôi nói, tất nhiên, nếu được phép làm điều mình muốn, tôi sẽ lập tức nghe lời khuyên của chồng tôi là trở về nhà để đàn, may và nấu nướng. Đó thật sự là những điều duy nhất mà tôi thích trong đời. Nhưng, khi tôi ở đất nước của tôi, người ta tìm đến tôi và yêu cầu tôi làm chuyện này, chuyện nọ.

Nên tôi thấy rất rõ ràng, nếu tôi không làm những điều ấy thì chẳng có ai làm. Vì thế tôi tổ chức

mọi thứ để giao (chúng) lại ngay cho họ vì tôi không muốn và chẳng thích tí nào cuộc sống như thế vào lúc ấy. Nên người ta gọi tôi là “Rồng Cái” vì thấy rằng tôi hoàn toàn quyết tâm là không có gì có thể ngăn cản tôi. Điều duy nhất họ có thể làm, nếu họ muốn ngăn cản tôi, là họ phải giải thích cho tôi là tôi sai. Nếu họ không giải thích được thì tôi bất cần. Vì thế, họ thấy rõ rằng tôi chẳng sợ gì cả... Giới báo chí đã mời tôi đi. Đầu tiên, họ nói: “Ông Nhu, Gia đình Nhu, không có ông bà Nhu, tin tốt lành.” Họ phải rời khỏi nước tôi nên họ mời tôi đi giải thích tại các bức diễn thuyết của Mỹ về vị thế của tôi. Quý vị thấy giới báo chí làm như thế đó. Khi tôi rời nước tôi, vừa đến đó, ở Belgrade vào thời điểm ấy, tôi được Bộ Ngoại Giao Mỹ cho biết rằng tôi không nên đến Mỹ vì sự an toàn cho tôi không được bảo đảm!

Thì ra họ mời tôi chỉ với mục tiêu cách ly tôi khỏi nước tôi. Nhưng, ngay sau khi tôi rời Việt Nam, thì họ nói: “đừng có đến!” Tôi nói tôi đã rời khỏi nước tôi chỉ để đi đến đó và Chính phủ Mỹ sẽ chứng minh cho thế giới thấy họ có khả năng bảo vệ một người phụ nữ yếu đuối ngay trên lãnh thổ của họ hay không?... Vào thời điểm ấy, họ mời tôi và, sau khi tôi rời đất nước của tôi, họ nói với tôi như vậy. Tất nhiên, tôi đã bị lừa gạt.”

Về câu hỏi, có dư luận cho rằng ông Nhu độc quyền, là người cuồng trí và nghiện bạch phiến, bà trả lời:

“Vâng, họ nói rất nhiều điều để chống lại chồng tôi. Thậm chí họ còn moi nhiều chuyện khác tương tự... Tôi tin ở nhân cách chồng

tôi là người luôn trung thành với Thiên Chúa.... Năm này qua năm khác, cái chết của chồng tôi, tôi có thể chấp nhận nó, nhưng hạ thấp nhân cách của ông thì tôi không thể chịu đựng nổi...”

Khi người phỏng vấn yêu cầu bình luận về lời đồn là vì chồng của bà cảm thấy bị phản bội bởi người Mỹ nên đã toan tình thương lượng với Hànội, bà nói:

“Những cuộc thương lượng với CS sao? Như tôi đã có lần giải thích, chúng tôi đã thắng cuộc chiến. Nếu chúng tôi không thắng cuộc chiến thì không bao giờ Chính phủ Mỹ nhảy vào Việt Nam! Chúng tôi đã thắng cuộc chiến. Người cộng sản đã không dám leo thang chiến tranh. Họ chỉ có một trong hai lựa chọn: hoặc leo thang! Điều này họ không dám! Do đó, chính họ phải gửi người của họ đến với chúng tôi. Vì sao? Giản dị vì chồng tôi đã tìm ra giải pháp chống lại cuộc chiến tranh phá hoại (Bà muốn ám chỉ sự thành công của việc xây dựng Ấp Chiến Lược tại nông thôn). Giải pháp đó cho phép người dân miền Nam sống trong chiến tranh, chống lại chiến tranh, dù có chiến tranh. Và, vì vậy, người cộng sản không có lựa chọn nào khác hơn là gửi người của họ đến nói chuyện với chồng tôi. Cho nên, sự việc này đã bị người ta xoay ngược qua hướng khác để chống lại chồng tôi bằng cách gán cho ông là người đi bước đầu. Xin thưa đây hoàn toàn là một sự dối trá.,,

Vào lúc ấy, chúng tôi chỉ mới bắt đầu nói chuyện với họ để biết họ muốn gì! Họ đến, và muốn biết về điều kiện cho Chương Trình Vòng Tay Mở Rộng (Open Arms Program) của miền Nam là gì?...

Thực ra, Chiêu Hồi là sự trở về, sự trở về của người anh em hoang đàng. Vì vậy, chúng tôi nói với họ chúng tôi sẽ giết -nói sao đây?-, le veau gras (tiếng Pháp là con bê béo) là cho anh, vàng, cho người con hoang đàng... Người ta làm thịt bê, quý vị gọi con bê béo như thế nào? Nhưng chúng tôi nói với họ chúng tôi sẽ giết con bê béo. Qua cách diễn tả như thế để đối lấy sự trở về của đối phương, tôi nghĩ rằng người Mỹ cảm nhận rằng họ sẽ là con bê béo. Có lẽ thế, nếu không, tôi chẳng giải thích được tại sao họ đã làm điều họ đã làm?!”

Lý giải cho câu hỏi của người phỏng vấn là tại sao năm 1963 lại dẫn tới một màn kết thúc bất hạnh như thế cho miền Nam Việt Nam, sau khi tự hỏi “biết nói sao đây?”, bà nói, giọng tự tin, quyết đáp:

“Tất cả là do lòng kiêu ngạo! Chính phủ Mỹ tin rằng họ có chân lý nên họ tự cao, khinh miệt vì... họ quá duy vật không thể hiểu được... Thậm chí tôi không thể buộc tội họ hay là gay gắt với họ bởi vì tôi phải nói rằng ngay cả người dân của chúng tôi cũng đã không hiểu gì hết!!! Nhiều người không hiểu, vì duy vật, chỉ nhìn bên ngoài để tin rằng chồng tôi là người cuồng trí, giản dị vì ông coi thường tất cả sức mạnh vật chất và kiên trì gắn bó với giải pháp của ông. Nhưng đó chỉ là sự hiểu lầm do lòng kiêu ngạo của một bên và hầu như là sự thiếu khả năng suy nghĩ của bên kia. Với người Mỹ, tôi tin rằng đó là lòng kiêu ngạo. Và với người dân của chúng tôi, tôi tin rằng đó chỉ vì thiếu khả năng lập luận, chưa trưởng thành.”)

Hắn có người nêu lên câu hỏi về mục tiêu của bà quả phụ Ngô Đình

Nhu viết cuốn hồi ký này? Để có được giải đáp rõ ràng cho câu hỏi này quả thật không dễ dàng. Muốn hiểu được phần nào điều tác giả muốn gửi gắm trong hồi ký, theo tôi, trước hết chúng ta nên đọc lại những lời trần tình mang đôi chút bí nhiệm phảng phất niềm tin tôn giáo trong hơi văn của chính tác giả ở phần mở đầu trang 112:

“Trong những năm tháng cuối đời, sau nửa thế kỷ im hơi lặng tiếng, tôi thấy có trách nhiệm phải ghi lại những gì cần biết. Đây là cách giải thoát cho tất cả mọi người. Cũng không phải chỉ để thỏa mãn thị hiếu của quần chúng, nhưng chính là để trả lại những gì định mệnh đòi hỏi “kẻ bé mọn nhất” của Thiên Chúa, vào thời điểm của họ. Tôi khởi sự viết cuốn hồi ký này để giúp mọi người hiểu được những đòi hỏi của một chuỗi dài đời sống đã được lập trình, và để nhận ra rằng cuộc sống không bao giờ vận hành ngược lại với ý muốn con người, trái lại, luôn luôn như là phải như vậy”.

Sau hết, người đọc không thể không quan tâm tới nội dung ba lá thư ông Cố Vấn Ngô Đình Nhu gửi bà Jacqueline Willemetz, đồng môn của ông ở École des Chartes, Paris. Những lá thư này được gửi vào ba thời điểm khác nhau: Lá thư đầu ghi ngày 20-4-1956; Lá thư thứ hai không đề ngày tháng, nhưng nội dung cho thấy vào dịp trước Tết 1963 và lá thư cuối cùng viết ngày 02-9-1963, chẵn hai tháng trước ngày tác giả và bào huynh của ông –TT Ngô Đình Diệm- bị thảm sát.

Như đã nói trong đoạn trên, nội dung mỗi lá thư chứa đựng những suy tư của vị cố vấn chính trị của vị Tổng Thống đầu tiên của Việt

Nam ứng vào những vấn đề thời sự trong từng giai đoạn với những tình huống khác nhau. Từ đây nó mang giá trị chứng từ về một giai đoạn lịch sử quan trọng liên quan tới Việt Nam thời cận đại. Riêng lá thư thứ ba, xuyên qua ngôn ngữ và những biến động xảy ra vào giai đoạn cuối của Đệ Nhất CHVN, một không khí u uất, ảm đạm phủ bóng trên từng con chữ.

Để hiểu rõ vị trí quan trọng của ông Ngô Đình Nhu, người ta không thể không chú ý tới ảnh hưởng của ông trong chính giới Pháp nhờ những hào quang do ông tạo được với tư cách một người xuất thân từ École des Chartes. Trên trang mạng Dân Làm Báo ngày 07 tháng 10 năm 2010, người ta đọc được một tài liệu cho hay:

“Năm 1970, tức là 7 năm sau khi chế độ Diệm-Nhu sụp đổ, ông Trần Kim Tuyền, một người bạn và sau này là cộng sự thân thiết của ông Nhu, cho biết: ông Nhu có bằng cử nhân văn học ở Sorbonne rồi học tiếp École de Chartes. Trong một tài liệu khác thì nói rõ ông Nhu học ngành cổ tự học lưu trữ (archiviste paléographe).

Ông Tuyền cho biết trường này rất kén chọn, sinh viên phải qua hai năm dự bị ở một trường rất danh tiếng là Henry Đệ Tứ rồi mới được nhập học, mỗi lớp chỉ có 20 học viên, sử dụng tiếng Latin rất nhiều, và chỉ có hơn một nửa số học viên này tốt nghiệp (link này cho thấy năm 1938 chỉ có 13 người trong danh sách luận văn). Do đó có từ “Chartistes” để chỉ các sinh viên tinh hoa của École des Chartes. Năm 1961, khi ở đỉnh cao quyền lực, ông Nhu có qua Paris và gặp

(xem tiếp trang 63)

NỀN GIÁO DỤC HỌC ĐƯỜNG

Dưới Thời Đệ I Cộng Hòa ¹

■ Phạm Hồng Lam

1 Bài nói chuyện tại Frankfurt/M, Đức quốc, nhân lễ giỗ lần thứ 51 cố tổng thống Ngô Đình Diệm

Đầu là nét độc đáo của nền giáo dục học đường dưới thời Đệ I Cộng Hòa do TT Ngô Đình Diệm lãnh đạo?

Trong buổi lễ nhậm chức thủ tướng tháng 7 năm 1954, ông ND Diệm long trọng tuyên bố trước quốc dân: „*Dân tộc việt nam đã bị lạm dụng từ lâu, nay đang tìm lối đi, tìm một đường lối chắc chắn dẫn họ đạt tới những lí tưởng nồng nhiệt khát khao từ lâu. Tôi cương quyết vạch đường lối ấy cho dân tộc, bất chấp mọi chông gai gian khổ*“ ¹.

Đường lối chắc chắn mà ông quyết vạch ra đó là con đường Cần Lao Nhân Vị, gọi tắt là Nhân Vị.

Nhân Vị nói tới ở đây là một hệ tư tưởng mang sắc thái việt nam, được ông Ngô Đình Nhu và các tham mưu của ông đề ra và dùng nó làm nền tảng cho việc trị quốc, trong đó dĩ nhiên cả cho chính sách giáo dục.

Sở dĩ tôi nói Nhân Vị thời Đệ I Cộng Hòa mang sắc thái việt nam, là vì nó chủ yếu được rút ra từ chữ Nhân của Khổng giáo, chứ không phải như nhiều người vẫn qu

quyết: đó là sản phẩm sao chép từ thuyết Personalisme của các triết gia người Pháp. Chính ông Ngô Đình Nhu cũng xác nhận: Nhân Vị này không dính dáng gì cả tới thuyết của Emmanuel Mounier hay giáo lí của Thiên Chúa Giáo ².

Nói tới Nhân Vị là nói tới phẩm giá (Nhân) và chỗ đứng (Vị) của con người trong vũ trụ và cuộc sống. Thuyết Nhân Vị xác tín rằng, con người là loài linh thiêng nhất giữa các tạo vật (linh ư vạn vật), nói khác đi, người là cái Đức hội tụ của Trời Đất (nhân dã kì thiên địa chi đức). Con người gồm thể xác và tâm linh. Thể xác phản chiếu Đất, tâm linh phản chiếu Trời nơi con người. Người là một trong ba yếu tố đồng vị của Tam Tài, thành phần nối kết giữa Trời và Đất. Trời che, Đất chở, Con Người Hoàn thành. Như vậy, qua vai trò lao động Hoàn thành của mình, con người làm cho cái Đức của Trời Đất sáng ra, nghĩa là cùng góp phần với Trời Đất tác tạo vũ trụ. Vì thế, Nhân Vị thời Đệ Nhất Cộng Hòa được gọi là „Cần Lao Nhân Vị“.

Khi nhìn nhận giá trị của con người siêu việt như thế, thì mọi chính sách, trong đó có giáo dục, đều trước hết phải lấy con người làm gốc, phải nhắm tới sự thăng tiến toàn diện của con người cá

2 Nguyễn Ngọc Tấn, như trên, tr. 147/8.

nhân. Điểm này đã được long trọng xác nhận trong lời mở đầu của Hiến Pháp 1956: „*Tin tưởng ở giá trị siêu việt của con người mà sự phát triển tự do, điều hòa và đầy đủ trong cương vị cá nhân cũng như trong đời sống tập thể phải là mục đích của mọi hoạt động Quốc gia*“. Thăng tiến toàn diện ở đây có nghĩa là cá nhân đó có được trưởng thành trong ba chiều kích hay ba tương quan: với chính mình (í thức được sự độc lập, tự do và trách nhiệm đối với chính mình), với cộng đồng (trách nhiệm đối với gia đình, xã hội, quốc gia), với siêu nhiên (để đạt tới Chân Thiện Mỹ). Chủ trương *Nhân Vị* và mục tiêu *thăng tiến toàn diện* cũng được long trọng xác nhận nơi lời mở đầu của Hiến Pháp Đệ I Cộng Hòa.

Thuyết Nhân Vị không coi con người là một chủ thể tiêu thụ, như nền kinh tế tư bản vẫn quan niệm. Nó cũng không coi con người cá nhân chỉ là một công cụ sản xuất Hoàn toàn nô lệ cho tập thể, như Cộng Sản vốn chủ trương. CS không công nhận con người cá nhân, coi nó chỉ là một bộ phận trong bộ máy sản xuất lớn của xã hội.

Đây là điểm khác biệt của Nhân Vị so với Tư Bản và Cộng Sản. Nền tảng khác biệt này rồi đây sẽ cho ta thấy những khác biệt về mục đích và nền tảng giáo dục giữa ba chủ thuyết này.

Bài tham luận này không đi vào chi tiết cụ thể về mặt tổ chức và thực hiện của hệ thống giáo dục học đường thời Đệ I Cộng Hòa. Chẳng hạn, hệ thống trường ốc thời đó được tổ chức như thế nào? Thi cử ra sao? Giáo khoa như thế nào? Phương pháp dạy ra sao?

1 Xem Nguyễn Ngọc Tấn, *Chủ nghĩa Nhân Vị. Con Đường Mới, Con Đường Của Tiến Bộ*, in trong „Cuộc Cách Mạng Nhân Vị Chưa Hoàn Tất“, Đặc san 2007, Hội Người Việt Quốc Gia Việt Nam, CA, Hoa-kì. Bản tiếng Anh trong Đặc San 2008.

Chính sách tự trị đại học, đào tạo giáo viên, nghiên cứu khoa học được tiến hành như thế nào v.v...? Hiện có nhiều tài liệu trên các trang thông tin đề cập tới những điểm này ³.

Những chi tiết đó chỉ là phần hình thức - „phần Xác“ - của một nền giáo dục. Chúng là những mặt biểu hiện ra bên ngoài của cái động lực chủ đạo hình thành nên nền giáo dục đó. Ta gọi động lực chủ đạo này là "Hồn" của nền giáo dục.

Vì vậy, ở đây hôm nay, tôi mời quý vị và các bạn chúng ta cùng tìm hiểu về cái **Hồn** của nền giáo dục thời **Đệ I Cộng Hòa**. Nói cách khác, chúng ta sẽ trả lời câu hỏi: **Đâu là nét độc đáo của nền giáo dục này và nó biểu hiện ra như thế nào?**

Để giúp nhận diện điểm này, chúng ta hãy so sánh nền giáo dục trong các thời kỳ cận đại và hiện đại tại Việt Nam qua bảng sau đây.

*[Việc phân chia ra thời **Quân Chủ** và **Bảo Hộ** chỉ mang tính cách tương đối, bởi vì cho tới năm 1945 Việt Nam bị chia thành ba miền với ba chính sách cai trị khác nhau: Miền Nam là đất*

thuộc địa từ 1864, Hoàn toàn do Pháp cai trị. Miền Trung tuy vẫn thuộc quyền Nhà Nguyễn của Việt Nam, nhưng dưới sự cố vấn của Pháp. Miền Bắc là đất bảo hộ, nghĩa là do Pháp cai trị nhân danh Vua VN.

Năm 1919 là năm mở kì thi Hội cuối cùng, đó cũng là thời điểm chính thức chấm dứt nền Hán học tại Việt Nam kéo dài 900 năm.

Trên danh nghĩa, Việt Nam đã có độc lập từ 1945, nhưng từ đó cho tới 1954 lại rơi vào tình trạng chiến tranh, nên đã chẳng có thay đổi lớn nào về mặt giáo dục.

*Thời Cộng Hòa ở đây muốn nói tới cả **Đệ I (1955-1963)** và **Đệ II Cộng Hòa (1963-1975)**, bởi vì nền tảng giáo dục của **Đệ II Cộng***

5 mục đầu thuộc phần Xác, có thể kê ra thêm các yếu tố khác nữa vào phần này. Còn 2 mục dưới là Hồn của định chế giáo dục.

Mọi định chế (tổ chức) xã hội đều có một phận vụ (mục đích). Phận vụ xác định sự tồn tại và cơ cấu tổ chức của định chế. Để lập một xí nghiệp, trước hết người ta phải xác định mục đích của xí nghiệp: sản xuất gì. Từ đó chọn vật liệu và phương án thích hợp để thực hiện mục đích đó. Định chế giáo dục cũng vậy. Câu hỏi đầu tiên đặt ra cho một chính sách giáo dục là mình sẽ cung cấp cho đời loại người như thế nào, và để có mẫu người đó phải dùng những chất liệu đào tạo nào? Chữ Anh - Pháp Education (ducare, tiếng La-tinh: dẫn về một mục tiêu nào đó)

	Quân Chủ	Pháp thuộc	Cộng Hòa	Cộng Sản
	Trước 1919	1919 - 1954	1955 - 1975	Từ 1954 ở Bắc, từ 1975 cả nước
Chuyển ngữ	Hán	Pháp /Việt	Việt	Việt
Tự do mở trường	Có	Hạn chế	Có	Không tự do
Loại trường	Tư / Công	Tư / Công	Tư / công	Công
Mức độ phổ thông	Hạn chế	Hạn chế	Phổ thông	Phổ thông và hạn chế
Hệ giáo dục	2 cấp: Phổ thông và Cao đẳng	3 cấp: Hệ 13 năm (Tiểu 6, Trung 7), ĐH	3 cấp, Hệ 12 năm (Tiểu 5, Trung 7)	3 cấp, Hệ 10 - 12 năm
Mục tiêu giáo dục	Làm Quan (thành nhân)	Thừa hành (thành công)	Công dân (con người toàn diện)	"Con người mới xhcn" (con người công cụ)
Nền tảng giáo dục	Đức	Trí	- Nhân bản - Khai phóng - Dân tộc	Hồng (í thức hệ)

3 Có thể xem *Giáo Dục Việt Nam Cộng Hoà*: http://vi.wikipedia.org/wiki/Gi%C3%A1o_d%E1%BB%A5c_Vi%E1%BB%87t_Nam_C%E1%BB%99ng_h%C3%B2a

*Hòa cũng chỉ là sự tiếp nối các yếu tố đã có từ **Đệ I Cộng Hòa**, nên có thể gộp cả hai giai đoạn này vào làm một].*

hay tiếng Đức Erziehung (Ziehen: kéo đưa tới một điểm nào) nói lên í nghĩa đó.

Câu hỏi về mục tiêu và nền

15471 BROOKHURST ST. WESTMINSTER, CA 92683

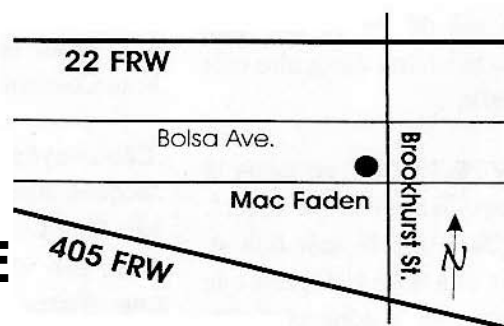
Tel. (714) 531-9800 Fax: (714) 531-9700

**THỰC PHẨM TƯƠI, NGON
BẢO ĐẢM CHẤT LƯỢNG
PHỤC VỤ AN CẦN**

**THUẬN ĐƯỜNG ĐI
NHIỀU CHỖ ĐẬU XE**

BAN GIÁM ĐỐC SAIGON CITY MARKETPLACE KÍNH MỜI

tăng giáo dục này được gọi là Triết Lí Giáo Dục. Triết lí giáo dục, xem như thế, là điều đương nhiên phải đặt được ra. Nhưng, khi nhìn lại suốt dòng lịch sử giáo dục tại Việt Nam, ta thấy chỉ có Việt Nam Cộng Hòa, nhất là Đệ I Cộng Hòa, là đặc biệt quan tâm tới nó mà thôi ⁴.

Trước sự bế tắc vô phương cứu chữa của nền giáo dục tại Việt Nam hiện nay, nhiều người cho rằng, lí do là vì nhà nước cộng sản đã không có một Triết Lí Giáo Dục. Mới đây, ông Nguyễn Phú Trọng, tổng bí thư đảng cộng đảng viết nam, cũng tát nước theo mưa mà rằng: „*Sở dĩ đã bao lần cải tổ giáo dục đều thất bại là vì đảng và nhà nước của ta không có Triết Lí Giáo Dục*“! Nói như thế là để chạy tội cho chủ trương giáo dục khốn nạn của đảng ông mà thôi, chứ có thứ chính sách nào mà lại không dựa trên một nền tảng và mục tiêu nào đó ⁵.

Hòn của định chế giáo dục

Thời quân chủ chỉ chú trọng tới việc tổ chức các kì thi để kiểm người ra làm **Quan** phục vụ vương triều, còn việc giáo dục các cấp thì thả mặc, chẳng ai quan tâm. Để có được những ông Quan tận trung với vua, nền giáo dục nho giáo đặt

nặng chữ **Đức**. Đích nhắm của nền giáo dục này là mẫu người Quân Tử, nghĩa là những vị quan đức độ, biết lấy tam cương ngũ thường làm căn bản cho cuộc sống và hành động. Dĩ nhiên, nền Khổng học thời nhà Nguyễn, đặc biệt trong thời Pháp thuộc, đã không còn cái nét đẹp ban đầu của nó nữa. Nho học kể từ thời nhà Tống bên Tàu (thế kỉ 11) đã bị lạm dụng và xuyên tạc cho quyền hành chuyên chế của vua chúa. Nho học ban đầu chủ trương dân trọng hơn vua (dân vi quý, quân vi khinh), Tống Nho chuyển thành ngược lại. Nho học ban đầu dạy tận trung với Nước, tận hiếu với Dân. Tống Nho bề cong thành trung quân ái quốc (trung thành với vua là yêu nước); khẩu hiệu này đã được cộng sản sao lại thành: Trung với đảng hiếu với dân hay Yêu nước là yêu xã hội chủ nghĩa! Dưới thời Pháp thuộc, nền tảng Đức dục của Nho học lại bị lung lay thêm nữa bởi chính sách cai trị cũng như bởi các giá trị thực dụng do người Pháp mang vào. Tuy nhiên nói chung, giáo dục nho học trước sau vẫn coi trọng chữ Đức.

Trong thời Pháp thuộc, mục tiêu giáo dục chú trọng tới việc đào tạo một lớp người **bản xứ giúp việc** cho guồng máy cai trị, cụ thể qua trường Thông Ngôn ở Nam kì (1905) và các trường Hậu Bổ (đào tạo quan) ở Bắc kì (1903) và Trung kì (1911). Pháp chỉ cung cấp cho họ một ít khả năng Quốc ngữ, một ít Pháp ngữ và một ít kiến thức chuyên môn vừa đủ để có thể thừa hành công việc mà thôi ⁶. Vì thế, giáo dục thời này rất hạn chế

về trường ốc lẫn nội dung. Cả nước chỉ có được ba trường trung học ở Mỹ Tho, Sài Gòn, Hà Nội có tới cấp tú tài cho người bản xứ. Người ta chỉ quan tâm việc cung cấp kiến thức thực dụng (Trí dục), còn Đức dục Hoàn toàn không được nhà nước bảo hộ đoái hoài.

Nền giáo dục cộng sản tuy không hạn chế như dưới thời quân chủ và pháp thuộc, nhưng thực chất cũng chẳng khác gì so với hai thời kì kia. Mục tiêu của nó là để sản xuất một mẫu người gọi là „**con người mới xã hội chủ nghĩa**“. Con người mới xhen là mẫu người nhắm mắt tin tưởng vào chủ nghĩa và sẵn sàng làm **công cụ** phục vụ cho chủ nghĩa. Để có loại người này, các nhà nước cộng sản đặt trọng tâm vào Hồng (nhồi nhét í thức hệ), từ các cháu nhi đồng cho tới sinh viên đại học. Đối với cộng sản, Hồng quý hơn Chuyên (đào tạo văn hoá kĩ thuật). Hồng là yếu tố quyết định. Còn Chuyên dù có mở rộng cũng nhằm để phục vụ cho đảng và nhà nước của nó. Nhân danh tính ưu việt của í thức hệ cộng sản, họ huỷ diệt mọi cội rễ văn hoá dân tộc. Nhân danh nền đạo đức xhen, họ phá nát mọi căn bản đạo đức truyền thống. Nhân danh xã hội vô giai cấp, họ chặt đứt mọi giềng mối nền tảng nơi gia đình, thân tộc, xã hội và tôn giáo.

Mô hình xã hội chủ nghĩa ra sao, chưa ai biết. Qua thú nhận của tổng bí thư cộng đảng Nguyễn Phú Trọng, cho đến hết thế kỉ này cũng chưa chắc có được mô hình đó! Còn mẫu „người mới xhen“ thì ai ai cũng đã thấy. Đó là những thế hệ người Việt dối trá, lừa đảo, thuần vật chất, vô cảm, thiếu í thức công, thà mất nước còn hơn mất đảng!

4 Xem thêm Giáp Văn Dương, *Gọi Tên Triết Lí Giáo Dục*: <http://www.thesaigontimes.vn/114544/Goi-ten-triet-ly-giao-duc.html>

5 Cộng sản quan niệm Giáo Dục chủ yếu là công tác tẩy não và nhồi nhét í thức hệ, còn những công đoạn khác như truyền đạt kiến thức, đức dục, thể dục là thứ yếu. Vì thế, con cái của những đảng viên bị họ kết án trong vụ „xét lại chống đảng“ bị cấm vào đại học, trừ các ngành Sư Phạm, Nông Nghiệp và Xây Dựng, mà họ xem là „đồ tã“. Xem Trần Đình, *Thằng Cù*, Người Việt Books 2014, trang 520.

6 Xem thêm Tùng Phong, *Chính Đề Việt Nam*, Sài Gòn Việt Nam 1964, tái bản tại Hoa-kì 2009, trang 54-59.

Mục tiêu giáo dục của của Đệ I Cộng Hòa nhắm tới việc đào tạo **Công Dân** với ý thức độc lập, tự do và trách nhiệm để cùng chung tay phát triển Đất Nước và xây dựng Dân Chủ. Để có được những công dân tự do, độc lập và trách nhiệm như thế, nền tảng giáo dục phải như thế nào?

Năm 1958, chính phủ triệu tập một Đại Hội Giáo Dục gồm đại diện các nhân sĩ, học giả, quân đội, chính quyền, các tổ chức quần chúng và cơ quan văn hóa giáo dục để cùng nhau đề ra một triết lý giáo dục cho miền Nam. Đại Hội đã chọn ba nguyên tắc **Nhân Bản**, **Dân Tộc** và **Khai Phóng** làm nền tảng cho nền giáo dục.

Nhân Bản là lấy con người làm gốc, lấy cuộc sống của con người làm căn bản, không xem con người như một phương tiện hay công cụ phục vụ cho mục tiêu của một cá nhân, đảng hay tổ chức nào. Mọi người dù khác nhau, nhưng đều có quyền được hưởng những cơ hội đồng đều để thăng tiến qua giáo dục. Hiến Pháp 1956 ghi cụ thể: „*Mọi người dân có quyền theo đuổi học vấn. Những người có khả năng mà không có phương tiện ... sẽ được nâng đỡ để theo đuổi học vấn*“. Vì con người có giá trị như nhau, nên không có sự kì thị theo lí lịch hay phân biệt đối xử vì khác biệt tư tưởng chính trị, thành phần xã hội, địa phương, tôn giáo, chủng tộc... Nền giáo dục nhân bản nhắm tới sự phát triển toàn diện con người cá nhân, vì thế Trí dục, Đức dục và Thể dục được nhà trường Đệ I Cộng Hòa quan tâm đồng đều.

Nhưng con người nhân bản không phải là những ốc đảo, mà

họ sống trong những cộng đồng từ nhỏ là gia đình đến làng xã tới quốc gia dân tộc. Mỗi Dân Tộc đều có những kinh nghiệm quá khứ chung để chia sẻ và một dự án tương lai chung để theo đuổi. Họ có những kinh nghiệm chung để soi chiếu, những giá trị chung để đồng hành, những truyền thống chung để gắn bó. Nguyên tắc **Dân Tộc** trong giáo dục là làm sao để mỗi người công dân biết tôn trọng, giữ gìn và phát huy những kinh nghiệm, giá trị và truyền thống tốt đẹp đó, để cùng gắn bó với Đất Nước. Cộng sản chủ trương xoá sạch tất cả để làm lại, đó không những là cái ngu, mà là một tội ác đối với Dân Tộc, như Tùng Phong (Ngô Đình Nhu) đã nhận định cách đây hơn 50 năm: „*Không có một hành động nào sát hại một dân tộc bằng hành động quét sạch tàn tích trước để xây dựng tương lai, vì như thế có nghĩa là không bao giờ chúng ta xây dựng được một kho tàng kinh nghiệm để làm hậu thuẫn cho sự lãnh đạo quốc gia*“⁷. Vì thế, từ Tiểu cho tới Trung Học thời Đệ I Cộng Hòa đều có môn Công Dân Giáo Dục với những bài học về tổ chức xã hội và quốc gia, về phong tục xã hội, về bổn phận của cá nhân với gia đình, xã hội và tôn giáo, về bổn phận của học sinh với nhà trường, về quyền và trách nhiệm của người dân đối với Tổ Quốc.

Song song với Dân Tộc là nguyên tắc **Khai Phóng**. Nguyên tắc Dân Tộc chủ trương lấy tinh thần truyền thống tốt đẹp của Dân Tộc làm gốc. Nhưng gốc này không trụ một chỗ và khép kín, mà mở ra với thế giới, sẵn sàng đón nhận những tinh hoa văn hóa và văn minh của nhân loại, để góp

phần hiện đại hoá quốc gia, tiến bộ hoá xã hội. Cụ thể là mở ra để tiếp nhận tinh thần dân chủ, nếp sống văn minh, nền khoa học kĩ thuật của phương tây. Về việc học hỏi kĩ thuật tân tiến của phương tây, tác giả Tùng Phong, trong tác phẩm đã dẫn, khuyên người Việt chúng ta: không những học **làm theo** người tây phương, nghĩa là học lấy kiến thức kĩ thuật và phương pháp chế tạo của họ, mà trên tất cả, cần phải học **làm như** họ, nghĩa là làm sao có được khả năng sáng tạo như họ. Muốn thế, phải học **lối suy nghĩ chính xác và cách tổ chức trật tự ngăn nắp** của họ. Theo tác giả, hai điểm này là nguồn gốc xuất phát mọi sáng tạo và phát minh kĩ thuật, bởi vì „*kĩ thuật tây phương là một lẽ lối đến với (đặt) vấn đề, tìm hiểu vấn đề, giải quyết vấn đề và tổ chức vấn đề, mà tinh thần chính xác của văn minh tây phương đã sáng tạo*“⁸.

Chúng ta vừa lược qua một vài tiêu biểu của nền giáo dục qua các thời đại, đặc biệt tìm hiểu triết lí giáo dục thời Đệ I Cộng Hòa.

Tại sao triết lí giáo dục của Đệ I Cộng Hòa lại như thế và của các chế độ khác lại như kia? Thời gian qua, có rất nhiều bài viết về nền giáo dục Đệ I Cộng Hòa trên các hệ thống truyền thông. Tất cả đều nêu bật ba nguyên tắc giáo dục này, nhưng tuyệt nhiên không ai đề cập tới điểm căn bản nhất: Vì sao lại có được ba nguyên tắc đó? Người ta đưa nhau mô tả Sóng, nhưng không ai đặt câu hỏi, tại sao lại có Sóng!

Tất cả chung quy là do nơi quan niệm về con người.

8 Tùng Phong, sdd, tr. 319.

(xem tiếp trang 63)

7 Tùng Phong, sdd, tr. 190.

Mạn Đàm Giữa

NGUYỄN VĂN LỤC VÀ VĨNH PHÚC

“NHỮNG HUYỀN THOẠI VÀ SỰ THẬT VỀ CHẾ ĐỘ NGÔ ĐÌNH DIỆM”

Con dấu Tiết Trục Tâm Hư của TT Ngô Đình Diệm ►

(Nhân Lễ Giỗ 50 năm (2013) Tưởng Niệm Cố Tổng Thống Ngô Đình Diệm, được Người Việt Hải Ngoại tổ chức khắp nơi trên thế giới, blog Mười Sáu tuyển đăng bài “**Cái Ghế Của Thợ Uốn Tóc**” – câu chuyện tác giả Nguyễn Văn Lục mạn đàm với tác giả Vĩnh Phúc, nhân dịp cựu nhà báo BBC – Vĩnh Phúc cho tái bản cuốn: “**Những Huyền Thoại Và Sự Thật Về Chế Độ Ngô Đình Diệm**”)

Nguyễn Văn Lục (NVL): Nay thì xin đi vào chính nội dung cuốn sách của ông. So ra với lần xuất bản trước, 1998, lần này dày hơn đến 100 trang. Điều gì đã thêm vào như thế?

Vĩnh Phúc (VP): Thêm vào vì mình không hài lòng với lần xuất bản đầu tiên, thấy cần tìm kiếm thêm nhân chứng. Chẳng hạn tìm hiểu thêm con người của ông Ngô Đình Cẩn. Ông có cướp đoạt tài sản của người ta không, có cho bộ hạ khùng bô đối lập không? Những nhân chứng mới như Nguyễn Tường Bá, Nguyễn Tường Thiết, cháu và con trai Nhất Linh giúp soi sáng thêm về chủ tâm quyền sinh của ông Nhất Linh để phản đối chế độ? Ngoài ra còn những nhận xét, đánh giá quý báu của cụ Võ Như Nguyễn, một nhân vật theo rất sát với ông Ngô Đình Khôi rồi ông Diệm. Cuộc phỏng vấn cụ Võ Như Nguyễn quả thực hữu ích, vì nó củng cố thêm cho những điều

tôi đã trình bày trong lần xuất bản đầu tiên.

Nhưng thích thú không kém là những lời của nhân chứng cựu đại úy tùy viên Lê Châu Lộc. Nhờ Lê Châu Lộc ta hiểu thêm “con người” Ngô Đình Diệm như thế nào trong những hoàn cảnh cay nghiệt của vai trò một tổng thống, thấu hiểu được những cá tính con người ông ấy và nhất là cái cỗi riêng tư, những nỗi niềm trăn trở và cô đơn của ông ấy.

Nhà văn, nhà viết sử làm sao đạt được cái cỗi riêng ấy để hiểu được một con người?

NVL: Tôi cũng nhìn ra được điều ấy, khi đọc những phản nhận xét của Lê Châu Lộc. Đó là những thứ tư liệu rỗng mà không dễ có được. Đỗ Thọ cũng viết về ông Diệm, nhưng để tình cảm lấn lướt nhiều quá. Người đọc bị ngợp. Cảm thấy không tự nhiên.

Nhưng đâu là huyền thoại và

sự thật về con người Ngô Đình Diệm?

VP: Theo tôi thì giá đọc được chính bài viết thì vẫn hơn là những điều tôi nói ra đây. Nhưng về cá nhân ông ấy, tôi nghĩ ông là người có đạo đức và về phương diện chính trị, ông là người có lòng với đất nước, với dân tộc, trước ông và sau ông, thật cũng khó có người sánh bì.

NVL: Ông có nghĩ rằng, những ý kiến của ông về ông Diệm sẽ có một số người phản đối, thậm chí coi ông Diệm là thứ độc tài ác ôn, gia đình trị, ba đời Gia tô bán nước, làm tay sai cho giặc?

VP: Chính vì còn có những người nghĩ như thế nên mới có vấn đề cần giải trừ những huyền thoại và những sự thật về con người ấy. Với lại không ai cấm họ nói viết ra như thế, với điều kiện họ đưa ra được bằng có khả tín Vâng, vấn đề là nói sao cũng được, miễn là có bằng có khả tín.

NVL: Nói chuyện bằng có, thưa ông, đã có lần ông chủ bút báo ĐT gửi cho tôi một bức hình

gia đình ông Diệm và hỏi xem tôi nghĩ gì? Hình ảnh một gia đình quan lại thuộc hàng Thượng thư triều đình ba đời làm tay sai cho Pháp mà như thế sao?

VP: Vâng, bức hình mà ông nói chính là bức hình thứ nhất ở trang 305 trong sách của tôi, do cựu trung úy Nguyễn Minh Bảo lấy được trong phòng ông Diệm trong cuộc đảo chính 1/11/63. Theo tôi, bức hình nói lên tất cả. Trông rõ cái cảnh nghèo khó, thanh bạch của gia đình ông ấy. Ông Diệm, ông Thục đi chân đất, quần áo nhếch nhác lòi thoi như bất cứ một gia đình nông dân nghèo túng nào.

Nhưng ông nói thật hay nói đùa đây? Lấy đâu ra ba đời làm tay sai cho Pháp, mà ông Diệm làm tay sai cho Pháp hồi nào?

NVL: Có thể là tại vì ông Diệm có lý tưởng và nhờ ông sống độc thân, không bị ràng buộc vào gia đình nên ông mới hết lòng với dân, với nước.

VP: Có thể lắm và chắc cũng không thể không nghĩ tới điều đó. Có vợ con thì nó khác.

NVL: Ông có nghĩ rằng khi đọc sách của ông, sẽ có người nghĩ rằng, ôi cha Vĩnh Phúc này là tên Bắc kỳ, công giáo di cư, Hồ Nai?

VP: (Cười) Cứ để họ hiểu lầm. Người như ông Diệm còn không thiếu kẻ hiểu lầm, thì phần tôi có nghĩa lý gì.

NVL: Phần tôi, tôi đặc biệt chú trọng đoạn Lê Châu Lộc, tùy viên của ông Diệm kể buổi sáng hôm ấy ông Diệm phải tiếp kiến đô đốc Felt tại Đà Lạt. Ông có nhận xét gì về buổi gặp gỡ lịch sử này?

VP: Ông tinh ý lắm, nêu dẫn

đoạn ông Diệm gặp đô đốc Felt là điểm thất nút mỗi bang giao hợp tác giữa chính phủ Mỹ và ông Diệm trong suốt 9 năm. Buổi sáng hôm ấy, ông Diệm nôn nóng khác thường, tức giận đập đồ ghế vì sĩ quan tùy viên tới chậm. Cái tức giận tùy viên chỉ là cái cớ thôi. Cái chính là lá bài sắp lật ngửa. Và tôi nghĩ rằng: Ván bài lương tâm và trả giá giữa người Mỹ và ông Diệm nằm ở buổi tiếp kiến hôm đó trước khi ông Diệm bị thảm sát. Đó là bản chúc thư giã từ sau 9 năm cầm quyền, một lần chót nói lên cái quan điểm khác biệt giữa người Mỹ và ông Diệm. Những kẻ viết sử sau này thường bác bỏ luận cứ này để biện hộ cho việc lật đổ ông ấy.

Không có người Mỹ, cuộc đảo chánh đó không có cơ thành tựu.

VP: Vừa rồi, ông đang hỏi tôi về con người ông Diệm. Tôi chưa nói hết, thì đây, con người ấy có thể khoan dung ngay cả đối với kẻ thù. Nhưng cũng con người đó có thể nóng như lửa, mặt đỏ gay, hầm hầm, giọng ba toang thình thình trên sàn máy bay vì thấy treo cờ Vatican, vút hồ sơ vào mặt ông Nhu mà không cho tùy viên lượm lại. Nhưng chỉ trong chốc lát, ông tổng thống nguôi giận.

Gia đình ông quan Triều Nguyễn (từ trái):
Con gái lớn Ngô Thị Giao, bà Ngô Đình Khá bế con gái nhỏ Ngô Thị Hiệp,
ông Ngô Đình Khá, các con trai Ngô Đình Thục, Ngô Đình Diệm (4 tuổi), và Ngô Đình Khả (Ảnh circa 190
Nguồn: Vĩnh Phúc

Nhưng ngược lại, ông lại tỏ ra rất bình tĩnh khi dinh độc lập bị ném bom. Lê Châu Lộc nhận thấy ông Diệm vẫn ngồi đọc sách một cách bình thản hỏi: “Cái chi đó?” “Dạ người ta bỏ bom mình”. “Thế à, mà ai bỏ bom vậy?”

Theo Lê Châu Lộc, Làm tùy viên cho ông Diệm là khổ lắm. Theo ông đi kinh lý tối ngày, bất kể thì giờ, bất kể ngày đêm. Bằng máy bay, bằng trực thăng, bằng xe, bằng xuồng,” thăm dân cho biết sự tình”. Có lần phải kê ghế bó mà ngủ trong khi bên dưới lồng bông nước. Những chuyến đi vất vả và nguy hiểm như thế cũng không làm ông Tổng Thống nản lòng, vì ông muốn đến tận nơi hẻo lánh nhất, hoàn cảnh khó khăn nhất để đem lại nguồn an ủi cho binh sĩ.

Thư hỏi sau này có anh lãnh đạo nào làm được như thế không?

NVL: Tôi cũng nghĩ như vậy. Có ông lãnh đạo nào bỏ ra vài lần thăm dân, thăm trường học trong suốt những năm về sau này? Chữ

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

Tổng Thống Ngô Đình Diệm ngủ ngon lành trên lán tre ọp ẹp trong 1 lần đi kinh lý.

kinh lý, tôi nghĩ là chữ đặc quyền dùng cho ông Diệm. Sau này chữ đó không còn có trong tự điển nữa.. Vậy mà thời ông Diệm, ciné chỉ chiếu những chuyện gì đâu.

VP: Ông nhắc tôi mới nhớ. Tôi còn nhớ hồi đó, ciné hát xong bài chào cờ là hát bài suy tôn Ngô Tổng thống. Đáng nhẽ phải bỏ tù cái thằng cha nào đã nghĩ ra cái bài hát thối tha: Toàn dân Việt Nam nhớ ơn Ngô Tổng Thống. Bài đó giết ông Diệm từng ngày, từng giờ không cần gươm giáo đấy. Vứt bài hát đó vào cầu tiêu và chiếu lên hình ảnh ông Tổng Thống đi bốt, lội bùn, xắn quần lên tới đầu gối thì còn gì đẹp bằng nữa?[1]

NVL: Vâng, quả đúng như vậy.

VP: Nay thì đến lúc tôi hỏi ngược lại ông: Đọc lần tái bản này ông thấy thế nào?

NVL: Phải nói bản cũ, tôi đọc

hiều lần, mỗi lần muốn viết điều gì về chế độ Ngô Đình Diệm. Tôi đều dờ ra tham khảo. Nhưng chề trước đã. Thật ra, không phải chề mà ám ức.

Thứ nhất, cuốn sách không có cái nhìn tổng thể lớp lang về chế độ ấy. Nó thiếu văn mạch của những chuỗi sự kiện nối tiếp nhau. Nó nêu ra đó rồi để cho độc giả tùy ý chọn lựa thái độ. Quả là có rộng lượng và tôn trọng độc giả. Sự kiện từng mảnh của chế độ ấy như chính ông nói với tôi, như đóng gạch. Có viên lành lặn, viên vỡ. Rồi ông bày hàng ra, ông đẩy cái trách nhiệm đánh giá cho các nhà sử học, cho người đọc. Mà như chúng ta biết đấy.

Nhà sử học nào đã làm được công việc ấy? Trong khi đó, đáng nhẽ là trách nhiệm của ông phải làm?

Thứ hai, về phương pháp làm việc, ông đã chọn cách viết chỉ dựa trên nhân chứng, một thứ Oral History, rất khả tín, thời thượng. Phải chăng, đó là lối làm việc theo thói quen từ BBC của ông? Nhưng lối viết nêu dẫn nhân chứng lại rất áp đảo, trấn áp người đọc. Chẳng hạn khi chính Lê Châu Lộc nói rằng, ông Diệm nghe tin phi công Phạm Phú Quốc ở trong tù bị bọn công an hành hạ đến nơi đến chốn. Ông Diệm không an tâm sai Lê Châu Lộc đến nhà giam xem thử. Lê Châu Lộc bắt Phạm Phú Quốc dơ tay cho xem có bị thương tích không. Không có. Chỉ nêu sự việc: Một người đã ném bom tính giết mình, đã không bị đưa ra tòa, không bị cho đi mò tôm là may, lại còn thăm hỏi. Chuỗi sự kiện đó dẫn đưa tới việc phải thừa nhận:

Ông Diệm là người tốt. Không lạ gì, sau đó, Phạm Phú Quốc đã viết thư xin lỗi ông Diệm.

Tôi chỉ nói, lối viết đó có tác dụng thuyết phục, vì nó vượt lý luận, bịt miệng những ai muốn nói khác, muốn bôi nhọ.

Ở trên, tôi nói ám ức, vì ông không xử dụng tài liệu. Ông cũng đã nêu ra những lý do khi ông cho rằng những hồi ký, những sách viết về chế độ ấy do các nhà văn, nhà chính trị, nhà báo viết bỏ láo, bỏ lếu, bóp méo lịch sử cho dù dùng tài liệu ngoại quốc viết cũng tào lao, rất là bôi bác. Nói chung là như thế.

Nhưng này, ông chê người ta viết bỏ láo, bỏ lếu. Vậy có thể nào ông cho biết đích danh một tác giả hay một cuốn sách viết bôi bác?

VP: Cái này thì xin ông tha cho. Tôi chỉ nói được là nhiều lắm, tôi tránh nói ra. Độc giả đọc họ là biết rồi. Sau khi anh em ông Diệm bị giết, nhiều người đã viết quá sai sự thật chỉ nhằm mục đích câu độc giả. Sau 1975, cũng thế. Ngay cả những bày tôi, sau này viết về chủ mình, cũng phản bội, viết bôi bác, nói trắng ra đen. Theo tôi, viết như thế không xứng đáng một người cầm bút.

Chính vì vậy, tôi chọn lựa không xử dụng tài liệu của bất cứ ai.

NVL: Chọn lựa như thế, đúng ra là chọn lựa tư cách là một nhà báo hay nhà sử?

VP: Nhà báo thì cung cấp thông tin, dữ kiện. Còn nhà sử cung cấp kiến thức. Nói như thế thì ông biết tôi là nhà gì rồi?

NVL: Cũng đúng, nhưng tôi

xin bỏ tức, Trần Trọng Kim kiến thức sử dẫu có bao nhiêu, nhưng sự trung thực thì lỏng lẻo mà kẻ hậu bối chỉ biết cúi đầu khâm phục.

VP: Tôi cũng không nghĩ gì khác ông. Chúng ta cùng nói chung một thứ ngôn ngữ: Sự can đảm và lòng trung thực. Đó là những đức tính cần có của một người cầm bút.

NVL: Khi ông dùng chữ bày tôi viết về chủ mình thì gián tiếp người đọc như tôi cũng hiểu bày tôi là ai rồi?

VP: Ấy chớ, xin ông đừng diễn dịch xa quá.

NVL: Trong biến cố Phật giáo, mặc dầu ông đã cố gắng phỏng vấn một số người như cụ Quách Tông Đức, TT Thích Tâm Châu và ngay cả ông Đặng Sỹ v.v.. Phần trả lời của TT Tâm Châu chưa đầy đủ lắm. Phải nói về vai trò của TT ấy như thế nào, vai trò của TT Trí Quang có tính cách quyết định về đường lối đấu tranh chống chính quyền? Nguyên do đưa đến sự đổ vỡ đến tách ra thành hai khối Phật giáo? Phần ông Đặng Sỹ thì tránh né trả lời. Chính tôi cũng liên lạc với ông được hai lần, nhưng ông cứ khất lần. Rất tiếc nay người nhà ông báo cho tôi biết ông mới qua đời. Thế là một dấu mốc lịch sử bị đứt quãng. Nhưng tôi vẫn thấy còn cần đào sâu thêm nữa để có thể khai thông một số vấn đề chưa sáng tỏ như vụ nổ đài phát thanh Huế v.v... Những người như đại úy Minh, văn phòng cố vấn chỉ đạo của ông Cần có thể đóng góp cho rõ thêm vai trò ông Cần và đặc biệt TT Trí Quang, sau 1975, ông rút vào bóng tối một cách khó hiểu như có điều gì không tiện nói. Im lặng ở đây là vàng. Ông cần lên

tiếng và nên lên tiếng. Ông nghĩ thế nào về vấn đề này?

VP: Thật ra những người như ông Ngô Đình Nhu đáng nhẽ phải để lại những Mémoires thì đỡ cho chúng ta biết bao nhiêu. Hình như các người làm chính trị ở Việt Nam không có thói quen viết nhật ký. Tôi cũng nghĩ đến trường hợp TT Thích Trí Quang nhưng quá khó gặp. Cả TT Hộ Giác một khuôn mặt đấu tranh nổi bật thời đó hiện còn sống ở Mỹ, tôi cũng cố tìm cách tiếp xúc nhiều lần mà không được. Tôi sẽ đặc biệt lưu tâm đến trường hợp này trong lần tái bản sau.

NVL: Tôi xin góp ý thêm về vấn đề tài liệu. Tôi được biết là TT Trí Quang có viết về biến cố Phật

phía bên kia, đưa ra một quan điểm đánh giá hoàn toàn trái ngược với phía VNCH. Mười Hương viết về thân phận những cán bộ nằm vùng bị chính quyền VNCH bắt, sau 1975 lại bị CS nghi ngờ không xử dụng. Mười Hương đã nhận xét về kẻ thù số 1, không đợi trời chung là ông Ngô Đình Cần như thế nào, trong đó đánh giá rất cao vai trò ông Cần trong việc tiêu trừ CS nằm vùng. Đọc Mười Hương để thấy rằng kể cả ông Diệm, ông Nhu cho đến người dân miền Nam, nhất là miền Trung đã đánh giá quá thấp con người Ngô Đình Cần.

Một cán bộ Cộng Sản thứ gộc như Mười Hương đánh giá cao Ngô Đình Cần thì cũng là điều để

Tổng Thống Ngô Đình Diệm tiếp các tăng sư Phật Giáo tại Dinh Gia Long.

giáo 63, gần như không phổ biến. Cho dù có được phổ biến, với lối viết Oral History của ông, dĩ nhiên ông sẽ không xử dụng. Thật tiếc. Cũng vậy, tôi thấy có những tài liệu từ phía C.S như của cán bộ Cộng Sản Mười Hương chẳng hạn. Rất là hữu dụng, một cái nhìn từ

chúng ta suy nghĩ chứ. Cũng như luật sư Quan rất khinh ghét ông Cần, nhưng lúc biện hộ cho Ngô Đình Cần, nhận ra con người ấy đáng nể, đáng kính, đáng thương và đã khóc khi nghe Ngô Đình Cần bị lên án Tử hình và đã viết hồi ký

Luật Sư Võ Văn Quan thăm ông Ngô Đình Cẩn tại Khám Chí Hoà.

về vụ án này.

Ông Cẩn không vô tích sự đến như thế, ông không ngu dốt đến như thế. Cách hành xử của ông có thể do lỗi dùng người không chính thống, không hành chánh, nhưng hiệu quả thì có. Miền Trung yên ổn một phần nhờ ông Cẩn. Quét sạch bọn Cộng Sản nằm vùng do một tay ông.. Đối với Phật giáo, thử hỏi ai là người bao che ông Thích Trí Quang, ai tiến cử các TT Trí Quang, Thiện Minh gọi là” đồng chí” Trí Quang, Thiện Minh như chính ông đã viết trong sách trang 76. Ai khuyến cáo các tướng vùng phải giúp đỡ các khuôn hội Phật Giáo, ai giúp đỡ tiền bạc sửa chữa Từ Đàm, ai đã ngăn chặn việc hạ cờ Phật giáo sau khi người dân Huế đã lơ treo rồi mới có lệnh nhắc nhở từ Saigon? Vâng ai?

Tôi phải nói rằng, Ngô Đình Cẩn nhạy bén chính trị, dù ít học đã làm chính trị theo bản năng. Chưa chắc gì ông đã thích Phật giáo, nhưng đã biết cách thức hành xử thế nào đối với cái nôi Phật giáo miền Trung mà công giáo chỉ vồn vện có 4%.

Vậy mà con người ấy theo tôi đã bị đời khinh rẻ, bị oán hận, bị

gán ghép nhiều thứ, bị chính những người mà mình hết lòng giúp đỡ hận oán nhất.

Tôi thì không. Khăng định là không, vì hiểu một con người không hẳn là dễ.

Lịch sử còn đó để thấy điều tôi nói cần được suy nghĩ lại. Có thể chính ông cũng không đồng ý, bởi vì ông chỉ chú ý nhiều đến ông Diệm, ông Nhu, nhất là ông Tuyên.

(Cười)

Dám ông cũng bắt công lắm.

Nay thì phải nói một điều. Cuốn sách của ông viết, tất cả giá trị nó nằm trong tinh thần muốn tôn trọng sự thật. Thấy trắng nói trắng, thấy đen nói đen. Đọc là thấy. Nhiều lần trong lúc nói chuyện, ông cũng nhấn mạnh tới điều này và chỉ điều này thôi. Như trong lời mở đầu, ông tặng vợ con và không quên tặng những người yêu sự thật.

Hy vọng là tôi có trong số những người ấy.

(Cùng cười)

NVL: Nay cuộc đàm đạo giữa tôi và ông có thể hướng vào nhân vật chính của cuốn sách: Con người ông Diệm với tất cả cái xấu, cái tốt, cái bất cập, cái sai trái khuyết điểm, cái bị vu oan, cái bị người đời oán ghét, nguyên rủa.

Theo ông, ông nghĩ gì về ông Diệm?

VP: Trước hết, mình không phải là người ở cạnh ông Diệm để có thể đưa ra những nhận xét trực tiếp về ông ấy. Nhưng qua những người đã từng sát cánh với ông Diệm thì phải nhìn nhận như sau:

Ông Diệm là một người đạo

đức, sống như một nhà tu hành, không có tham vọng vật chất và thật sự có lòng yêu nước, thương dân. Ông tự tin vào lương tâm trong sáng của mình nên muốn bắt mọi người phải nghe theo. Cứ như Lê Châu Lộc, tùy viên của ông Diệm kể lại thì hằng ngày, ông xem lễ vào sáng sớm. Nếu không có lễ thì cầu nguyện. Ông quỳ gối giang hai tay ra, cầu nguyện. Sau đó, tắm rửa, thay đồ, rồi làm việc.

NVL: Thế thì đi tu cho rồi

VP: Xưa nay người ta chỉ làm được một việc nếu muốn giỏi. Không thể vừa đi tu vừa làm chính trị.. Được việc này thì hỏng việc kia. Làm chính trị, mà đạo đức như nhà tu, không biết lừa lọc tráo trở thủ đoạn nên mới bị phản và mất mạng. Nhưng cũng phải nói anh em ông Diệm có óc” tỵ quyền”, nghĩa là bảo vệ quyền thế của mình.

Những Bùi Văn Thinh, Lê Quang Luật, Trần Văn Tuyên, Trần Văn Lý... đều không được dùng chỉ vì tỏ ra nổi quá. Năm 1996, ông Như Phong kể lại với tôi rằng, ông Lê Quang Luật đã đưa ra nhận xét: “anh em nhà ấy họ chỉ nghĩ tới họ trước.” Rồi nặng tình họ hàng quá. Thấy anh em làm bậy mà không dám ngăn cản vì quá nể nang. Ví dụ để cho ông Cẩn, bà Nhu lộng hành. Để ông Thực tổ chức lễ Ngân khánh linh đình, với ông Chủ tịch Quốc hội Trương Vĩnh Lễ làm chủ tịch ban tổ chức...

Riêng về buổi lễ tổ chức mừng Ngân khánh Tổng Giám mục Ngô Đình Thực, tôi xin nói rõ thêm.

Có một chi tiết về ông Ngô Đình Nhu, xin nói ra đây. Thứ nhất, tôi được nghe kể lại từ một người bạn dạy đại học Huế cho

Bác Sĩ Nha Khoa **NGUYỄN MẠNH HÙNG, DDS**

- Cựu Giảng Viên Đại Học Nha Khoa, University of Southern California.
- Tốt Nghiệp Thủ Khoa Đại Học Nha Khoa USC.
- Giải Thưởng Nha Khoa USC, International Program Award.

- Trám răng, lấy gân máu.
- Răng giả đủ loại.
- Điều trị bệnh nướu răng.
- Nhổ răng, giải phẫu nha khoa.
- Nha khoa trẻ em.
- Nha khoa phòng ngừa.
- Nha khoa thẩm mỹ:
 - Tẩy răng và Cosmetic Bond.
 - Tái tạo toàn hàm.

- Hội Viên Omicron Kappa Zeta Chapter (Hội các Nha Sĩ ưu tú Hoa Kỳ)
- Tốt Nghiệp Thủ Khoa Đại Học Nha Khoa Sài Gòn
- Cựu nội trú khu Giải Phẫu Hàm Mặt, Đại Học Nha Khoa Sài Gòn.

Với sự cộng tác của:

Bác Sĩ Nha Khoa NGHIÊM THỊ ĐẠT, D.D.S.

- » Tốt nghiệp Đại Học Nha Khoa USC.
- » Hội viên Omicron Kappa Upsilon.
- » Tốt nghiệp Thủ Khoa Đại Học Nha Khoa Sài Gòn.

Edinger	Brookhurst
Margo	
Mc Fadden	

Xin gọi lấy hẹn: **10AM - 7PM**
Monday through Saturday

714-839-3891

NHẬN MEDICAL & BẢO HIỂM

15671 Brookhurst St., Westminster, CA 92683

TOBIA CASKET

www.tobiacaskets.com

CÁC DỊCH VỤ NHÀ QUẢN - QUAN TÀI - MỘ BIA

13951 Newland St.
Westminster, CA 92683

1-877-44-TOBIA
714-894-3723

THIỆM NGUYỄN
License No. OG94331

Là người Công Giáo nên có tinh thần phục vụ của người Công Giáo

- Trên 12 năm phục vụ về tang chế
- Lo từ A đến Z các dịch vụ nhà quản (có thể thăm viếng tại một số nhà thờ hoặc cơ sở Công Giáo)
- Có showroom lớn, bán trực tiếp các mặt hàng đẹp về hậu sự với giá sỉ (wholesale):
quan tài, mộ bia, kim tĩnh, tiểu dụng cốt, quần áo tang, hoa tang, v.v.
- Văn phòng luôn có nhiều phần mộ đã được mua trước cần sang lại với giá hạ từ 30% đến 60%.
Cemetery Broker #CBB1163

**Cali
Home
Finance**

**VĂN PHÒNG
CHO VAY TIỀN
VÀ MUA BÁN
BẤT ĐỘNG SẢN**

10246 Westminster Ave.
Garden Grove, CA 92843
(714) 636-9880

TRẦN QUANG VINH
RES: (714) 530-8703

- Purchase & Refinance
- 15 năm & 30 năm
- First T.D. & Second T.D.
- Fixed, Adjustable, GPM, Buy Down Rate
- Residential, Commercial, Apartment & Land Loan
- Có chương trình cho thân chủ bị trở ngại về Credit

TRẦN QUANG HÙNG
(714) 636-9880

Quality from the top...

ROOFING & SOLAR Power

Lic.#: 870435

Chuyên trị mái nhà, gắn năng lượng mặt trời

Vince Lê (714) 531-4249

**ROOFING &
SOLAR Power**

Lic.#: 870435 **Bond and Insured!!!**

Quality from the top...

**Định giá miễn phí.
Free Estimate!**

- For Residential, Commercial.
- Hãy tận dụng 30% off Federal Tax Rebate for Solar Power để giảm bớt tiền điện hàng tháng.
- Chúng tôi chuyên về mái nhà, lắp ráp năng lượng mặt trời.
- Có thợ trên 15 năm kinh nghiệm.
- Dùng vật liệu tốt. Công việc bảo đảm tận tâm.

Please call Vince Lê (714) 531-4249

PARACEL Seafood

Nhà Hàng Tiệc Cưới HOÀNG SA

- **Mở cửa phục vụ khách hàng từ 11am đến 10pm, 7 ngày mỗi tuần**
- **Có LUNCH SPECIAL từ 11am đến 3pm**

- ❖ Nơi lý tưởng để tổ chức cưới hỏi với trên 500 chỗ ngồi.
- ❖ Nhà hàng Paracel đã được báo chí và giới sành điệu bầu là nhà hàng đẹp và sang trọng nhất quận Cam
- ❖ Có giá đặc biệt cho các hội đoàn, học sinh, sinh viên, Đại Nhạc Hội, Cải Lương và các Quân Binh chủng.
- ❖ Bếp chánh từng nổi tiếng tại Hồng Kông đảm trách
- ❖ Parking trên 500 xe, an toàn và rộng rãi.

ĐẢM TRÁCH TIỆC CƯỚI TẠI CÁC KHÁCH SẠN TRONG QUẬN CAM

15583-15589 Brookhurst St., Westminster, CA, 92683
Tel (714) 775-3077 Cell: 714-697-8614

Bút tích của Ông Cán cảm ơn LS. Quan.

biết rằng, theo cha Luận kể lại, khi được biết có việc tổ chức lễ Ngân khánh ông Ngô Đình Thục. Ông Nhu rất khó chịu và không dám nói thẳng ra, ông bèn kêu Linh Mục Cao Văn Luận, viện trưởng viện đại học Huế vào Sài Gòn gấp. LM Luận vội vào và không biết có chuyện gì. Ông Nhu cho cha Luận hay nhờ cha Luận, nói với Đức cha hủy bỏ việc tổ chức lễ Ngân khánh, hoặc làm một cách khiêm tốn, nho nhỏ thôi. Dĩ nhiên chẳng ai nghe và bọn bây tôi đã tổ chức rền rang buổi lễ ấy đến chướng mắt mọi người. Những kẻ nịnh thần chính là những kẻ giết chết gia đình họ Ngô. Ông Nhu là người chống giáo trị –anti –clérical– theo nghĩa đạo ra đạo, đòi ra đòi tách biệt nhau. Nhưng mình ông làm được gì?

NVL: Theo tôi thì chế độ Ngô Đình Diệm bị rất nhiều người thù hận. Sau cái chết của họ và cho đến bây giờ, qua sách vở, qua những hồi ký, qua những tiếp xúc với giới Phật tử.- Xin lỗi ông nhé – hình như sự oán hận đó vẫn còn. Theo ông, điều gì đã làm cho người ta oán hận đến như thế và về phần những người như ông Diệm, ông đối xử ra sao với Phật giáo? Có chính sách tiêu diệt người Phật giáo hay không? Có

những sách vở tài liệu đưa ra con số 300 ngàn người bị tù đầy hoặc bị ám hại?

VP: Người nào đưa ra con số 300 ngàn người thì cứ đưa ra bằng cứ, nhưng người ở đâu mà lắm thế? Người nào còn nghi ngờ, xin

làm ơn cho biết có bao nhiêu, mấy trăm, mấy ngàn? Có những trường hợp cấp dưới nó làm mà ông Tổng Thống, ông Nhu có thể không biết, xin cũng cứ nêu ra, cụ thể là những nhân vật đối lập như ông A hay ông B v.v...

Riêng tôi, với tư cách người cầm bút, tôn trọng sự thật, tôi biết có những người chủ tâm ám sát ông Diệm như cụ Hà Thúc Ký, phi công Phạm Phú Quốc và tên Cộng Sản Hà Minh Trí. Vậy mà họ được đối xử đàng hoàng. Ngay ở các nước dân chủ Tây Phương, tội ám sát người sẽ bị xử ra sao? Nhất là ám sát một Tổng thống?

Hà Minh Trí ám sát hụt ông Diệm ở Ban Mê Thuột, chỉ bị tù, sau 1975 được thả. Một mặt vụ thời ấy cho tôi biết họ đề nghị đẩy tên Hà Minh Trí từ trên lầu xuống cho chết, rồi bảo là là tai nạn. Ông Nhu không cho, bảo cứ giam lại.

Cụ Hà Thúc Ký, nay ở bang Maryland. Chính tôi đã phỏng vấn cụ và cụ cười kể rằng: “Hồi xưa tôi định ám sát ông Diệm. Nhà tôi ở đường Công Lý, gần trường Quốc Anh, tôi chủ tâm đào một đường hầm ra đến đường Công Lý, cách khoảng 50 thước và chôn 20 kg

chất nổ rồi chờ xe ông Diệm đi qua, sẽ giật mìn để ám sát ông Diệm”. Tôi hỏi rằng khi cụ bị bắt họ đối xử ra sao. Cụ trả lời:

- Lạ nhất là không bao giờ họ đánh đập. Tôi lúc nào cũng nghĩ rằng hề bị ông Diệm bắt là bị giết liền chứ không thể sống được, vì tôi làm cho ông mệt lắm.

Còn ông Phạm Phú Quốc thì theo lời tôi phỏng vấn ông Lê Châu Lộc, ông cho biết như sau. Một đêm Tổng Thống Diệm gọi Lê Châu Lộc hỏi: “Anh có nghe cái đó không?” (Nghe Quốc bị tra tấn dã man không)

- Dạ không

- Thấy báo cáo vậy. Xuống thăm nó nghe. Coi có vậy không, về cho tôi biết.

Lê Châu Lộc đi gặp Phạm Phú Quốc theo lệnh Tổng Thống:

- Tổng thống sai tôi tới, hỏi xem anh có bị hành hạ không.

- Không có.

- Anh dơ tay tôi coi, anh có bị rút móng tay không?

- Không, nhưng tôi có viết một lá thư, nhờ anh đem về được không?

- Tôi không có nhiệm vụ đó. Anh để mấy người điều tra họ lo chuyện đó.

Cũng theo Lê Châu Lộc, chính ông Võ Văn Hải là người đưa ông Nguyễn Chánh Thi ra máy bay để trốn sang Nam vang. Nếu không có lệnh của ông Diệm, liệu ông Hải có dám làm chuyện này không?

NVL: Nhưng còn những trường hợp các ông Tạ Chí Diệp, Nguyễn Bảo Toàn, Hồ Hán Sơn, Vũ Tam

Các tướng lãnh dưới thời Tổng Thống Diệm, đa số là Phật Tử, chỉ có 2 người theo đạo Công Giáo là ông Huỳnh Văn Cao và Đề Đốc Hồ Tấn Quyền

Anh thì sao? Họ bị giết, bị thủ tiêu?

VP: Phải nhìn nhận, đây là vết đen của chế độ Ngô Đình Diệm. Ông Hà Thúc Ký kể rằng đảng viên Đại Việt bị tra tấn hay bị thủ tiêu. Nhưng cần lưu ý là những vụ này đều xảy ra vào cuối triều Ngô Đình Diệm, năm 1963, lúc mà ông Tuyên đã bị cho ra rìa và do đó đám mật vụ công an lộng hành dưới quyền Đại tá Nguyễn Văn Y, Tổng giám đốc

Cảnh sát công an, và Nguyễn Văn Hay, Dương Văn Hiếu làm phó tổng giám đốc. Theo ông Cao Xuân Vỹ, ông có hỏi Đại tá Nguyễn Văn Hay khi ông này vào trình hồ sơ cho ông Diệm. Ông Diệm phê: “Thanh toán cho xong.” Tụi bộ hạ là Khưu Văn Hai và đàn em hiểu thanh toán là đem giết. Thế là Nguyễn Bảo Toàn và Tạ Chí Diệp bị giết oan. Còn Hồ Hán Sơn thì Trần Kim Tuyên cho là các phe của Cao Đài diệt nhau. Ông Cao Xuân Vỹ cũng có lần hỏi

thằng ông Ngô Đình Nhu về vụ Tạ Chí Diệp, ông Nhu bảo Accident.

NVL: Xin ngắt lời ông một chút. Tôi nhận thấy chế độ hành chánh thời ông Diệm quá tập trung về dinh Độc Lập. Chẳng hạn một chuyện treo cờ Phật giáo cũng phải trình TT, đáng nhẽ tỉnh trưởng phải lo chuyện này. Nhất nhất chuyện gì từ tướng vùng đến các bộ trưởng đều đợi lệnh TT. Ông Nhu trở thành thứ Thủ tướng bất đắc dĩ.

VP: Nhận xét của ông, nhiều người cũng nghĩ như thế.

NVL: Lại còn những tiếng đồn về lãnh chúa miền Trung với những vụ thủ tiêu người nữa.

VP: Cái này tôi chỉ có thể viết lại theo lời cụ Võ Như Nguyễn thôi. Theo cụ Nguyễn, ông Cần là người có máu tham lam, tham nhỏ thì rồi đến lúc tham lớn. Chẳng hạn như việc mua lại khách sạn Morin? Mua bằng gì? Khách sạn này do ông Nguyễn Văn Yến làm chủ. Ông bị bắt giam đến nỗi chết trong tù Phần tôi — Vĩnh Phúc — tôi vẫn còn thắc mắc là có phải ông Yến chết là do mật vụ ông Cần đánh cho chết không? Rồi đến nhà thầu khoán Phương cũng bị chết. Tiền đâu mà ông Cần mua khách sạn Thuận Hóa? Chủ Hotel Embassy trong Sài Gòn để tên Lê Văn Hiệp. Cái Hotel Maxim ở Paris cũng để tên Lê Văn Hiệp nhưng thực sự là của ông. Còn đất đai ngoài miền Trung thì để tên Lê Trọng Quát.

NVL: Trong vụ xử Phan Quang

Đông ngày 26/3/64, tòa án cách mạng họp ở Huế đã xét xử Phan Quang Đông về các tội cố sát, bắt giam trái phép, sách thủ tiền bạc và lũng đoạn kinh tế. Các tội đó liên hệ đến 19 nạn nhân từ 26/10/55 – 1/11/63. Vào Năm 1963, gia đình ông Yên đã đệ đơn TT Diệm cứu xét. Ông Diệm giao cho ông Đỗ Mậu, cục trưởng an ninh quân đội. Ông này sợ liên lụy lại trao cho đại úy Phạm Bá Thích ở Huế. Cuộc điều tra kết quả ra sao thì không ai được biết. Nhưng chắc chắn đã đưa đến cái chết của Phan Quang Đông. Ở Sài Gòn thì vào ngày 25/6/64, Dương Văn Hiếu Nguyễn Thiện Dzai và Nguyễn Tư Thái bị kết án khổ sai chung thân và Phan Khanh 10 năm khổ sai.

VP: Người ta bảo Phan Quang Đông phải chết, cũng như Đặng Sỹ phải lãnh án tù, vì các tướng đảo chính muốn làm vừa lòng một số nhà lãnh đạo Phật giáo quá khích.

NVL: Đây là câu hỏi mấu chốt, câu hỏi có thể còn gây tranh luận, là đầu mối cho việc lật đổ ông Diệm hay ít ra là cái cớ cho việc lật đổ ông: ông Diệm, ông Nhu có kỳ thị Phật giáo hay không?

VP: Câu hỏi coi vậy không khó để trả lời. Nếu tôi làm chính trị thì ngay cho dù tôi có đổ kỵ với Phật giáo, tôi vẫn tỏ ra thân thiện với Phật giáo. Ông Diệm, ông Nhu đủ khôn ngoan để làm việc đó. Vấn đề là cấp dưới như tỉnh trưởng, quận trưởng làm vậy mà ông Tổng thống không thể kiểm soát hết được, theo như nhận xét của Hòa thượng Thích Tâm Châu. Nhưng, Ông Diệm không phải là loại người đóng kịch giỏi đến như thế?

NVL: Đóng kịch hay chắc phải dành cho ông Nguyễn Khánh, Trần

Văn Đôn?

VP: Không, ông Hồ đóng hay hơn chứ. Khánh, Đôn sao bị được. Khánh phải gọi là diễn dờ.

Theo lời kể của Lê Châu Lộc, chính TT Quảng Liên, Hiệu trưởng trường Bồ Đề gần chợ Cầu Muối đã được ông Diệm cho xuất ngoại du học, và chính ông Diệm đã tặng Đức Đạt Lai Lạt Ma 10 ngàn đô-la để giúp người tỵ nạn Tây Tạng.

Phản cụ Võ Như Nguyễn, lúc còn làm Chủ tịch Ủy ban Nội vụ Quốc Hội, đã đưa các TT Trí Thủ, Thiện Minh, Trí Quang vào gặp Tổng thống Diệm để xin đổi tên Hội Phật giáo Thừa Thiên thành Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất. Ngày hôm sau ông Diệm ký liền.

Còn chuyện này không kém quan trọng: Xưa nay, người ta thường bảo các ông Diệm Nhu ra lệnh tấn công chùa, gọi là kế hoạch “nước lử”. Việc đem lực lượng cảnh sát tấn công chùa là một quyết định vụng về của chế độ. Đã đành có nhiều tướng lãnh mà đứng đầu là Tôn Thất Đính, đề nghị tấn công chùa. Nhưng trách nhiệm người lãnh đạo vẫn là ông Tổng Thống. Sự sáng suốt, sự khôn ngoan của người lãnh đạo để đâu? Hay cũng bảo rằng đằng sau chuyện này có bàn tay người Mỹ?

Tôi đã hỏi ba người, ở 3 tư thế khác nhau:

NVL: Xin cắt ngang ông một lần nữa về cách thức của ông khi chọn người để phỏng vấn. Sự chọn lựa có chủ đích của ông giúp nâng mức độ khả tín của cuốn sách. Ngoài ông Trần Kim Tuyến là điều cần thiết cho sự hình thành cuốn sách này không tránh được. Những tên tuổi khác đã không có mặt như

Lâm Lễ Trinh, Đỗ Mậu là một sự không có mặt có ý nghĩa? Tuy nhiên, có một người mà tôi nghĩ rằng nên được phỏng vấn lắm. Đó là cụ Đoàn Thêm. Tôi biết chút ít về con người cụ Đoàn Thêm. Cụ là người làm việc bên cạnh ông Diệm, nhưng không ưa tính nết ông Diệm, nếu không nói là ghét và đổ kỵ. Nhưng qua những ghi chép trong: Việc Từng Ngày, người ta thấy cụ nhận xét chi li, tỉ mỉ và khá là CÔNG BẰNG đối với ông Diệm. Thật sự không cần ca tụng hay nịnh ông Diệm như một số sách đã viết. Theo tôi, chỉ cần viết công bằng, viết trung thực cũng đủ rồi. Rất tiếc là nay cụ Đoàn Thêm cũng đã mất rồi.

VP: Cảm ơn hảo ý của ông trong những nhận xét về các nhân vật được phỏng vấn, ông đã nói trúng ý tôi. Riêng cụ Đoàn Thêm tôi đã cố thử xin phỏng vấn nhưng khó lắm, vì cụ dè dặt. Nay rất tiếc cụ đã qua đời. Bây giờ xin trưng dẫn ý kiến của ba người đó.

Ông Cao Xuân Vỹ: “Việc tấn công chùa là do đề nghị của các tướng. Ông Nhu nói với tôi thế này: Phải giải quyết vụ Phật giáo cho xong, không thì anh em binh sĩ ngoài tiền tuyến không an tâm. Sau đó, tôi có hỏi các tướng, các ông chối hết. Nhưng mấy anh em ấy họp nói rằng, chính Tôn Thất Đính chủ trì phiên họp. Nhưng đứng ra hành động là Lực lượng đặc biệt và Cảnh sát.”

Ông Cao Xuân Vỹ cũng có mặt ở chùa Xá Lợi, lúc chùa bị tấn công. Chắc hẳn những điều ông nói là đúng.

Cụ Quách Tòng Đức: Có lẽ với

(xem tiếp trang 114)

GIÁO DÂN THÁI HÀ BIỂU TÌNH GIỮ ĐẤT

“Các anh hãy ra Hoàng Sa, Trường Sa mà giữ đất, giữ đảo đừng có cướp đất của người dân”

VRNS (25.10.2014) – Hà Nội –

Các anh hãy ra Hoàng Sa, Trường Sa mà giữ đất, giữ đảo đừng có cướp đất của người dân”. Đó là những lời bà con giáo dân xứ Thái Hà đã nói với công an, an ninh khi những người này mang barie và chặn bà con không cho vào khu vực đất hồ Ba

con biết mến yêu và phụng sự Chúa....”

Khu vực đất hồ Ba Giang cách nhà thờ giáo xứ khoảng 300 m, khi đoàn biểu

mà giữ đất, giữ đảo đừng có cướp đất của người dân”. “Đất của nhà thờ hãy tôn trọng và trả lại cho nhà thờ. Đây là mảnh đất mà cha ông chúng tôi đã bỏ xương máu ra để có, các anh đừng có ăn cướp, chia chác nhau”

Bà con giáo dân đứng trước lối vào khu đất khoảng hơn gần 2

tình đến trước khu vực mảnh đất đã có nhiều dân phòng, công an, an ninh đứng sẵn và dùng barie

giờ đồng hồ sau đó ra về. Đi qua khu vực vườn hoa – khu đất của giáo xứ mà chính quyền định phân lô bán nhưng sau đó phải làm vườn hoa, bà con thấy người ta lấp rập tổ

Giang lúc sáng nay 25.10.2014.

Sau thánh lễ sáng, lúc 8 giờ 30 khoảng 50 bà con giáo dân Thái Hà đã tập trung tiến ra mảnh đất hồ Ba Giang mà nhà cầm quyền đang thi công trái phép để biểu tình, yêu cầu chính quyền tôn trọng và trả lại mảnh đất cho giáo xứ và nhà dòng.

Trên tay cầm biểu ngữ “Trả lại đất cho giáo xứ Thái Hà”. Đoàn người vừa đi vừa hát Kinh Hòa Bình “Lạy Chúa từ nhân, xin cho

chặn lối vào khu đất

Đ o à n người biểu tình vẫn hát vang lời Kinh Hòa Bình. Giáo dân nói với các viên an ninh rằng: “Các anh hãy ra Hoàng Sa, Trường Sa

chức đám cưới trên khu vực này, một người nói: không thể phân lô bán được, phải làm vườn hoa, nhưng chúng lại biến vườn hoa thành khu vực cưới hỏi. Bà con nói với nhau, bao lâu chính quyền chưa trả lại đất cho giáo xứ

thì sẽ tiếp tục xuống đường để cho mọi người biết cách hành xử như kẻ cướp của nhà cầm quyền.

Cha Giuse Nguyễn Văn Phụng, chính xứ giáo xứ Thái Hà kiêm phó bề trên tu viện Dcct Hà Nội cho biết, mặc dù giáo xứ và nhà dòng đã lên tiếng, đã gửi đơn kiến nghị khẩn cấp yêu cầu dừng ngay việc thi công trái phép trên mảnh đất hồ Ba Giang nhưng họ vẫn tiếp tục thi công ngày đêm. Họ đã không tôn trọng chúng tôi và tôn trọng ý kiến, nguyện vọng của bà con giáo dân.■

VRNs (26.10.2014) – Hà Nội

Sau thánh lễ và cuộc rước Kiệu kết thúc tháng Mân Côi lúc 21 giờ, hôm qua 25.10, cha Giuse Nguyễn Văn Phụng, chánh xứ Giáo xứ Thái Hà và cha Gioan Lưu Ngọc Quỳnh, quản lý Tu viện DCCT Hà Nội đã ngỏ lời với cộng đoàn liên quan đến khu đất Hồ Ba Giang. Các ngài khẳng định quyền sở hữu của Giáo xứ và Nhà Dòng đối với khu đất Hồ Ba Giang mà chính quyền đang cho người thi công trái phép và nói với cộng đoàn: “Chúng ta không nhân nhượng! Chúng ta không thể để cướp trắng như vậy. Một tác đất là một giọt máu của tổ tiên để lại.”

Ngỏ lời với Cộng đoàn trong ngôi nhà thờ Giáo xứ, cha Giuse Nguyễn Văn Phụng nói rằng: “Liên quan đến khu vực đất Hồ Ba Giang, DCCT khắp nơi trên đất nước Việt Nam đã và đang cầu nguyện. Đối với Giáo xứ và Tu viện tại đây, chúng tôi đã làm đơn khiếu nại khẩn cấp lên ông Nguyễn Thế Thảo, chủ tịch UBND Tp. Hà Nội và các ban ngành vào ngày 16.10

Giáo xứ Thái Hà: *“Một tác đất là một giọt máu của tổ tiên để lại”*

vừa qua, nhưng chúng tôi chỉ nhận được câu trả lời cách chiếu lệ. Vào ngày 22.10 vừa qua, chúng tôi gửi một đơn thư khẩn cấp lần thứ hai, yêu cầu nhà cầm quyền ngưng thi công khu đất Hồ Ba Giang. Nhưng anh chị em biết, họ vẫn đang thi công. Anh chị em cũng biết thêm rằng, họ thi công cách lén lút, dùng công an, vũ lực ngăn cản mọi người tới khu vực mảnh đất này. Họ thi công vào cả ban đêm, nên càng cho thấy sự nghi ngờ ở đây. Điều này làm

cho chúng tôi và bà con giáo dân cảm thấy bức xúc. Do đó, chúng tôi muốn ngỏ lời và kêu gọi anh chị em để hiệp lòng hiệp ý cầu nguyện, xin Chúa soi lòng mở trí để họ tôn trọng đất tôn giáo, những nơi thờ tự như mảnh đất của chúng ta.”

Cha Giuse Nguyễn Văn Phụng, chánh xứ Gx. Thái Hà ngỏ lời với mọi người về khu đất Hồ Ba Giang

HOSPITAL CIRCLE Medical Plaza

202-210 Hospital Circle
Westminster, CA 92683

ABC WESTMINSTER DAY HEALTH CENTER

Community Based Adult Services (CBAS)
Adult Day Health Care (ADHC) / Adult Day Care (ADC)

TRUNG TÂM CHĂM SÓC SỨC KHỎE VÀ AN SINH

202 Hospital Circle
Westminster, CA 92683

Office: 714-894-5880
Fax: 714-894-5879

Oculofacial

Plastic and Reconstructive Surgery, Inc.

ELIZABETH NGUYEN, D.O.

Board Certified Ophthalmologist
Specializing in diseases of the eyelids, lacrimal system and orbit

210 Hospital Circle, Suite C
Westminster, CA 92683
www.oculofacialprs.com

Office: 714-890-6000
Fax: 714-890-6004
OculoFacialPRS@gmail.com

IN FOCUS

TRUNG TÂM NHÃN KHOA & KÍNH THUỐC OPTOMETRY

15972 Euclid St., Suite G. Fountain Valley, CA 92708

(góc EUCLID & EDINGER, trong khu Emerald Bay Restaurant và BBQ Buffet Shopping Center)

Tel: (714) 531-7626

Nữ Bác Sĩ **TRẦN THỊ THANH HOÀI**

Nữ Bác Sĩ **TRẦN THỊ THANH HÀ**

Tốt Nghiệp Bác Sĩ Nhãn Khoa tại Southern California College of Optometry

Nhãn Khoa Tổng Quát

- Khám mắt tận tâm. Đo độ chính xác.
- Truy tầm các chứng bệnh về mắt như:
- Mắt lòa, mắt cườm, áp suất cao, mắt yếu, kém...
- Văn phòng trang bị máy móc tối tân.
- Có license cho toa thuốc chữa bệnh.

Kính

- Rất nhiều gọng kính thời trang nổi tiếng của Pháp, Ý, Mỹ & Nhật.
- Đủ loại tròng kính mỏng, nhẹ, không lằn và đổi màu.

SPECIAL: \$79

Exam, Frame & Lenses
Frames from
30% - 50% OFF

OPEN:

Mon-Fri: 10AM - 6PM

Sat: 10AM - 5 PM

Sun: 10AM - 3 PM

Nhận:

Medi-Cal, Cal-Optima, Bảo Hiểm
và Credit Card

Có giá đặc biệt cho quý vị H.O. và
trả tiền mặt.

PHÒNG NHÃN KHOA

CRYSTAL VISION OPTOMETRY

Bác Sĩ NGUYỄN ANH LINH, O.D.

CHUYÊN MÔN:

- ✓ Khám mắt kỹ lưỡng và chẩn bệnh chính xác
- ✓ Cung cấp gọng kính thời trang: Nhật, Ý, Pháp, Úc...
- ✓ Có đủ loại contact lenses.
- ✓ Cắt kính tại chỗ (tròng mỏng và nhẹ,
2 tròng không lằn)

TEL: (714) 531-9900

FAX: (714) 531-0236

GIỜ LÀM VIỆC:

Thứ Hai tới Thứ Sáu: 10AM - 6PM

Thứ Bảy: 10AM - 4 PM

**16125 Harbor Blvd.
Fountain Valley, Ca 92708**
(Trong khu chợ Smart &
Final và Dairy Queen,
chỗ đậu xe thoải mái)

NHẬN MEDICAL, BẢO HIỂM, VISA, MASTER CARD

Sau thánh lễ lúc 20 giờ, cộng đoàn rước kiệu Đức Mẹ nhân kết thúc tháng Mân Côi

Cha Giuse Phụng nói tiếp: “Trong quá khứ cũng như hiện tại, chúng tôi vui mừng được cùng đồng hành với anh chị em. Chúng tôi vừa mừng kỷ niệm 50 năm thành lập Tỉnh DCCT Việt Nam và chúng tôi đã nhấn mạnh và nhắc đến công lao của anh chị em: Anh chị em đã cùng đồng hành, cùng cộng tác và cùng đồng phận với các tu sĩ DCCT trên mọi nẻo đường, nhất là trong việc làm chứng cho chân lý và sự thật”

Khi ngỏ lời với cộng đoàn, cha Gioan Lư Ngọc Quỳnh, Quản lý Tu viện nhấn mạnh đến ba điều:

“Nhà cầm quyền đã có dã tâm ăn cướp nên họ lờ đi tất cả những quyền căn bản của chúng ta. Cho nên chúng ta đừng ngộ nhận, đừng làm tương. Đừng nghĩ rằng lấy cái móc là làm công viên hay làm hồ sinh thái. Trước tất cả những điều lừa lọc của nhà cầm quyền này, tôi xin quý ông bà và anh chị em cẩn thận. Chúng ta không nên để mắc lừa họ...Đừng có đưa chiêu bài làm công viên ra để mà mị dân. Nên xin ông bà và anh chị em cẩn thận đối với thói mị dân của nhà cầm quyền Hà Nội.”

ông bà và anh chị em đến đây với chúng tôi. Chúng ta không nhân nhượng! Chúng ta không thể để cướp trắng như vậy. Một tác đất là một giọt máu của tổ tiên để lại.”

“Chúng ta đã tới chính quyền để yêu cầu họ dừng lại nhưng họ đã phớt lờ và họ đã nói thẳng ra là đã được đồng ý (Chính quyền cho rằng khi còn sống, cha Giuse Vũ Ngọc Bích đã ký giấy

nhận quyền sử dụng đất cho họ). Không ai đồng ý cả! Do đó, trong những ngày tới, chúng ta phải chiến đấu: quay trở lại như năm 2008. Chúng ta thắp lên ngọn lửa của Thái Hà. Chúng ta quyết tâm không để cho

“Những ngày sắp tới là những ngày khó khăn. Chúng tôi sẽ quyết sống chết đến cùng. Xin quý ông bà và anh chị em khi nghe tiếng chuông và khi nghe thấy thông tin, xin quý

nhà cầm quyền Hà Nội muốn làm gì thì làm. Chúng ta có hàng ngàn người, chúng ta có đức tin. Chúng ta có ơn Chúa và sự bảo trợ của Mẹ Hằng Cứu Giúp”

Tay cầm nến sáng và những lời kinh Kính Mừng, những bài hát về Mẹ được cất lên suốt cuộc kiệu

Sau lời ngỏ của cha Gioan Lư Ngọc Quỳnh, cha Giuse Phụng khẳng định với mọi người rằng, chưa bao giờ DCCT trao quyền sử dụng đất cho nhà cầm quyền. Ngay cả cha cố Giuse Vũ Ngọc Bích, trước khi mất, ngài đã nói và được ghi lại: ngài không trao, hiến, tặng bất cứ một tác đất, một cơ sở nào cho chính quyền hay cho tổ chức cá nhân nào. Do đó, khu đất Hồ Ba Giang luôn luôn có chủ sở hữu hợp pháp, không hề vắng chủ từ năm 1928 cho đến bây giờ.

Cha Giuse Phụng mời gọi mọi người hiệp nhất, gắn bó với nhau để nói lên sự thật giữa một xã hội đầy gian dối. Sau đó mọi người ra

Gần một ngàn người tham gia cuộc rước

khu vực sân cạnh nhà thờ nghe cha Gioan Nguyễn Ngọc Nam Phong

nói về khu đất Hồ Ba Giang trong chương trình Café Tối của Truyền Thông Chúa Cứu Thế.

Trước đó, sau thánh lễ, các hội đoàn trong Giáo xứ với cả ngàn giáo dân cùng với quý cha trong Tu viện đã làm cuộc rước kiệu Đức Mẹ xung quanh khu vực công viên và bệnh viện là mảnh đất và Tu viện trước đây của Nhà Dòng đang bị chính quyền tiềm quyền sử dụng. Đoàn rước cầm nến sang trên tay dâng lên Mẹ Maria những lời kinh Mân Côi, những lời ca tiếng hát và cả lời kinh Hòa Bình cầu nguyện cho tình cảnh hiện tại của Giáo xứ và Tu viện.■

Giáo dân theo dõi thông tin về khu đất Hồ Ba Giang qua màn hình tại sân nhà thờ

Tưởng Niệm Biễn Cố...

(tiếp theo trang 41)

gỡ cá nhân với ngoại trưởng Pháp là Couve de Murrville, đại sứ Pháp ở Việt Nam và Étienne Manach phụ trách Châu Á của bộ ngoại giao Pháp. Cũng theo ông Tuyên thì nhờ hào quang của trường Chartes nên các cuộc gặp gỡ tuy chỉ mang tính cách cá nhân mà ông Nhu đã giúp làm ấm lại quan hệ Pháp Việt. Sau khi có được sự ủng hộ của Pháp, ông Nhu bắt đầu có lập trường cứng rắn hơn với Mỹ, dẫn đến việc Mỹ quyết thay

thế Tổng Thống Diệm và ông Nhu.”

Từ trích đoạn trên, người ta hiểu được ba lá thư của ông Nhu gửi bà Jacqueline Willemetz, một trong những “Chartistes” bạn đồng môn của ông, không chỉ mang ý nghĩa giao tế bình thường. ■

Nền Giáo Dục...

(tiếp theo trang 46)

Quân Chủ coi dân là vật sở hữu của Vua. Vật sở hữu thì chỉ để sử dụng, chứ chẳng có quyền gì. Hay nói như Phan Chu Trinh, Quân Chủ coi dân là cỏ rác, nên chẳng đáng quan tâm.

Thực dân coi người bản xứ là nô lệ, không cần giáo dục.

Cộng Sản coi con người chỉ là công cụ sản xuất hay đầy tớ phục

vụ cho đảng và chế độ; không thể để đầy tớ hiểu biết hơn chủ được.

Cả ba chủ nghĩa trên chủ trương bịt mắt con người trong ngu dốt và giam hãm con người trong sợ hãi để dễ bề sai khiến.

Nhân Vị coi trọng con người, muốn họ trở thành những Công Dân toàn diện để chung tay xây dựng nền Dân Chủ.

Và đó là nét độc đáo cao cả của nền giáo dục thời Đệ I Cộng Hòa. ■

Cười Tí Cho Vui

ĂN SINH TỐ

Sau khi khám bệnh, bác sĩ bảo bà bệnh nhân: “Bà thiếu rất nhiều sinh tố và chất xơ, bà cần ăn nhiều trái cây tươi, đặc biệt ăn cả vỏ, ăn nhiều vỏ mới tốt.

Tháng sau bà bệnh nhân trở lại gặp bác sĩ. Bác sĩ hỏi: “Sao, bà ăn nhiều trái cây có vỏ, bà thấy thế nào?”

“Thưa mọi sự thì OK, chỉ trừ ăn trái dừa thì hơi khó.” ■

Augsburg, ngày 09.10.2014. Kỷ niệm 25 năm ngày 70 ngàn dân Leipzig xuống đường biểu tình, khởi đầu báo hiệu ngày tàn của chế độ cộng sản tại Đông Đức.

**Tích cực tham
dự chiến dịch
mỗi Độc Giả
giới thiệu thêm
Độc Giả mới.**

Hà Nội

Chạy Khắp Nơi

Mong Cứu Kinh Tế

■ *Trần Nguyễn Thao*

Tháng trước, khi mục này vắng mặt trên diễn đàn, thì cũng lắm chuyện “trái khoáy” trong kinh tế diễn ra ngay tại Hanoi: Ông Thủ Tướng Dũng thì khoe khoang “8 tháng qua, kinh tế tiếp tục có những biến chuyển tích cực, dự kiến có đến 85,7% đạt chỉ tiêu”. Hai tuần sau, Ủy Ban Giám sát Tài Chính Quốc Gia tạt vào mặt ông Dũng một “mê bòn” được chuyên gia trong ngành “vỗ tay tán thưởng”, khiến ông Thủ Tướng “im re”, chưa đưa ra phản ứng gì. Trước đó, Tổng Cục Thống Kê cũng cho biết từ đầu năm đến nay, có gần 46 ngàn doanh nghiệp giải thể. Vào lúc “rón rẩm tứ bề”, Hanoi chia nhau chạy sang phía Tây phương, qua chuyến đi của chính người cầm đầu chính phủ, ông Nguyễn tấn Dũng, theo ngay sau chuyến “về Mỹ” (*) của ông Phạm bình Minh, Ngoại Trưởng. Hai chuyến đi đều nhằm cứu kinh tế. Thỏa thuận thương mại tự do châu Âu – Việt Nam (EVFTA) được ông Dũng nói là sẽ tăng cường đàm phán để ký kết trong vài tháng nữa; còn cánh cửa TPP Hanoi cố đẩy để lọt được vào thì đang từ từ khép lại. Cuộc thương thảo vào TPP đứng ra kết thúc cuối năm ngoái, nhưng tính kiên cố hữu của Hanoi đã chặn “miếng mồi” Hanoi hết sức thèm thuồng tới thời điểm khác, mà hậu quả lại chưa biết ra sao. Trừ phi còn vài tháng nữa, Hanoi đưa ra các quyết định “xuống nước” thì cánh cửa TPP sẽ mở toang (?)

Nội thù . . . nhiều mặt

Báo cáo tình hình kinh tế của Ủy Ban Tài Chính Quốc Gia, được truyền thông trong nước dẫn lại cho thấy tổng cầu thấp đang gây khó khăn cho chỉ tiêu tăng trưởng 5,8%; trong năm nay sẽ chỉ đạt 5,6%. Hậu quả kinh tế này do vụ gián khoan HD-981 gây ra. Cho đến nay Hanoi mới nhận ra “thủ phạm” chính là “đồng chí đối tác chiến lược” lớn nhất - là thằng “giặc bên Ngõ”, vẫn tiếp tục thao túng kinh tế và chính trị Việt Nam. Từ lâu Bắc Kinh đã đặt người vào mọi lãnh vực ngay trong Việt Nam, khiến Hanoi không tự mình cựa quậy được. Hanoi vội quay sang phía Tây phương, nhưng trong hàng

ngũ chớp bu nội bộ Cộng đảng, một phần vẫn bị Bắc Kinh khống chế.

Trong một bản nghiên cứu công bố hôm 13/10/2014, ngân hàng Úc-New Zealand ANZ (Australia & New Zealand Banking Group) đã tỏ ý hoài nghi về các số liệu chính thức mà chính quyền Việt Nam vừa công bố liên quan đến tăng trưởng kinh tế của Việt Nam. Mức tăng trưởng trong quý III cao khác thường trong lúc đa phần các chỉ số kinh tế đều cho thấy đà đi xuống.

Số liệu mới nhất từ Ủy ban Giám sát Tài chính Quốc gia được công bố chỉ vài tuần sau khi báo cáo của Tổng Cục Thống kê hồi cuối tháng Tám cho biết 44.500

doanh nghiệp Việt Nam đã phá sản, giải thể từ đầu năm nay, tăng 12,9% so với cùng kỳ năm ngoái. Chỉ riêng trong tháng 8, khoảng 6.700 doanh nghiệp đã phải đóng cửa, tăng 35% so với tháng trước đó. Hai năm qua, có hàng trăm ngàn doanh nghiệp đã phá sản. Điều này đương nhiên dẫn tới tín dụng ở mức thấp là 3.7%; năm ngoái ở mức 4.7%. Còn vài tháng nữa là hết năm, Hanoi có “độ đá vá trời” cũng không cách gì nâng mức tín dụng đạt chỉ tiêu 12 % cho năm nay. Ngoại trừ lại cho các dự án ma vay bừa bãi như từng làm trong các năm 2004 đến 2011; có năm tín dụng được cấp đến 33%. Kết quả là ngày nay nợ xấu tăng cao hơn 106%. Trong một báo cáo

mới nhất về khu vực tài chính của Việt Nam, Ngân hàng Thế giới đã bày tỏ quan ngại về “chất lượng thống kê tài chính” và cho rằng cách đánh giá nợ xấu của VN hiện này là “không đáng tin cậy”

Hanoi lỡ nhiều dịp

Nhà báo Phạm chí Dũng nêu ra nhiều cơ hội để Việt Nam xích lại gần hơn với Hoaky, đồng thời giảm áp lực chính trị và lệ thuộc kinh tế từ phương Bắc, nhưng Hanoi đã không làm chỉ vì kiêu căng, khiến dẫn đến cánh cửa TPP phải khép lại... Tháng 12-2013, ngoại trưởng Hoa kỳ, TNS John Kerry thăm Hanoi, tháng 3-2014 nữ Thứ trưởng Ngoại giao Mỹ Wendy Sherman cũng đến VN trong cùng mục đích mở thêm cánh cửa cho TPP. Sau đó, cơ hội lớn không kém là Ủy viên bộ chính trị Phạm Quang Nghị sang Mỹ để “trút bầu tâm sự”, ngay sau đó là Thượng nghị sĩ Cộng hòa John McCain lần Chủ tịch Hội đồng Liên quân Mỹ Martin Dempsey đều lập tức có mặt tại Hà Nội để “đáp lễ”. Chưa kể, Việt Nam còn có đến hai dịp để bày tỏ thiện tâm ở Genève, Thụy Sĩ vào tháng 2 và tháng 6 năm 2014. Nhưng bị kịch cho Nhà nước Việt Nam chính là

ở chỗ họ luôn muốn nhận quá nhiều nhưng lại chẳng cho đi bao nhiêu.

Chúng ta nên để ý là cùng thời gian với cuộc đàm phán cấp cao về TPP tại Hà Nội vào đầu tháng 9/2014, đã không có bất kỳ tù nhân chính trị nào được Nhà nước Việt Nam đặc xá vào dịp Quốc khánh 2/9. Sau đó đến cuối tháng 10/2014, dường như chịu một sự thúc ép ngày càng căng từ quốc tế lẫn trong nội bộ, Bộ Công an mới chịu thả 5 tù nhân lương tâm, nhưng nói xin lỗi, toàn những người “sắp chết” và gần như đã mất “sức lao động dân chủ”, có nghĩa là hầu như không còn “nguy hiểm” gì đối với sự tồn tại của chính quyền. Mà thả như vậy thì chỉ mới là nhỏ giọt và chẳng thể đủ thành tâm trước sự đòi hỏi rít rảo của cộng đồng quốc tế, do đó vẫn làm cho Quốc hội Hoa Kỳ trở nên

lưỡng viện Hoa Kỳ, trong đó có cơ chế thông qua quyền đàm phán nhanh TPP (fast track). Có nghĩa là vào lúc này, ngay cả Tổng thống Obama cũng không còn được toàn quyền quyết định về TPP, mà phải chờ cuộc bầu cử Quốc hội Mỹ diễn ra vào tháng 11/2014 và sau đó đợi cơ quan này thông qua quyền đàm phán nhanh TPP trong sớm nhất vào đầu năm 2015.

Cải tổ vô “thùng không đáy”

Đầu tháng 10, trước chuyến đi Âu Châu của ông Dũng, Hanoi loan báo sẽ cải tổ hệ thống ngân hàng thương mại. Việc này Hanoi đã đưa ra từ năm 2011, khi đó nói là, sẽ giảm số lượng các ngân hàng trong nước từ 40 xuống còn 15 hay 17 trước năm 2016, mặc dù giới quan sát cho rằng mục tiêu khả thi hơn là giảm xuống còn 20 ngân hàng vào trước năm 2020. Nay thì Hanoi đã lặp lại tin này.

Theo dự liệu, 4 ngân hàng quốc doanh lớn nhất vẫn được cho là sẽ tiếp tục chiếm lĩnh thị trường, cùng với 8 ngân hàng tư nhân quy mô vừa hiện nay được cho là các định chế tài chính với nhiều tiềm năng tăng trưởng hơn.

Giới chuyên gia tài chánh vạch ra rằng, 4 ngân hàng quốc doanh lớn của Việt Nam - Agribank, ViettinBank, BIDV và Vietcombank, chiếm khoảng 50% nợ và 38% tổng số vốn điều lệ (theo khảo sát của KPMG). Những ngân hàng này đa phần mang nợ xấu.

Theo luật lệ tài chánh hiện tại,

quá khó nghĩ trước khi đưa ra một quyết định về Việt Nam có được tham gia vào TPP hay không.

Trong khi đó, càng về sau này, quyền lực càng chuyển dần sang

các nhà đầu tư nước ngoài có thể mua tối đa là 30% cổ phần trong ngân hàng. Thí dụ BIDV, đang thương lượng, để đến cuối năm 2015, nhà nước chỉ còn sở hữu khoảng 65% cổ phần tại đây.

Theo cách cải tổ được Hanoi tính toán, thì Cộng đang vẫn giữ quyền kiểm soát trong kinh tế, tài chánh. Như thế giới lãnh đạo Hà Nội vẫn có cơ sở để nắm chắc rằng “*bao nhiêu lợi quyền tất qua tay mình*” - như một câu sấm đá trong Cộng Sản Quốc Tế Ca. Rốt cuộc các sai lầm làm mất hàng trăm ngàn tỷ, không ai chịu trách nhiệm. Tiền cứ bị cuốn hút vào những thùng không đáy như vụ Vinashin, Vinalines.

Bao lâu nay, Hanoi chỉ nói khi cần; còn làm thì lại khác rất xa. Đây là một thí dụ cụ thể : Tháng Bảy năm 2013, Hanoi cho phép lập công ty quản lý tài sản VAMC, với khoản vốn ban đầu là 24 triệu đôla, nhằm giúp mua lại nợ xấu từ các ngân hàng để đổi lại trái phiếu chính phủ. Chỉ trong 7 tháng đầu tiên, VAMC đã mua lại khoảng 2,5 triệu Đôla nợ xấu, nhưng sau đó hoạt động của công ty này đã chậm lại. Nhiều chuyên gia tổ giác, Hanoi đã cho làm các thủ tục để “đào nợ”; nợ cũ thành mới, giúp các món nợ được “đào” trở thành nợ vừa mới vay, còn lâu lắm mới “đáo hạn” để phải trả; vòng đào nợ

cứ quay thì nợ xấu sẽ rất thấp.

Khi VAMC thành hình, công luận la lên, vốn có 24 triệu Đôla thì làm ăn gì với núi nợ xấu. Nhưng bản chất của Hanoi là lừa công chúng. Thành ra vốn 24 triệu Đôla là quá dư rồi! Đúng như lời Giảng Viên Kinh tế, Tiến sỹ Kinh tế Phạm thế Anh : *Về bản chất, VAMC không phải là công cụ xử lý nợ xấu mà chỉ kéo dài thời gian giúp các ngân hàng thương mại tự giải quyết nợ xấu thông qua tái cấp vốn.*”(BBC Oct 14)

Hanoi mất khả năng trả nợ

Cũng trước khi ông Dũng sang Châu Âu, Hanoi tung ra kế hoạch sẽ vay thêm 1 tỷ Đôla vào năm 2015, nói là để khai thác tỷ giá hay lãi suất vay nợ thấp trên thị trường quốc tế hiện nay, tái cơ cấu nợ công, giảm lãi suất của các món nợ cũ, qua đó giảm áp lực trả nợ lên Chính phủ hiện nay mà không làm tăng nợ quốc gia.. Lối giải thích này của Hanoi bị truyền thông mọi phía tổ giác là, “*cách nói dối trơ trẽn để che dấu thực trạng mất khả năng trả nợ đến hạn, nợ công đã vượt mức nguy hiểm từ lâu...*”

Hanoi luôn khoe là, quỹ dự trữ ngoại tệ của Việt Nam những năm gần đây liên tục tăng mạnh và đã đạt con số đến xấp xỉ 30 tỷ Đô la. Vậy tại sao Hanoi không dùng chỉ dưới 5% của 30 tỷ Đôla đó cho việc tái cơ cấu giảm áp lực trả nợ công quốc tế của quốc gia? Còn lý do nào để sử dụng quỹ dự trữ ngoại tệ quốc gia hợp lý hơn? Nếu phải đi vay thêm 1 tỷ Đôla thì điều đó chỉ có thể giải thích rằng, quỹ dự trữ ngoại tệ quốc gia là rỗng tuếch, chỉ là cái bánh vẽ nên không ai “cắn” được... dù chủ nhân của nó là Cộng đảng cũng đành chịu!

Các Tập đoàn doanh nghiệp quốc doanh lớn của Hanoi không có khả năng trả nợ cũ đã vay mà còn không có chút uy tín nào để đi vay thêm nữa, như họ đã từng vay nợ vào giữa những năm 2000-2010. Nền kinh tế vẫn tăng mỗi năm trên 5%, tại sao không có đủ tiền điều hành mà luôn vay nợ. Theo Tiến sỹ Kinh Tế Phạm đăng Doanh nợ công Việt Nam nay đã ở mức xấp xỉ 105%. Điều này nói lên rằng các số liệu do Hanoi công bố đều không đúng. Các đỉnh chể

kinh tế, tài chánh quốc tế vẫn luôn hoài nghi về những gì Hanoi công bố!

(xem tiếp trang 80)

Sổ Tay Thường Dân Tưởng Năng Tiến

TÁC PHONG CỦA BÁC

Chúng mình tiêu bạc thật, họ tiêu bạc giả, hãy cho lời thánh đường bạc giả ra.

Trần Đình – Đền Cù

Nhớ—năm nào—ông Nguyễn Chí Thiện đã “suýt” làm (xong) một bài thơ để dâng Bác, nhân ngày sinh nhật của Người:

Hôm nay 19-5

Tôi nằm

Toan làm thơ chửi Bác

Vần thơ mới hơi phang phác

Thì tôi thôi

Tôi nghĩ Bác

Chính trị gia sọt rác

Không đáng để tôi

Đổ mồ hôi

Làm thơ

Dù là thơ chửi Bác

Đến thẳng Mac

Tổ sư Bác

Cũng chưa được tôi nguyền

ngoạc vài câu

Thôi hơi đầu

Mặc thầy bọn văn sĩ cô đầu

Vuốt râu, xoa đầu, mơn trớn Bác

Thế rồi tôi đi làm việc khác

Kệ cha Bác!

Tôi thì chả có việc gì khác để làm, rảnh thấy bà luôn; đã vậy, lại còn hơi bị tiểu tâm nên thỉnh thoảng (khi nổi cáu) vẫn cứ ... đá vào một con chó chết. Coi, có dễ giận không chớ: “Bác tự nhận mình chỉ nêu ra được tác phong, còn tư tưởng lý luận thì để cho Mao Chủ tịch.” (Trần Đình. Đền Cù, Westminster, CA: Người Việt, 2014).

Đ... mẹ, nói vậy mà nghe được sao? Chủ thuyết thì của Marx, tư tưởng và lý luận thì của Mao, và chúng bảo sao là Hồ bảo hao làm vậy. Sao mà Bác kính yêu của chúng ta lại dễ chịu (và dễ dãi) dữ vậy cả?

Vẫn theo Trần Đình, vào thời điểm này, Bác phải chịu lép một bề vì nhà nước ta chưa được các nước XHCN quàng vai bá cổ (lôi vào phe của anh em vô sản quốc tế) và Đảng thì đang ở vào tình cảnh thê thảm lắm. Không tin, cứ nhìn thử bức ảnh (chụp vào mùa Thu năm 1949) này coi:

Bức ảnh đập ngay vào mắt người xem bởi vẻ hoang vu, tiêu tụy: một lán nửa nhỏ ba vách

◀Ảnh lấy từ BBC

nửa tuềnh toàng không nội thất, sau đó một vật cây cối bị đốn trơ gốc và miếng đất mới khai phá chưa kịp xây cất nhà lán. Nhưng nổi lên hơn cả là hình ảnh Cụ Hồ và Lê Đạt. Ai xui mà chỉ có hai người ngồi xỏm?

Cụ Hồ - chắc đến chỗ Trường Chinh có việc - hốc hác dầm chiêu, Lê Đạt mặt còn hơi sữa nhưng nom thần thờ. Tôi không thể không nghĩ đến hai cha con một nông dân già bán gà ế chợ chiều ử ử bên nhau mà đường về thì xa và nhà thì nhẵn gao...

Đặc biệt không một chút ranh giới phân chia đẳng cấp giữa người và người. Không một bóng dáng quyền lực. Tất cả là một khung cảnh buồn, hiu hắt, suy tàn... Mấy thành viên cuối cùng của một bộ tộc sống trên một dèo rừng biệt lập được National Geography chụp được. Bức ảnh với hết không khí hiện thực ử ử của nó cho thấy Cụ Hồ không thể không băng qua vùng biên giới bị quân Pháp chiếm đóng để tìm Mao Trạch Đông. (Sdd trang 54).

Gặp bác Mao xong, được giao cho nhiệm vụ làm tiền đồn của phe XHCN là bác Hồ hoá rồng liền. Tác phong đổi hẳn. Hết về “ử ử” như “một nông dân già bán gà ế chợ chiều,” và (chắc) cũng thôi ngồi chồm hồm, rồi biến ngay thành một ... đấng quân vương – theo như lời kể của Trần Đức Thảo, ba năm sau:

Lần ấy, khoảng cuối năm 1952, lúc tôi đang vô cùng hoang mang thất lạc, bức bối trong lòng vì tôi biết là đang đang triệu tập tại Tân Trào, ở ATK này, mà tôi lại không được tham dự. Nhưng rồi xảy ra

PHỞ 14

VIETNAMESE RESTAURANT

1436 Park Road NW, Washington, DC 20010
202-986-2326

CHÚC MỪNG

Chúc Mừng Nhà Hàng Phở 14
(Nhà Hàng VN Duy Nhất trong vùng)
Vừa được xếp Hạng Nhất trong số
các nhà hàng mới vùng Hoa Thịnh Đốn
qua cuộc bình bầu của Thực Khách do
báo EXPRESS vùng HTĐ tổ chức.

VÙNG THỦ ĐÔ
HOA THỊNH ĐỐN
WASHINGTON DC

Chủ nhân (H. 1974)

GIỜ MỞ CỬA:

SUN-WED: 11:00AM - 9:30PM
THUR-SAT: 11:00AM - 10:00PM

- PHỞ	- GIẢI KHÁT
- CƠM PHẦN	- SINH TỐ
- ĐỒ XÀO	- KHAI VỊ
- BÚN, BÁNH MÌ	- TRÁNG MIỆNG

LET US HELP YOU REALIZE YOUR FINANCIAL GOALS.

PERSONAL BANKING

- Checking Account
- Savings Account
- CDs
- Auto Loans
- Online Banking

COMMERCIAL LENDING

- Asset Based Accounts Receivable and Inventory Financing
- Business Consortium Fund (BCF) Program
- Certified Minority Business Enterprise
- Entertainment Financing
- Equipment Financing
- Equipment Leasing
- Green Project Financing
- Leveraged Buy Out Financing
- Small Business Loans and SBA loans
- Technology Banking
- Working Capital Financing

COMMERCIAL REAL ESTATE LENDING

- Construction Financing
- Credit Enhancement of Low-income Housing
- Revenue Bonds Financing
- Low-income Housing Tax Credit Financing
- Mortgage Financing (Commercial and Residential)

INTERNATIONAL BANKING

- Correspondent Banking Services
- EWB (China) & EWB Hong Kong Branch
 - Local Currency Banking Services
- Export Financing
 - Bills Discount
 - Foreign Account Receivable Insurance Policy Financing
 - U.S. EXIMBANK Programs
- Foreign Exchange Management
 - Remittance, Checks and Drafts
 - Foreign Currency Accounts & CD
 - Banknotes
 - Risk & Hedging Solutions
 - Advisory Services
 - China / US Bridge Banking Assistance
- Import Financing
 - Revolving Line of Credit
 - Letter of Credit and Collection Services
- Individual and Corporate Accounts

Hãy Chọn Một Ngân Hàng Tốt Nhất *Thuận Tiện*
Nhiều Quyền Lợi Có Nhân Viên Việt Nam Phục Vụ
Ân Cần, Hướng Dẫn Mọi Chi Tiết Tường Tận Rõ Ràng.

9032 Bolsa Ave.
Westminster, CA 92683
Giám Đốc Chi Nhánh : CINDY HO
714-895-2575

EAST WEST BANK
Your Financial Bridge®

www.eastwestbank.com

A DONG SUPERMARKET

Tọa lạc trong Asian Village - Làng Việt Nam, đối diện
Thương xá Phước Lộc Thọ với bãi đậu xe đã được tân trang
nên không còn bị kẹt xe như thời gian trước đây.

Á Đông Supermarket với 5 cái nhất:

- 👉 **Giá hạ nhất,**
- 👉 **Hàng tươi ngon nhất,**
- 👉 **Tiếp đãi ân cần nhất,**
- 👉 **Sạch Sẻ vệ sinh nhất,**
- 👉 **Chắc chắn quý khách sẽ hài lòng nhất.**

Siêu Thị Á Đông với những phiên chợ đêm:
Mở cửa hàng ngày đến 11 giờ khuya để phục vụ
quý khách bận rộn trong giờ làm việc ban ngày.

9221 Bolsa Ave., Westminster, CA 92683
714-999-5566 • fax: 714-657-7457 • E-mail: adsupermarket@yahoo.com

một vụ việc là tôi cực kỳ xúc động: có lệnh truyền xuống để chuẩn bị đưa Trần Đức Thảo đi chào “Bác”!

...

Rồi giờ phút sự thật, giữa “ông cụ” và tôi đã tới. Một cán bộ đặc biệt được phái tới... Cán bộ lễ tân này dặn dò từng chi tiết tỉ mỉ, chứng tỏ một sự tôn vinh, sùng bái tuyệt đối:

- Yêu cầu của ban lễ tân là đồng chí phải thận trọng trong từng cử chỉ, từng lời nói khi gặp “Người.” Thứ nhất là cần nhớ rằng khi gặp thì phải đứng xa “Người” ít ra là ba mét! Chỉ khi “Người” ra dấu, ra lệnh, mới được lại gần hơn. Thứ nhì là không được tự ý nói leo, “Người” có hỏi câu gì thì mới được phép trả lời. Mà phải trả lời đúng vào câu hỏi đó, tuyệt đối không được tự ý nói thêm, nói ra ngoài câu hỏi. Thứ ba là không được chào trước, nói trước. Thứ tư là không được xưng “tôi”, y như ngang hàng với “Người.”

- Nếu không được xưng tôi thì xưng bằng gì?

- Đồng chí có thể xưng bằng “con,” hay bằng “cháu,” và phải gọi Người bằng “bác” như đồng bào vẫn gọi... Những mệnh lệnh này là quan trọng, đồng chí phải ghi nhớ cho kỹ, kéo làm hỏng cuộc diện kiến với “Người” là tai hại lắm đấy. Không phải ai ở đây cũng đã được tới gần để chào “Người” đâu. (Trần Đức Thảo. *Những Lời Trắng Trối*, Arlington, VA: Tổ Hợp Xuất Bản Miền Đông Hoa Kỳ, 2014).

Người trông xa, ma trông gần. Bởi trông từ quá xa nên đã có lúc thiên hạ cứ ngỡ Bác là một vị thánh sống. Ký giả Tây (Jean Lacouture) phong Bác thành “thánh François bùng biến.” Báo Mỹ – *Time*, số ra ngày 16 tháng 7 năm 1965 – gọi Bác là “vị thánh râu dài của nước Việt Nam.”

Thiệt là quá đã và quá đáng!

May là dân Việt – thừa đó – không mấy ai rành ngoại ngữ nên vẫn có người quan sát “tác phong bùng biến” của Bác với ít nhiều nghi ngại, và ... ái ngại:

“Một lần tôi quay cảnh ông

thăm đồng bào nông dân ở Hải Dương, mùa hè năm 1957. Sáng sớm hôm ấy trời mưa to, trên đường còn lại những vũng nước lớn. Đến một đoạn đường lầy lội ông tụt dép, cúi xuống xách lên. Trong ống ngắm của máy quay phim tôi nhìn rõ hai bên vệt cỏ không bị ngập. Tôi chợt hiểu: ông không đi men vệt đường bởi vì ông muốn chung đôi dép. Vì lòng kính trọng đối với ông, không muốn rồi đây người xem sẽ nhận ra trên màn

ảnh lớn diễn xuất lộ liễu, tôi tắt máy. Nghe tiếng cái Eymo 35 đang kêu xè xè đột ngột im tiếng, ông ngẩng lên nhìn tôi, nhưng ngay đó ông hiểu ra.” (Vũ Thư Hiên. *Đêm Giữa Ban Ngày*. California: Văn Nghệ, 1997).

Ôi, tưởng gì chứ cái “tác phong chung dép” thì bác vẫn “thao tác” đều đều – vô cùng thành thạo – ở khắp cả mọi nơi:

Khi Bác tới thăm 1 ngôi đền lớn và cổ kính của Ấn Độ thì có một chuyện lạ xảy ra. Lúc Bác bước vào trong đền, để lại đôi dép bên ngoài thì bất ngờ có hàng trăm phóng viên báo chí, nhiếp ảnh, quay phim ập đến vây kín đôi dép cao su của Bác.

Họ như phục sẵn từ rất lâu rồi, một số phóng viên còn cúi xuống dùng tay sờ, nắn đôi dép tỏ vẻ lạ lùng và trịnh trọng. Sau đó họ vội vàng ghi chép lại những gì mình vừa thấy. Từ những góc độ, cự ly khác nhau, các phóng viên thi nhau bấm máy, họ chen nhau để có được những vị trí thuận lợi.

Rồi tiếp theo đó là cảnh đám đông dân chúng kéo đến từ các ngã, ủa vào để được ngắm nghía đôi dép. Đó chỉ là một cảnh tượng tự hào và cảm động mà bạn bè quốc tế đã dành cho đôi dép của Bác trong rất nhiều nơi Bác tới thăm. (“Trăm phóng viên nước ngoài vây kín đôi dép của Bác” – Tin Ngắn, 19/05/2013).

Ngoài đôi dép, đôi môi của Bác

cũng được *bạn bè thế giới* đặc biệt quan tâm và (vô cùng) quan ngại – theo như bản tường thuật của *The Straits Times*, số ra ngày 8 tháng 3 năm 1959:

“Chủ tịch Hồ Chí Minh của Bắc Việt, 68 tuổi, đã bị bảo một cách thẳng thừng rằng phải ngưng việc hôn hít các em gái Indonesia và tôn trọng những điều dạy của Hồi giáo.

Báo chí Indonesia đã phê bình Chủ tịch Hồ về việc thường xuyên hôn hít trong chuyến viếng thăm 10 ngày xuyên qua Java và khu nghỉ mát quần đảo Bali.”

Dzụ này Đảng dấu kín như mèo ... nên mãi đến năm 2014 cả nước mới biết được “những nụ hôn vượt biên giới” (xa xôi) này. Cũng trong năm 2014, thiên hạ còn biết thêm đôi điều tai tiếng (nữa) về tác phong của Bác – như đã dẫn:

- *Yêu cầu của ban lễ tân là đồng chí phải thận trọng trong từng cử chỉ, từng lời nói khi gặp “Người.” Thứ nhất là cần nhớ rằng khi gặp thì phải đứng xa “Người” ít ra là ba mét! Chỉ khi “Người” ra dấu, ra lệnh, mới được lại gần hơn. Thứ nhì là không được tự ý nói leo, “Người” có hỏi câu gì thì mới được phép trả lời. Mà phải trả lời đúng vào câu hỏi đó, tuyệt đối không được tự ý nói thêm, nói ra ngoài câu hỏi. Thứ ba là không được chào trước, nói trước. Thứ tư là không được xưng “tôi”, y như ngang hàng với “Người.” (Trần Đ.T.247).*

- *Cải cách ruộng đất chính thức nổ pháo hiệu đầu tiên ở xã Dân Chủ, Đồng Bẩm, Thái Nguyên, trên quốc lộ 1 lên Lạng Sơn. Đối tượng: Nguyễn Thị Năm, tức Cát Hanh Long, nhân sĩ tên tuổi trong Trung ương Hội Liên Hiệp Phụ*

Nữ cũng như Trung ương Mặt trận Liên Việt, người t h ư ờ n g cùng hợp long trọng với Hồ Chí Minh, Tôn Đức T h ấ n g , H o à n g Quốc Việt.

Nay bà trở thành địa chủ phản động, cường hào gian ác lợi dụng tiếng thân sĩ để phá hoại cách mạng và kháng chiến, có nhiều nợ máu với bản cổ nông.... Cụ Hồ bịt râu đến dự... (Trần Đ. 83 - 84).

Thảo nào mà Bác đã “vãi nước mắt,” sau khi chứng kiến cái chết rất đau thương tâm và rùng rợn của bà Nguyễn Thị Năm:

Khi du kích đến đưa bà ta đi, bà ta đã cảm thấy có gì nên cứ lay van “các anh làm gì thì bảo em trước để em còn tụng kinh”. Du kích quát: “Đưa đi chỗ giam khác thôi, im!” Bà ta vừa quay người thì mấy loạt tiểu liên nổ ngay sát lưng. Minh được đội phân công ra Chùa Hang mua áo quan, chỉ thị chỉ mua áo tời nhất...

Mua áo quan được thì không cho bà ta vào lọt. Du kích mấy người bèn đặt bà ta nằm trên miệng cổ áo rồi nhảy lên vừa giẫm vừa hô: “Chết còn ngoan cố này, ngoan cố nổi với các ông nông dân không này?” Nghe xương kêu răng rắc mà tờ không dám chạy, sợ bị quy là thương địa chủ. Cuối cùng bà ta cũng vào lọt, nằm vẹo vọ như con rối gãy vậy... (Trần Đ. 85 – 86).

Ý Trời, có thiệt không đó – cha

nội? Nói gì mà nghe thấy ghê dữ vậy?

Vâng, tôi xin đối mặt với công luận đây. Tôi ăn gian nói dối thì các ông cứ việc vạch ra. (Trần Đ.393).

Công luận thì tôi cũng tin như ông Nguyễn Chí Thiện (“Tôi biết nó, đồng bào miền Bắc này biết nó. Việc nó làm, tội ác nó ra sao.” 1968) nên khỏi cần *đối mặt*. Thiên hạ chỉ còn phải chờ “các ông” trong Ban Tuyên Giáo Trung Ương sẽ “vạch ra” cái tội “ăn gian nói dối” của Trần Đình thôi.

Chỉ sợ là phải chờ rất lâu và bên công an vì sốt ruột nên sẽ vào cuộc sớm hơn. Trong trường hợp này, tôi cũng xin được nhắc nhỏ (và nhắc trước) rằng tác giả *Đền Cù* đã bị kết án từ năm 1968 rồi [“1. Phủ nhận mọi đường lối, chính sách của Đảng, nhất là đường lối kháng chiến chống Mỹ; 2. Lãng mạ lãnh tụ giai cấp, lãnh tụ dân tộc Hồ chủ tịch; 3. Chuẩn bị viết tiểu thuyết chống Đảng.” (Trần Đ. 464.)] mà chả hề bị tù tội gì ráo trọi.

Nay (e) khó mà tìm được tội danh gì mới, và đương sự thì đã bước vào tuổi bát tuần. Đụng vô “thằng chả” chỉ thêm rách việc thôi. ▣

Lượm Lặt Đó Đây

Luật sư Hà Huy Sơn ở Hà Nội nói với chúng tôi là bản thân ông chưa từng biết về việc có thẩm phán chủ tọa phiên tòa nào vì xử án oan sai mà sau này bị truy tố. Đáp câu hỏi là việc khởi tố thẩm phán Phạm Tuấn Chiêm có bất thường hay không? LS Hà Huy

Chuyện lạ Việt Nam: truy tố thẩm phán xử án oan

Bản tin của đài RFA vừa cho hay, một trong các quan tòa xử oan ông Nguyễn Thanh Chấn về tội giết người đã bị khởi tố hôm 30/9/2014. Chuyện hiếm thấy này đang gây chú ý trong dư luận với hy vọng nhiều con sâu khác trong ngành tư pháp của chế độ Xã Nghĩa Việt Nam sẽ phải trả giá.

Án oan rất phổ biến ở Việt Nam, một số vụ được minh oan nhưng có lẽ chưa khi nào vị thẩm phán chủ tọa phiên tòa xử oan lại bị qui trách nhiệm đến cùng, bởi lại một phán quyết sai lầm của 10 năm trước. Án oan gây chấn động này là vụ

ông Nguyễn Thanh Chấn bị kết tội giết người, sau khi ngồi tù 10 năm đã được minh oan và trả tự do.

Đây là trường hợp của nguyên thẩm phán Tòa án Nhân dân Tối cao Phạm Tuấn Chiêm, 65 tuổi cư ngụ ở Gia Lâm Hà Nội. Ở tuổi này chắc hẳn ông Chiêm đã về hưu từ lâu và cũng không thể ngờ là mình lại bị cấm đi khỏi nơi cư trú, bị khởi tố bị can để điều tra về hành vi thiếu trách nhiệm gây hậu quả nghiêm trọng trong vụ án oan Nguyễn Thanh Chấn. Được biết, ngày 27/7/2004, ông Phạm Tuấn Chiêm thẩm phán Tòa phúc thẩm Tòa án Nhân dân Tối cao, lúc đó Chủ tọa phiên phúc thẩm xem xét kháng cáo kêu oan của ông Nguyễn Thanh Chấn bị tòa sơ thẩm kết tội giết người với bản án chung thân. Theo VnExpress ông Chiêm bị cáo buộc đã sử dụng các chứng cứ được thu thập trái qui định để y án tù chung thân đối với ông Nguyễn Thanh Chấn về hành vi giết người. Hồi tháng 5/2014 Cục Điều tra Viện Kiểm sát Nhân dân Tối cao cũng ra lệnh khởi tố vụ án hình sự, khởi tố bị can và đã bắt tạm giam 2 cán bộ liên quan đến vụ án oan Nguyễn Thanh Chấn.

Sơn cho hay: *“Theo tôi thì việc này cũng có qui định trong bộ Luật Tố tụng Hình sự và bộ Luật Hình sự Việt Nam. Luật đã qui định thì cũng không có gì là bất thường nhưng việc khởi tố một thẩm phán chủ tọa phiên tòa thì nó cũng là chuyện hiếm ở Việt Nam.”*

Tù nhân lương tâm Đậu Văn Dương được thả trước thời hạn

Tù nhân lương tâm Đậu Văn Dương, sinh năm 1988 thuộc một trong những thanh niên sinh viên Công giáo- Tin Lành tại Nghệ An bị bắt và bị kết án tù, vừa được thả về nhà sớm bốn tháng so với án tù 42 tháng mà tòa tuyên cho anh trong phiên phúc thẩm ngày 26 tháng 9 năm 2012 với tội danh tuyên truyền chống Nhà nước theo điều 88 Bộ Luật Hình sự.

Trả lời câu hỏi của phái viên Gia Minh đài RFA là do đâu anh được trả tự do sớm, anh Dương cho hay:

“Họ thông báo là cải tạo tốt, nhưng thực tế tôi có ‘cải tạo’ gì

*Ảnh chụp ông Chấn
hôm được trả về gia đình*

đâu, họ tìm cách để cho về. Lúc bị bắt ở Trại Nghi Kim, sau đó lên Trại 5. Khi mới vào thì trực Trại Nghi Kim bật đèn xanh cho tù đánh tôi. Có hai người tù đánh tôi

gọi là ‘lên bờ xuống ruộng’; đánh từ lúc vào khoảng 10 giờ tối cho đến gần 4 giờ sáng. Nếu không có Chúa thì khả năng tôi không thể đứng ở đây, cũng dễ mà chết rồi. Lúc đó tôi đau nhức toàn thân, nhưng cũng cầu nguyện nhiều nên vượt qua được.”

TNLT Anton Đậu Văn Dương
Blog thanhnienconggiao

Anh cho biết tiếp:

“Khi lên trại 5 họ nhốt tôi với những người với các án như ma túy, giết người cướp của, đủ hết. Còn tù nhân lương tâm thì có một số anh như anh Diệu, anh Duyệt, anh Dũng, anh Xuân Anh khi họ lên thì có gặp. Tôi gặp anh Diệu được một vài hôm và họ biết nên tách riêng ra. Anh Duyệt, anh Dũng họ cũng chuyển đi mỗi người mỗi nơi. Anh Xuân Anh còn mấy ngày nữa về thì họ cho ở với tôi.”

Khi được hỏi về sinh hoạt tôn giáo trong tù, anh Dương cho hay:

“Trong thời gian đầu tôi có một cuốn Kinh Thánh, họ thu nhưng tôi

đòi lập biên bản, họ nói (sẽ) cho nhưng cuối cùng lại không cho. Tôi làm đơn kiến nghị- khiếu nại nhưng ra gặp, họ nhất quyết không trả. Họ nói vào tù những sách tôn giáo: Phật giáo, Công giáo... đều cấm hết, khi nào ra tù mới trả. Tôi viết tâm thư và bắt đầu tuyệt thực. Trong tâm thư tôi viết tại sao sách Kinh Thánh Tân Ước dạy con người hướng thiện mà không cho. Các ông sợ sách hướng thiện hay sao mà không cho phạm nhân đọc. Ngoài ra Kinh Thánh là niềm tin, là cuộc sống của tôi, như thế các ông đã chà đạp lên niềm tin, cuộc sống của tôi, và các ông vi phạm vào quyền tự do tôn giáo, tự do tín ngưỡng. Do đó tôi sẽ tuyệt thực 7 ngày, 10 ngày.... Sau khi viết tâm thư và tuyệt thực thì một số cán bộ gọi ra nói ‘chúng tôi sẽ tìm sách trả lại cho anh’; ý của họ muốn tôi ngừng tuyệt thực; nhưng tôi kiên quyết khi nào trả sách mới ngừng. Lúc đó ông khác gọi tôi ra để gặp. Chính ông Đinh Công Chiến, người thu sách của tôi nói rằng ‘những sách về tôn giáo đều cấm hết, nếu muốn nhận thì sau khi hết án mới được nhận. Anh có kiện ra thủ tướng tôi cũng không sợ’. Tôi nói ông đã vi phạm quyền tự do tôn giáo, tín ngưỡng là quyền tự do cơ bản của con người, nếu ông không trả tôi tiếp tục tuyệt thực. Sau đó cách một hôm, ban lãnh đạo họp nhau và trả sách cho tôi nên tôi ăn trở lại.”

Còn nhớ, anh Đậu Văn Dương

bị bắt hồi ngày 02 tháng 8 năm 2011. Một hoạt động khiến anh Đậu Văn Dương thực hiện và bị kết tội là tham gia rải truyền đơn kêu gọi tẩy chay bầu cử hội đồng nhân dân các cấp vào tháng 5 năm 2011. Nhóm của Đậu Xuân Dương gồm có anh cùng Trần Hữu Đức, Chu Mạnh Sơn và Hoàng Phong. Hiện anh Trần Hữu Đức đang phải thụ án 39 tháng tù tại Trại Phú Sơn, Thái Nguyên. Chu mạnh Sơn đã hoàn tất 30 tháng tù hồi tháng 2 vừa qua. Riêng Hoàng Phong chịu 18 tháng tù treo trong cùng vụ rải truyền đơn với ba người vừa nói.

Dù được về nhà trước thời hạn, nhưng anh Đậu Văn Dương vẫn phải chịu quản chế 18 tháng theo bản án tuyên trước đây. Anh cho biết sẽ tiếp tục đấu tranh chống lại những sai trái trong xã hội và tham gia sinh hoạt với các sinh viên Công giáo như trước khi đi tù.

Trái cây của Tàu ‘nhúng hóa chất’ khiến người trong nước quan ngại

Nguồn tin báo VietnamNet cho hay: trái cây Trung Quốc đang là

(xem tiếp trang 83)

"Cho Em Niềm Hy Vọng" 12

■ *Trang Đài Glassey-Trần Nguyễn*

1. Tâm “Việt”

Lần đầu tôi ‘gặp’ họa sĩ Châu Thụy là tháng Giêng 2008, tại thủ phủ Sacramento của tiểu bang California, khi tôi cùng phái đoàn các sinh viên trẻ đến trao đổi với các nhà hành pháp của tiểu bang, và được Thượng nghị sĩ Lou Correa đưa đi tham quan khu làm việc của ông. Trên tường, nổi bật giữa những tranh ảnh và băng tường lệ, là bức bút họa có tựa đề “Việt.” Hình chữ “S» và hõn chữ trong tranh làm tôi liên tưởng ngay đến chữ “Tâm Việt.» Đó là cái huyền nhiệm của bút họa Châu Thụy - từ một chữ, một nét, người xem có thể liên tưởng đến nhiều điều khác cũng tuyệt vời như nội dung của bức bút họa. Một năm sau đó, khi thực hiện chương trình Làng Việt Nam tại Hội Xuân VAYA tại Balboa Park ở San Diego, tôi đã mời Nhà bút họa Châu Thụy đến triển lãm và thuyết trình tại Làng, qua sự giới thiệu

của Nhiếp ảnh gia Benjamin Vũ.

Về bức tranh với tựa đề “Việt,” Nhà bút họa Châu Thụy giải thích, “Để tìm đường đến tự do, chúng ta đã hy sinh lớn lao, mặc dù chúng ta đã mất mát hầu như tất cả. Nhưng dù phải xa đất Mẹ, chúng ta vẫn cương quyết giữ vững nền văn hóa và bản sắc dân tộc Việt. Bức tranh ‘Việt’ làm rạng ngời sắc thái dân tộc Việt Nam. Tác phẩm khơi dậy niềm tự hào, giá trị, truyền thống và sự quý trọng tự do qua lịch sử nghìn năm đấu tranh hào hùng để giữ vững sắc Việt.”

Vậy, bút họa có gì khác với thư pháp của ông đồ mà Vũ Đình Liên ghi lại trong bài thơ bất hủ chúng ta vẫn ngâm nga mỗi dịp Xuân về? Theo Nhà bút họa Châu Thụy, thì “đây là hai trường phái nghệ thuật khác nhau. Thư pháp thì viết Chữ Hán và chữ Nôm, còn Bút Họa thì vẽ Chữ Quốc ngữ, dùng mẩu tự Latinh. Do đó, có một sự phân biệt lớn giữa hai thể loại hình thức nét của từng chữ, và sự kết hợp giữa hình và nét, tạo nên khác biệt hoàn toàn giữa hai ngành nghệ thuật.”

2. “Tình Thương»

Lại nói về chuyên phục vụ y tế lưu động thường niên của SAP-VN 2014.

Cô Tuyết Võ, một người ở tuổi ‘thất thập,’ nhưng vẫn mong sẽ có dịp tiếp tục đi phục vụ thêm nhiều năm nữa, dù “chuẩn bị lên đường giữa mùa hè oi bức,” nhất là “năm nay đoàn lại làm việc ở miền Trung đất đai khô cằn, nắng cháy: A Lưới.”

Theo Cô Tuyết kể, “A Lưới là một huyện trên miền núi vùng cao, có dãy Trường Sơn hùng vĩ bao quanh, là thượng nguồn của năm con sông lớn. A Lưới cách thành phố Huế 70 km về phía Tây. Phía Bắc giáp huyện Phong Điền. Phía Đông giáp huyện Hương Trà. A Lưới là vùng đất có nhiều dân tộc, bản sắc văn hóa riêng, từ tiếng nói đến cách ăn mặc. Huyện A Lưới còn nghèo và đang được xây dựng trường học, trạm y tế, thủy lợi và chương trình điện lực.”

Phái đoàn năm nay cũng đa dạng như mọi năm. Cô Tuyết nói, “Chúng tôi gồm Bác Sĩ, Nha Sĩ, Dược Sĩ, Kỹ Sư, và nhóm thiện nguyện hưu trí, đều là những thiện nguyện viên đến từ các Tiểu Bang Nước Mỹ. Chúng tôi lên đường với những thùng chất đầy thuốc trị bệnh, bàn chải, kem đánh răng, mắt kính, kẹo bánh và thú nhồi bông cho trẻ em. Đoàn sẽ khám bệnh, khám răng, khám mắt và cho thuốc.”

Chuẩn bị cho chuyến y tế lưu động, nhưng Cô Tuyết gói ghém cho mình một hành trang tưởng chừng như phi-y-tế: Tình Thương, mà theo Cô, “hai chữ viết hoa, ai đọc qua cũng cảm nhận được với cảm giác lâng lâng, nhẹ nhàng man mác nhưng người CHO là chỉ biết cho đi cái yêu thương rạt rào thật tự nhiên bằng một trái Tim nồng ấm thương yêu tình người. CHO mà

MILE SQUARE DENTISTRY

15972 EUCLID ST. STE. F, FOUNTAIN VALLEY, CA 92708
(714) 839-7660

GIỜ MỞ CỬA: Thứ Hai - Thứ Sáu: 10am - 7pm
Thứ Bảy: 10am - 4pm

Bác Sĩ Nha Khoa

CHRISTOPHER KHIEM NGUYEN, D.D.S.

Nha Khoa Tổng Quát và đặc biệt về thẩm mỹ (Porcelain Veneers, Bonding, Bleaching)

JENNI HA NGUYEN, D.D.S.

- Chữa trị các bệnh về răng và nướu
- Làm răng giả các loại
- Nha Khoa phòng ngừa cho người lớn và trẻ em
- Tiểu giải phẫu
- Săn Sóc trẻ em để ngừa sâu răng và mọc răng lệch lạc
- Chữa trị theo kỹ thuật tân tiến hiện đại và phương pháp sát trùng tối đa để tránh bệnh truyền nhiễm

TẬN TÂM - CHU ĐÁO - NHẸ NHÀNG
MÁY MÓC VÀ DỤNG CỤ TỐI TÂN

NHẬN MEDICAL VÀ BẢO HIỂM
GIÁ ĐẶC BIỆT CHO QUÝ VỊ
KHÔNG CÓ BẢO HIỂM

DONG NAI PHARMACY

Dược Sĩ TRẦN ĐỨC HIẾU
Dược Sĩ TRẦN LƯU THỊ ÁI

CÔNG TY CUNG CẤP DƯỢC PHẨM VÀ DỤNG CỤ Y KHOA

9081 Bolsa Ave., Suite 108, Westminster, California
(gần tiệm Hòa Bình Food To Go, trong khu Guaranty Bank of California)

Tel: (714) 379-5072 Fax: (714) 379-5074

BÁN VÀ CHO THUÊ CÁC DỤNG CỤ Y KHOA:

- XE LĂN - NẠNG CHỐNG - NẠNG TẬP ĐI (Walker)
- GIƯỜNG BỆNH VIỆN VÀ CÁC ĐỒ DÙNG PHỤ THUỘC (Hospital Bed & Accessories)
- DỤNG CỤ AN TOÀN TRONG PHÒNG TẮM (Bathroom Safety Products)
- CÁC LOẠI MÁY ĐO ĐƯỜNG TRONG MÁU (Blood Glucose Monitor)
- MÁY ĐO HUYẾT ÁP (Blood Pressure Monitor)

CUNG CẤP ĐẦY ĐỦ:

- CÁC LOẠI DƯỢC PHẨM BÁN THEO TOA (Prescription Drugs) HAY BÁN TỰ DO (OTC Drugs)
- CÁC LOẠI SẢN PHẨM NUÔI DƯỠNG BỆNH NHÂN QUA ỐNG CHUYỂN VÀO RUỘT
- HAY CHUYỂN VÀO MÁU (Enteral & Parenteral Nutrition Products)
- CÁC VẬT DỤNG DÀNH CHO BỆNH NHÂN TIỂU TIỀN BẤT THƯỜNG (Incontinence Products)
- CÁC VẬT DỤNG DÀNH CHO BỆNH NHÂN GIẢI PHẪU LỖ THÔNG QUA THÀNH BỤNG (Ostomy Products, TÚI DẪN LỖ THÔNG ĐẠI TRÀNG (Colostomy Products).

SẢN PHẨM TỐT - ẨM CẦN - TẬN TÂM - NHANH CHÓNG

GIỜ MỞ CỬA: Thứ Hai - Thứ Sáu: 10AM - 6PM Thứ Bảy: 10AM - 3PM

NHẬN:

MEDICAL - MEDICAL - CÁC
LOẠI BẢO HIỂM - AETNA -
ALTARX - BLUE CROSS -
BLUE SHIELD - CARE MARK
- CIGNA - COMPLETE - DI-
VERSIFIED - EXPRESS
SCRIPTS - FOUNDATION -
GEHA - HEALTHNET - MET
LIFE - PACIFICARE - PAID -
PCS - PCN - PERFORM - PER-
CARE - RESTAT - RX NET -
SCRIPCARD - TRAVELER -
VALUE RX

Dầu gội đầu

CHÙM KẾT - HÀ THU Ô

Giữ cho tóc ít rụng, hết gàu, hết ngứa.

CÁI RĂNG CÁI TÓC LÀ GỐC CON NGƯỜI

Muốn có mái tóc

đẹp óng ả, mượt mà

hãy dùng được thảo thiên nhiên

1 - 855 - 848 - 8224

www.CHUMKET.COM

HERBAL Chumket®

2 in 1 Shampoo & Conditioner

Chumket (Gleditsia)
Ha Thu O (Foti Root)
Green Tea - Ginseng
Horsetail - Aloe Vera
Niacin - Biotin - Keratin

**Promotes healthy hair growth
Helps eliminate dry scalp dandruff
Nourishes follicles to prevent hair loss
Detangles and thickens hair**

**MADE IN THE
USA**

Emerald Bay Seafood Restaurant

Wedding Banquet & Parties Center

Tân trang hoàn
toàn đổi mới
với phòng tiệc
- Riêng Biệt
- Sang Trọng
- Ấm Cúng
đề khoản đãi
từ 100 đến 500
quan khách.

❖ Hãnh diện tổ chức hằng ngàn Tiệc Cưới, Sinh Nhật, Chúc Thọ, Ra Trường và Hẹn Mặt Thân Hữu Hội Đoàn gần 20 năm qua. Đặt tiệc cưới tại nhà hàng Emerald Bay, quý vị sẽ yên tâm không phải lo về trang hoàng thiết kế, Emerald Bay sẽ cố vấn miễn phí cho tiệc cưới của quý vị.

❖ Thoải mái thư giãn với gia đình thân hữu cơm tối ngon miệng, bổ dưỡng, như Cơm Cá Salmon, Cơm Tay Cầm thập cẩm, Phở Ấp Chảo, Lẩu Cá Canh Chua Hải Sản ...

Ăn Tối, Ca Nhạc Khiêu Vũ mỗi thứ Sáu và Chủ Nhật mỗi tuần, Vào cửa tự do, giá cả phải chăng, tiếp viên lịch sự nhã nhặn

5015 W. Edinger Ave., Santa Ana, CA, 92704

Tel (714) 775-5161

không nghĩ mình vừa cho đi, CHO thật dễ dàng như trao tặng nụ cười nở trên môi.” Tưởng là phi-y-tế, nhưng trong ngành y, sự tận tụy yêu thương của cả lương y và nhân viên y tế chính là mấu chốt để con người mau khỏi bệnh.

Cô Tuyết hồi tưởng lại những giây phút đầy Tình Thương của chuyến đi, “Chúng tôi, hơn bốn mươi Thiện nguyện viên sống nơi xứ người, nhưng lòng vẫn luôn hướng về Quê Hương, nơi có biết bao người cơm áo còn chật vật, tiền không đủ trang trải thuốc men. Chúng tôi làm với tất cả trái tim yêu thương. Bác Sĩ trong đoàn dịu dàng hỏi han và nắm lấy những bàn tay chai đá của bệnh nhân, những bàn tay nhọc nhằn ngoài đồng áng ruộng nương hoặc đồn củi trong rừng sâu. Có người chưa một lần cầm đến cây viết, có những em bé chưa biết cắp sách đến trường vì nhà ở tận ven sườn núi, đường gập ghềnh nhiều hiểm nguy nên đành quanh quẩn bên đàn gà, đàn vịt.”

Hoàn cảnh sống khó khăn của bệnh nhân làm cho việc khám bệnh miễn phí tại A Lưới càng thêm ý nghĩa và vô cùng cần thiết. Cô Tuyết kể, “Phòng Khám Thai là chiếc giường nhỏ được che dựng lên bằng những tấm màn và một chiếc ghế lung lay dành cho nữ Bác Sĩ. Người Mẹ tương lai lắng nghe từng lời giải thích về việc bảo toàn thai nhi trong quá trình mang thai. Nụ cười rạng rỡ trên môi người Nữ bác Sĩ đã làm ấm lòng người Mẹ và thai nhi đang nằm trong bụng người Mẹ trẻ.”

Bên cạnh đó, cũng theo lời Cô Tuyết, thì “Phòng các Nha sĩ làm việc thật nhọc nhằn. Bệnh nhân,

người lớn cũng như trẻ em, răng đều bị sâu vì không được chỉ dẫn cách giữ gìn sạch sẽ để bảo vệ răng. Có tiếng khóc của trẻ em vì chưa một lần bị nhổ răng. Có em thì răng sữa lung lay không chịu nhổ trong khi răng mới đã mọc bên trong. Các em ngừng khóc ngay khi được chị Britney cho bàn chải và kem đánh răng, cùng những con thú nhồi bông tuyệt đẹp.” Cô Tuyết chú ý đến một điều thú vị là, “Phòng Khám Răng còn đẹp hơn Phòng Khám Thai vì được dựng lên bằng những tấm màn đám cưới có ren màu hồng... vì nơi đây là căn lều dùng làm đám cưới của người dân trong huyện. Thế mà Nha sĩ cũng mát tay, có hôm làm việc quá tải vì răng sâu cần phải nhổ, nên hôm đó cần được hơn 3 kilo răng sâu!” Hình như đây là một kỷ lục mà có lẽ những nha sĩ Mỹ gốc Việt ở Quận Cam sẽ không bao giờ đạt tới!

Bây giờ, chúng ta ghé qua Phòng Khám Mắt, nơi mà Cô Tuyết diễn tả là “tràn ngập tiếng cười vì những vị cao niên sung sướng khi được đeo kính vào mắt, mắt trông thấy rõ ràng sau bao ngày tháng không thể xâu kim để may vá hay bắt những con sâu trong rau cho những bữa cơm chiều. Họ bước ra khỏi phòng kính cười toe toét với nụ cười trơ nướu, vì trong tay có mắt kính vừa nhận được, lại có thêm chai nhỏ mắt Artificial tear. Họ đã vui với tất cả niềm vui trọn vẹn. Ai cũng khoe kính đẹp, kính thần nên nhìn thấy được con sâu. Bác Sĩ mắt cũng cảm thấy vui lây.”

Tình Thương là một liều thuốc lạ. Nó làm cho cả người cho lẫn người nhận đều hân hoan. Bây giờ đến phòng thuốc, mà Cô Tuyết nói là lúc nào “cũng đông nghẹt người

vì đây là trạm cuối cùng, bệnh nhân cầm giấy đến lấy thuốc sau khi đã được bác sĩ khám bệnh. Những Dược Sĩ làm việc quá cực vì theo toa cho thuốc nhưng phải giải thích cách dùng cho đúng, trong khi bệnh nhân có người không cùng ngôn ngữ, nên phải cần người thông dịch, dù người dịch chỉ biết nghe và nói để dịch lại vài điều chính. Phòng thuốc mất nhiều giờ để giải thích thật rõ ràng nên lúc nào cũng đông người chờ đợi. Những Dược Sĩ trẻ tuổi và những cán sự viên ngồi đếm thuốc và cho vào bao kèm giấy chỉ dẫn, tất cả đều luôn làm việc rất hăng say và cẩn thận, tỉ mỉ. Một team làm việc thật tuyệt vời như một bức tranh đẹp với muôn màu sắc.”

3. Tình Thương Tâm Việt

“Bức tranh đẹp với muôn màu sắc” ấy có những chi tiết sau: 54 tình nguyện viên, phục vụ tổng cộng 1,721 bệnh nhân y, 622 bệnh nhân nha, 1,024 bệnh nhân mắt, cung cấp 5,706 đơn thuốc, với sự tài trợ của MAST Cares, Alcon, Allergan, AmeriCares, Ampharco USA, Bausch & Lomb, Edinger Medical Group, KNL Foundation & Partners in Restoring Vision Improving Lives, Lion Insight International, Magnolia Eye Clinic, Providence Little Company of Mary Medical Center, St. Jude Medical Center, Ultralight Optics, Walmart-VN, và các nhà tài trợ khác. Thật là một sứ mạng Tâm-Việt mà SAP-VN đã thực hiện trong những ngày làm việc hết sức ngăn ngủi và nóng bức!

Vì là một thiện nguyện viên cao tuổi, lại không quen cái nóng của

quê mình, nên Cô Tuyết đã đổi vai, làm bệnh nhân. Cô kể lại, “Phòng kính đã soạn mắt kính và đã bắt đầu nhận bệnh nhân. Mắt bệnh, chúng tôi chuyển qua cho bác sĩ Bạch Kim, mắt lão cần kính để đọc thì có chúng tôi lo. Bệnh nhân bắt đầu ngồi chờ đợi rất đông bên ngoài, cái bụng của tôi cũng bắt đầu muốn biểu tình. Tôi đứng lên và cho bác sĩ Châu biết tôi cần qua phòng thuốc, vì thấy mình bệnh rồi. Bác Sĩ Châu dìu tôi đi với ánh mắt thân thương và lo âu. Tôi được các em Dược Sĩ lo lắng hỏi han và cho thuốc uống. Tôi uống thuốc và ân hận đã để các em trong đoàn phải lo. Nghi được đôi chút, tôi bỗng chạy vụt ra ngoài vì cảm thấy muốn buồn nôn, nhưng không kịp nữa rồi.”

Cô Tuyết vừa cảm động với sự chăm lo của mọi người, vừa áy náy, “Đứng bên cạnh là những ánh mắt lo âu của Châu, Trung, Nghĩa đã làm tôi ảm lòng nhưng cảm thấy guilty. Châu và Trung, trưởng đoàn, đề nghị tôi nên về Hotel để nghỉ dưỡng cho khoẻ để mai đi làm tiếp. May mắn là hôm đó không làm ở A Lưới, đường không xa nên tôi an

lòng đi về. Về đến Hotel, tôi thay vội cái áo rộng thùng thình, leo lên giường và ngủ thiếp một giấc dài. Tỉnh giấc, đã 3 giờ chiều, tôi đói meo nên gọi về chùa Đức Sơn, một Trung Tâm nuôi các em Cô Nhi mà tôi đã hẹn tới đó lúc 8 giờ khi làm việc xong trở về, tôi sẽ đến thăm. Tôi xin chén cháo muối và nhờ Sư Cô mang đến vì tôi sẽ không giữ hẹn đến chùa được. Tôi gởi chút quà về Chùa cho các em có thêm sách vở và áo mặc ấm mùa Đông. Tôi ăn chén cháo rất ngon trong sự yêu thương triu mến của người nấu.”

Cô Tuyết tâm sự, “Tôi thấy mình nợ rất nhiều người, tôi là người NHẬN nên tôi biết trân quý những người đã CHO tôi, dù chỉ là ánh mắt, lời hỏi han, săn sóc, hay cái nắm tay dìu tôi vào phòng tạm nghỉ. Chỉ có người NHẬN mới cảm thấy tràn ngập cảm xúc, Hạnh Phúc và sự biết ơn. Tôi cảm ơn SAP-VN đã cho tôi cơ hội chia sẻ yêu thương cho tha nhân, cho tôi cảm xúc khi được NHẬN. Cảm ơn chị Mỹ Linh, Vinh, Châu, Hương, Trung, Nghĩa, các em Dược Sĩ trẻ nhưng có trái Tim rất chín muồi, rất nồng ấm tình người.”

Những tấm lòng của SAP-VN sẽ luôn mãi trẻ, dù ở tuổi nào, vì Tình Thương thì không biết đến tuổi tác, màu da, giai cấp. Một Tình Thương Tâm Việt, đã được diễn đạt qua bút hoạ Châu Thụy và những “trái tim rất chín muồi» của SAP-VN tại buổi tiệc gây quỹ “Cho Em Niềm Hy Vọng 12” vào lúc 5 giờ chiều, ngày 19 tháng Mười 2014. Như mọi năm, dạ tiệc đã diễn ra tại Nhà hàng Mon Amour, tọa lạc tại 3150 W. Lincoln Ave, #134, Anaheim, CA 92801. Đặc biệt năm nay, chương trình văn nghệ sẽ do ca nhạc sĩ Diệu Hương phụ trách, với sự xuất hiện của ca sĩ Thanh Hà và Anh Tuấn.

Hàng trăm đồng hương đã cùng đến nếm trải Tình Thương Tâm Việt qua những tác phẩm tài hoa của Nhà bút hoạ Châu Thụy trong phần Art Expo & Sale, và những biểu đạt tuyệt vời của các thiện nguyện viên SAP-VN. Mọi người đã cùng SAP-VN nuôi dưỡng một Tình Thương Tâm Việt cho đồng bào bất hạnh tại quê nhà, để cùng SAP-VN đưa Hy Vọng vào những cảnh đời còn lắm gieo neo. ■

Hanoi chạy Khắp Nơi...

(tiếp theo trang 66)

Đây sẽ là đợt vay nợ để tái có cầu nợ công của chính phủ lần thứ tư, kể từ khi nó có định hướng kỳ lạ là chuyên “đi vay để giảm nợ”? Và, cứ xung quanh mỗi lần “đi vay có chu kỳ” đó là một lần kinh tế VN mấp mé khủng hoảng, các năm 1990, 2000 (chu kỳ 10 năm); 2005, 2010 và ... 2015 (chu kỳ còn 5 năm)

Chu kỳ vay nợ gần nhau hơn

cho thấy nền kinh tế tài chánh của Việt Nam xuống cấp nhanh hơn. Đây là lỗi lầm tài chánh hết sức nguy hại cho thế hệ mai sau, vì toàn dân Việt sẽ phải nai lưng mà trả nợ. ■ Oct 19-14

(*) Ông Phạm Bình Minh là Công sứ, từng làm Phó Đại sứ tại Đại sứ quán Việt Nam ở Hoa Kỳ từ 2001 đến 2003, và là con trai của cựu Ngoại Trưởng Nguyễn Cơ Thạch (tên thật Phạm Văn Cương).

Cười Tí Cho Vui

THAM ĂN

Chị gái cho em trai nhỏ lựa chocolat có nặn hình:

- Em thích miếng chocolat có hình bé trai hay miếng có hình bé gái?

- Em thích miếng có hình bé trai

- Tại sao?

- Tại vì em được ăn thêm một mẫu. ■

NHỚ HÀ NỘI XƯA THUỞ THIẾU THỜI.

■ Bút ký của *Đoàn Thanh Liêm*

Gia đình chúng tôi đã qua định cư tại California được gần 20 năm. Tính ra thì số những năm tháng này cũng tương đương với khoảng thời gian tôi sinh sống trên quê hương đất Bắc là nơi chôn nhau cắt rốn của mình. Lúc này là vào giữa tháng 10 năm 2014, thì khí hậu ở đây tại bờ biển miền Tây nước Mỹ (West Coast) đã bắt đầu mát dịu, nhiệt độ ban ngày chỉ vào khoảng trên dưới 20 độ C – chứ không còn nóng bức ở mức 35 – 37 độ như hồi tháng trước vào cuối mùa hè nữa. Có thể nói Mùa Thu đang tới trên đất Mỹ đây rồi.

Buổi sáng nay, tôi nhớ lại mấy câu thơ mình đã làm hồi 30 năm trước, lúc bắt đầu bước vào tuổi “ngũ thập tri thiên mệnh” và đang sinh sống tại Sài gòn. Xin được ghi lại đây đủ bài thơ đó như sau:

Mùa Thu Nhớ Bạn

*Mùa Thu chợt đến - lòng man mác
Nhớ Hà nội xưa - thuở thiếu thời
Bạn bè năm ấy – giờ đâu nhỉ?
Kẻ vắng người còn – dạ khó
người!*

Sài gòn 1983.

Tôi sinh trưởng tại một làng quê trong tỉnh Nam Định cách xa Hà nội chừng trên 100 cây số thôi. Vì thế mà ngay từ trước năm 1945 trong làng đã có nhiều bà con đi làm hay định cư ở ngay tại đất Hà thành hoa lệ này. Khi về thăm viếng bà con trong làng, thì những người này thường hay kể chuyện

về cuộc sống văn minh tiến bộ của người dân tại Hà nội. Và bọn trẻ con chúng tôi luôn luôn thích thú kể lại cho nhau nghe những câu chuyện ngộ nghĩnh đó về phong cảnh và con người của cái thành phố ngàn năm văn vật này.

Rồi đến năm 1952 lúc đã bước vào tuổi 18, thì tôi được gia đình gửi ra theo học tại Trường Chu Văn An ở Hà nội. Đã từng trải qua cảnh chiến tranh tàn phá kinh hoàng ác liệt ở miền quê, tôi thật chới với với tình hình an ninh trật tự và sung túc thịnh vượng của thành phố là thủ phủ của miền Bắc Việt nam vào thời gian đó. Và chỉ vài ba tháng sau, là tôi đã có thể thích nghi hòa nhập vào với cuộc sống chung với các bạn đồng trang lứa với mình nơi thành phố xinh đẹp dễ thương, thanh lịch và đầy đầy những di tích lịch sử và danh lam thắng cảnh này. Xin được ghi chi tiết hơn về cuộc sống thời trai trẻ của thế hệ chúng tôi ở Hà nội thời kỳ trước năm 1954.

I – Cái thời vui sống ở Hà nội năm xưa ấy.

Với tính vô tư năng động của tuổi trẻ, lớp bạn học chúng tôi lao mình vào chuyện học tập để bù đắp lại quãng thời gian bị mất trong những năm phải di tản chạy loạn trước đây. Mà thành phố Hà nội lúc nào cũng hào phóng cung ứng cho bọn trẻ chúng tôi những

cơ hội giải trí thư giãn thoải mái - sau những giờ phút phải tập trung suy nghĩ học tập căng thẳng.

Một địa điểm chúng tôi thường lui tới để gặp gỡ nhau và nhìn ngắm phố phường, đó là Hồ Hoàn Kiếm ở trung tâm thành phố. Nơi di tích lịch sử với truyền thuyết con rồng mang lưỡi gươm trả về cho nhà vua Lê Lợi (The Lake of the Returned Sword), thì lúc nào cũng tấp nập xe cộ qua lại và người đi bộ vòng quanh ven hồ. Và vào những ngày mùa hè oi bức chúng tôi còn thường rủ nhau đi tắm bơi lội tại khu hồ Quảng Bá Nghi Tàm sát với Hồ Tây.

Gặp ngày trời đẹp, chúng tôi còn rủ nhau dành cả một buổi chiều để đạp xe chạy vòng quanh khu vực Hồ Tây dài đến trên 20 cây số - để hít thở không khí trong lành và thưởng thức những vẻ đẹp nơi đồng quê êm ả thanh bình tại vùng ngoại thành Hà nội. Ở vào tuổi mười tám đôi mươi, chúng tôi thật lòng say mê hồn nhiên vui sống với “cái tuổi thanh xuân thơ mộng ấy”.

Chúng tôi còn rủ nhau đi coi những phim từ Hollywood của Mỹ thật hấp dẫn với những tài tử gạo cội, màu sắc âm thanh toàn hảo. Đặc biệt phim “Gone with the wind” (Cuốn theo chiều gió) với cặp diễn viên Clark Gable – Vivien Leigh trở tài diễn xuất thật tuyệt vời.

1 / Mùa thu Hà nội.

Và đặc biệt là cảnh vật nơi đất kinh kỳ vào mùa thu, thì thật đầy vẻ quyến rũ – quả thật nó đã gây ấn tượng thật sâu đậm trong tâm hồn nhạy cảm của lớp thanh thiếu niên chúng tôi. Đó là phương diện

khách quan của khung cảnh địa lý nhân văn. Còn về mặt tâm lý chủ quan, thì chúng tôi chịu ảnh hưởng nhiều bởi thơ văn và âm nhạc thời tiền chiến - với những bài thơ bất hủ của cụ Nguyễn Khuyến như “Thu ẩm”, “Thu điếu”, “Thu vịnh” v.v..., hay các bài nhạc của Đặng Thế Phong như “Giọt Mưa Thu”, “Con Thuyền Không Bến”. Và cả của những bài văn, bài thơ trong kho tàng văn chương của Pháp nữa, điển hình như bài “Chanson d’automne” (Ca khúc Mùa Thu) tuyệt vời của Paul Verlaine. Tôi thật vui thích sáng khoái mỗi khi ngâm nga những câu thơ tuyệt đẹp trong Truyện Kiều của cụ Tiên Điền Nguyễn Du, cụ thể như câu : “Rừng phong thu đã nhuốm màu quan san”.

Vì thế, mà các văn nghệ sĩ ấy đã giúp cho chúng tôi biết thưởng ngoạn những vẻ đẹp ngây ngất của mùa thu một cách cực kỳ linh động viên mãn. Điều này rõ rệt đã góp phần rất quan trọng để làm tăng thêm phẩm chất trong đời sống tinh cảm của thế hệ thanh niên chúng tôi (quality of life) - mặc dầu hồi đó cuộc chiến tranh đang ở vào giai đoạn ác liệt ngay tại các miền quê không xa Hà nội bao nhiêu.

2 / Chuyện học hành, thi cử hồi ấy.

Tại trường Chu Văn An là một cơ sở giáo dục có danh tiếng vào bậc nhất ở miền Bắc từ lâu, thì tôi được sát cánh với nhiều bạn học thật thông minh xuất sắc – nhờ vậy mà mình cũng phải cố gắng để mà theo kịp với chúng bạn. Hồi đó, các sách giáo khoa bằng tiếng Việt vẫn còn thiếu, nên chúng tôi phải học bài trong các sách viết bằng tiếng Pháp với lối trình bày in ấn

thật rõ ràng, sáng sủa đẹp mắt. Và nói chung, thì các thầy giáo đều rất tận tâm trong việc soạn bài giảng và hết lòng hướng dẫn cho chúng tôi trong việc học tập để đạt được kết quả tốt trong các kỳ thi kết thúc hai năm cuối bậc Trung học.

Và chừng vài tháng trước kỳ thi văn bằng Tú Tài I vào năm 1953 cũng như Tú Tài II vào năm 1954, chúng tôi thường họp thành từng nhóm 3 - 4 người để cùng học ôn bài chung với nhau. Nhờ vậy, mà trong lớp có đến gần một nửa học sinh trường công lập đều vượt qua được cửa ải kỳ thi Tú Tài I - mà hồi đó được coi là rất gay go hóc búa. Trong khi đó, thì số thí sinh từ các lớp tư thục lại đậu rất ít, có lớp không quá 10% số học sinh thi đậu. Vì số học sinh thi đậu không nhiều, nên danh sách các học sinh trúng tuyển đều được công bố trên các tờ báo ở Hà nội nữa, để bà con tiện bề theo dõi.

II – Bạn bè năm ấy – giờ đây ai còn, ai mất?

Có thể nói trong mấy năm sinh sống và học hành tại Hà nội hồi đó, thì tôi có duyên quen biết gần bó thân thiết được với cả trăm bạn đồng môn, bạn cùng lứa tuổi với mình. Chúng tôi sống gần gũi nhau, học tập sát cánh với nhau - và cùng có chung những mộng đẹp về một tương lai tươi sáng cho bản thân mỗi người, cũng như cho đất nước và dân tộc Việt nam thân yêu của mình.

Thế nhưng do Hiệp định Geneva quy định việc chia cắt phân đôi đất nước, mà anh em chúng tôi lại phải rời xa nhau, kẻ thì di cư vào miền Nam, người thì theo với gia đình ở lại miền Bắc.

Cho đến năm 2014 này, thì chúng tôi đã chia tay sống xa cách nhau đúng 60 năm rồi. Xin ghi lại danh tánh các bạn đã ra đi và các bạn mà tôi đã có dịp gặp lại trong thời gian gần đây.

1 / Những người bạn đã vĩnh viễn ra đi.

Ít nhất phải có đến cả chục bạn đã ra đi từ già cõi đời, mỗi người trong một hoàn cảnh khác nhau. Xin liệt kê như sau.

*Trong số các bạn ở lại miền Bắc sau năm 1954, thì gần đây tôi biết rõ các bạn này đã từ già cõi đời : Các anh Phạm Xuân Nhàn, Đặng Mộng Lân, Đặng Công Toại.

*Số bạn di cư vào miền Nam và đã mất ở đây: Các anh Đỗ Vinh, Nguyễn Bá Khánh, Nguyễn Hồ Quý, Nguyễn Văn Quý.

*Số bạn mất ở California: Các anh Vũ Ngô Luyện, Nguyễn Ngọc Đĩnh, Nguyễn Ngọc Phan, Nguyễn Tri Phương, Đoàn Hữu Khánh.]

2 / Những người bạn vẫn còn liên lạc được gần đây.

A - Khá nhiều bạn hiện định cư trên đất Mỹ, cụ thể như:

* Tại California : Các anh Trịnh Đình Cương, Trần Quang Hải, Đỗ Phan Ngọc, Nguyễn Trọng Hiền, Vũ Ngọc Óanh, Nguyễn Ngọc Thụy, Ngô Văn Quang, Trần Văn Điền, Lưu Trung Khảo,

* Tại Texas: Các anh Vũ Tiến Thông, Đặng Văn Đức, Vũ Hữu Bao, Đỗ Huy Hoàng.

* Tại Washington DC: Các anh Hoàng Song Liêm, Ngô Đình Thuần, Bùi Hữu Thư.

* Tại New Jersey: Anh Chu Văn Hồ.

B - Tại Paris Pháp quốc, thì tôi đã gặp lại các bạn: Đỗ Đăng Di, Võ Thế Hào, Bạch Ly, Từ, Vũ Dương Tuyền, Phạm Xuân Yêm.

C – Tại Montréal Canada, thì có các bạn: Trần Văn Kim, Đinh Bảo Lĩnh, Bùi Thiệu Tường.

D – Tại Việt Nam, thì ở Hà nội có các bạn: Đỗ Xuân Lôi, Ngô Văn Trọng, Nguyễn Phúc Giác Hải.

* Ở Sài gòn, thì có Phạm Hòaai Đức, Lê Đức Cử và đặc biệt có ba anh là Linh mục Công giáo: Hoàng Sĩ Quý, Nguyễn Đức Thiệp, Đoàn Phú Xuân.

III – Để tóm lược lại.

Trên 60 năm đã qua, bao nhiêu chuyện đổi thay với những hệ lụy

buồn vui đã xảy ra trên đất nước ta. Mà khủng khiếp nhất là những đau thương tang tóc chồng chất gây ra bởi cuộc chiến tranh huynh đệ tương tàn – khiến làm thiệt mạng đến cả mấy triệu con người - mà tất cả đều là bà con ruột thịt thân yêu của hết thầy chúng ta. Rồi tiếp theo đó lại là một chế độ độc tài đảng trị hủ lậu và khắc nghiệt nhất trong lịch sử trên 4,000 năm của đất nước ta.

Mặc dầu vậy, cái tình cảm thân thương gắn bó giữa các bạn học năm xưa tại Hà nội lúc chúng tôi mới ở vào tuổi mười tám đôi mươi, thì không bao giờ lại có thể bị suy xuyễn phai lạt đi được. Vào năm 2014 lúc này, chúng tôi đều đã bước qua tuổi 80 cả rồi và cũng

đều đủ từng trải để mà biết an phận sống cho đến hết những ngày cuối đời của mình.

Bài viết ngắn ngủi này nhằm gọi lại chút ít kỷ niệm của thế hệ bọn trai trẻ chúng tôi đã có duyên gặp gỡ, sinh sống và học tập chung với nhau nơi thành phố lịch sử thân yêu hồi những năm đầu của thập niên 1950.

Để kết thúc, ngoài bài thơ “Mùa Thu Nhớ Bạn” đã ghi ở phía trên, tôi xin được gửi thêm đến tất cả các bạn hai câu thơ sau đây nữa:

“Cái tuổi thanh xuân thơ mộng ấy
Suốt đời hồ dễ mấy ai quên?”. ▣

Thành phố Costa Mesa, California
Tháng Mười 2014

Lượng Lặt Đó Đây

(tiếp theo trang 75)

mối bất an đối với nhiều người Việt Nam do có nhiều thông tin về hoa quả tẩm chất bảo quản có thể giữ tươi nhiều tháng, nhưng có hại cho sức khỏe. Một số người cho rằng, hoa quả càng đẹp mã lại càng độc và giá cao hơn. Báo chí Việt Nam cũng dẫn lời người bán hàng ở chợ Long Biên nói “Hoa quả loại to, bóng, mịn màng... thì đều nhúng qua hoá chất”.

Đến chợ đầu mối Long Biên vào sáng sớm, có thể thấy hàng loạt xe tải chở các thùng hoa quả ghi chữ Trung Quốc.

Báo này dẫn lời phóng viên mô tả điều họ gọi là “dư luận đang hoang mang về việc nhiều loại hoa quả như lê, táo, đào... để từ 6 đến 9 tháng mà không hỏng thậm chí vỏ vẫn láng bóng, mịn và có màu đẹp mắt.” Báo Tuổi Trẻ cho biết, phần lớn số hoa quả trên thị trường Việt Nam hiện nay đều nhập từ Trung Quốc, mặc dù nhiều loại hoa quả được các thương lái gắn mác New Zealand, Mỹ!

Những người bán hàng ở chợ khuyên, một trong những cách

tránh mua phải hoa quả tẩm hóa chất độc hại, không nên ăn hoa quả trái mùa. Ngoài ra có thể chọn những quả chín không đều, to vừa phải, có vỏ ngoài xù xì, và chú ý tới mùi chín đặc trưng của từng loại quả. ▣

ĐỌC VÀ CỔ ĐỘNG
NGUYỆT SAN DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

Giải Đáp Giáo Lý

■ Lm. FX Ngô Tôn Huấn

BUÔN BÁN SÚNG ĐẠN, CẦN SA, MA TÚY và CỜ BẠC CÓ TỘI HAY KHÔNG?

Nước Mỹ đang đứng trước một thảm họa. Đó là những cuộc bắn giết nhau trong gia đình, ở trường học, nơi buôn bán, hoặc ở các quán ăn và nơi giải trí. Sở dĩ có tai họa này là vì người dân Mỹ được phép mua súng đạn quá dễ dàng, khiến cho quá nhiều người có súng để tự vệ hoặc (bọn lưu manh) để đi trộm cướp, hoặc trả thù thanh toán nhau giữa các băng đảng. Chính vì nhiều người có súng đạn nên tại nạn bắn giết người khác thường xảy ra ở nhiều nơi trên đất Mỹ. Đây là mối lo sợ của người dân lành vì không biết lúc nào mình có thể là nạn nhân của tai họa súng đạn khi ra ngoài đường phố hay ở trong nhà.

Vì thế, câu hỏi đặt ra cho người Công Giáo là:

1- Người Công Giáo có được phép buôn bán súng đạn, cờ bạc cần sa, ma túy không?

2- Người Công Giáo có được phép tham dự các nghi lễ của các giáo phái ngoài Công Giáo không?

Xin trả lời như sau:

I- Về việc buôn bán súng đạn, ma túy, cờ bạc..

Điều răn Thứ Năm của Chúa cấm giết người, tức là phải tôn trọng sự sống của mình và của người khác, vì sự sống là quà tặng quý giá nhất của Thiên Chúa ban cho con người, được tạo dựng “**giống hình ảnh của Thiên Chúa.**” (St 1: 27) Thiên Chúa ban sự sống cho con người và chỉ một mình Ngài có quyền trên sự sống của loài người mà thôi. Vì thế Ngài đã truyền cho con người giới răn rất quan trọng là:

“**Người không được giết người.**” (Xh 20: 13)

“**Người không được giết các kẻ vô tội và người công chính, vì Ta không cho kẻ có tội được trắng án.**” (Xh 23: 7)

Giết người có nhiều hình thức: giết về thể xác như đánh đập, đâm chém, bắn chết ai vì thù hận cá nhân hay vì mục đích chính trị thâm độc muốn triệt hạ đối phương, vì tranh dành quyền lợi, tài sản, hay muốn độc quyền kinh doanh, buôn bán v.v

Mặt khác, làm hại người như đặt điều nói xấu, vu cáo, chứng gian để hạ nhục ai trước công luận cũng là hình thức giết người về mặt tinh thần mà con người ở khắp nơi thường mắc phạm.

Giáo lý của Giáo Hội đã liệt kê những tội nghịch điều răn Thứ Năm như sau:

1- Về mặt thể lý: cấm cố sát hay giết người khác (murder) tự sát (suicide) phá thai (abortion) Làm cho chết êm dịu (Euthanasia). Đây là những hình thức giết người về mặt thể lý.

2- Về mặt tinh thần: phải tôn trọng danh dự và linh hồn của người khác, bằng cách không nêu gương xấu, dịp tội khiến cho người khác có thể sa ngã vì mình. Chúa Giêsu đã lên án kẻ gây ra gương xấu như sau:

“**Không thể không có những cơ làm cho người ta vấp ngã. Nhưng khôn cho kẻ làm cho người ta vấp ngã. Thà buộc cối đá lớn vào cổ nó và xô xuống biển, còn lợi cho nó hơn là để nó làm cơ cho một trong những kẻ bé nhỏ này vấp ngã.**” (Lc 17: 1-2)

Những cơ làm cho người ta vấp ngã là buôn bán hay giúp phổ biến các phim ảnh, sách báo dâm ô, trụy lạc, mở nhà điếm, sòng bạc, buôn bán phụ nữ và trẻ em cho kỹ nghệ mãi dâm và ấu dâm (child prostitution) vô cùng khôn nạn, sản xuất phim ảnh bạo động, tròng và bán các loại cần sa, ma túy... Riêng ở Mỹ, buôn bán súng đạn cũng được coi là tiếp tay với những kẻ khủng bố, lưu manh nguy hại cho sinh mạng của người dân lành vô tội, như đã từng xảy

ra ở khắp Nước Mỹ. Cụ thể, trong tháng 11 năm 2012 ở Newtown, Connecticut, một kẻ đã mang súng vào trường bắn chết 20 học sinh tiểu học và 4 người lớn trong đó có mẹ của hung thủ và chính hung thủ cũng tự sát, sau khi giết hàng chục nạn nhân mà đa số là trẻ em từ 6 đến 10 tuổi. Tại nạn khủng khiếp vì súng đạn này vẫn còn làm kinh hoàng cho người dân Mỹ cho đến nay và khiến cho các nhà lập pháp Mỹ đang bàn cãi về việc có nên cấm –hay hạn chế việc buôn bán súng đạn hay không. Bọn tư bản mại bán vô lương tâm thì cố bảo vệ quyền lợi buôn bán súng đạn để làm giàu, bất chấp hậu quả tai hại cho người dân vô tội, nạn nhân của các vụ bắn nhau bừa bãi vì quá nhiều người có súng hay có thể mua súng đạn dễ dàng ở khắp nước Mỹ.

Vì mỗi nguy hại của việc súng đạn có thể rơi vào tay những kẻ bệnh boạn tâm thần, hay lưu manh khủng bố, nên chắc chắn buôn bán súng đạn là một thương vụ nguy hại mà người tín hữu Chúa Kitô phải tránh xa, để không vì tiền mà tiếp tay cho những kẻ bất lương làm hại người khác. Đây là mối hiểm nguy rất to lớn cho sự an toàn sinh mạng của người dân sống trên đất nước tự do quá trớn này !

2-Có được phép cờ bạc không? chắc chắn là không, vì cờ bạc, dưới bất cứ hình thức nào, cũng là điều phi luân vì nghịch với điều răn thứ bảy cấm lấy của người khác. Không phải cứ vào nhà người ta ăn trộm tiền hay đồ vật mới là phạm tội nghịch điều răn thứ bảy. Ngược lại, ước muốn lấy vật gì thuộc sở hữu của người khác, hay đi đến nơi cờ bạc để mong kiếm tiền mà không phải lao động cần

xúng thì cũng là tội nghịch điều răn thứ bảy cách chắc chắn. Lại nữa, không thể lấy lý do muốn giúp xây nhà thờ, tu viện, nhà nuôi trẻ mồ côi, xây trường học,... để biện minh cho việc cờ bạc vì mục đích tốt không thể biện minh cho phương tiện xấu được. Tóm lại, cờ bạc là một điều lỗi phạm đức công bằng mà người tín hữu phải tránh vì cờ bạc sẽ dẫn đến gian manh, trộm cắp, mãi dâm, phản bội, và phá vỡ hạnh phúc gia đình...

3-có được phép buôn bán hay trồng các loại cần sa, thuốc phiện hay không?

Dùng cần sa, ma túy (drugs) nói chung, là một tội nặng vì hậu quả nguy hại cho sức khỏe con người. Do đó, trồng và buôn bán các loại cần sa ma túy là một gương xấu phải tránh vì hậu quả tai hại của các loại độc tố này cho sức khỏe của người khác mà mình phải tôn trọng theo giáo lý hiện hành của Giáo Hội. (x SGLGHCG số 2291).

II- Về việc tham dự các nghi lễ của các giáo phái ngoài Công giáo:

Xin được nói lại một lần nữa là chỉ có Giáo Hội Công Giáo và các Giáo hội Chính Thống Đông Phương (Eastern Orthodox Churches) là có các bí tích hữu hiệu như Phép rửa, Thêm Sức, Hòa Giải, Sức dầu bệnh nhân, Truyền Chức thánh và Hôn phối, vì chỉ các Giáo Hội này mới có nguồn gốc Tông Đồ (Apostolic succession) mà thôi.

Ngoài ra, tất cả các Giáo Phái Tin Lành, như, Baptist, Episcopal, Evangelical, Methodist, Presbyterian, Lutheran, Memonite, Church of Christ và cả Anh giáo

(Anglican Communion)... đều không có nguồn gốc Tông Đồ, nên không có các bí tích hữu hiệu nói trên; trừ Phép Rửa (Baptism) mà đa số họ có và được Giáo hội Công Giáo nhìn nhận, nếu họ cũng làm phép rửa với nước và Công thức Chúa Ba Ngôi. Nhóm nào không làm với Công thức này – như nhóm Bahai Hullah, và Marmonite... - thì nếu tín đồ của họ muốn gia nhập Công Giáo, họ phải được rửa tội lại.

Trong mục đích đại kết (Ecumenism) mà Giáo Hội Công Giáo đã theo đuổi từ nhiều thập niên qua, nhằm tiến đến hiệp nhất giữa các Giáo hội và tín hữu còn ly khai, các tín hữu Công Giáo, cũng được khuyến khích giao thiệp trong tình huynh đệ với các anh chị em cùng tin Chúa Kitô nhưng đang ở bên ngoài Giáo Hội Công Giáo, vì chưa thể hiệp nhất được trong cùng một giáo lý, tín lý, bí tích, phụng vụ, và tôn trọng vị Đại Diện duy nhất của Chúa Kitô trên trần gian là Đức Thánh Cha, tức Giám Mục Rôma và cũng là Thủ lãnh Giáo Hội Công Giáo hoàn vũ.

Đa số các giáo phái trên chỉ có giảng thuyết Kinh Thánh (hiểu theo cách cắt nghĩa riêng của họ) và làm Phép rửa mà thôi. Một số như nhóm Episcopalian, Lutheran. First United Church... cũng có nghi thức bẻ bánh và uống rượu nho trong lúc hội họp và nghe giảng thuyết. Tuy nhiên vì họ không có chức Linh mục hữu hiệu nên dù các mục sư của họ có đọc lời Chúa nói trong Bữa tiệc ly thì cũng không thể biến bản thể (substance) của bánh và rượu trở nên bản thể Chúa Kitô được vì họ không có chức Linh mục hữu hiệu như đã nói trên.

Vì thế, nếu vì xã giao mà phải tham dự nghi lễ nào của anh em Tin Lành nói chung, thì người Công Giáo không được tham gia vào việc bẻ bánh và uống rượu với họ, vì làm như vậy có nghĩa là hiệp thông với họ trong niềm tin không có Chúa Kitô hiện diện thực sự trong Phép Thánh Thể như Giáo Hội Công Giáo và Chính Thống Đông Phương tin. Họ bẻ bánh và uống rượu là để nhắc lại bữa Tiệc Ly của Chúa Giêsu như được ghi lại trong ba Phúc Âm của Matthêu, Mac-cô và Lu-ca, chứ không phải là Thánh Lễ Misa cử hành trong Giáo Hội Công Giáo đã dâng lại Hy Tế thập giá và diễn lại bữa ăn sau cùng của Chúa Kitô với Nhóm mười Hai. Và trong Bữa ăn sau cùng này, Chúa Kitô đã lập Phép Thánh Thể và Chức Linh mục để **“anh em làm việc này mà tưởng nhớ đến Thầy”** như Chúa đã truyền cho các Tông Đồ hiện diện (Lc 22: 19; 1 Cor 11: 25)

Nói rõ hơn, chỉ có Giáo Hội Công Giáo và các Giáo Hội Chính Thống Đông Phương là có bí tích truyền chức thánh hữu hiệu, nên các

giám mục và linh mục mới được chia sẻ Chức Linh Mục đời đời của Chúa Kitô, là **“Thượng Tế đời đời theo phẩm trật Men-ki-xê-đê”** (Dt 6: 20). Chính nhờ có chức linh mục hữu hiệu, nên các tư tế Công Giáo và Chính thống (giám mục, linh mục) mới có thể đọc lời truyền phép hữu hiệu (valid consecration) để biến bản thể của bánh và rượu trở thành bản thể của Chúa Kitô khi cử hành Thánh lễ Tạ Ơn (Eucharist) trên bàn thờ ngày nay.

Vì các Giáo Hội Chính Thống Đông Phương cũng có các bí tích hữu hiệu, nên người Công Giáo trong trường hợp không tìm được nhà thờ và linh mục Công Giáo thì được phép tham dự nghi lễ phụng vụ ở một nhà thờ Chính Thống trong nơi mình cư ngụ và lãnh các bí tích Thánh Thể, hòa giải và sức dầu nơi các linh mục Chính thống.

Nhưng nếu vì xã giao hay có liên hệ gia đình mà phải tham dự nghi lễ hay tang lễ của anh em Phật Giáo, Cao Đài, Hòa Hảo, Hồi giáo... (Islam) thì người Công giáo có thể đốt hương cho người quá cố, nhưng không được bái lạy các

thần tượng của các tôn giáo bạn, vì chúng ta không cùng chia sẻ niềm tin với họ về Đấng mà họ tôn thờ..

Ngoài ra, người Công giáo cũng được khuyến khích giao thiệp thân hữu với các anh chị em ngoài Công Giáo trong mục đích tìm sự hiệp nhất giữa các anh chị em đó với Giáo Hội Công Giáo, là Giáo Hội duy nhất mà Chúa Kitô đã thiết lập trên nền tảng Tông Đồ để tiếp tục Sứ vụ rao giảng và làm chứng cho Tin Mừng của Chúa cho muôn dân cho đến ngày mãn thời gian

Tuy nhiên, chúng ta phải giữ vững đức tin Công Giáo, vâng phục và thi hành những gì Giáo Hội là Mẹ dạy dỗ chúng ta trong các lãnh vực giáo lý, tín lý, luân lý, phụng vụ và bí tích.

Chúng ta cũng cầu xin cho sự mau hiệp nhất của tất cả các giáo hội hay công đoàn đức tin đang còn ở bên ngoài Giáo Hội Công Giáo để **“họ được nên một như chúng ta là một”**. (Ga 17: 22) như Chúa Giêsu đã tha thiết cầu xin cùng Chúa Cha trước giờ Người thọ nạn thập giá để cứu chuộc cho nhân loại. ■

Cười Tả Cho Vui

KHÔNG LẤY NGƯỜI CÙNG HỌ

Trong lúc giận chồng, bà vợ nói:

- Tôi thà lấy thằng quỷ dữ còn hơn lấy ông.

Ông chồng bình thản trả lời:

- Ấy, không được. Luật hôn nhân không cho phép anh chị em cùng họ lấy nhau.■

KINH NGHIỆM

Ông chồng khoe với vợ là vừa đập chết 3 con ruồi đực và hai con ruồi cái. Bà vợ thắc mắc:

- Làm sao anh phân biệt được con nào là đực con nào là cái?

- Dễ ợt. Nhờ kinh nghiệm để biết thôi. Con ruồi nào đậu trên lon bia thì 99% là ruồi đực. Con nào đậu trên điện thoại thì đích thị là ruồi cái.■

GIỐNG BỐ

Anh con trai hí hửng về khoe với mẹ:

- Mẹ ơi, con nhỏ Hoa nó chịu lấy con rồi. Cô ta nói với con là cô ấy cảm động lắm và con là người yêu đầu tiên của cô ấy.

Bà mẹ nhìn con thương hại, trả lời:

- Sao mà con dễ tin thế. Đúng là cha nào con nấy!■

SỐNG ĐẠO GIỮA ĐỜI:

ĐẠI HỘI GIA ĐÌNH

Toàn Thế Giới 2015 tại Hoa Kỳ

Hội Ngộ Gia Đình Toàn Thế Giới (World Meeting of Families) dự trù tổ chức từ 22 đến 27 Tháng Chín năm 2015 tại Thành phố Philadelphia, tiểu bang Pennsylvania, Hoa Kỳ.

Bước đầu chuẩn bị biến cố Hội Ngộ, trong Thánh lễ ngày 07/9/2014 tại Nhà thờ Chánh tòa Thánh Phêrô và Phaolô tại Philadelphia, Đức Cha Charles J. Caput, vị mục tử đứng đầu Tổng Giáo Phận Philadelphia long trọng làm phép bản kinh và bức tranh sơn dầu chủ đề Hội Ngộ Gia Đình Toàn Thế Giới.

Cảm hứng từ chủ đề của Hội Ngộ “**Tình yêu là sứ mệnh của chúng ta: gia đình sống viên mãn**”, bản kinh và bức tranh sẽ là biểu tượng và động lực thúc đẩy mọi người ý thức và nâng cao đời sống gia đình hầu đón nhận nồng nhiệt cuộc Hội Ngộ Gia Đình Toàn Thế Giới năm 2015. Đức TGM Chaput nói: “Khi đặt trọng tâm vào việc làm phong phú và tăng năng lượng cho đời sống thiêng liêng của các gia đình – Công giáo cũng như không Công giáo, tôi hy vọng bản kinh và bức ảnh này sẽ giúp tất cả chúng

ta tự xét mình, xét cả lòng cả trí chúng ta hầu làm cho mối quan hệ giữa chúng ta với Thiên Chúa cũng như giữa các gia đình với nhau sâu sắc hơn và có ý nghĩa hơn”.

Bản kinh chính thức cho Hội Ngộ Gia Đình Toàn Thế Giới tại Philadelphia năm 2105 là phương

diễn tả chủ đề Hội Ngộ Gia Đình Toàn Thế Giới. Bức ảnh giúp người tín hữu Công giáo khi đọc bản kinh càng cảm nghiệm một cách sâu sắc hơn ý nghĩa của từng lời nguyện. Đây là bức tranh sơn dầu của Nghệ nhân Neilson Carlin, cư dân thành phố Philadelphia. Bức ảnh minh họa hình ảnh Thánh Gia Thất trong đó chẳng phải chỉ có Chúa Giêsu, Đức Mẹ Maria và Thánh Giuse mà còn có cả bóng hình của cả song thân Đức Maria là Thánh Anna và Thánh Gioakim.

Đối với người Việt Nam, bức ảnh mang một ý nghĩa sâu sắc về truyền thống văn hóa dân tộc kết hợp với niềm tin Kitô giáo: Truyền thống về một Đại gia đình với ba thế hệ trong cùng

một mái ấm: Ông bà (Gioakim, Anna), Cha mẹ (Giuse và Maria), Con cái (Giêsu).

Bức ảnh cũng làm nổi bật hình ảnh tình mẫu tử đậm đà giữa Đức Maria và Chúa Giêsu. Bên cạnh là vai trò bảo hộ của người chồng, người cha là Thánh Giuse. Một nét

thức giúp các đại biểu khắp hoàn cầu chuẩn bị về mặt thiêng liêng cho biến cố trọng đại này. Bản kinh tuy ngắn, song chứa đựng và chuyển tải ý nghĩa thâm sâu của đời sống gia đình, chủ đề cuộc Hội Ngộ Gia Đình Toàn Thế Giới.

Cùng với bản kinh là bức ảnh

Ana Pharmacy

Liên Khổng
Pharmacist

10191 Westminster Ave.
Garden Grove, Ca 92843

GIỜ MỞ CỬA

Thứ Hai - Thứ Sáu: 10:00AM - 6:30PM
Thứ Bảy: 10:00AM - 4:00PM

(714) 530-3784

Manna Pharmacy

Susie Ngọc Phan
Pharmacist

10402 Westminster Ave. Suite C
Garden Grove, Ca 92843

GIỜ MỞ CỬA

Thứ Hai - Thứ Sáu: 9:30AM - 6:30PM
Thứ Bảy: 9:30AM - 4:00PM

(714) 534-4133

- ❖ Nhận Medical và các loại bảo hiểm
- ❖ Tận tình hướng dẫn cách dùng thuốc chu đáo

- ❖ Giao thuốc tận nhà bệnh nhân miễn phí
- ❖ Giải đáp mọi thắc mắc liên quan đến thuốc

Bác Sĩ **DƯƠNG KHỔNG TƯỚC, M.D.**

Board Certified In Family Medicine

CHUYÊN KHOA

Toàn Khoa, Gia Đình, Bệnh Người Già

ĐIỀU TRỊ: Huyết áp, tiểu đường, cao mỡ, nhức mỏi, đau lưng, nhức đầu, mất ngủ, phong thấp, nhiễm trùng đường tiểu, ho kinh niên, suyễn khó thở, dị ứng, bệnh ngoài da, sùng phổi, bệnh tuyến giáp trạng, viêm ruột, bệnh tim, tiêu chảy

NHẬN

Medicare, Medical,
MSI, CalOptima và
các loại bảo hiểm
HMO, PPO

GIỜ MỞ CỬA

Thứ Hai - Thứ Sáu: 9AM - 6PM
Thứ Bảy: 9AM - 2PM
Đóng cửa ngày Thứ Ba

(714) 899-2600

- ❖ Có xe đưa rước bệnh nhân miễn phí
- ❖ Giúp làm đơn Medicare Part D
- ❖ Nhận làm bác sĩ gia đình, y khoa phòng ngừa
- ❖ Chích ngừa nhập học, du lịch

9009 McFadden Avenue, Westminster, CA 92683

(góc Magnolia & McFadden)

độc đáo khác của bức tranh là sự hiện diện của ông bà “ngoại”, lớp thế hệ thứ nhất của gia đình: Thánh Gioakim và Thánh Anna. Tất cả đều ngời sáng niềm hạnh phúc trong tình yêu thương chan hòa.

Theo tờ tin hàng tuần của Giáo phận Metuchen, New Jersey, tác giả bức tranh, nghệ sĩ Carlin, người được ủy nhiệm hoàn thành bức tranh sơn dầu này, đã khiêm tốn phát biểu: *“Tôi lấy làm vinh dự và khiêm cung bày tỏ lòng tri ân về cơ hội được dùng tài năng của mình mà phục vụ Giáo Hội, phục vụ bà con đồng đạo của mình cũng như phục vụ cho biến cố toàn cầu trọng đại này, biến cố mà mọi người đều mong đợi sẽ có sự hiện diện của ĐTC Phanxicô. Cảm hứng từ chủ đề ‘Tình yêu là sứ mệnh của chúng ta’, tôi thành thật cầu mong bức ảnh này sẽ lôi kéo mọi người thuộc mọi niềm tin khác nhau cùng hướng về cuộc Hội Ngộ, đến với những ngày Hội Ngộ để từ đó hết thảy cùng xích lại gần nhau và cảm thấy mình gắn bó với nhau chặt chẽ hơn trong một gia đình”* (Catholic Spirit, Diocese of Metuchen, Sep. 25, 2014).

Bản kinh chính thức Đại Hội Gia Đình Toàn Thế Giới Tại Philadelphia năm 2015

(mạn phép tạm dịch)

Lạy Thiên Chúa là Cha hết thảy chúng con.

Trong Chúa Giêsu, Con Chúa và là Đấng Cứu chuộc chúng con,

Chúa đã làm cho chúng con trở nên con cái nam nữ của Chúa trong gia đình Hội Thánh.

Nguyện xin Ân sủng và Tình yêu của Chúa giúp mọi gia đình chúng con trên khắp thế giới được hiệp nhất với nhau sống trung

thành với Tin Mừng của Chúa.

Cầu xin Thánh Gia Thất là mẫu gương của mọi gia đình, cùng với sự phù trợ của Chúa Thánh Thần, dẫn dắt gia đình chúng con, đặc biệt những gia đình gặp nhiều sự khốn khó nhất, để làm sao tất cả đều là mái nhà hiệp thông và cầu nguyện, tất cả đều tìm kiếm sự thật và sống trong tình yêu Chúa.

Chúng con cầu xin nhờ Đức Kitô, Chúa chúng con. Amen.

Giêsu, Maria, Giuse, xin cầu cho chúng con.

Tiếp nối thông tin sơ khởi về Hội Ngộ Gia Đình Toàn Thế Giới, chúng tôi mạn phép ghi lại ở đây bản tin Công Giáo của Tờ tin Dòng Chúa Cứu Thế Việt Nam (VRNs) để chúng ta cùng chia sẻ.

Gia đình: nơi gặp gỡ quà tặng tình yêu

VRNs (30.09.2014)

Sài Gòn-Theo news.va- Hội đồng Tòa Thánh về Truyền thông Xã hội hôm 29.09 vừa qua, đã công bố vài đoạn trong sứ điệp Ngày Truyền Thông Thế Giới năm 2015 với chủ đề: **“Truyền thông gia đình: nơi gặp gỡ quà tặng tình yêu”**. Chủ đề này phù hợp với chủ đề mà Thượng Hội Đồng Thế Giới về Gia đình chọn **“Các thách đố Mục Vụ nơi Gia Đình trong bối cảnh Phúc Âm hóa”**, đang chuẩn bị nhóm họp vào ngày 5.10 tới đây.

Tưởng cũng nên nhắc lại Ngày Truyền thông Thế giới, được Công Đồng Vatican II đề xướng và thành lập, được cử hành ở nhiều quốc gia. Theo đề nghị của các Giám mục trên toàn thế giới, ấn định kỷ

niệm ngày này là Chúa nhật trước Lễ Chúa Thánh Thần Hiện Xuống. Mỗi năm đều có một sứ điệp của Đức Thánh Cha cho ngày Truyền thông Thế Giới. Sứ điệp được công bố vào ngày lễ Thánh Phanxicô thành Sales (24 tháng Giêng), vị thánh bỏ mạng của những người làm truyền thông.

Sau đây là một vài trích đoạn trong sứ điệp ngày Truyền thông Thế giới 2015, liên quan đến gia đình và phù hợp với chủ đề được chọn để thảo luận trong Khóa họp Ngoại Thường của Thượng Hội Đồng Giám Mục Thế Giới về Gia đình sắp diễn ra:

“Tin tức hàng ngày cho chúng ta biết những khó khăn phải mà các gia đình ngày nay đang phải đối mặt.”

“Mối quan hệ giữa các thành viên trong gia đình được xác định và hướng dẫn bởi một lề luật gọi là “luật tự do”. Đó là luật tôn trọng và vun đắp phẩm giá nơi mỗi người để các thành viên đón nhận nhau cách chân thành, gặp gỡ và đối thoại, sẵn sàng phục vụ cách quảng đại và vô vị lợi, liên đới nhau cách sâu xa.”

“Làm thế nào chúng ta có thể nói với những người đang bị thương tổn và thất vọng hôm nay rằng tình yêu giữa một người nam và một người nữ là điều thiện hảo? Làm thế nào chúng ta có thể giúp trẻ em biết rằng chúng là một món quà quý giá nhất? Làm thế nào chúng ta có thể sưởi ấm trái tim của con người, đặc biệt là những người bị tổn thương và thất vọng và giúp họ tái khám phá vẻ đẹp của tình yêu? Làm thế nào chúng ta có thể thấy rằng, gia đình là nơi đặc biệt

(xem tiếp trang 94)

Tin Mừng Giữa Dòng Đời

■ *Trần Việt Cường*

LTS.- Mục “Tin Mừng Giữa Dòng Đời” được mở ra trên Diễn Đàn Giáo Dân kể từ số 79 phát hành tháng 6 năm 2008. Những bài đăng trong mục này được ghi lại từ những lời chia sẻ tóm kết mang tính bộc phát của BS Trần Việt Cường sau những buổi hội nhóm hàng tuần của liên nhóm Gioan Tiền Hô thuộc PT Cursillo Giáo phận Orange. Những bài Tin Mừng chia sẻ trong phiên họp không theo Lịch Phụng Vụ và cũng không phải là những bài được lựa chọn, nhưng tuân tự nối tiếp cả bốn Phúc Âm Thư. Vì là nguyệt san, nên mỗi kỳ báo DDGD chỉ có thể giới thiệu với độc giả một hoặc hai bài chia sẻ trong tháng mà thôi. Trong tương lai, nếu có điều kiện, loạt bài chia sẻ này sẽ được ấn hành thành sách.

Theo lời minh định của tác giả mục này thì đây chỉ là những cảm nghiệm cá nhân và không phải là những bài giải thích Phúc Âm theo tiêu chuẩn thần học.

NGƯỜI PHỤ NỮ NGOẠI TÌNH

Gioan 8:1-11

Sau đó ai nấy về nhà mình. Còn Chúa Giêsu lên núi Olive. Vừa tảng sáng, Ngài lại tới Đền Thờ. Toàn dân đến với Ngài, và Ngài ngồi xuống giảng dạy họ. Các kinh sư và người Pha-ri-sêu dẫn đến một người phụ nữ bị bắt đang ngoại tình. Họ để chị đứng ở giữa và nói với Chúa Giêsu: “Thưa Thầy, người đàn bà này bị bắt quả tang đang ngoại tình. Trong Sách Luật, ông Mô-sê truyền dạy chúng tôi phải ném đá hạng đàn bà đó. Còn Thầy, Thầy nghĩ sao?” Họ hỏi vậy để gài bẫy, tìm có tổ cáo Người.

Nhưng Chúa Giêsu cúi xuống lấy tay viết trên đất. Vì họ cứ hỏi mãi nên Ngài đứng lên và bảo họ: “Ai trong các ông không có tội, thì cứ lấy đá ném chị này trước đi.” Rồi Ngài lại cúi xuống viết trên đất.

Nghe vậy, họ lần lượt bỏ đi, bắt đầu từ những người lớn tuổi. Chỉ còn lại một mình Đức Giêsu và người phụ nữ vẫn đứng đó. Chúa Giêsu đứng lên và hỏi: “Này chị, họ đi đâu cả rồi? Không ai kết án chị sao?” Người phụ nữ đáp: “Thưa Ngài, không có ai cả.” Chúa Giêsu nói: “Tôi cũng vậy, tôi không kết án chị đâu! Chị về đi và đừng phạm tội nữa.”

Câu đầu tiên trong Tin Mừng hôm nay nói về sự việc xảy ra sau cuộc tranh luận giữa Nicôđêmo bênh vực cho Chúa Giêsu và những người Biệt Phái muốn lên án Ngài. Người Biệt Phái trước đây đã âm mưu giết Chúa giờ đây lại càng bức tức vì Chúa Giêsu công khai giảng dạy trong dịp Lễ và dân chúng say mê lắng nghe Ngài. Cả những lính canh họ sai đến bắt Chúa cũng trở về tay không với lời bào chữa kỳ

lạ: Chưa thấy ai nói hay như ông này (Xem Mat-thêu 7:45-52). Sau đó ai nấy về nhà mình, những người Biệt Phái cũng vậy. Họ không những trở về trong căn nhà họ ở mà còn trở về với tình trạng tâm hồn tự kiêu, khép kín, không đón nhận tình yêu của họ. Họ trở về với tâm hồn không hoán cải và không đón nhận được ơn cứu độ. Đây là tình trạng nguy hiểm của những ai cậy dựa vào nhân đức hay khả năng của riêng mình.

Còn Chúa Giêsu một mình lên núi Olive. Bản văn không nói Chúa lên núi Olive làm gì nhưng ta có thể hình dung Ngài lên núi để một mình cầu nguyện và sống trong tình hiệp nhất với Chúa Cha. Giữa cơn sóng gió cuồng nộ của lòng thù ghét của những người Biệt Phái đang tìm cách giết Ngài, Chúa Giêsu vẫn giữ an bình trong sự tuân phục thánh ý Chúa Cha và trong tình thương yêu vô bờ bến Ngài dành cho con người: Ngài đã

quyết tâm dâng hiến mạng sống Ngài làm giá cứu chuộc muôn dân. Mẫu gương cầu nguyện của Chúa Giêsu phải luôn sáng chói trong tâm hồn những ai muốn theo chân Chúa loan báo Tin Mừng. Và cũng là con đường mà tất cả chúng ta, những môn đệ Chúa phải luôn dõi theo, nhất là giữa những cơn phong ba, bão táp trên đường đời.

Tình thương bao la Chúa Giêsu dành cho con người được biểu lộ qua một chi tiết đầy cảm động. Thánh Gio-an ghi lại là *vừa tảng sáng*, Chúa đã trở lại Đền Thờ để giảng dạy. Không hiểu là Chúa Giêsu có thức cả đêm trên núi Cây Dầu để cầu nguyện không. Ta không rõ điều này. Nhưng có một điều chắc chắn là sau khi cầu nguyện, Ngài như được bổ sức và đầy hăng say, nghị lực để khởi hành rất sớm; nên mới tảng sáng Chúa đã vào Đền Thờ. Cũng có thể là vì Ngài biết là giờ của Ngài đã sắp điểm, Ngài không còn ở với con cái loài người bao lâu nữa nên tình thương nhân loại làm than đã thúc đẩy Chúa ra đi từ sớm tinh mơ. Ngài vốn đã thương họ như đoàn chiên không người chăn và giờ đây Ngài lại sắp ra đi, nên trái tim Ngài lại càng như đầy áp tâm tình thương xót. Và quả nhiên, dân chúng thấy Ngài thì như bầy chiên nhìn thấy chủ chăn và lũ lượt kéo tới với Chúa. Thánh Gio-an ghi lại là *toàn dân đến với Ngài, và Ngài ngồi xuống giảng dạy họ*.

Sự kiện Chúa Giêsu ngồi giữa toàn dân là một hình ảnh đẹp tuyệt vời và là niềm hy vọng lớn lao cho cả nhân loại. Chúa Giêsu là Emmanuel, Thiên Chúa ở giữa chúng ta. Ngài đã trở thành một con người trọn vẹn. Thiên Chúa đã thật sự thành người để chia sẻ

những yếu đuối và giới hạn nghiệt ngã của thân phận làm người. Thiên Chúa thành con của loài người để con người có thể trở thành con Thiên Chúa! Thiên Chúa thành người chịu bao nỗi khổ đau để cứu độ tất cả những làm than của phận người. Con người không ơn cứu độ giống như một đoàn tử tội bồng bế nhau đi trên con đường một chiều với tận cùng là mồ chết, không một ánh sao hy vọng. Riêng sự hiện diện của Chúa Giêsu giữa đám người tử tội đó đã làm bùng lên một chân trời hy vọng, và đã biến đổi hẳn phận người.

Giữa khung cảnh đẹp tuyệt vời và đầy hy vọng của tình thương yêu đó, lòng thù hận của con người lại biểu lộ qua việc những thủ lãnh tôn giáo gài bẫy để tìm cách buộc tội Ngài. Họ dẫn đến một người đàn bà bị bắt quả tang phạm tội ngoại tình, và hỏi Chúa là theo luật Môi-sen phải ném đá cho chết, còn theo Chúa phải giải quyết ra sao. Nếu Chúa nói phải ném đá cho chết thì trái với luật pháp người La Mã không cho phép người Do Thái lên án tử hình. Còn nếu nói tha cho người phụ nữ thì trái luật Môi-sen. Họ tưởng Chúa Giêsu không thể thoát được cạm bẫy của họ.

Chúa không trả lời họ, và Ngài cúi xuống bắt đầu viết trên cát bụi. Không ai biết Chúa viết những điều gì trên mặt đất. Có người suy diễn là Chúa viết ra tội lỗi của những người đang lên án người đàn bà ngoại tình. Người đàn bà khốn khổ kia, không hiểu vì cô đơn hay trong một phút nhẹ dạ, yếu lòng đã phạm tội ngoại tình; và giờ đây đang chịu xấu hổ ê chề giữa đám đông. Hơn thế nữa tâm hồn còn đang thác loạn, kinh hoàng trước viễn tượng một cái chết đau đớn, tàn bạo: bị

ném đá cho tới chết! Còn những người thủ lãnh tôn giáo đang lên án người phụ nữ có lẽ đang tự cho mình là trong sạch, đạo đức thánh thiện. Họ đang rất an tâm vì nghĩ rằng đâu có ai biết được và ngờ tới những tội lỗi mà họ đã phạm trong bóng tối. Nhưng Chúa Giêsu đã bắt đầu viết trên mặt đất. Và Ngài là Thiên Chúa thấu suốt tâm hồn mỗi người. Ngài là Đấng công chính và cũng đầy tình yêu thương nhân hậu, thứ tha. Thật nguy tai cho những ai cậy dựa vào nhân đức và sức mạnh của riêng mình trước mặt Thiên Chúa. Và cũng thật may mắn thay cho những ai nhận ra thân phận yếu đuối tội lỗi của mình để đặt hết tin tưởng và hy vọng nơi lượng tử nhân của Ngài.

Suy diễn rộng hơn nữa, ta có thể hình dung Chúa viết trên cát bụi là để nhắc nhở cho ta về sự mong manh, vô thường của kiếp người. Mong manh như hoa cỏ giữa đồng xanh, sớm nở chiều tàn. Đời người thật chóng qua, nên còn được bao ngày, cần phải dành hết cho yêu thương. Đời người đã ngắn ngủi mà lại còn để hận thù nung nấu tâm can thì thật là tội nghiệp. Còn ham hố chức quyền, tham vọng thì có khác chi người xây lâu đài trên cát bụi. Cuối cùng tất cả lâu đài hay danh vọng cũng chỉ là một hạt bụi hồng trong cơn gió lốc của thời gian. Có thể là Chúa đang nhắc nhở cho chúng ta là những lo âu toan tính, những ước mơ, những thành trì mà chúng ta đang hy vọng xây cho mình ở đời này cũng là xây trên cát bụi, và thật sự chúng chỉ là cát bụi. Chỉ còn một ít thời giờ nữa thôi, tại sao không biết dùng thời gian còn lại để thương yêu nhau. Tại sao còn tranh dành, ghen tức. Tại sao còn lôi nhau ra tòa, ra

trước đám đông!

Hình ảnh Chúa Giêsu ngồi viết trên cát bụi là một hình ảnh thật đẹp và mang nhiều biểu tượng mà ta có thể suy diễn và chiêm niệm. Có lẽ Chúa ngồi xuống đất viết vì Chúa buồn trước cảnh người lên án người. Chúa buồn và xót thương cho người phụ nữ bị tước đoạt hết nhân cách và bị lôi ra bên rêu giữa đám đông. Chúa cũng buồn cho người Biệt Phái trong những mưu mô toan tính, và buồn vì sự nhẫn tâm của họ. Chúa cũng thương cả những người Biệt Phái và mong muốn cho họ được cứu độ. Chúa đang viết gì hay đang vẽ gì trên mặt đất làm sao ta biết được. Có lẽ Ngài đang viết những lời yêu thương, hay nhắc nhở con người về kiếp sống vô thường như cát bụi. Hay có lẽ Ngài chỉ đang vẽ những bông hoa, những cánh chim trời, hoặc trời trăng mây nước. Có thể Ngài viết trên đất để kéo dài thời gian, muốn tránh một cuộc đối đầu. Hay Ngài muốn cho thêm cơ hội để những người Biệt Phái biết hồi tâm, quên đi hận thù, kết án mà trở về với sự yêu thương, thứ tha, hòa giải.

Người Biệt Phái đã cứng lòng trong sự tự kiêu. Họ tự cho mình là luôn đúng, cho mình là đạo đức, thông thái và khôn ngoan. Họ tin là lần này Chúa Giêsu không thể thoát được cạm bẫy của họ nên nhất định không bỏ qua. Thánh Gio-an ghi rõ ***"Vì họ cứ hỏi mãi nên Ngài đứng lên và bảo họ"***. Chính Chúa Giêsu là Đấng Công Chính, và là Thiên Chúa thật. Chúa đã đứng lên nói lời phán quyết. Ta có cảm tưởng là mọi người hiện diện đều nín thở để lắng nghe câu trả lời của Chúa sau thời gian khá dài chờ đợi. Quảng trường không một

tiếng động. Người Biệt Phái đang mừng thầm vì dù Chúa phán quyết thế nào cũng sẽ bị mắc bẫy. Dân chúng cũng đang thắc mắc muốn biết hồi kết cục. Còn người phụ nữ ngoại tình mới đang lắng nghe câu phán quyết của Chúa ở trong tâm trạng sốt hãi lo âu nhất. Câu nói của Chúa đối mới cô sẽ quyết định vấn đề sinh tử.

Nhưng lời phán quyết của Chúa thật không ai ngờ tới! Và lời đó trải qua hơn hai ngàn năm vẫn như còn đang sống động: *Ai trong các ông vô tội, hãy ném đá người phụ nữ này trước đi.* Chúa Giêsu không coi thường tội lỗi của người phụ nữ, Ngài cũng chẳng phá luật Môi-sen. Chúa muốn làm thức tỉnh những người đang âm mưu hãm hại Chúa. Lời Chúa như một ánh sáng chiếu soi trong tâm hồn những ai tự cho mình là thánh thiện để lên án người khác. Chúa muốn nhắc nhở cho những người Phariseu biết là chính họ cũng đang ở trong đoàn người có tội. Lời đó làm cho những người Biệt Phái và toàn thể dân chúng đang tò mò đứng coi phải giao động. Vì nghe lời đó, mọi người đều nhìn lại tâm hồn và cuộc đời mình và như chợt nhận ra bao nhiêu tội lỗi và khuyết điểm. Những tội lỗi tưởng chừng như đã được che dấu rất kín, chẳng ai hay biết giờ đây bày tỏ rõ ràng trước ánh sáng của lời Chúa Giêsu. Trong đoàn lũ đám đông và kể cả các thủ lãnh tôn giáo, những người xưa nay vẫn được tiếng đạo đức, ai dám tự cho là người vô tội bây giờ.

Sau khi nói lời phán quyết trên, Chúa lại cúi xuống viết trên cát bụi. Chúa còn viết gì nữa đây? Những ông Biệt Phái lăm le cầm đá ném có sợ là Chúa đang viết lên những

tội lỗi thâm kín của họ. Hay họ chỉ sợ bóng sợ gió vậy thôi, chứ thật sự Chúa đang vẽ lên một khung trời an vui, hay viết lên những lời kêu gọi yêu thương nhau mà. Chẳng ai biết được Chúa đang viết gì. Thật ra chính lương tâm họ đã lên án họ. Họ còn lo sợ nếu lên tiếng tự xưng mình là vô tội thì có khi chính họ lại nhận được những viên đá đầu tiên. Và họ đã lần lượt bỏ đi. Thánh Mat-thêu nói là bắt đầu từ những người lớn tuổi. Họ lần lượt bỏ đi hết, những tiếng người xì xầm nói chuyện hay bàn tán xôn xao cũng lắng dần. Tiếng giầy dép ồn ào huyền xáo cũng như đã thôi không còn khua vang, trả lại cho khoảng trường sự thinh lặng. Chúa Giêsu vẫn đang viết trên mặt đất.

Cuối cùng trên khoảng trường mệnh mông của ngày lễ hội chỉ còn có hai người, người đàn bà ngoại tình đáng bị tội ném đá; và Chúa Giêsu, người duy nhất trong cả nhân loại không hề vương tội lỗi, người duy nhất có quyền lên án chị. Ta hãy lắng nghe những đối thoại trong lời tuyên án của tình yêu sau đây.

Chúa Giêsu hỏi người phụ nữ:

-Không ai kết án con hay sao?

-Thưa Thầy, không có ai cả.

-Ta cũng vậy, Ta không kết án con đâu. Con về đi và đừng phạm tội nữa.

Thật phúc cho người phụ nữ ngoại tình vì đã gặp được Tình Yêu và được Ngài tha thứ quá dễ dàng. Nhưng Tin Mừng hôm nay không dành riêng cho người phụ nữ mà còn là Tin Mừng cho chúng ta và cho cả nhân loại. Vì tất cả chúng ta đều là những tội nhân như người phụ nữ, dù là phạm tội cách này

(xem tiếp trang 106)

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

Gia Chánh

Bà Hương Bình.

Cách đo lường:

1C = 8 oz = 1 bát(chén cơm) = 1 tách trà.

1 tsp = 1 muỗng cà phê.

1Tsp = 3 tsp = 3 muỗng cà phê.

BÍ NGÔ NHẬT BẢN

Nói tôi bí ngô ta liền tưởng tôi Halloween; thường thì người Mỹ dùng bí ngô khoét thành đầu lâu đang cười trong có đèn hay nến để hù con nít. Họ cũng dùng bí ngô nấu chè hay pie vào ngày Lễ Tạ Ơn. Hồi xưa ở ngoài Bắc vào dịp Tết; Mẹ tôi hay nấu chè bí ngô đặc, có vừng rang rắc lên trên gọi là “chè kho”. Nhưng đây ta dùng Bí Ngô Nhật bán quanh năm ở chợ Việt Nam. Ta thường dùng bí ngô Nhật để nấu các món ăn. Bí ngô Nhật ăn rất bùi, ngậy và ngọt. Bí ngô chứa nhiều chất đạm, chống lão hóa, folic acid, potassium và không có chất béo, bí ngô chứa nhiều chất xơ nên rất nhuận trường cùng rất cao về vitamins A, C tốt cho mắt, đồng thời tốt cho da và tóc. Nào, bây giờ ta dùng Bí Ngô Nhật để nấu món ăn:

Nguyên liệu bí ngô nhồi thịt Microwaves:

- 1 quả bí ngô trung bình độ 5 hay 6 pounds.
- 2 quả trứng gà (có thể thay thế bằng 2 Tsp bột năng).
- 1 C tôm cắt vụn(tùy ý)
- 1 C thịt nạc xay hay thịt gà xay.
- 1 C nấm hương cắt vụn.
- 1 C mộc nhĩ ngâm mềm, cắt nhỏ.
- 5 Cây hành lá thái nhỏ.
- 2 nhánh tỏi đập dập băm nhỏ.
- 1 Tsp đường.
- 2 tsp nước mắm ngon.(tùy theo mặn nhạt)
- Các thứ trộn đều để một bên.

Cách làm:

Bí ngô rửa sạch, cho vào Microwave 5 phút cho mềm. Lấy ra cắt khoanh tròn ¼ phía trên để làm nắp đậy. Lấy hết hạt ra, nhồi thịt vào trong. Đậy nắp lại cho vào Microwaves nấu 10 phút lấy ra, mở nắp. dùng một cái que xiên thịt cắm sâu vào chính giữa, nếu que không dính thịt là chín; nếu que còn dính thịt thì nấu thêm mấy phút nữa cho tới khi thử mà que không dính thịt là được. Bọn bỏ ra làm 6 hay 8 phần để bào đĩa ăn với cơm.

Ngoài nhồi thịt, bí ngô còn có thể nấu canh, hay xào, nấu chè, hoặc luộc lên ăn chơi cũng ngon lắm! Nhớ nên dùng bí ngô 2 hay 3 lần mỗi tuần rất tốt cho sức khỏe.

Lưu ý: Bí ngô khi còn sống rất cứng, tay mình yếu không thể bóp, hay cắt ra được. Sau khi nấu 5 phút vào Microwave thì dễ cắt hơn. Bí ngô chín dùng cả vỏ chỉ bỏ đi cái cuống. ■

XIN CHÚNG LỜI CẦU NGUYỆN CHO NINA TRẦN QUA KHỎI VIRUS EBOLA!

TRANG Y HỌC

Bệnh Chickungunya

■ *Bác sĩ Vũ Thế Truyền*

Mùa đông sắp đến, một số đông người sống ở những vùng lạnh lẽo miền bắc sẽ đi nghỉ hay chạy trốn lạnh về miền nam. Một số khá đông sẽ đi xa hơn xuống tận những vùng ẩm áp ở vùng vịnh hay các đảo vùng caribbeans. Đây là những vùng rất lý tưởng để nghỉ hè. Tuy vậy lại có nhiều bệnh của vùng nóng. Đặc biệt là một bệnh mà các cơ quan y tế đã xác nhận xảy ra cho một số du khách sau khi trở về từ những vùng này. Đó là bệnh Chickungunya.

Bệnh Chickungunya do vi khuẩn gây ra. Vi khuẩn này được truyền vào con người khi bị muỗi đốt. Sau khi trở lại đất liền những du khách bị nhiễm bệnh sẽ cảm thấy các triệu chứng sau đây.

Triệu chứng

- Khi bị nhiễm vi khuẩn Chickungunya người bệnh sẽ có những triệu chứng xuất hiện từ 3 đến 7 ngày sau đó như sau:
- Nóng lạnh với thân nhiệt rất cao.
- Đau nhức các khớp xương.
- Đau đầu, nhức môi tay chân, các khớp xương sẽ sưng lớn lên và đôi khi bệnh nhân có thể có những chấm đỏ nổi trên da.

Chẩn bệnh

- Các triệu chứng của bệnh chickungunya cũng hơi giống các triệu chứng của một bệnh do muỗi truyền cho con người. Đó là bệnh Dengue.

- Nếu quý vị có những triệu chứng nêu trên, xin quý vị đi khám bác sĩ ngay để được chẩn đoán bệnh cấp thời.

- Quý vị nên báo cho bác sĩ biết quý vị mới đi du lịch về.

- Bác sĩ sẽ thử nghiệm máu để tìm và xác nhận bệnh chickungunya hay các bệnh do muỗi truyền nhiễm.

Chữa trị

Hiện tại chưa có thuốc để chữa bệnh chickungunya. Nhưng để giảm thiểu các triệu chứng bệnh, quý vị có thể làm một số việc sau:

- Nghi ngơi hoàn toàn.
- Uống thật nhiều nước.
- Nên uống những loại thuốc như ibuprofen, naproxen hay acetaminophen để làm bớt nóng và bớt đau bắp thịt và đỡ sưng các khớp xương.

Bệnh chickungunya không gây nguy hiểm chết chóc nhưng sẽ làm

người bệnh khó chịu trong một thời gian ngắn. Các khớp xương sẽ trở lại bình thường trong vòng một tuần lễ. Trong vài trường hợp nó có thể kéo dài cả tháng. Các người mang bệnh nan y sẽ có các triệu chứng nặng hơn và kéo dài lâu hơn.

Tương cũng nên nhắc sơ qua về con muỗi truyền bệnh. Đó là loại muỗi cái thuộc gia đình Aedes aegypti và Aedes albopictus. Hai loại muỗi này thường hoành hành cả ngày nhưng nhiều nhất vào sáng sớm và buổi trưa. Sau khi chúng đốt người bệnh sẽ bay đi đốt người lành mạnh để gây họa. ■

Sống Đạo Giữa Đời

(tiếp theo trang 89)

để chúng ta trải nghiệm vẻ đẹp của cuộc sống, niềm vui? Làm thế nào để gia đình trở nên quà tặng của tình yêu cho nhau, nơi tìm thấy sự an ủi, nhận được sự tha thứ và gỡ gỡ nhau?

“Giáo Hội phải tái học hỏi để thấy rằng gia đình là một món quà tuyệt vời, nơi của điều thiện hảo và tuyệt mỹ. Giáo Hội được mời gọi để bày tỏ sống động hơn nữa về món quà tình yêu, mà người chồng và người vợ trao hiến cho nhau, nhờ đó thu hút mọi người đến với Thiên Chúa. Sự thu hút này thật thú vị vì nó đẩy con người nhìn vào thực tại của nhân vị và nó mở ra cánh cửa tương lai đưa đến sự sống”. ■

■ *Hoàng Minh*

**3111 NW Bucklin Hill Road
Silverdale, WA 98383**

Business Hours:

Mon-Sat: 11 AM - 9 PM

Sunday: 12 PM - 8 PM

(360)-662-1205

Vietnamese Noodle Soup – Phở

Pho is a fragrant beef noodle soup unique to Vietnam. The dish consists of rice noodles and a variety of meats mixed in a steamy beef broth or chicken broth seasoned with cinnamon, anise star, cloves and ginger. Chopped green onions and fresh coriander finish each serving. Pho is served with a side plate of garnishes at the table so diners can season the soup to taste. Lime, crunchy bean sprouts, Vietnamese basil, Asian mint and slices of jalapeno pepper enhance the dish's fresh flavor and add texture to this aromatic broth.

Large Bowl ... \$9.95

Small Bowl ... \$7.95

P1 Steak Phở - Phở Tái

Beef noodle soup topped with rare beef eye of round

P2 Brisket Phở - Phở Chín

Beef noodle soup topped with well done brisket

P3 Steak, Brisket Phở - Phở Tái Chín

Beef noodle soup topped with rare beef eye of round and well done brisket

P4 Combination Phở -

Phở Tái, Nạm, Gầu, Gân, Sách
Beef noodle soup topped with rare beef eye of round, fatty flank, flank, tendon and tripe

P5 Meatball Phở - Phở Bò Viên

Beef noodle soup topped with beef meatballs

P6 Chicken Phở - Phở Gà

Chicken noodle soup with shredded chicken breast

P7 Tofu Phở

Chicken broth noodle soup topped with tofu and vegetables

P8 Phở without Meat ... \$5.95

Vermicelli Bowl – Bún

All rice noodle dishes are served in a bowl with fresh head lettuce, cilantro, bean sprouts, shredded carrots, chopped peanuts and Vietnamese sauce.

V1 Bún Chả Giò

Vietnamese eggroll with vermicelli noodle ... \$7.95

V2 Bún Tofu

Grilled tofu and vegetables ... \$7.95

V3 Bún Special - Bún đặc biệt

Grilled prawns, beef or chicken with eggroll ... \$10.95

Side Orders

Meatball & Broth ... \$5.00

Noodle or Broth ... small \$2.50

Extra Lime (3 pcs) ... \$0.75

Extra Vegetables ... \$1.50

Small Dish of Jalapenos ... \$0.75

Beverages

Soft Drinks
Nước Ngọt ... \$1.75

Soybean Milk (cold)
Sữa Đậu Nành ... \$2.50

Vietnamese Style Drip Coffee with Condensed Milk (Hot or Iced)
Café Sữa ... \$3.25

Vietnamese Style Drip Coffee: Black (Hot or Iced)
Café Đen ... \$3.25

Appetizer – Khai Vị

Fresh springroll served with noodles, lettuce, and choice of meat or tofu

A1 Vietnamese eggroll - Chả Giò
3 rolls ... \$5.25 one ... \$1.85

A2 Shrimp springroll - Gỏi Cuốn Tôm
2 rolls ... \$5.25 one ... \$2.75

A3 Chicken springroll - Gỏi Cuốn Gà
2 rolls ... \$5.25 one ... \$2.75

A4 Tofu springroll - Gỏi Cuốn Chay
2 rolls ... \$5.25 one ... \$2.75

Teriyaki Entrees

Served with steamed rice and stir-fried vegetables
(substitute brown rice for \$0.75 or fried rice for \$1.50 extra)

Chicken Teriyaki ... \$7.50

Pork Teriyaki ... \$7.50

Beef Teriyaki ... \$8.95

Tofu Teriyaki ... \$6.95

Chicken & Pork ... \$8.50

Chicken & Beef ... \$8.75

Pork & Beef ... \$8.95

Tofu with Pork, Chicken or Beef ... \$7.95

Chung's Special with Pork, Chicken & Beef ... \$10.95

Half order of Chicken, Pork, Beef or Tofu ... \$5.25

Side Orders

Steamed Rice

Small ... \$2.50

Large ... \$5.00

Veggies

Small ... \$2.50

Large ... \$5.00

Fried Rice

Small ... \$3.75

Brown Rice

Small ... \$2.50

Large ... \$5.00

Stir-Fried Hong Kong Noodles & Veggies ... \$6.95

Stir-Fried Hong Kong Noodles with Chicken, Pork or Tofu ... \$8.50

Stir-Fried Hong Kong Noodles with Beef ... \$9.95

Stir-Fried Hong Kong Noodles with Shrimp ... \$10.95

Chicken Fried Rice ... \$7.50

Shrimp Fried Rice ... \$9.50

Pork Fried Rice ... \$7.50

Beef Fried Rice ... \$8.95

Veggie Fried Rice ... \$6.95

KINH HÒA BÌNH

■ Trà Lữ

Ở ngã tư gần nhà tôi có tiệm bán hoa của người Đại Hàn, Sáng nay đi qua thì tôi giật mình vì những chậu hoa cúc đẹp quá. Xưa rày hề nói tới cúc là tôi nghĩ ngay tới màu vàng, bây giờ thì không đúng như vậy nữa. Các chậu cúc bày trên kệ cho tôi thấy trăm màu: vàng, xanh, đỏ, tím, hồng, và bao nhiêu màu biến thể. Năm ngoái tôi chú ý tới cúc màu tím, tím đậm tím nhạt, năm nay tôi thấy một màu tím mới là tím đỏ hồng. Tôi chỉ nói tới màu tím thôi đó nha. Bây giờ màu nào cũng biến hóa. Tôi đã đứng ngắm các chậu hoa cúc trăm sắc này rất lâu mà không chán mắt. Rồi tôi tự hỏi các màu hoa cúc tươi đẹp này từ đâu đến. Ngày xưa quê tôi chỉ có cúc trắng và cúc vàng thôi mà. Tôi đang ngẩn ngơ như vậy thì bất chợt có một bà sơ đi qua. Bà sơ này tôi quen. Tôi đem thắc mắc này hỏi bà sơ. Bà liền cười rồi bảo: Thiên Chúa đã cho bộ óc con người mở mang thêm, con người đã biết trộn màu pha vào hạt giống. Những chậu cúc muôn sắc này nhắc ta quyền năng của Thiên Chúa, nhất là trong ngày lễ lớn đang đến: Lễ Tạ Ôn *Thanksgiving Day*! Nói xong thì bà sơ vui vẻ chào tôi rồi đi.

Bà sơ nói đúng quá. Máy bông hoa cúc này nhắc nhở mọi người lễ

Tạ Ôn đang đến. Bà sơ về nhà dòng còn tôi tắt tả đến nhà Cụ Chánh tiên chi. Máy kệ hoa cúc đã làm tôi tới trễ. Làng An Lạc chúng tôi đang họp về ngày lễ Tạ Ôn. Năm nào Cụ Chánh cũng nói: Tôi đã thề rằng bao lâu còn thờ là tôi còn mừng lễ này trọng thể để bày tỏ lòng biết ơn vị đại ân nhân của gia đình chúng tôi mà.

Vị đại ân nhân của Cụ Chánh là ai, các bạn còn nhớ không? Thưa đó chính là Cha Paolo. Hồi thập niên 1980 dân Miền Nam bùng lên việc vượt biên trốn chạy thiên đường CS và Canada bùng lên phong trào cứu các thuyền nhân VN. Gia đình Cụ Chánh, ông Từ Hòe, ông ODP cùng ở trại tỵ nạn bên Thái Lan và cùng được nhà thờ Cha Paolo bảo trợ. Anh John và Chị Ba Biên Hòa ở trong giáo xứ của Cha Paolo nên anh chị đã tiếp tay với giáo xứ lo cho Cụ và các bằng hữu. Chúng tôi quen nhau từ những ngày lịch sử này. Mỗi năm, cứ ngày lễ Tạ Ôn thì cả làng tôi đến nhà thờ Cha Paolo xem lễ và bày tỏ lòng biết ơn các ân nhân đã bảo trợ năm xưa. Năm nay cụ Chánh đã làm cả nhà thờ xúc động. Cụ đem tới 2 mâm lễ vật, một mâm xôi và một mâm bánh Tiramisu. Giáo dân Canada lần đầu tiên được ăn xôi VN thì thích lắm, và nỗi vui này đã tăng lên gấp bội

khi được ăn bánh Tiramisu và nghe cụ Chánh nói về đồng bánh này. Cụ đã trọng tuổi, nhưng còn nói được tiếng Anh rất chuẩn. Cụ thưa với Cha Paolo: Vì cha có gốc Ý nên làng chúng tôi làm một đồng bánh có gốc Ý, tên nó là Tiramisu. Cái tên Ý này có nghĩa là 'kéo chúng tôi lên', *tira*=kéo, *mi*=tôi, *su*=lên. Mấy chục năm xưa, khi chúng tôi đang neho nhóc khổ cực trong trại tỵ nạn, Cha đã kéo nhóm chúng tôi lên khỏi vũng bùn tỵ nạn và đưa chúng tôi đến thiên đàng Canada này. Nói đến đây rồi cụ già 90 tuổi nức nở, nước mắt giàn giụa. Thấy Cụ khóc ai cũng xúc động. Cha Paolo vội chạy tới ôm lấy cụ. Cha vừa vỗ vai vừa nói: Cụ ơi, nào có chi, tất cả chúng ta đều là con của Chúa, là anh em với nhau mà.

Mãi rồi cơn xúc động mới hết, rồi Chị Ba Biên Hòa mới cắt bánh mời mọi người.

Cụ Chánh đã chọn làm đồng bánh gốc Ý đúng lúc và ý nghĩa tên đồng bánh hay quá, phải không các bạn?

Mà các bạn đã ăn bánh này bao giờ chưa? Xưa nay tôi ít ăn bánh ngọt, mà bữa nay tôi đã đòi ăn một miếng lớn vì không thể cầm lòng được. Thật là ngon hết sức vậy đó. Bánh này do Chị Ba Biên Hòa và

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

hai cô Huế làm. Ba tiên nữ này đã học làm bánh này với người Ý, đã làm thử nhiều lần, và đã thành công mỹ mãn. Hôm nay các nàng mới khoe tài. Nó gồm có bột, bơ, pho mát, trứng, cream, cà phê, rượu cognac, rượu Kalua... Cha Paolo ăn xong liền nói: Xin bái phục, bánh các bạn VN làm ngon hơn bánh mẹ tôi là người Ý làm khi xưa.

Sau buổi lễ và tiếp tân ở nhà thờ thì cả làng kéo về nhà cụ tiên chỉ, phe các bà thì kéo vào bếp làm cơm chiều còn phe các nhà quân tử chúng tôi thì kéo vào phòng khách bàn các chuyện quốc sự. Chắc các cụ thắc mắc về các chuyện quốc sự này, phải không cơ? Thưa chúng tôi bàn nhiều chuyện lắm, chẳng hạn chúng ta có nên tham dự vào binh đoàn LHQ đi đánh nhóm ISIS quá khích không, hoặc có nên tấn công dàn khoan hỗn láo 891 ở gần đảo Hải Nam không, hoặc có nên tham gia các cuộc biểu tình ở Hong Kong không.

Rồi bữa ăn chiều được dọn ra. Nhà bếp của làng giỏi thật. Chị Ba Biên Hòa là đầu bếp chính. Bữa nay là lễ Tạ Ơn của Canada, chúng tôi đã có bữa ăn truyền thống, thực đơn gồm gà tây bỏ lò ăn với các món bí ngô và khoai tây. Bên cạnh thì có thêm chút xíu thức ăn truyền thống VN: các món xôi. Cụ Chánh cười hà hà rồi kể: sáng nay các chị ấy làm hai mâm xôi, một mâm mang đến nhà thờ Cha Paolo cho dân Canada ăn, còn mâm thứ hai thì bây giờ cho phe ta ăn. Mâm xôi này có sự góp sức của Cụ. B.95. Các cụ có biết mâm xôi này gồm mấy thứ không? Thưa những bốn: Xôi đậu xanh, xôi đậu đỏ, xôi gấc, xôi đậu phộng. Ăn gà tây Canada với xôi VN, hai thứ hợp nhau lắm các cụ ạ. Và món tráng miệng là bánh Tiramisu. Các

người đẹp trong làng cũng đã làm hai đồng bự, một mang đến nhà thờ, một để cả làng ăn lúc này. Cụ B.95 lần đầu tiên ăn món bánh Ý nên khen hết lời. Xưa nay lão chưa hề bao giờ được ăn bánh ngon đến thế. Miếng bánh mềm như bánh kem, có hương vị rượu cognac nhẹ nhẹ. Và bánh này phải đi với cà phê. Hôm nay là ngày lễ trọng, ai cũng uống cà phê, có mất ngủ chút xíu cũng không sao.

Vừa nhâm nhi cà phê, vừa nói chuyện đời, ôi sung sướng hết biết. Bao giờ Cụ B.95 cũng lên tiếng hỏi thần tượng của cụ là anh John đầu tiên. Cụ hỏi nguồn gốc lễ Tạ Ơn. Anh John vui vẻ đáp ngay, vì nó là môn lịch sử phải học ở nhà trường từ bé. Rằng chuyện này dài, cháu xin tóm lược. Là ngày xưa, vào năm 1620, có một nhóm người Anh theo đạo Thanh Giáo bị vua nước Anh cầm tù chán rồi đuổi đi. Họ lên con tàu mang tên Mayflower đi tìm đất sống. Họ vượt Đại Tây Dương và đã đến được miền đất Hoa Kỳ, bang Massachusetts. Đoàn của họ gồm 102 người đã được một bộ lạc Da Đỏ tiếp rước cho ăn cho ở. Nhưng vì mùa đông ban đầu khắc nghiệt quá nên họ chết mất 46 người. Số người sống sót may thay đã được người Da Đỏ chỉ dẫn cách trồng cây, hái trái. Năm sau, 1621, những người này đã trúng mùa. Họ đã làm lễ cảm ơn Thượng Đế và cảm ơn người Da Đỏ, và từ đó lễ này thành truyền thống. Hai trăm năm sau, năm 1863 Tổng Thống Abraham Lincoln đã nâng ngày lễ Thanksgiving này lên hàng quốc lễ. Dân Canada là dân ngoan đạo, thấy lễ này mang đầy ý nghĩa, nên đã noi gương Hoa Kỳ. Lễ Tạ Ơn không mang màu sắc tôn giáo, chỉ là ngày nhắc ta phải biết ơn, trên hết là biết ơn Đấng Tạo

Hóa đã tạo ra thực phẩm, rồi biết ơn cha mẹ, rồi xã hội. Đây là ngày lễ của gia đình, dân chúng đi lại thăm viếng nhau nhiều nhất. Vì nó kéo dài những 4 ngày nên nhiều người có đủ thời gian đi thăm họ hàng và bạn bè, nay nhà này, mai nhà khác, mốt nhà khác nữa... Món ăn truyền thống của ngày lễ là gà tây nhồi bỏ lò (deep fried turkey) ăn với khoai tây và các món làm từ bí ngô, món tráng miệng là bánh bí đỏ, pumkin pie, ăn với kem.

Có một chuyện liên hệ tới lễ này là lễ 'phóng sinh' 2 con gà. Vì dịp này toàn quốc Mỹ giết hàng triệu con gà tây, nên tổng thống Mỹ thường chủ lễ phóng sinh tại Tòa Bạch Ốc. Tổng thống thả tượng trưng 2 con gà tây ra ngoài miền đất hoang, với ý là xin lỗi loài gà tây đã bị loài người chúng tôi sát hại nhiều quá trong lễ này.

Rồi sang phần thời sự, Anh John xin kể những chuyện bên lề, vì những chuyện chính như dịch Ebola, bọn ISIS Hồi Giáo quá khích thì ai cũng biết rồi.

Chuyện đầu tiên là việc thủ tướng Harper của Canada tuyên bố nhóm 7 nước giàu nhất thế giới G7 sẽ dứt khoát không nhận Nga của Putin vào nhóm nữa. Từ nay chỉ có G7 chứ không có G8. Nga tức lắm và đang hăm dọa sẽ trả thù Canada. Canada không sợ. Nhớ năm ngoái Nga đe dọa cắt khí đốt và dầu lửa ở Ukraine và Âu Châu, Canada và Mỹ đã nhảy vào tiếp cứu liền.

Tin thứ hai là công ty Burger King của Mỹ đã mua đứt công ty Tim Hortons của Canada, và dự định sẽ mang trụ sở chính từ Hoa Kỳ sang đặt tại Canada. Báo chí tìm hiểu thì được công ty Burger King trả lời là đất Canada có nhiều ưu điểm cho

việc đầu tư và bành trướng. Rõ ràng đất lành chim đậu nha.

Tin thứ ba là thành phố Toronto ở ngay bên hồ Ontario nên có rất nhiều bãi tắm về mùa hè. Nhóm nghiên cứu Forum Research đã làm một cuộc phỏng vấn dân chúng và cho biết đa số dân Toronto ủng hộ ý kiến cho phép phụ nữ được cời trần trên bãi tắm.

Xin các bà có chồng nhiều máu xấu lưu ý: nếu quý vị đến du lịch Toronto mà ông xã cứ đòi đi bãi tắm thì nên ngăn cấm ngay nha.

Anh John kể tin tiếp theo mà cười hề hề: Rằng đầu năm 2014 này, nhiều khu dân cư Toronto mất điện mấy ngày liền. Bây giờ 9 tháng sau tự nhiên số trẻ sinh ra tăng vọt. Chẳng hạn chỉ một ngày 19.9.2014 vừa qua có 10 em bé chào đời. Việc này chưa từng xảy ra bao giờ. Các nhà xã hội đang đi tìm hiểu lý do. Bạn nào biết lý do tại sao có hiện tượng đề nhiều như thế này xin vui lòng mách cho họ với.

Tin tiếp theo là tin sinh viên Hong Kong biểu tình chống cộng sản Tàu độc tài toàn trị, bắt dân bầu cho người bọn chúng chọn sẵn, y như ở lục địa và y như ở VN. Xưa nay chưa bao giờ tôi thấy có cuộc biểu tình nào trên thế giới trật tự, ôn hòa, và lịch sự như cuộc biểu tình này. Báo chí vừa cho đăng 2 tấm hình làm cả thế giới kinh ngạc, tấm thứ nhất chụp một anh cảnh sát đang dùng chai nước uống của mình mà rửa mắt cho một sinh viên biểu tình bị hơi cay, bức thứ hai chụp một cô sinh viên che dù chống mưa cho một anh cảnh sát đang canh biểu tình. Nào ai có thể ngờ dân trí Hong Kong cao như vậy.

Đang viết những dòng này thì

tôi được nhà văn TU DINH gửi cho một bản tin cũng liên quan tới việc biểu tình. Theo ông Tu Dinh thì sở dĩ dân trí Hong Kong cao như vậy là do văn hóa của nước Anh bảo hộ ngày xưa để lại. Chính sách thuộc địa là xấu nhưng đem văn minh và văn hóa chính quốc mà rải trên đất thuộc địa Hong Kong này thì quá tốt và tuyệt vời. Ấn Độ xưa kia cũng được hưởng nên văn hóa này, nên tuy nghèo mà Ấn Độ nhất định không theo cộng sản. Bài ông Tú Dinh gửi cho tôi là bài trích trong cuốn sách '*Lang Thang trên đất Mẹ*' mà ông sắp xuất bản. Xin cảm ơn bạn Tu Dinh. Chúng ta cầu xin cho các bạn trẻ Hong Kong thành công trong việc đòi dân chủ này. Xin đừng có một Thiên An Môn thứ hai. Cầu mong ngọn lửa biểu tình này mau lan đến Việt Nam là nơi xưa nay dân vẫn phải đi bầu theo lối đảng CS chỉ định.

Tin cuối cùng là cuộc trưng cầu dân ý về việc ly khai của dân Tô Cách Lan tháng trước. Đa số đã không muốn ly khai. Ai cũng thờ phào nhẹ nhõm. Nếu dân Tô Cách Lan mà ủng hộ việc ly khai thì Canada gặp rắc rối to. Tại sao ư? Thừa vì tỉnh bang Quebec ở Canada mấy chục năm trước đã 2 lần trưng cầu dân ý về việc này và tuy nhóm đòi ly khai đã thất bại, nhưng ngọn lửa ly khai ở Quebec vẫn còn âm ỷ. Nếu Tô Cách Lan mà nói YES cho việc ly khai thì chắc chắn ngọn lửa đòi ly khai âm ỷ ở Quebec sẽ bùng lên ngay. Thật may cho Canada. Và may cho cả Hoa Kỳ nữa vì nghe nói Texas cũng lăm le đòi ra riêng. Xin cảm ơn các bạn Tô Cách Lan.

Kể đến đây xong thì anh John tuyên bố hết phần thời sự, rồi anh xin Ông ODP tiếp sức. Ông ODP gật đầu rồi nói ngay với cụ B.95:

Mỗi lần nhắc tới VC là cụ kêu nhức đầu, bữa nay xin cụ đại xá vì tôi thấy mấy chuyện VC ngứa mắt ngứa tai vô cùng, không nói ra thì không chịu được. Câu nhập đề này khiến cả làng chú ý lắng nghe.

Ông kể chuyện cuốn *Tự Diễn Tiếng Việt* mới in ở Hà Nội. Ông chưa có cuốn này trong tay nhưng nghe bài trích dẫn sơ sơ của BS Nguyễn Hy Vọng mà đã thấy lộn ruột. Chẳng hạn cuốn tự diễn này định nghĩa *cái miệng* là '*một bộ phận hình lỗ ở phía dưới của mặt*'. Các bạn nghe xong thấy câu định nghĩa này thế nào? Không ai được chê nha vì tự diễn này do các nhà trí thức ở Hà Nội biên soạn đấy. Hà Nội là trái tim của VC. VC đã từng vô ngực xưng mình là 'đỉnh cao trí tuệ loài người', đã là đỉnh cao thì làm sao mà sai được.

Cụ Chánh lên tiếng ngay: Hà Nội cái gì! Hà Nội của tôi thời trước 1954 đâu có ngu dốt thế. Hà Nội ngàn năm văn vật của tôi năm 1954 đã di cư vào Miền nam hết rồi! Bây giờ phải gọi bọn chúng là '*Hà Lội*' mới đúng. Để chứng minh thêm về sự dốt nát của Hà Nội hiện nay, cụ Chánh kể luôn sang chuyện 'Giáo Sư Tiến Sĩ' Nguyễn Thiện Nhân. Ông Nhân hiện nay là một nhân vật cao cấp của CSVN. Ông được xưng tụng là giáo sư tiến sĩ, là bộ trưởng giáo dục, là chủ tịch Mặt Trận Tổ Quốc, là một trong 16 ủy viên Bộ Chính Trị Trung Ương. Ông khai đầu tiến sĩ năm 1993 tại Đại Học Magdeburg bên Đức. Chỉ có một điều hơi kệt cho ông là Đại học Magdeburg thành lập năm 1993, chả lẽ đại học này vừa thành lập thì ông đã đậu tiến sĩ ngay sao. Ha ha.

Cũng chưa hết chuyện ngôn ngữ Hà Nội. Trên đây nói về bằng tiến sĩ

của ông bộ trưởng giáo dục, sau đây là lời phát biểu của một vị phó tiến sĩ nói về chuyện nạo vét Hồ Gươm, Giáo sư phó tiến sĩ Hà Đình Đức đã phát biểu, xin các cụ lắng nghe cho kỹ ngôn ngữ mới của Hà Lợi nha: ‘... Sau khi vét thì điểm kết quả sẽ được quan trắc đánh giá để có phương án xử lý tiếp theo. Khu vực xử lý thì điểm chưa tới 1% diện tích hồ, lượng nước hao hụt không đáng kể nên không cần bổ cập...’

Các cụ có hiểu ‘quan trắc, phương án, xử lý, bổ cập’ là gì không? Đây không phải là tiếng Việt, đây là tiếng Tàu. Các cụ ơi, rõ ràng CSVN đang đưa đất nước chúng ta từng bước vào lộ trình sát nhập mất rồi, theo đúng chỉ thị của Trung Cộng trong hội nghị Thành Đô đã vẽ ra.

Trước đây tôi có đọc Wikileaks nói về việc CSVN dâng nước cho Tàu, trong lòng vẫn còn hoài nghi, nay vừa đọc thêm tài liệu của viên chức cao cấp của CSVN là Thiếu Tướng Hà Thanh Châu, chính ủy Tổng Cục Công Nghiệp Quốc Phòng. Tướng Châu vừa đào tẩu và xin tỵ nạn tại Hoa Kỳ. Ông Châu đã trao cho Hoa Kỳ một tập tài liệu tối mật. Tạp Chí Foreign Policy của Hoa Kỳ đã cho công bố một số tin tức về việc ngày 10-8-1987 Nguyễn Văn Linh từ VN đã sang Trùng Khánh gặp Hồ Diệu Bang và Đặng Tiểu Bình theo lệnh gọi để bàn việc sát nhập Việt Nam vào đất Tàu. Tàu ra hạn thời gian là 60 năm, qua 3 giai đoạn sau đây:

- Đợt 1: tháng 7-2020: VN là quốc gia tự trị
- Đợt 2: tháng 7-2040: VN là quốc gia thuộc trị
- Đợt 3: tháng 7-2060:

VN thành tỉnh Âu Lạc thuộc địa phận Quảng Châu.

Tàu Cộng đã dẫn Việt Cộng phải dùng chiến thuật hòa bình, hữu nghị, chậm chậm, êm ả, kín đáo, lặng lẽ, như tằm ăn dâu. Tiếng Tàu từ từ sẽ là ngôn ngữ chính, tiếng Việt là ngôn ngữ phụ. Vấn đề còn lại sẽ bàn về sau là khi VN đã sát nhập vào Quảng Châu thì VN sẽ là một tỉnh hay là một khu tự trị.

Nghe tới việc Đảng CSVN dâng nước cho Tàu Cộng thì mặt ông ODP tái đi. Ông bảo đã đến lúc tất cả chúng ta không thể ngồi yên được nữa. Phải cầm súng mà đánh quân Tàu và quân phản quốc. Bây giờ ở VN có 2 đoàn thể mang súng, một là công an, hai là quân đội. Sức mạnh của CSVN là lực lượng công an. Mục đích của công an không phải là bảo vệ lãnh thổ mà chỉ là để bảo vệ Đảng Công Sản mà thôi. Bây giờ chỉ còn quân đội. Chúng ta phải làm sao khơi dậy lòng yêu nước của quân đội.

Đồng bào ơi, khơi dậy nha, nổi lửa lòng yêu nước lên nha. Tôi mới đọc được một bài phú của thi sĩ Kha Tiệm Ly khá hay. Bài phú chửi quân Tàu xâm lăng đảo Trường Sa và lấn chiếm hải phận của chúng ta. Nghe xong mà thấy lửa bốc lên trong lòng. Tôi xin trích vài câu gần cuối bài nha:

.....

... Bọn người quen nét xưa xác lác,
giờ giọng hung tàn
Lậm thói cũ ngênh ngang, chơi trò
bạo ngược
Nói cho người biết dân tộc ta:
Từng đánh bọn người chỉ với ngọn
giáo dài
Từng đuổi bọn người bằng thanh
kiếm bạc

Đâu quân thầy phơi trần mạc.

...

Bọn người hãy liệu bảo nhau
Nhìn thầy Gò Đống mà liệu thắng
liệu thua
Thấy cọc Bạch Đằng mà nghĩ sau
nghĩ trước
Đừng để Biển Đông như Đàng
Giang máu nhuộm đỏ lôm
Chớ để Hoàng Sa là Đống Đa xương
phơi trắng xác...

...

Ông H.O. từ đầu bữa tới giờ vẫn
ngồi im nghe, nay mới mở miệng:
Tôi thương đất nước Việt Nam của
tôi quá. Không biết quê hương tôi
qua thời chó đẻ, thời chó chết, rồi sẽ
sang thời kỳ gì nữa đây.

Cô Cao Xuân bèn lên tiếng hỏi:
Anh vừa nói tới ‘thời chó đẻ và thời
chó chết’ là ý làm sao? Tôi sống
ngoài Huế chưa hề nghe hai câu này.
Ông H.O. cười hà hà. Đây là kiểu
nói của dân Saigon sau 1975. Khi
nói về thời trước 1975, tuy giặc già
triền miên nhưng dân còn có cơm ăn
áo mặc, con chó cũng được ăn no.
Vì nó được ăn no và phây phây như
vậy nên chó ở Miền Nam đẻ con dài
dài. Sau 1975, khi các đỉnh cao Hà
Lợi vào thì cả Miền Nam đói rách,
người cũng chả đủ cơm mà ăn, nói
gì đến chó. Do đó, sau 1975, chó ở
Miền Nam chết dài dài.

Nãy giờ nghe chuyện CSVN bán
nước nên cả làng nín thở, nay nghe
câu chuyện pha trò của ông H.O.
thì cả làng cười ồ lên. Cụ B.95 bảo
không ngờ người Miền Nam thâm
thúy như vậy. Anh John xin kể một
câu chuyện liên quan tới thời kỳ đói
khổ ‘chó chết’. Tôi có đọc ở đâu đó
một câu chuyện, nghe thoáng qua
thì chả có gì hay, nhưng nghe rồi
nghĩ một chút thì mới thấy cái thâm
thâm của thời sau 1975, thời CSVN

cai trị. Chuyện kể về các thầy giáo dạy học ở nhà trường, các thầy được trả lương bằng khẩu phần gạo. Bữa đó có một ông giáo đến lãnh gạo, ông nói với cô cán bộ đang xúc gạo cho ông:

- Cán bộ ơi, cán bộ vui lòng để riêng hột cỏ và cát sạn ra một bên, xin đừng trộn vào gạo, vì lâu nay tôi lựa cả ngày mệt quá.

Vì câu này, ông giáo Miền Nam bị mang ra hội đồng kỷ luật vì dám nói xấu chế độ.

Cũng ông giáo này một hôm đi xe đạp ở Saigon đụng phải một ông cán bộ vừa từ Hà Nội vào Nam. Ông cán bộ quát mất la: Mất anh đề đầu mà sao không tránh cán bộ? Ông giáo này có máu tếu bèn thưa: Xin lỗi cán bộ, chúng tôi đã hết sức tránh mà không nổi, chúng tôi tránh từ năm 1954 đến 1975, mà vẫn không kịp.

Cụ B.95 lên tiếng xin làng thôi nói về đề tài VC kéo đêm nay cụ mất ngủ. Rồi chính cụ làm gương về việc chuyển đề tài. Cụ lên tiếng ca ngợi Cụ Chánh nói tiếng Anh nghe ngon lành quá, lúc cụ cảm ơn Cha Paolo và giáo xứ ở nhà thờ: Chả bù cho tôi. Tôi sang đây từ năm 1995 mà cho tới giờ tôi nghe tiếng Anh vẫn như vịt nghe sấm. Rồi cụ kể chuyện cụ học tiếng Anh năm xưa:

- Tôi đâu có đến trường. Mấy đứa cháu chúng nó dạy tôi ở nhà. Lão học trước quên sau. Tên 7 ngày trong tuần, học mãi mới thuộc, nghe lão nói mà lũ cháu bỏ ra cười. Lão đọc thế này: Mâm đây (Monday), Tiêu đây (Tuesday), Quét đây (Wednesday), Thốt đây (Thursday), Phay đây (Friday), Xả tiêu đây (Saturday), Xương đây (Sunday).

Cả làng ầm lên tiếng cười vì lần

đầu tiên nghe cụ B.95 nói tiếng Anh. Thấy mọi người có vẻ thích chuyện học tiếng Anh, cụ được hứng kể tiếp chuyện con heo và đưa cháu bé. Rằng bữa đó không biết làm sao mà con chó nó rượt con bé. Con bé vừa chạy vừa kêu 'heo, heo'. Nghe nó kêu vậy lão liền bảo: Đó là con chó chứ không phải con heo. Con chị nó cười rồi bảo lão: Em cháu nó nói tiếng Anh 'help help' là cầu cứu mọi người giúp nó, chứ không phải nó kêu tên con heo!

Các bạn đã thấy cụ già B.95 hôm nay vui chưa. Không ngờ cụ già lấy cái bệnh tếu của bọn chúng tôi từ lúc nào.

Ông ODP là người cười to tiếng và lâu nhất bữa nay. Rồi ông góp ý: Lúc nãy Cụ B.95 bảo khi nghe các chuyện về VC thì nhức đầu khó chịu, tôi xin mách một phương pháp chữa bệnh này. Là mỗi khi bị nhức đầu, thần kinh căng thẳng, thì bạn hãy mở đài xem chương trình văn nghệ của André Rieu. Bạn mở YouTube hay Google là có liền. Các bạn biết anh chàng nhạc sĩ đẹp trai người Hà Lan này chứ. Anh ta đã 63 tuổi mà vẫn tràn đầy sức sống và tài ba. Anh ta vừa kéo đàn vĩ cầm, vừa điều khiển dàn nhạc. Anh mang ban nhạc đi vòng quanh thế giới. Các xuất hát của anh bao giờ cũng đầy nghẹt người và ai cũng đắm chìm trong một bầu không khí hòa bình hạnh phúc, ai cũng vui vẻ, tươi cười, vừa vỗ tay, vừa lắc lư, vừa hát theo. Anh André vừa chơi đàn, vừa điều khiển ban nhạc hàng trăm người, lại kiêm luôn việc giới thiệu chương trình. Anh nói được rất nhiều thứ tiếng, và nói rất có duyên, rất trang trọng, lịch sự, thân ái. Hội trường ở đây thường là những công viên lớn. Một xuất hát của André Rieu thường dài 3 giờ. Bạn có mệt mỏi và nhức đầu

cách mấy, xem xong chương trình, cam đoan bạn sẽ hết bệnh.

Cô Tôn Nữ ngồi bên Chị Ba Biên Hòa lên tiếng hỏi: Nhưng tôi không giỏi tiếng Anh và tiếng Pháp thì làm sao mà thưởng thức chương trình được? Ông ODP đáp ngay: Cô lầm lớn rồi, âm nhạc là một ngôn ngữ quốc tế. Tiếng cười và âm nhạc là hai ngôn ngữ không cần ai thông dịch cả. Nghe là hiểu liền.

Cụ Chánh góp thêm ý: bác nói tới tiếng cười làm lão nhớ Đức Đạt Lai Lạt Ma. Ông là bậc đại thánh, thần tượng của lão. Nét mặt ông bao giờ cũng tươi và luôn có nụ cười. Tết năm ngoái một người bạn phương xa gửi cho lão một tấm thiệp, trên tấm thiệp này không in lời chúc tết mà in lời Ngài Đạt Lai Lạt Ma, lời như sau:

... Thế giới ngày nay chỉ chú trọng tới việc phát triển trí khôn mà quên phát triển trái tim. Chúng ta hãy phát triển trái tim, phát triển tấm lòng yêu thương. Hãy yêu và thương những người nghèo khổ và bệnh tật, hãy yêu và đem bình an tới cho mọi người...

Lời của Ngài sao giống lời Kinh Hòa Bình của Thánh Phanxicô mà người Công Giáo hay đọc và hát trong nhà thờ. Lời kinh đầy ấp tình người. Nhạc sĩ Kim Long đã phổ nhạc bài kinh này hay hết sức. Nhạc và lời có thần. Mai này Ngài Lạt Ma mà viên tịch thì chắc chắn ngài sẽ lên niết bàn rồi sang thiên đàng ngồi bên Thánh Phan Xi Cô.

Các cụ có biết bài ca 'Kinh Hòa Bình' này không cơ? ■

Blogger Điều Cà - Nguyễn Văn Hải bị trục xuất khỏi Việt Nam

CTV Danlambao -

Blogger Điều Cà Nguyễn Văn Hải, một trong những tù nhân lương tâm nổi tiếng vừa bị nhà cầm quyền cộng sản trục xuất ra khỏi Việt Nam cách đây vài tiếng.

Nguồn tin thân cận gửi đến Danlambao khẳng định, tối ngày 21/10/2014, lực lượng công an đã áp giải Điều Cà từ trại giam số 6 Nghệ An ra sân bay Nội Bài (Hà Nội), sau đó trục xuất anh ra khỏi Việt Nam. Gia đình Điều Cà ở Sài Gòn không nhận được bất kỳ thông báo gì từ phía nhà cầm quyền và không biết

họ sẽ đưa anh đi đâu.

Một số bạn ở Hà Nội đã ra sân bay Nội Bài để kiểm chứng và theo FB Anh Chí thì an ninh đã đưa anh Điều Cà qua cổng số 7 để lên chuyến bay đi Hong Kong và lúc 19 giờ tối cùng ngày.

Có mặt tại sân bay là bà Tham tán chính trị của ĐSQ Hoa Kỳ tại Hà Nội - Jenifer Neidhart de Ortiz.

Theo tin của Nguyễn Trí Dũng - con trai của Điều Cà - cho biết thì trước đó có một người nước ngoài dùng số lạ nhắn bằng tiếng Anh rằng họ đang đón ông Hải đi, đang chờ để gặp nhưng phía VN chưa đưa ông Hải ra và bảo người nhà chờ tin tức. Sau đó người nhà nhận được tin nhắn là ông Hải đã an toàn và máy bay đã cất cánh.

Người nhà của anh Điều Cà đã phải kết hợp nguồn tin nhắn trên cùng nguồn tin của người thân quen khai thác được ở sân bay, và xác nhận là có an ninh rất đông áp tải Điều Cà vào máy bay Dragon Airline. An ninh đã cố gắng giữ đến phút cuối để anh Điều Cà không thể liên lạc được với gia đình.

Việc trả tự do cho anh Điều Cà nằm trong những mặc cả giữa

◀ Điều Cà và các thành viên CLBNTD phản đối Tàu cộng xâm lược nhân vụ rước đuốc Thế vận hội của Bắc Kinh tại Sài Gòn

chính phủ Hoa Kỳ và nhà nước Việt Nam trong đàm phán TPP. Phía nhà nước Việt Nam đã yêu cầu anh nhận tội, xin khoan hồng và làm đơn xin ra tù trước thời hạn nhưng anh Điều Cà đã từ chối vì anh cương quyết với lập trường của anh là anh không có tội.

Điều Cà Nguyễn Văn Hải là một trong những sáng lập viên của Câu Lạc Bộ Nhà Báo Tự Do. Vì những hoạt động cho tự do báo chí và bảo vệ chủ quyền, anh đã bị nhà nước kết án 30 tháng tù giam vì “tội trốn thuế” vào năm 2008. Sau khi anh mãn hạn tù, nhà nước Việt Nam đã chà đạp lên luật pháp, gia hạn việc giam giữ anh và sau đó, vào năm 2012, kết án anh 12 năm tù vì tội “tuyên truyền chống đối chế độ”.

Vào năm 2009 tổ chức Human Rights Watch đã trao anh giải thưởng Hellman-Hammett dành cho các ngài bút can đảm bất chấp đàn áp chính trị. Anh cũng từng nhận lãnh giải thưởng Tự do Báo chí Quốc tế 2013 của Ủy ban Bảo vệ Ký giả và từng được đích thân Tổng thống Mỹ Barack Obama vinh danh trong ngày Tự do Báo chí Thế giới 2012 khi nhắc tới những ngài bút bị tù đầy vì đấu tranh cho dân chủ nhân quyền. Trong suốt thời gian anh bị giam cầm đã có những nỗ lực vận động tự do không ngừng nghỉ cho anh từ phía người Việt Nam cũng như các cơ quan quốc tế Nhân quyền. ■

Ảnh FB Anh Chí

PHỎNG VẤN BÀ VỢ BLOGGER ĐIỀU CÀY

vào lúc 9:30 tối 21/10

Gia đình một blogger nổi tiếng ở Việt Nam vừa được một nguồn tin đáng tin cậy thông báo thân nhân của họ tối nay đã được đưa thẳng từ nhà giam ra sân bay Nội Bài trong một động thái có phần chắc là trực xuất ngay sau khi phóng thích trước thời hạn.

Trong cuộc trao đổi với Trà Mi VOA Việt ngữ lúc 9:30 tối nay (21/10), vợ blogger Điều Cày (Nguyễn Văn Hải), cho biết chồng chị ‘bị ép ra đi trong một bối cảnh bí mật, vội vàng, gia đình không hề được thông báo trước’ sau 6 năm rưỡi thi hành bản án 12 năm tù về tội danh ‘tuyên truyền chống nhà nước’, một bản án bị quốc tế và giới bảo vệ nhân quyền tố cáo là nhằm trả đũa các hoạt động của ngòi bút cổ xúy dân chủ-nhân quyền và phản đối Trung Quốc xâm lấn Biển Đông.

Bà Dương Thị Tân: Thông tin gia đình chúng tôi nhận được rất hạn chế. Một nguồn tin độc lập rất đáng tin cậy, một người có uy tín nhắc cho biết ông Hải đang trên đường ra sân bay Nội Bài. Một tiếng sau đó, cũng người đó nhắc lại rằng ông Hải đã ngồi trên máy bay và máy bay chuẩn bị cất cánh.

VOA: Thông tin đầu tiên gia

đình nhận được lúc mấy giờ hôm nay?

Bà Dương Thị Tân: Gần 7 giờ tối.

VOA: Đã 2 tiếng rưỡi kể từ khi có thông tin đó. Gia đình có liên lạc với chính quyền để xác nhận thông tin này?

Bà Dương Thị Tân: Có liên lạc với những nguồn tin mà mình có thể tham khảo được thì hầu như là không ai trả lời gì cả. Tôi cũng thông báo cho một số anh em ngoài Hà Nội, họ cũng tích cực đi xác minh thông tin và một số bạn đã chụp được hình ảnh của đại diện bên Đại sứ Hoa Kỳ đang làm thủ tục ở sân bay. Nguồn tin thì rất đáng tin cậy rồi, thế nhưng tôi cũng không được vui khi ông Hải bị ép ra đi trong một bối cảnh rất bí mật, vội vàng, và gia đình không hề được biết, không được thông báo trước, cũng không được những người đại diện của Đại sứ quán Mỹ hay nhà cầm quyền Việt Nam thông báo.

VOA: Mức độ chính xác của thông tin này cho tới giờ phút này, theo chị đánh giá, bao nhiêu phần trăm có thể tin chắc mọi chuyện đã diễn ra như vậy?

Bà Dương Thị Tân: Mình có thể tin chắc việc này.

VOA: Trước nay gia đình chắc cũng có giữ liên lạc với Tòa lãnh sự hoặc Đại sứ quán Hoa Kỳ. Gia đình có thử liên lạc với họ để hỏi thăm thông tin?

Bà Dương Thị Tân: Họ cũng rất thận trọng. Sự thận trọng của họ là đúng nhưng ở những lúc chưa thể khẳng định thôi, chứ còn đến những lúc như thế này rồi thì đúng ra họ phải cho gia đình biết. Nhưng họ cũng không cho biết, mình cũng rất lấy làm buồn. Con gái mình đã 6 năm rưỡi nay chưa được nhìn thấy bố. Bây giờ họ đưa đi thế này không biết bao giờ cháu mới lại được nhìn thấy bố.

VOA: Lần cuối cùng gia đình được thăm gặp blogger Điều Cày là cuối tháng 9?

Bà Dương Thị Tân: Đúng vào ngày 28/9.

VOA: Tại cuộc gặp lần đó, blogger Điều Cày cũng đã cho biết một số thông tin liên quan dù chưa chắc chắn. Hôm nay, khi nhận được tin này, cảm giác của chị thế nào?

Bà Dương Thị Tân: Mình chuẩn bị tâm lý là họ phải thả ông Hải, chứ mình không nghĩ là một sự ra đi vội vàng, bí mật thế này. Mình cũng không lường đến đâu. Cách ra đi thế này chưa từng có. Hoa Kỳ có thể đã mang rất nhiều người đi rồi. Thế nhưng, chưa bao giờ có trường hợp nào như thế này cả.

VOA: Vài trường hợp trước đây khi phóng thích-trực xuất từ nhân lương tâm ra khỏi nước có người thân đi kèm. Việc này hoàn toàn không xảy ra với thân nhân Điều Cày, gia đình có cảm nghĩ thế nào?

Bà Dương Thị Tân: *Mình rất bàng hoàng. Ông Hải vừa trong tù ra, 6 năm rưỡi với một người tù đặc biệt như ông Hải không hề được tiếp cận với bất cứ một nguồn thông tin nào cả mà bây giờ lại phải ra đi đến một nơi xa lạ, xa xôi như thế không có người thân nào đi cùng. Ở Mỹ, gia đình mình không có thân nhân. Rất nhiều lo lắng.*

VOA: Giữa hai trường hợp với blogger Điều Cày: một là mãn hạn tù 12 năm trở về với gia đình, hai là được can thiệp phóng thích sớm và trực xuất ra khỏi nước kiêu này. Trong hai trường hợp đó, theo chị, trường hợp nào tốt hơn cho blogger Điều Cày?

Bà Dương Thị Tân: *Mỗi cách đều có vấn đề của nó. Ông Hải mà ở hết hạn tù thì đương nhiên vị thế của ông trong mắt bạn bè và giới đấu tranh dân chủ rất tốt, như là một tấm gương, một niềm khích lệ cho anh chị em. Nhưng ngược lại, nó lại có những nguy hiểm rình rập. Như cô thấy, thời gian gần đây một số tù nhân được thả ra thường là đau ốm, bệnh tật, cũng có những trường hợp ra tù không lâu thì chết. Việc ra đi như hôm nay thì tốt về vấn đề đỡ phải lo toan cho sinh mạng của ông trong tay họ. Nhưng ngược lại thì có những lo âu.*

VOA: Có ý kiến cho rằng Hoa Kỳ can thiệp cho tù nhân lương tâm Việt Nam là điều rất tốt, nhưng cũng có người nói sự can thiệp kiêu này không có tác dụng lâu dài, nhiều khi còn lợi bất cập hại, ảnh hưởng đến hoàn cảnh chung của phong trào dân chủ Việt Nam khi ai đấu tranh đến một mức nào đó thì cũng phải ra đi khiến con đường tương lai dân chủ Việt

Nam nhìn chung chưa mấy được sáng sủa. Ý kiến riêng của chị, một người trong cuộc, thế nào?

Bà Dương Thị Tân: *Tốt cho cá nhân, nhưng không tốt cho phong trào chung. Thực tế mà nói cách ngoại giao con tin, cách mặc cả đôi chác bằng chính con dân của mình thì trên thế giới này không một quốc gia nào sử dụng chiêu bài này cả. Họ làm tổn hại đến quốc thể, một sự sỉ nhục quốc gia, khi mặc cả-đánh đổi những tù nhân lương tâm lấy những thứ họ cần.*

VOA: Một lời chia sẻ góp ý, một tiếng nói từ thân nhân tù nhân lương tâm trong nước được chính phủ Hoa Kỳ can thiệp, chị sẽ nói gì với chính phủ Mỹ?

Bà Dương Thị Tân: *Về mặt cá nhân, về mặt gia đình, tôi thay mặt ông Hải gửi lời cảm ơn chính phủ Hoa Kỳ. Nhưng với cách can thiệp của chính phủ Hoa Kỳ thì hầu như họ cứ bật đèn xanh để cho chính phủ Việt Nam làm những việc tương tự trong tương lai. Con đường đấu tranh chắc còn gian nan nhiều lắm. Thay vì ủng hộ chúng tôi thì phải bằng những cách khác như giám sát, chế tài và làm những việc khác quyết liệt hơn chứ không phải là mang đi từng người, từng người một. Nhưng trước mắt, về khía cạnh gia đình, tôi có lời tri ân đến chính phủ Hoa Kỳ vì đã giúp đỡ một hoàn cảnh rất khắc nghiệt, rất đau thương là thân nhân gia đình tôi đi thoát khỏi những nơi chốn như vậy. Nhưng về vấn đề chung thì thật sự cũng không mấy vui.*

VOA: Cảm ơn chị rất nhiều vì thời gian dành cho cuộc trao đổi này.

Blogger Điều Cày (Nguyễn Văn Hải), một trong những tên tuổi hàng đầu trong danh sách những nhà hoạt động ôn hòa mà thế giới thúc giục Hà Nội trả tự do.

Ông là một trong những người đi đầu trong các cuộc biểu tình chống Trung Quốc đầu tiên tại Việt Nam và cũng là một trong những ngòi bút tiên phong trong phong trào báo chí công dân, sáng lập ra Câu lạc bộ Nhà báo Tự do trong đất nước không có báo chí tư nhân và thông tin-truyền thông bị kiểm duyệt gắt gao.

Ông từng nhận Giải thưởng Hellman-Hammett năm 2009 của tổ chức Human Rights Watch dành cho các ngòi bút can đảm bắt chấp đàn áp chính trị.

Ông từng đoạt Giải Tự do Báo chí Quốc tế 2013 do Ủy ban Bảo vệ Ký giả trao tặng.

Ông cũng từng được đích thân Tổng thống Mỹ Barack Obama vinh danh trong ngày Tự do Báo chí Thế giới 2012 khi nhắc tới những ngòi bút bị tù đày vì đấu tranh cho dân chủ-nhân quyền.

Trường hợp của ông được cộng đồng quốc tế đặc biệt quan tâm, và các bản án Việt Nam đã tuyên phạt ông lần lượt từ 2, 5 năm tù về tội trốn thuế cho tới 12 năm tù về vi phạm điều 88 Bộ luật Hình sự bị thế giới xem là bằng chứng của sự vi phạm trầm trọng các quyền căn bản của công dân.

Người được Ân xá Quốc tế gọi là tù nhân lương tâm từng tuyệt thực 33 ngày hồi năm ngoái để phản đối những sai trái, bất công trong trại giam. ■

ĐIỀU CÀY

NGUYỄN VĂN HẢI

Đã Đến Nước Mỹ An Toàn

Blogger Điều Cày Nguyễn Văn Hải đã đến Hoa Kỳ

Hình ảnh bà con cộng đồng Nam Cali đang có mặt ở sân bay Los Angeles để đón anh Điều Cày. Dù phải chờ tới 10h tối (giờ địa phương) ngày 21-10-2014 chuyến bay của Anh Điều Cày mới đáp xuống, tức khoảng 1 tiếng sau đó và nhanh nhất cũng phải mất ít nhất 1-2 tiếng sau nữa khi máy bay đáp xuống mới làm thủ tục xong, nhưng bà con đã đứng chờ tại sảnh đón ở Sân bay.

Anh Điều Cày đã phát biểu trước báo chí và cộng đồng tại phi trường Los Angeles:

“Tôi qua đây là để đấu tranh và tôi sẽ đấu tranh cho sự trở về của tôi, và không chỉ tôi mà tất cả chúng ta ở đây”.

“Tôi không biết tại sao chính phủ VN muốn trục xuất tôi. Tất cả những gì tôi làm đều chỉ vì lợi ích của đất nước và người dân Việt Nam và vì sự toàn vẹn chủ quyền của đất nước”.

Tin: Facebooker Ly TriAnh.
Photo: [Toai Nguyen](#)

Theo khoản 2 Điều 17, Hiến Pháp Việt Nam 2013 đã quy định: *“Công dân Việt Nam không thể bị*

trục xuất, giao nộp cho nhà nước khác”.

Việc blogger Điều Cày (Nguyễn Văn Hải) bị trục xuất ra khỏi Việt Nam cho thấy nhà nước Việt Nam đang chà đạp trắng trợn lên bản Hiến Pháp do chính mình ban hành.

FB Cùi Cắc

Lời nhắn của anh Điều Cày gửi các bạn tù chính trị ở Việt Nam:

“Gửi đến những anh em còn đang nằm trong nhà tù CS, anh em hãy tin tưởng rằng, anh em không đơn độc. Ở bên ngoài vẫn có các chính phủ, các tổ chức, các bạn bè quốc tế vẫn luôn luôn quan tâm, ủng hộ và bảo vệ anh em, cho nên anh em trong tù ở Việt Nam hãy mạnh mẽ lên...”📷

Tiểu Blog tổng hợp từ facebook

Chính quyền Hong Kong vừa bày tỏ hy vọng có thêm các cuộc đối thoại với những lãnh đạo phong trào biểu tình đòi cải cách bầu cử, sau khi lần đàm phán đầu tiên giữa hai phe kết thúc với kết quả “mang tính xây dựng”.

- Hong Kong tố ‘thế lực nước ngoài’ dính líu biểu tình / Hong Kong nói lại đàm phán với người biểu tình

“Đối thoại ngày hôm nay hy vọng sẽ là lần đầu tiên của cuộc đàm phán nhiều vòng”, AFP dẫn lời Chánh Văn phòng Carrie Lam Cheng Yuet-ngor phát biểu trước báo giới sau khi kết thúc cuộc gặp dài hai giờ với các lãnh đạo sinh viên biểu tình.

Bà Lam mô tả cuộc trao đổi “mang tính xây dựng”, đồng thời cho biết quan điểm của chính quyền Hong Kong là theo lập trường của Trung Quốc, yêu cầu ứng viên tham gia đợt bầu cử lãnh đạo đặc khu năm 2017 phải được một ủy ban thân Bắc Kinh kiểm duyệt.

“Nếu các sinh viên không thể

KHÔNG CÓ ĐỘT PHÁ TRONG ĐỐI THOẠI Ở HONG KONG

chấp nhận điều này, tôi e là chúng ta sẽ tiếp tục có quan điểm khác nhau”, bà nói.

Alex Chow, thư ký Liên đoàn Sinh viên Hong Kong (HKFS), cho rằng đường lối phát triển của chính quyền hiện tại là “không dân chủ, không công bằng, không cởi mở và không phải một sự tiến bộ”. Chow mặc chiếc áo thun màu đen có dòng chữ “Freedom now” (tự do ngay bây giờ) cùng 4 người khác tham gia đàm phán với chính quyền.

Trưởng đặc khu hành chính Leung Chun-ying chiều nay cho biết ông sẵn sàng thiết lập một ủy ban dân chủ hơn để kiểm duyệt ứng viên kế nhiệm ông. Đề nghị

Đại diện chính quyền Hong Kong (phải) đàm phán với 5 lãnh đạo biểu tình sinh viên hôm nay. Ảnh: AFP.

này được xem là dấu hiệu đầu tiên của một khả năng đàm phán sắp tới. Trong cuộc phỏng vấn cuối ngày hôm qua, ông Leung còn cho rằng nếu chính quyền đáp ứng yêu cầu của những người biểu tình đòi dân chủ thì người nghèo sẽ chiếm ưu thế trong cuộc bầu cử lãnh đạo mới.

Nhiều nút giao thông chính tại Hong Kong đã bị tê liệt kể từ hôm 28/9 bởi phong trào biểu tình đòi bầu cử tự do. Sự kiện được xem là thách thức lớn nhất với Bắc Kinh từ sau khi Trung Quốc tiếp nhận lại nhượng địa từ Anh này vào năm 1997.■

“Yêu cầu của người dân Hong Kong trong những phát triển tiếp theo của hiến pháp thành phố rất đơn giản - chỉ định dân sự. Chúng tôi không muốn các ứng viên được chọn sẵn”, Chow nói.

Người biểu tình theo dõi cuộc đối thoại giữa chính quyền với lãnh đạo sinh viên được trực tiếp trên màn hình lớn ở quận Admiralty. Ảnh: AFP.■

■ Như Tâm

Lãnh đạo biểu tình Hồng Kông

phủ nhận cáo buộc 'có liên kết với nước ngoài'

VRNs (21.10.2014)

Hãng tin BBC cho biết, những nhà hoạt động dân chủ đã mạnh mẽ phủ nhận tuyên bố của lãnh đạo Hồng Kông Lương Chấn Anh cho rằng, “các thế lực nước ngoài” có dính dáng đến các cuộc biểu tình diễn ra trên lãnh thổ.

Alex Chow, một nhà hoạt động sinh viên, cho biết đó là một bình luận “vô trách nhiệm” của vị lãnh đạo, và rằng ông Lương đã không đưa ra bất kỳ bằng chứng nào để củng cố cho tuyên bố của mình.

Các cuộc biểu tình đòi “tự do bầu cử hoàn toàn” ở Hồng Kông đã bước sang tuần thứ Ba. Những người biểu tình tức giận trước quyết định kiểm soát các ứng cử viên tranh cử vào năm 2017 của chính phủ Trung Quốc.

Trong một cuộc phỏng vấn với

đài truyền hình ATV địa phương, ông Lương cho biết các cuộc biểu tình “không hoàn toàn là một phong trào trong nước, và có sự dính dáng của các thế lực nước ngoài” – tuy nhiên ông từ chối cho biết chi tiết hoặc chỉ ra nước nào mà ông nghĩ có liên quan.

Ông Chow, thuộc Liên đoàn Sinh viên Hồng Kông, cho biết: “việc tuyên bố có những thế lực ngoại bang đang xâm nhập phong trào, ngay trước khi các cuộc thảo luận bắt đầu, là bằng chứng cho thấy ông [Lương] đang hy vọng sẽ đàn áp toàn bộ phong trào.”

Jeffrey Hui, một người biểu tình nói với BBC: “Đây là một [phong trào] hoàn toàn do các công dân, hoàn toàn bởi những người sống

Hoàng Chi Phong hay Joshua Wong, thủ lĩnh phong trào Scholarism. Ảnh BBC

ở Hồng Kông, những người quan tâm đến Hồng Kông, những người đã đứng lên và chống lại chế độ.”

Các quan chức Trung Hoa đại lục đã thường xuyên cảnh báo chống lại “sự can thiệp của nước ngoài” tại Hồng Kông, trong khi truyền thông nhà nước Trung Quốc cáo buộc phương Tây “xúi giục” các cuộc biểu tình.

Các nhà phân tích cho rằng, Trung Quốc có thể dùng những lời cáo buộc về sự can thiệp để ngăn cản các chính phủ nước ngoài hỗ trợ cho các cuộc biểu tình.

Ít nhất có 20 người được báo cáo đã bị thương trong vụ ẩu đả vào tối thứ Bảy, giữa người biểu tình và cảnh sát ở Mong Kok. ■

Người Phụ Nữ...

(tiếp theo trang 92)

hay cách khác. Trong thâm tâm ai cũng run sợ khi nghĩ đến giờ chết, phải đến trước tòa Chúa phán xét. Cho dù ta đã cố gắng hết sức mình nhưng với phận người yếu đuối và khuynh chiều về lợi lỗi, làm sao ta có thể đứng vững trước tòa Thiên Chúa. Nhưng người phụ nữ đã làm

gì để được tha thứ dễ dàng như vậy? Không thấy Thánh Gio-an nói chị làm gì cả. Chị chỉ đứng tui nhục giữa đám đông. Có lẽ chị đã nhận ra thân phận tội lỗi của mình. Có lẽ chị đã nhìn Chúa Giêsu với ánh nhìn xin Ngài thương xót. Ta thật sự không biết chị có làm gì không. Một điều chắc chắn là chị đã gặp được Chúa Giêsu và được Ngài tha thứ.

Phúc cho những ai trong cuộc đời này biết tìm gặp và yêu mến Chúa Giêsu. Phúc cho những ai biết khiêm tốn đặt niềm cậy trông nơi Ngài. Họ cũng sẽ gặp được Ngài và được Ngài ban ơn tha thứ. Tâm hồn họ sẽ được tràn ngập niềm vui ơn cứu độ. ■

Cô Malala Yousafzai (phải), công dân Pakistan và ông Kailash Satyarthi, người Ấn Độ, hai người được trao giải Nobel Hòa Bình 2014. (Hình: AP/Photo)

NOBEL HÒA BÌNH 2014

cho hai nhà tranh đấu vì trẻ em

OSLO, Na Uy (AP) -

Cô Malala Yousafzai, công dân Pakistan và ông Kailash Satyarthi, người Ấn Độ, đã được loan báo đoạt giải Nobel Hòa Bình hôm Thứ Sáu vì đã có nỗ lực tranh đấu cho quyền lợi trẻ em, bất chấp các đe dọa tính mạng.

Sự chọn lựa của Ủy Ban Giải Nobel Hòa Bình đã khiến cô Malala, một học sinh 17 tuổi và cũng là nhà tranh đấu cho quyền được đi học của trẻ nhỏ, trở thành người đoạt giải Nobel trẻ tuổi nhất từ trước đến nay.

Tin tức này khi được loan báo đã làm bùng ra sự hân hoan vui mừng trên đường phố thị trấn Mingora, thủ phủ của vùng thung lũng Swat tại Pakistan, nơi người dân chia sẻ với nhau các tin tức mới nhất về cô Malala và phân phát kẹo bánh để cùng nhau ăn mừng.

Tại trường Khusal trong thị trấn, do cha của cô Malala làm chủ, học sinh reo hò nhảy múa khi nghe tin này.

Khi còn là một học sinh nơi này, Malala bị một tay súng Taliban bắn vào đầu hai năm trước đây vì cô đòi hỏi là trẻ em, gái cũng như trai, đều phải có quyền được đi học. Sống

của mình.

Malala nghe tin khi đang ngồi trong lớp tại trường nữ trung học Edgbaston ở Birmingham, thành phố thuộc miền Trung nước Anh mà nay em gọi là quê hương.

Tuyên bố trong cuộc họp báo hôm thứ Sáu tại thư viện Birmingham, em Malala nói: “Phần thưởng này dành cho những trẻ em không có được tiếng nói, mà tiếng nói đó cần được lắng nghe. Tôi nói thay cho họ và vì họ mà đứng lên.”

Malala tiếp: “Họ có quyền được có một nền giáo dục có phẩm chất. Họ có quyền không phải đau khổ vì phải làm lao động trẻ con, không phải đau khổ vì nạn buôn bán trẻ em. Họ có quyền sống một cuộc đời hạnh phúc.”

Người cùng chia giải thưởng Nobel Hòa Bình năm 2014 với Malala là ông Kailash Satyarthi, 60 tuổi, người từ lâu nay vẫn đi đầu trong phong trào toàn thế giới nhằm chấm dứt tình trạng nô lệ và bóc lột sức lao động trẻ em.

Ông Satyarthi bỏ việc làm kỹ sư điện của mình vào năm 1980 để có toàn thời gian tranh đấu cho trẻ em. Phong trào quần chúng do ông khởi

sốt sau mấy cuộc giải phẫu tại Anh, Malala đã bình phục và nay đang đi học cũng như tiếp tục cuộc tranh đấu

xướng đã giúp giải thoát hàng chục ngàn nô lệ trẻ em cũng như đưa ra một khuôn mẫu thành công cho sự giáo dục và phục hồi đời sống của các trẻ bị bắt làm nô lệ. Cá nhân ông Satyarthi cũng từng mấy lần bị tấn công đe dọa đến tính mạng.

“Nô lệ trẻ em là tội ác chống lại nhân loại. Nhân phẩm con người bị đe dọa trong những trường hợp này. Hiện vẫn còn nhiều điều phải làm nhưng tôi có thể thấy rằng tình trạng nô lệ trẻ em sẽ chấm dứt trong thời đại của tôi,” ông Satyarthi nói với báo chí tại văn phòng của ông ở New Delhi.

“Nếu để có bất cứ trẻ nào là một nô lệ ở bất cứ nơi nào trên thế giới, thấy đều là vết nhơ cho nhân phẩm, là sự xấu hổ cho mọi người.”

Cha của cô Malala, ông Ziauddin Yousufzai, cho hay việc con gái của ông được trao giải Nobel Hòa Bình sẽ giúp thăng tiến quyền được đi học của trẻ em gái ở khắp nơi trên thế giới.

Bộ trưởng Nội Vụ Pakistan, ông Chaudhry Nisar Ali Khan, chúc mừng cả nước cũng như cô Malala và gia đình.

“Đây là sự hãnh diện cho cả quốc gia Pakistan,” ông nói.

Cô Malala và ông Satyarthi sẽ chia nhau số tiền \$1.1 triệu của giải thưởng này. (V.Giang)■

Sách Mới! Sách Mới!

Quý vị Không Thể Không Đọc sách

HÀNH TRÌNH ĐỨC TIN

Tái bản lần thứ ba tại Hoa Kỳ, sách dày 410 trang.

Sách ghi lại 37 trường hợp tìm vào Đạo Chúa của

- Mọi thành phần xã hội Việt Nam từ vua tới dân,
- Không phân biệt tuổi tác từ già tới trẻ
- Học giả, Trí thức, Thi nhân v.v...

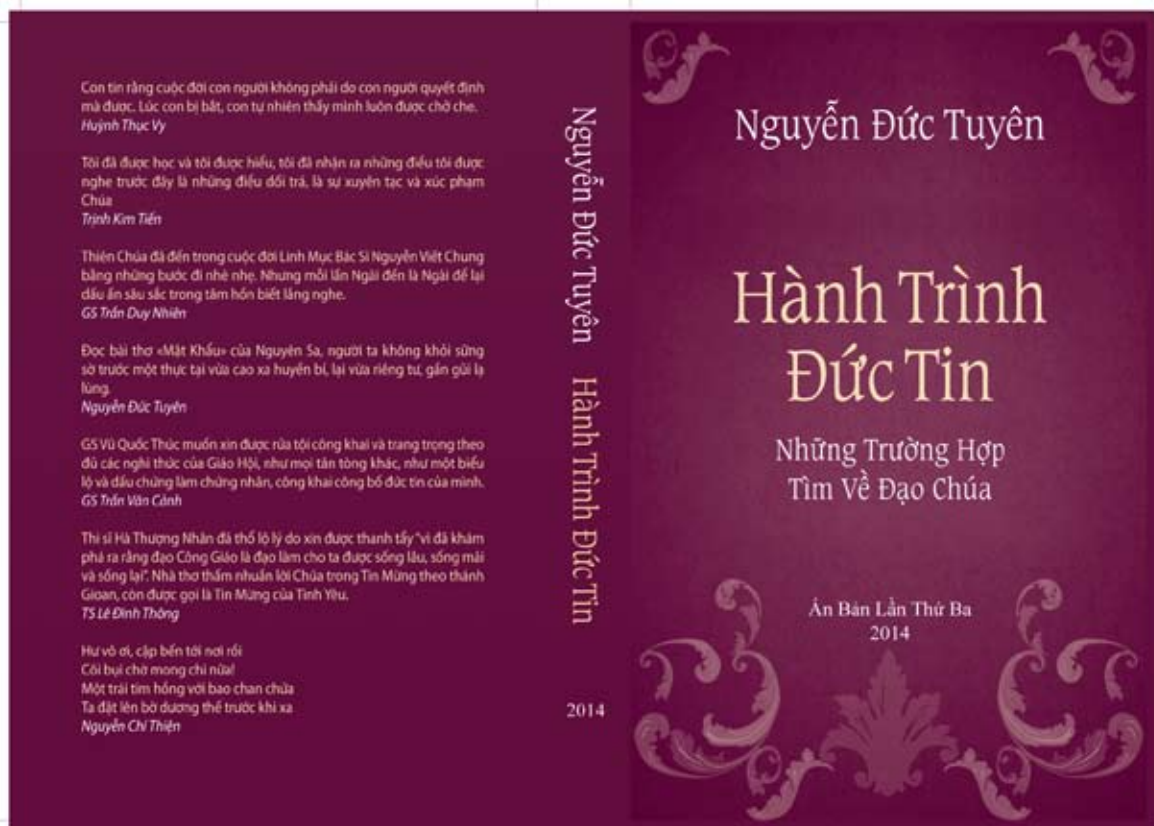
Giới thiệu cho nhiều người đọc **HÀNH TRÌNH ĐỨC TIN**
là thực thi sứ vụ loan báo TIN MỪNG đến tận cùng thế giới!
“Thời đại cần Chứng Nhân hơn Thầy dạy”: Hoàng Đức Oanh, GM Kontum

Sách giá 15 Mỹ kim.

Bưu phí (Priority) tại Mỹ 5MK; Ngoài Hoa Kỳ 15MK

Liên lạc:

- NS. Diễn Đàn Giáo Dân: 14916 Dillow St., Westminster, CA 92683 hoặc
- Tác giả Nguyễn Đức Tuyên, 19 Beech Dr.; Aliso Viejo, CA 92656; (949) 362-4184

ORTHODONTICS - BRACES

KEVIN NAM KIEU, D.D.S., M.S. Specialist in Orthodontics

**MỘT TRONG NHỮNG BÁC SĨ VIỆT NAM ĐẦU TIÊN
CÓ BẰNG CHUYÊN KHOA THỰC THỤ VỀ NIỀM RĂNG**

- * Tốt nghiệp Kỹ Sư Điện Tử, UC Irvine
- * Tốt nghiệp Bác Sĩ Nha Khoa, UCLA School of Dentistry.
- * Tốt nghiệp Chuyên Khoa Niềm Răng (M.S. in Orthodontics)
University of Michigan
- * Nguyên Giảng Huấn Viên Đại học Michigan, School of Dentistry.
- * Recipient of Michigan Merit Fellowship
- * Giảng Huấn Viên Đại học UCLA, Department of Orthodontics - Spring 1992
- * Hội viên American Association of Orthodontics

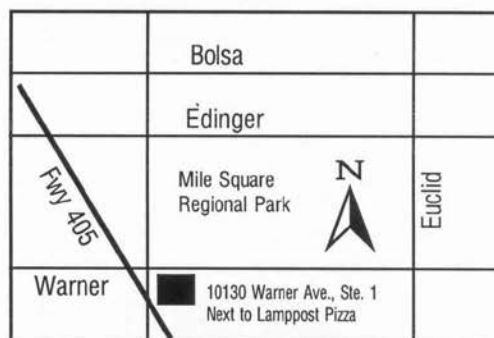
CHUYÊN MÔN:

- Niềm Răng, Chỉnh Răng (Răng có kẽ hở, khớp khềnh, mọc lệch; hàm hô, móm cần giải phẫu...)
- Chỉnh răng trẻ em bị nứt môi bẩm sinh (cleft lip/palate)

Nhận Insurance, Medi-Cal và trả góp

Tel: (714) 965-9553

Fax: (714) 965-9555

Warner Square

**10130 Warner Ave., Suite #1, Fountain Valley, CA 92708
(Góc Warner & Brookhurst)**

Khôi 8406

TUYÊN NGÔN TỰ DO DÂN CHỦ CHO VIỆT NAM 2006

Web: <http://khoi8406vn.blogspot.com/>

Email: vanphong8406@gmail.com

THÔNG BÁO VỀ NHÂN SỰ BAN ĐIỀU HÀNH

- + Căn cứ trên “*Tuyên ngôn Tự do Dân chủ cho Việt Nam 2006*”, được công bố ngày 8 tháng 4 năm 2006 (gọi tắt là “*Tuyên ngôn 8406*”) (1).
- + Căn cứ trên văn kiện “*Tiến trình dân chủ hóa Việt Nam*” ngày 22 tháng 8 năm 2006 của Khôi 8406 (2).
- + Căn cứ trên “*Cương lĩnh của Khôi 8406*” ngày 8 tháng 10 năm 2006 (3).
- + Căn cứ vào nhu cầu phát triển Khôi 8406 tại quốc nội và đáp ứng tình hình mới của cuộc đấu tranh tại Việt Nam;

Ban Điều hành Khôi 8406

THÔNG BÁO:

- 1- Nhà văn Nguyễn Xuân Nghĩa, thường trú Hải Phòng, thành viên ban điều hành Khôi 8406, đã bị nhà cầm quyền Cộng sản đàn áp bỏ tù năm 2008 nên phải tạm ngưng việc điều hành Khôi.
- 2- Giữa chốn lao tù Cộng sản, nhà văn vẫn giữ khí tiết bất khuất mặc cho bao đòn thù hèn hạ của công an cai tù, vẫn nuôi ý chí tiếp tục con đường tranh đấu cho tự do dân chủ, nên ngay khi vừa ra tù (11-09-2014), nhà văn đã bày tỏ tâm nguyện ấy và muốn thực hiện nó trong tinh thần và đường lối của Khôi 8406.
- 3- Do đó, chúng tôi nhiệt liệt đón mừng nhà văn Nguyễn Xuân Nghĩa trở lại tham gia sinh hoạt trong ban điều hành Khôi 8406, đồng thời tin tưởng rằng với kinh nghiệm trong chốn lao tù, nhà văn sẽ có những đóng góp hữu hiệu hơn nữa vào đại cuộc đấu tranh của Dân tộc.

Làm tại Việt Nam ngày 17/10/2014

Ban Điều hành Khôi 8406

1- Kỹ sư Đỗ Nam Hải – Sài Gòn – Việt Nam.

2- Linh mục Phan Văn Lợi – Huế – Việt Nam.

3- Giáo sư Nguyễn Chính Kết – Houston – Hoa Kỳ.

4- Bà Lư Thị Thu Duyên – Boston – Hoa Kỳ.

PHÂN ƯU

Chúng tôi vừa nhận được tin:

**Bà Quả Phụ Bùi Thái,
KHUÊ DANH TÊRÊSA NGUYỄN THỊ Y
là Nhạc Mẫu của anh TRẦN GIA PHONG**

**vừa được Thiên Chúa gọi về cùng Người hôm 30 tháng 9 năm
2014 tại Irvine, California, Hoa Kỳ sau 84 năm tại thế**

**Trên cương vị con người, chúng tôi xin chia sẻ sự mất mát lớn
lao này với Anh Chị Trần Gia Phong cùng toàn thể tang quyến**

**Trong niềm tin vào lòng thương xót vô biên của Đấng Cứu
Thế Phục Sinh, chúng tôi thành khẩn cầu xin Thiên Chúa –qua
lời chuyển cầu của Đức Trinh Nữ Maria La Vang và Thánh Bổn
Mạng Têrêsa-, sớm đưa Linh hồn Cụ Bà về hưởng Phúc Trường
Sinh trên Thiên Đàng**

THÀNH KÍNH PHÂN ƯU

**Nguyệt San Diễn Đàn Giáo Dân
& Liên Nhóm Gioan Tiền Hô**

SINH VIÊN HỒNG KÔNG LEO THANG TRANH ĐẤU

Lãnh đạo sinh viên Joshua Wong bị bắt

(Tin mới nhất từ Reuters)

Cuối ngày Thứ Sáu 24-10-2014, hơn 100 sinh viên ủng hộ dân chủ đã tấn công trụ sở chính quyền Hồng Kông và xô xát với cảnh sát. Cảnh sát đã dùng bình xịt hơi cay vào những sinh viên biểu tình muốn vượt qua rào cản và hàng rào cao xung quanh khu nhà chính phủ.

Lãnh đạo sinh viên Joshua Wong đã gào thét, đâm đá, tuôn máu trên tay khi bị cảnh sát lôi kéo đi giữa những thanh niên sinh viên khác hát to, hô vang và giành giật cứu anh.

Trước khi bị bắt đi, Wong, người thanh niên gầy ốm 17 tuổi đã nói với đám đông ủng hộ anh: “Tương lai của Hồng Kông thuộc về các bạn”

“Tôi muốn nói với CY Leung và Tập Cận Bình rằng sứ mạng chiến đấu cho cuộc bầu cử sẽ không chỉ từ giới trẻ, mà đó là trách nhiệm của tất cả mọi người”, anh hét lên khi nhấn gửi thông điệp đến nhà lãnh đạo Trung Quốc và Hồng Kông.

“Tôi không muốn cuộc đấu tranh cho dân chủ phải truyền lại cho thế hệ sau. Đây là trách nhiệm của chính thế hệ chúng tôi”

Khoảng 100 người biểu tình khoác tay khóa vào nhau khi cảnh sát vây quanh bằng khiến chắn kim loại, một số hô vang “bất tuân dân sự”.

Vào sáng ngày thứ Bảy, khoảng một ngàn sinh viên vẫn ở bên ngoài khu trụ sở chính phủ.■

Nguồn fb: Lê Quốc Tuấn

CỔ THI SĨ NGUYỄN CHÍ THIỆN

Thi sĩ, nhà đấu tranh Nguyễn Chí Thiện đã ra đi được 2 năm, tính từ 2-10-2012. Nhân dịp này, các thân hữu đã tổ chức những cuộc cầu nguyện và tưởng nhớ nhà thơ.

Ngày Thứ Bảy 4-10-2014, một thánh lễ cầu cho linh hồn Thomas More Nguyễn Chí Thiện đã được cử hành vào lúc 2 giờ chiều tại Đền Thánh Tử Đạo, Trung Tâm Công Giáo Việt Nam, giáo phận Orange. Cha Vũ Đức Minh đã chủ sự thánh lễ và giảng thuyết. Những người tham dự đã đồng tâm dâng lời cầu nguyện cho linh hồn Thomas More sớm được hưởng niềm hạnh phúc trường sinh bên Chúa sau một cuộc đời tranh đấu gian truân cho công lý, cho đất nước và quyền sống của anh em đồng bào.

Ngày hôm sau, Chúa Nhật 5-10, lúc 10 giờ sáng, một cuộc tọa đàm tưởng nhớ nhà thơ đã được tổ chức tại tòa báo Nguyệt san Diễn Đàn Giáo Dân. Mở đầu, Bác sĩ Trần Văn Cảo, Chủ nhiệm Diễn Đàn Giáo Dân, đã nói về ý nghĩa buổi hội họp và giới thiệu những người được mời phát biểu chính trong cuộc tọa đàm.

Ông Mặc Giao, Chủ bút ĐĐGD đã nói về những kỷ niệm gặp gỡ và làm việc với nhà thơ Nguyễn Chí Thiện tại Canada và Hoa Kỳ. Ông cho rằng Nguyễn Chí Thiện đã để lại cho chúng ta một di sản về lòng yêu nước, yêu đồng bào, yêu tự do, trung thành với anh em và kiên trì tranh đấu cho những lý tưởng mình theo đuổi đến hơi thở cuối cùng.

Kỹ sư Đỗ Như Điện nói về "Nguyễn Chí Thiện và cuộc đấu tranh cho quyền của con người". Ông đã dùng những vần thơ mang nặng tâm sự và tranh đấu tinh của Nguyễn Chí Thiện để chứng minh cho những nhận định của mình. Trong phần kết luận, Ông Đỗ Như Điện nói: "Chúng tôi nghĩ rằng thơ của NCT chính là một bản cáo trạng như lời Luật sư Trần Thanh Hiệp đã viết, bản cáo trạng ấy cần phải được đọc cho toàn dân nghe và phải công bố trước tòa án lương tâm của cả nhân loại nữa. Đó cũng chính là công việc có ý nghĩa chúng ta đang theo đuổi trong dịp lễ giỗ hai năm của ông".

Nhà văn Trần Phong Vũ trình bày nỗi đau khổ của Nguyễn Chí Thiện trước những vu khống, nhục mạ của một số người và vài tờ báo ở hải ngoại. Ông đã tìm tòi và phanh phui ra những bài viết dựa vào những tài liệu ma, không hề hiện diện, để vu khống Nguyễn Chí Thiện. Những đau khổ của 27 năm tù ngục ở quê nhà cộng thêm nỗi buồn bị vu khống ở hải ngoại đã góp phần hủy hoại thân xác của Nguyễn Chí Thiện rất nhiều.

Sau đó, BS Nguyễn Văn Quát, GS Đỗ Anh Tài đọc một số bài thơ của Nguyễn Chí Thiện để cử tọa cùng chia sẻ nỗi lòng của tác giả đã khuất.

Một số bạn tham dự đã phát biểu về những kỷ niệm với Nguyễn Chí Thiện và những chi tiết để vẽ lại chân dung của Nguyễn Chí Thiện một cách chính xác hơn.

Buổi tọa đàm đã chấm dứt lúc 12 giờ. Anh Phạm Đình Khuông, người điều khiển chương trình, đã hoàn thành bổn phận một cách khéo léo, giữ đúng giờ khai mạc và bế mạc.

Trước khi chia tay, mọi người dùng bữa trưa nhẹ và hàn huyên về người quá cố.■

Mạn Đàm Giữa NVL...

(tiếp theo trang 57)

vai trò của cụ là Đồng lý văn phòng phủ Tổng thống, cụ cũng có thể biết được tường tận vụ khủng hoảng Phật giáo. Nhà cụ lại ở ngay cạnh chùa Xá Lợi nên cũng thấy cuộc tấn công chùa. Đây là những câu tôi hỏi cụ: “Có đàn áp Phật giáo hay không?” “Không có đàn áp Phật giáo. Chính phủ giúp xây chùa Xá Lợi và nhiều chùa khác.” Ông Diệm vốn biết nhược điểm của mình là người Thiên Chúa, ông cố giữ quân bình. “Ai ra lệnh tấn công chùa?” “Lúc đó ra lệnh miệng thôi à. Tấn công chùa là Cảnh sát, không phải quân đội. Tôi ở ngay bên, các chùa cũng để loa rầm rộ lắm. Nghe họ hô những khẩu hiệu ghê lắm. Xem thường chính phủ lắm”. “Có vài tướng đề nghị đánh chùa?” “Chắc là các tướng như tướng Đính có ý kiến đánh vào các chùa. Tôi thấy khi có vụ Phật giáo rồi, cụ Diệm buồn. Tôi đoán thấy ông hơi chán nản. Phật giáo làm quá rồi, ông không muốn làm việc nữa. Một số công việc tôi trình lên. Ông nói đưa cho ông Nhu. Tôi không thấy ông Nhu có tham vọng thay ông Diệm. Không thấy gì.”

Hòa Thượng Tâm Châu: Theo Ông Cao Xuân Vỹ: “Ông Tâm Châu không biết gì cả, vừa là nạn nhân, vừa là anh hùng”. Tôi đã hỏi Hòa thượng Tâm Châu như sau:

- Theo Hòa Thượng, Tổng thống Diệm và ông Nhu có kỳ thị Phật giáo không?

- Thực ra đối với TT Diệm khi đó tôi có gặp thì biết, ngài là người nho học. Ngài có tinh thần dân chủ hơn. Còn vấn đề kỳ thị, thì tôi không dám nói có hay không có. Chắc chắn thì tôi nói thẳng thắn ở

cấp trên thì đương nhiên hiểu biết rộng hơn cấp thừa hành dưới, hoặc là chẳng hạn bị ảnh hưởng của Tổng giám mục Ngô Đình Thục là người vẫn muốn làm sao tôn giáo mình phát triển, nên tìm phương thức.. Có thể người dưới làm những cái nó sinh ra chuyện không tốt. Tôi tin tưởng là cấp trên không đến nỗi nào.

- Hồi đó sự phát triển Phật giáo nói chung, mà điển hình là sự phát triển các chùa chiền, có gì trở ngại không?

- Thực ra không có gì trở ngại. Nó chỉ có vấn đề trong sự bình thường chỗ nào làm chùa mà xin phép thì được xét thôi. Chung chung không có gì cả.

- Không bị trở ngại?

- Chỗ nào thì tôi không biết chứ trong Sài Gòn thì tôi không thấy. Tôi thực sự không thấy.

- Hôm cảnh sát tấn công chùa, Thầy đang ở đâu?

- Tôi đang ở chùa Xá Lợi. Tôi cũng bị bắt, bị giam, nhưng không biết là giam ở đâu. Giam cho đến ngày 2/11/1963 mới được về.

- Thầy có bị hành hung không?

- Đánh đập thì không có.

- Phong trào tranh đấu Phật giáo có bị ảnh hưởng của Cộng Sản không?

- Dạ không. Không có. Ở miền Trung thì tôi không biết, nhưng trong Nam thì tôi không thấy có vấn đề Cộng Sản. Về sau mới có chứ lúc ấy không có gì.

- Riêng thầy, Cộng sản có cho người liên lạc không?

- Tôi không bao giờ có, tôi

chống Cộng từ Bắc.

- Thầy nghĩ sao về thầy Trí Quang? Người ta nói thầy Trí Quang thiên Cộng?

- Tôi không được gặp thầy Trí Quang nhiều. Ngài ở ngoài Trung. Chỉ nói thẳng thắn cái cao vọng của cụ ấy nặng hơn, chứ còn Cộng Sản thì không biết sao cả.

VP: Cần nói thêm là ngoài một số viên chức chính phủ làm bậy để lấy điểm, còn một số cha di cư lợi dụng tên tuổi ông Diệm để trục lợi.

NVL: Có thể ông cho biết một vài trường hợp cụ thể.

VP: Thì như ông Cha Khai, đi đâu cũng lấy danh nghĩa người của Tổng Thống. Ông Diệm đã gọi vào và từ đấy, ông không còn được héo lánh đến dinh Độc Lập như trước nữa.

NVL: Còn một người nữa không thể không nói đến. Bà Ngô Đình Nhu. Nếu Thượng Tọa Trí Quang có thể làm rung chuyển nước Mỹ thì Bà Nhu có thể làm lung lay chế độ? Ông đồng ý chứ?

VP: Đồng ý một nửa. Câu hỏi của ông có tính gài bẫy, trả lời cũng chết, không trả lời cũng chết

NVL: Tôi có cảm tưởng ông có vẻ ghét, khinh thường bà Nhu về những ngôn ngữ, cử chỉ xác xược của bà ấy. Mặt khác, tôi lại có cảm tưởng ông biện hộ, bênh vực bà ấy. Chẳng hạn, trong sách ông có tình chứng minh rằng bà ấy không kinh tài, không tham nhũng, hối lộ? Điều đó có mâu thuẫn không?

VP: Không có gì là mâu thuẫn cả. Ghét là một chuyện. Ghét tính nết, không ưa. Nhưng ông cho phép tôi dùng lại chữ của ông đã dùng, tôi phải **CÔNG BẰNG** với

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

bà ấy. Theo tôi, bà là nạn nhân bị bôi nhọ một cách thô bỉ nhất thời ông Diệm.

NVL: Xin cho vài tí dụ cụ thể.

VP: Nó hạ cấp đến chỗ muốn nói ra đây như ghế khoái lạc, phòng bà Nhu bốn phía lắp gương, ngủ với ông Diệm, giữa thanh thiên bạch nhật ngồi trên lòng ông Diệm, ớn ớn bá vai bá cổ.

NVL: Tôi nghĩ rằng, đối với Hà nội khi họ bôi bẩn bà Nhu, nó không còn chỉ nhằm vào cá nhân bà Nhu và chế độ ấy nữa, nó vượt lên trên những bôi nhọ cá nhân. Nó trở thành chính sách, đường lối của nhà cầm quyền Hà nội bấy giờ nhằm bôi xấu miền Nam.

Họ dùng những sách báo bôi bẩn chế độ miền Nam để tuyên truyền chống lại miền Nam. Miền Nam đã đề sơ hở về điều này. Ở miền Nam thì Cộng Sản khuynh đảo, thổi phồng bịa đặt để gây rối loạn. Ở ngoài Bắc thì ngược lại bùng bít, ém nhem và xuyên tạc miền Nam.

Điều đó cho thấy Cộng Sản chỉ có thể tồn tại bằng sự che đậy, gian trá và lừa đảo.

Đồng thời, nó cảnh báo chúng ta phải cảnh giác một số những cây viết ngoài nước, một số diễn đàn điện tử đang tuyên truyền cổ võ làm tay sai cho Cộng Sản.

Tôi cũng xin được phép bạch hóa một vài tác giả mà ông vẫn muốn né tránh, không tiện hải tên họ ra. Đã đến cái thời điểm phải đưa tên họ ra rồi. Đó là những tác giả như ông Mặc Thu, Lê Trọng Văn (cán bộ Cộng Sản) Nguyễn Đắc Xuân (cán bộ Cộng sản) Hoàng Trọng Miên.

VP: Trước đây, tôi đã không thể nào mừng tượng nổi ảnh hưởng tai hại của những cuốn sách do họ viết. Bởi vì, miền Nam có tự do viết, ngay cả bôi nhọ. Người đọc tự mình phải biết chọn lựa đọc và chọn thể đứng của mình.

Nhưng nay thì tôi đau xót nhìn nhận rằng, ảnh hưởng đó xâm nhập vào tim óc, lục phủ ngũ tạng của một số người một cách vô thức rồi. Chẳng hạn, sau biến cố 1/11/63, đợi đến năm 1964, chính quyền của mấy ông Tướng đã mang trưng bày tại phòng Thông Tin Đô Thành một chiếc ghế được mệnh danh là Ghế Khoái Lạc, biểu tượng sự sạ đọa của chính quyền Ngô Đình Diệm. Mà thực ra đó chỉ là **cái ghế của thợ uốn tóc**, có thể bầm cho lên xuống, ngả ra, xoay qua xoay lại, mà bà Nhu cho đem vào dinh Độc lập, vì bà không muốn ra ngoài làm tóc. Không biết khi bà Nhu ngồi trên ghế đó thì có cảm giác khoái lạc như có sóng trong bụng em không? Và cũng không biết rằng có ai đó, một phụ nữ, bất kể là ai đã ngồi thử để biết thực hư thế nào? Ghế khoái lạc thì có. Bà Nhu đã ngồi, đã khoái lạc. Chỉ rất tiếc sau đó đã không ai ngồi thử để minh chứng cho lời cáo buộc bà Nhu là sự thật?

NVL: Nhưng điều chắc chắn là nó thỏa mãn và đem lại sảng khoái cho hàng ngàn, hàng vạn người đọc cuốn sách *Đệ Nhất phu nhân* của Hoàng Trọng Miên mà trong thư viện VN chỗ tôi ở cũng bày ra vài cuốn.

Đến lượt ông Nguyễn Đắc Xuân viết một bài đăng trên *Giao Điểm*, theo ông Nguyễn Đắc Xuân,

Bà Ngô Đình Nhu trong một cuộc tập bắn súng.

phái đoàn sinh viên của ông được các sĩ quan hướng dẫn cho biết, muốn vào phòng bà Nhu bắt buộc đi qua phòng ông Diệm. Ở đây ám chỉ sự thông đồng giữa bà Nhu và ông Diệm. Trong phòng bà Nhu thì chung quanh đều có lát gương bốn phía và được giải thích công dụng của chúng để làm gì? Một ám chỉ rất vô giáo dục?

VP: Tôi nghĩ, một cái dinh của một Tổng Thống không thể * lụi xụi *, phòng nọ sát phòng kia như cái tâm * lụi xụi * của Nguyễn Đắc Xuân được. Không biết dinh Gia Long thế nào, cho dù nó bằng nửa dinh Độc Lập đi, tôi xin mạn phép nói về sự bài trí trong dinh Độc Lập để độc giả tiện so sánh. Theo cụ Quách Tòng Đức, dinh Độc Lập có hai tầng, tầng dưới có hai phòng khánh tiết tráng lệ và có văn phòng cố vấn Ngô Đình Nhu, văn phòng Bộ trưởng phủ tổng thống, văn phòng đồng lý, văn phòng Tổng thư ký phủ tổng thống và nhân viên. Tầng trên chia ra ba phần: phần giữa là hai phòng khánh tiết lớn, phía trái của hai phòng khánh tiết dành làm văn phòng và phòng ngủ của tổng thống, rồi phòng sĩ quan tùy viên. Phòng tổng thống Diệm trang trí sơ sài với cái giường nhỏ

bằng gỗ, một bàn tròn và ba ghế da. Nơi đây, ông Diệm thường dùng cơm và tiếp bộ trưởng, tướng lãnh. Phía phải phòng khánh tiết là nơi cư ngụ của gia đình bà Nhu. Sự bài trí như thế có quy củ, có sự trang trọng đúng cái *protocole* của một dinh tổng thống. Có lẽ nào nó lụi xụi, lẹo tẹo, phòng bà Nhu dính sát phòng ông Diệm?

Phải khinh mình và khinh người đọc lắm mới dám viết như vậy.

Tôi nghĩ thêm rằng, trong đám sinh viên hơn hai chục người còn lại, rất có thể có những người khác đọc bài này sẽ không ngần ngại lên tiếng. Tôi hy vọng là như thế? Có gì ghê gớm lắm đâu? Nếu quả thực bà Nhu là như thế thì bà chỉ là một thứ đàn bà dâm dăng? Trong thiên hạ, thiếu gì những người đàn bà như thế? Nếu có cũng chỉ là chuyện bình thường. Còn nếu quả thực bà không như thế thì những người còn có chút công tâm cần trả lại danh dự cho bà. Và lại, một người không cần thông minh cũng có thể thấy rằng nếu là người dâm dăng thì bà Nhu phải tìm những người đàn ông khoẻ mạnh, đẹp trai, có vô số trong hàng sĩ quan hay công chức cao cấp. Có gì bà lại chọn ông anh chồng gần như một nhà tu, lùn tì, bụng phệ, buổi sáng chỉ thích ăn diêm tâm cháo trắng với cá kho?

NVL: Việc ông Nguyễn Đắc Xuân viết chỉ là chuyện nhỏ. Nhưng nó trở thành đại sự khi mới đây, tôi sững sốt đến sợ hãi qua bài viết ngắn của ông Bùi Tín: Kết thúc cuộc đối thoại vô bổ, đăng trên Talawas, ra ngày 3/1/07 và lá thư của ông Nguyễn Trung Lương, cũng trên Talawas, đề ngày 10/1/97.

Chỉ trong vài dòng của ông Bùi Tín, tôi khám phá ra được sự tàn

bạo, sự dễ tiện, sự khôn nạn và bất hạnh cho những ai phải sống trong chế độ Cộng sản. Ông Bùi Tín viết như thế này:” Tôi đã tìm hiểu và suy nghĩ rất kỹ.. Không có chuyện ông Diệm tặng tịu với bà Lê Xuân, ông Diệm không có vợ thật sự cũng không có con riêng, con hoang..”

VP: Theo tôi, phải chăng kể từ cuối những năm 1950, ông Bùi Tín cũng như nhiều người khác ngoài Bắc đều tin là thật chuyện hủ hóa của bà Nhu với ông Diệm? Và ông Bùi Tín phải mất nhiều năm tháng, nhiều ám ảnh mới truy ra điều vu cáo ông Diệm là chuyện gian dối? Thì ra, trong suốt những năm tháng ấy, ông tin chuyện ông Diệm tặng tịu với bà em dâu là có thật?

NVL: Tôi tự hỏi đã có bao nhiêu người được như ông Bùi Tín, còn biết tra vấn, cất công tìm hiểu và sau đó có cái may mắn để truy tìm ra được sự thật? Trong khi đó, người trong Nam chỉ coi truyện đó như loại chuyện tiểu lâm tào lao xích để?

Phải chăng người dân miền Bắc đã bị nhiễm độc, tuyên truyền đến nỗi có thể tin được một câu chuyện như thế?

VP: Tôi có đọc lá thư của ông Nguyễn Trung Lương gửi cho ông Bùi Tín. Ông Lương cho biết, vào cuối những năm 50, khi còn ngồi ghế nhà trường Hà nội, ông đã nghe và tin chắc thế: Ông Diệm ngủ với bà Nhu. Ông Lương còn cho biết thêm Hoài Thanh đã có lần tiết lộ bà Thụy An, dính líu đến Nhân Văn giai phẩm, thường ăn chơi với bọn trong Ủy Ban kiểm soát dinh chiến như bọn Gia Nã Đại và bọn NVGP đã dùng Thụy An làm Mỹ nhân kế với những văn nghệ sĩ trẻ đại dột như Phùng Quán, Lê Đạt..

Hiện nay, ông Lê Đạt hay có mặt ở tòa báo Tia Sáng của Văn Thành chắc có thể lên tiếng cải chính? Câu chuyện về những hệ thống tuyên truyền rỉ tai, đầu độc dư luận, ngụy tạo, chụp mũ, bôi bẩn của chính quyền Cộng Sản còn tinh vi hơn thế nữa: đến cái độ mà người dân mất cảnh giác đến không phân biệt đâu là thật, đâu là giả nữa NVL: Nay đã đến lúc chúng ta phải tạm ngưng hai buổi trọn mạn đàm với ông. Tôi phải thú thực là trong suốt hai buổi mạn đàm đó, chúng ta có dịp trao đổi nhiều điều bổ ích. Còn quá nhiều chi tiết mặc dầu tôi đã thu vào băng, tôi cũng không tiện ghi hết ra đây. Có một số điều tôi đã ghi chú riêng về cảm tưởng của tôi về buổi mạn đàm này, tôi đã nói ở phần đầu xin khai triển thêm, xin được thưa với ông: – Thứ nhất, ông có một trí nhớ tuyệt vời. Trong hai ngày mạn đàm, tôi là người phần lớn ngồi nghe, ông là người nói. Ông đã nói liên miên trong suốt hai ngày làm việc, nói không ngưng nghỉ. Không một tờ giấy trước mặt. – Thứ hai, mặc dầu có cảm tưởng ông biện giải cho những sự thật về ông Diệm, tôi không tìm thấy nơi ông một chút xiu nào về một cảm tình quá độ, một *partie-prise*, ông vẫn gây cho tôi một cảm tưởng, biện hộ hẳn là có, nhưng vẫn thông dong thoải mái, vẫn có một thái độ khách quan chừng mực, trí thức và cẩn trọng. – Thứ ba, và đây có thể là điều quan trọng nhất, ông bằng mọi cách mọi giá tôn trọng sự thật như thái độ chọn lựa cân bằng các người được phỏng vấn. Chọn người được phỏng vấn ở nhiều góc độ khác nhau khiến cho sự kiện được nêu ra đạt được độ khả tín cao. Ông không có thói quen cường điệu hóa một sự việc, một biến cố, chủ quan

Đồng bào thăm mộ Tổng Thống và các anh em của ông tại Lái Thiêu, Việt Nam.

cho rằng mình nắm được sự thật. Có những điều tôi đặt ra cho ông mà ông không nắm rõ, ông thẳng thắn thú nhận là điều này ông không biết rõ. – Thái độ lương thiện trí thức đó của một người cầm bút như ông với cuốn sách này: Cuốn Những Huyền Thoại Và Sự Thật Về Chế Độ Ngô Đình Diệm sẽ giúp bạch hóa một số điều đã bị ngộ nhận theo tin đồn hoặc theo những luận điệu bôi bẩn, chụp mũ của một số người. Chẳng hạn hai ông Diệm Nhu không kỳ thị tôn giáo, không đàn áp, giết, hay giam cầm hằng vạn người đối lập. Ông Nhu không hút thuốc phiện. Ông Diệm không ăn cắp nghiên mực của vua Tự Đức theo lời tố cáo của Nguyễn Đắc Xuân, không giết Trịnh Minh Thế như lời tố cáo của Lê Trọng Văn. Nhất là ông Diệm không có chính sách đàn áp, giết hại người Phật Tử như biến cố Đà Lạt phát thanh. Và theo như lời nhận xét của ông Tuyên: “Mọi chuyện diễn ra như một định mệnh đã được an bài”. – Nói đúng ra, ông có lòng can đảm và sự trung thực. Cuốn sách của ông sau này sẽ là tài liệu tham khảo cho bất cứ ai muốn biết một số sự thật về chế Ngô Đình

Diệm. Mong là cuốn sách sẽ được nhiều bạn đọc để biết sự thật về chế độ Ngô Đình Diệm. Đặc biệt nhất là giới trẻ sau này.

Xem toàn bộ bài này ở Link sau:

Ngô Thế Linh Tripot.com

[1] Dưới thời Bộ trưởng thông tin Trần Chánh Thành, ông đã phát động sự hình thành Phong trào Cách Mạng Quốc Gia, đồng thời cho phổ biến bài hát trên trong các rạp ciné. Thoạt tiên là bài Quốc ca, tiếp đến là bài suy tôn Ngô tổng thống. Năm 1975, ông Thành tự tử bằng cách uống thuốc độc chết tại nhà. Trích Lâm Lễ Trinh, 9 năm bên cạnh TT Ngô Đình Diệm – Cố Tổng Thống Ngô Đình Diệm visited President Ngo Dinh Diem page. Bài Thơ Nỗi Lòng – Chỉ Sĩ Ngô Đình Diệm (Trần Việt Yên) Vấn Đề NĐD được cử làm Thủ Tướng (HNT & TTND) TT Ngô Đình Diệm: Thử thách đầu tiên (HNT & TTND) TT Ngô Đình Diệm: Giai đoạn cực kỳ gay gắt (HNT & TTND) TT Ngô Đình Diệm: Tái thiết miền Nam (HNT & TTND) Vòng Hoa Tường Nhớ (Trương Phú Thứ) Cái Chết của TT Ngô Đình Diệm (Aladin Nguyen) Cuộc đảo chánh ám sát TT Ngô Đình Diệm (Aladin Nguyen) Phỏng vấn hai cựu tướng Khiêm và Xuân Bài học từ một sự tuần tiết (TS Lâm Lễ Trinh) Bốn mươi năm ngậm ngùi (Trương Phú Thứ) Cầu nguyện với Cố TT Ngô Đình Diệm (Phan Thiết) Về những

đàn anh lớn (Nguyễn Tường Phong) Phan Tường – Bọn ác ôn còn đồ (Tú Gàn) Những bí mật được tiết lộ sau 40 năm (Tú Gàn) Những Giờ Định Mệnh (Tú Gàn – Sài Gòn Nhỏ) Bốn mươi năm sau tình hay mê (BS Nguyễn Tiến Cảnh) CS nghĩ sao về Cố TT Ngô Đình Diệm? (BS Tôn Thất Thiện) Nghĩa Biển Tình Sông – (Hoài cảm của Trần khắc Kính) Sign Memorial guestbook View President Ngo Dinh Diem guestbook Việt Nam Cộng Hòa Muôn Năm View and sign Guestbook Xin vui lòng lưu bút tưởng niệm đến các vị Anh Hùng của QLVNCH và các đồng bào nạn nhân đã bị cộng sản sát hại tại Huế. Please visit and sign our guestbook to honor the ARVN Heroes and to remember the thousands of civilians murdered in Hue City in 1968. since Memorial Day 1999 Memorial homepage Sitemap Liberation – Giải Phóng Tưởng Niệm CHT Sở Bắc Tiền biệt Cổ Đại Tá Ngô Thế Linh Biệt Hải – Sở Phòng Vệ Duyên Hải Nha Kỹ Thuật QLVNCH Lịch Sử Nha Kỹ Thuật Hoạt động của BK Sở Bắc tại Bắc Việt Paradise island (Cù Lao Chàm) Hoài cảm của T.70 Trường Võ Khoa Thủ Đức Oan hồn trên xứ Huế – Mậu Thân 1968 Tổng Thống Ngô Đình Diệm Tổng Thống Nguyễn Văn Thiệu Tưởng niệm Cụ Trần Văn Hương Thiếu Tướng Nguyễn Khoa Nam Thiếu Tướng Phạm Văn Phú Chuẩn Tướng Lê Văn Hưng Chiến Dịch Vinh Danh Lá Cờ Vàng Thuyền Nhân Tỵ Nạn Cộng Sản 50 Năm Tội Ác Cộng Sản (html) A life for Freedom and Democracy TAPS – Colonel Ngô Thế Linh Sea Commandos – Coastal Security Strategic Technical Directorate History of Strategic Technical Directorate Paradise island (Cù Lao Chàm) Sacred Sword of the Patriots League Presidential Unit Citation for SOG An ARVN Hero by T.70 Thu Duc ARVN Military Officer Academy Viet Cong “Strategy of Terror” President Ngo Dinh Diem (54-63) President Nguyen Van Thieu (67-75) VN Coastal Raiders part 1, part 2, part3 The Lost Commandos (MACV-SOG) MACV-SOG Commandos (RT Idaho) Campaign for the Vietnamese Yellow Flag Boat People tragedy 50 Years of VN Communist Crimes Please bookmark this page, more pictures and articles will be added later. **Hình ảnh và bài đọc do nhóm Paltalk tổng hợp từ Nam California, Hoa Kỳ. ☐**

PHÂN ƯU

Vô cùng xúc động và thương tiếc
trước tin hiền nội của Giáo sư Nguyễn Văn Canh là

Bà VŨ THỊ THANH

PHÁP DANH DIỆU PHỔ

đã tạ thế ngày 23 tháng 10 năm 2014

(nhằm ngày 30 tháng 9 năm Giáp Ngọ)

Hưởng thọ 83 tuổi

Chúng tôi xin thành thật phân ưu cùng Anh Nguyễn Văn Canh
cùng toàn thể tang quyến. Xin thành kính góp lời nguyện cầu mong
hương linh bà Diệu Phổ sớm được siêu thăng cõi Phật.

Bà Nguyễn Duy Diệm
Bà Nguyễn Thượng Hiệp
Bà Trần Như Tráng
Phạm Công Bạch
Trần Huy Bích
Trần Văn Cảo
Trần Minh Công
Đoàn Thế Cường
Tạ Trung Dũng
Phạm Cao Dương
Lê Văn Đặng
Đỗ Tiến Đức
Nguyễn Tiến Đức
Nguyễn Hữu Giáo
Phạm Đức Hạnh
Nguyễn Huy Hân
Nguyễn Nguyên Hùng
Đặng Bá Huy
Phạm Thị Lệ Hương
Lưu Trung Khảo
Dương Minh Kính

Chu Tử Kỳ & Trương Thị An
Nguyễn Ngọc Kỳ
Vũ Quý Kỳ
Nguyễn Thanh Liêm
Nguyễn Đức Năng
Trần Đức Thanh Phong
Phạm Văn Quảng
Bùi Quyên
Vũ Hữu San
Tạ Trung Sơn
Tạ Văn Tài
Lê Phục Thủy
Trương Toại
Nguyễn Văn Trần
Đỗ Xuân Triều
Phạm Văn Tuấn
Trương Nhân Tuấn (NQ Dũng)
Hà Mai Việt
Nguyễn Xuân Vinh
Trần Phong Vũ
Phạm Vân Yến

ĐỒNG THÀNH KÍNH PHÂN ƯU

DANH MỤC QUẢNG CÁO

Diễn Đàn Giáo Dân chân thành cảm tạ sự hỗ trợ của Quý Thân Chủ và Quý Độc Giả đã nhiệt thành ủng hộ cho các Thân Chủ Quảng Cáo dưới đây

Á Đông Super Market	70	Infocus Optometry	61
ABC Westminster Health Center	60	Lincoln Chuyên Giải Quyết Nợ.....	53
Ana Pharmacy	88	Manna Pharmacy	96
BS Dương Khổng Tước	88	Mile Square Dentistry	76
BS Nguyễn Mạnh Hùng	52	Nha Sĩ Khấu Tuyết Lan	120
Nha Sĩ Kevin Nam Kiều, Orthodontics.....	109	Nha Sĩ Lê ngọc Bích	Bìa 3
Cali Home Finance	53	Paracel Seafood Restaurant	54
Chùm Kết.....	77	Phở 14 Washington DC	68
Chung's Teriyaki.....	95	Roofing & Solar Power	53
Cosmetic & Family Dentistry	Bìa 3	Saigon City Market Place	44
Crystal Vision, phòng nhãn khoa	61	TMN Insurance.....	Bìa 2
Đồng Nai Pharmacy	76	Tổ Hợp Luật Sư Michael Francis Smith	120
East West Bank	69	Tobia Casket	52
Emerald Bay Restaurant	78		
Golden Heart Medical	Bìa 4		

PHIẾU ĐỘC GIẢ

Họ Tên : _____ Điện Thoại : _____

Địa Chỉ : _____ ☐ Độc Giả Cũ, ID# _____

_____ ☐ Độc Giả Mới

_____ Email : _____

Nhận làm : ☐ Cổ Ván ☐ Chủ Trương ☐ Cổ Động Viên ☐ Bảo Trợ ☐ Điều hành ☐ Đại Diện Vùng

Độc Giả Ân Nhân : ☐ \$60 ☐ \$100 ☐ \$200 ☐ \$.....US

Độc Giả Thường : **Hoa Kỳ: 50MK (Canada: 70MK; Âu châu, Á châu, Úc châu: 80MK)**

Muốn mua Nguyệt San Diễn Đàn Giáo Dân từ số :

Muốn có các số cũ (nếu còn):

Xin gửi mẫu này về Tòa Soạn Diễn Đàn Giáo Dân: 14916 Dillow St., Westminster, CA 92683 USA

Hoặc gọi điện thoại: (714) 894-5826 Email: toabaoddgd@yahoo.com

Chỉ phiếu, lệnh phiếu xin đề DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN, INC. và gửi về địa chỉ trên.

QUẢNG CÁO

Quý vị đăng quảng cáo, hỉ tín, ai tín trên Diễn Đàn Giáo Dân sẽ được tôn trọng bởi:

- Hàng ngàn độc giả nhờ báo được phân phối qua các địa điểm quảng cáo.
- Hàng ngàn độc giả qua báo dài hạn gửi đến tận nhà.
- Nguyệt San Diễn Đàn Giáo Dân được phân bố trên khắp Hoa Kỳ và thế giới.

Nữ Bác Sĩ Nha Khoa
KHẤU TUYẾT LAN
 14574 Brookhurst St., Westminster, CA
 (Cạnh nhà hàng Pagolac & chợ Stater Bros)
(714) 775-0836

NHA KHOA TỔNG QUÁT

- Bệnh nướu răng: Nướu sưng đỏ, chảy máu khi đánh răng.
- Lấy gân máu (Root Canal Treatment).
- Nhổ răng.
- Bọc Răng-Làm răng giả các loại.
- Khám răng định kỳ cho người lớn và trẻ em.

NHA KHOA THẨM MỸ

- Cosmetic Bonding: Vá răng nứt mẻ.
- Làm khít răng thưa.
- Tẩy trắng màu răng.

NHA KHOA NHI ĐỒNG

- Chăm sóc cho trẻ mới mọc răng.
- Phòng ngừa sâu răng và ngừa răng mọc lệch trong thời kỳ thay răng

Nhận: Bảo Hiểm và Medical

Giờ làm việc:
 Thứ Hai đến thứ Bảy: 10AM - 7PM
 Thứ Tư Nghỉ

KINH NGHIỆM - NHỆ NHÀNG - TẬN TÂM

TỔ HỢP LUẬT SƯ

MICHAEL FRANCIS SMITH & Associates

Với sự cộng tác của L.S. GEORGE S. HENDERSON
 và nhiều Luật Sư có kinh nghiệm trong những ngành chuyên môn

27 NĂM KINH NGHIỆM VỀ TAI NẠN XE CỘ VÀ THƯƠNG TÍCH CÁ NHÂN

Garden Grove Office: 14192 Brookhurst St., Garden Grove, CA 92843

(Trong khu Mái Ngói Xanh, trên lối Thanh Thanh Food To Go, góc Brookhurst & Reading, giữa Westminster & Hazard)

Santa Ana Office: 1665 E. 4th St., Ste 101, Santa Ana, CA 92701

CHUYÊN VỀ TAI NẠN XE CỘ, SỞ LÂM VÀ THƯƠNG TỔN CÁ NHÂN

TAI NẠN: XE CỘ, SỞ LÂM, NHÀ HÀNG, SIÊU THỊ, BẤT CÁN Y TẾ V.V...

Luật sư có mặt tại văn phòng mỗi ngày để quý vị có thể tham khảo trực tiếp. Chính Luật Sư Mỹ thương thảo với hãng bảo hiểm và tranh cãi tại tòa.

Quý vị không phải trả lệ phí nếu không được bồi thường.

Xin liên lạc

DŨNG PHẠM

Tốt nghiệp Đại Học tiểu bang California

DIỆN THOẠI: **714. 636-1228**
 Bus:

Sau giờ làm việc xin gọi: **714. 906-6440**